

Sixth Sense

July, 2016

ဆဗ္ဗဒ္ဓါရုံ
မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

- ◆ အမိုးထိုက်တန်တဲ့ မှော်ဝင်မန္တန်များ
- ◆ ငွေကြေးအစီအရင်များအတွက် လာအာအချိန်
- ◆ အချစ်အစီအရင်များအတွက် ပီယာအချိန်
- ◆ ကဝေအရည်အချင်းနှင့် ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်နည်း
- ◆ အထက်လူကြီးကို ချစ်နေသူအတွက် အစီအရင်
- ◆ ဂဝံရုပ်ရေးနည်းဖြင့် အိပ်မက်ပေးအစီအရင်
- ◆ အဖြစ်လုပ်ခဲ့သူအတွက် ဒဏ်ပြန်ချော့သီးစီရင်နည်း

စေတနာ၏ စတုတ္ထမြောက် ထရဲစာအုပ် သရဲမနဲ့ ညားတဲ့လူ ရုပ်ဆိုးမ သရဲ

ထွက်ပြီ

BURMESE CLASSIC

စေတနာ၏ စတုတ္ထမြောက်စာအုပ်တွင် 'ထရဲမနဲ့ညားတဲ့လူ'၊ 'ရုပ်ဆိုးမ'၊ 'ရုပ်ဆိုးမ' ဝတ္ထုလတ် နှစ်ပုဒ်ထို ဖတ်ရှုရမည် ဖြစ်သည်။ ဝေးတန်တော့၊ ထူးမြို့၊ ထန်းပြားထည့် အကြောင်းအရာများထို ဖတ်ဖတ်ခွင့်ထားပြီး 'ညှစ်ဖတ်ရ' ထရဲစာအုပ်ဖြစ်သည်။

'ထရဲမနဲ့ညားတဲ့လူ' ဝတ္ထုတွင် အချို့သောအခန်း၏ ထိုက်ဝေါ်ထို့ အရောက်လာထည့် အရုပ်ကြီးမှာ အလွန်စွမ်း ခြောက်ထွက်ရာ အောက်ထိုက်၊ အနိုင်ကျင့်ခံရပြီး ဝေလုံးခံရထည့် 'ရုပ်ဆိုးမ' ထရဲမလေး၏ ဖတ်လမ်းလေးမှာလည်း ထန်းပွယ်ထောင်းလှပေသည်။ ဝတ္ထုနှစ်ပုဒ်လုံးမှာ ဖြစ်ရပ်နှင့် ဖတ်လမ်းများ ဖြစ်ပါကြောင်း။

EDITOR'S LETTER

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းမှ အထူး အစီအစဉ်အနေဖြင့် အကောင်းဆုံးစာအုပ် (၆)အုပ် ထုတ်ဝေသွားပါမည်။ အမှတ်စဉ်(၂၆)မှစတင်၍ (၃၁)အထိ ဖြစ်ပါသည်။

“ဂန္ထီရ အသိပညာများ တိုးပွားဖို့ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ဖော်ကြစို့” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို ရည်ညွှန်းမည်ဖြစ်ပြီး ဂန္ထီရ အတတ်ပညာ၊ ဗဟုသုတများကို ဖော်ညွှန်းသည့် စာအုပ်များ ဖြစ်မည်။

အထူး ဝယ်သိမ်းစာအုပ်ကောင်း ဖြစ်အောင် ဖန်တီးထားပြီး ပရိသတ်များအနေဖြင့် လက်မလွတ်ရလေအောင် စာအုပ်အရောင်းဆိုင်များတွင် ကြိုတင်မှာကြားပြီး ဝယ်ယူနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

သင့်အတွက် မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားသင့်သည့် Dream Catcher များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ဖက်ရှင်လည်းက၊ လှပဆန်းကြယ်သည့် Dream Catcher များကို ဆောင်ထားပါက အိပ်မက်များကို မှတ်မိစေခြင်းမိမိအပေါ်ကျရောက်လာမည့် ဘေးဆိုးအန္တရာယ်များ၊ မကောင်းကြံစည်ခြင်းများကို Dream Catcher ၏ Spider Web ယင့်ကုအိမ်ကွန်ရက်က ဖမ်းဆီးထားမည်ဖြစ်ပါသည်။

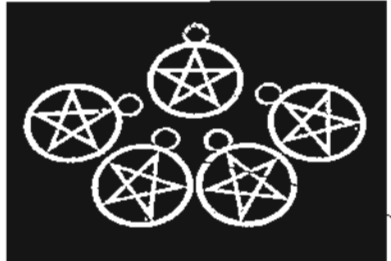
မိမိနေအိမ်၊ အိပ်ခန်း၊ ကားများတွင် အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ်သာမက အဆောင်အဖြစ်ပါဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။

BURMESE CLASSIC

ဂျူဗီတာ အင်ပြားအဆောင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

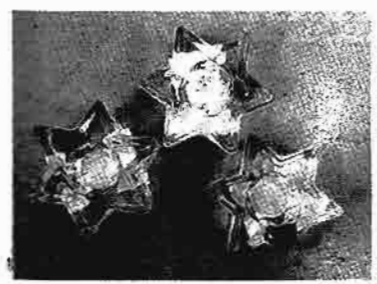
ဂျူဗီတာ အင်ပြား အဆောင်အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအမှတ်(၂၆)တွင် ဖော်ပြထားပြီး လုပ်ငန်းများတွင် ထားရှိပါက လုပ်ငန်းများ တိုးတက် ကြီးပွား အဆင်ပြေခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ရှင်လန်ခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းများကို ရရှိနိုင်သည့် ဂျူဗီတာ အင်ပြား အဆောင်များ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်များ “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်နှင့် ဆွဲကြိုးကို အစွမ်းသတ္တိ သိဒ္ဓိသွင်းနည်းကိုလည်း “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းအမှတ်စဉ် (၂၆)တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သင့်အတွက်ကံကောင်းခြင်းအဆောင်လက်ဖွဲ့တစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်နိုင်ပါပြီ။

ရှောင်စုံ ဖယောင်းတိုင်များ “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

အစီအရင်များအတွက် အဖြူရောင်၊ အပြာရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနီရောင်၊ လိမ္မော်ရောင်၊ အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ ခရမ်းရောင် ဖယောင်းတိုင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ။ ဖယောင်းတိုင်စိုက်ရန် Candle Holder ဖယောင်းတိုင်စိုက်ခွက် အလှများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

တက္ကသိုလ်ဆက်၊ ပုစွန်တောင်ဆက်ခွဲ၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဆက်အကောင့်နံပါတ် ၀၁၄၁ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘက်မှ ငွေလွှဲခန့်အတို မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘက်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၂၀၀၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၄၀၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ် ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်း ကြား ပေးရပါမည်။

ဘက်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြ ပါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့်ဖြန့်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉၃၀၀၅၅၁၆၀

စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်အောင် အထူး ကြိုးစားထားပါသည်။ လစဉ် လဆန်းပိုင်းတွင် ထွက်ရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားပါမည်။

ပရိသတ်များအနေဖြင့် မိမိ ဝယ်ယူနေကျ စာအုပ်ဆိုင်များတွင်လည်း ကြိုတင် မှာကြားထားနိုင်ပါသည်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း၊ ထွက်မည့်ရက်ကို လည်း ကြိုတင် ဖုန်းဆက် မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

သင်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်လျှင် စာပေကို ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ စာပေ၏ရသာကို ခံစားတတ်သူ၊ စာအုပ် ဖတ်တတ်သူများ ဖြစ် ကြပါစေ၊ စာအုပ်၊ စာပေ လူမိတ်ဆွေ - စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ အဖွဲ့

Sixth Sense
Publishing House

ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေတိုက်

မှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုစွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ်(၂၈)	၃၉
ခေတ်သစ်ကို	
နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၅)	၄၇
သက်လုံ	
ဝန္တီရကြောင်နှင့် ဝန္တီရကုထုံး	၅၅
တိုမောင်သန်းဝင်း	
လောကီပညာစုံလင်စွာနှင့် ရှာမင်လောကီပညာ	၇၁
မင်းသက်ဝင်း	
နတ်ဘုရား မြွေခေါ်ပွဲတော်	၁၀၀
အောင်ကျော်စွာ	

အဘိုးဖွယ် ဝိ ရင် နည်း များ

အဖိုးထိုက်တန်တဲ့ မှော်ဝင် မန္တန်များ	၁၁
ငွေကြေးအစီအရင်များအတွက် လာဘအချိန်	၁၅
အချစ်အစီအရင်များအတွက် ပိယအချိန်	၂၁
ကဝေအရည်အချင်းနှင့် ကံပွင့် လာဘ်ပွင့်နည်း	၂၅
အထက်လူကြီးကို ချစ်နေသူအတွက် အစီအရင်	၂၉
ပိယအိုးကွဲ အချစ်အစီအရင်	၃၅
ဂဝံရုပ်ရေးနည်းဖြင့် အိပ်မက်ပေး အစီအရင်	၃၉
အပြစ်လုပ်ခဲ့သူအတွက် ဒဏ်ပြန်ချည်သီး စီရင်နည်း	၄၅

သိုက်ဖွင့်ပွဲ	၁၂၈
နတ်လူသစ်	
တစ္ဆေခေါ်မန္တန်	၁၅၆
မိုးမိုးနိုင်	
သရဲသဘတ် ဘခက်နှင့် ဝါးရင်းတုတ် ဖိုးတုတ်	၁၇၈
တော့ညိုစိမ့်	
သံသရာ၏ သုံညီဒီဂရီစင်တီဂရီတ် အနားသတ်မျဉ်း	၁၉၄
အောင်ငြိမ်း	

ဖြစ်ရပ် ဆန်းကြယ်

ကြတ်ရင်အုံ အရိုးန ဆုတောင်းပြည့် အဆောင်	၉၄
မြို့တုရိုးရာ အချိန်နာရီမှတ်သားမှုများ	၉၉
မိတ်တောက် ကြက်ရိုးထိုးခြင်းပညာ	၁၂၂
လာဘတနတ်ရုပ်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်နည်း	၁၂၄
အာနာအဆောင် ခုနစ်ပါးနှင့် အိပ်မက်နည်း	၁၅၄
အာအစဉ်အလာ ရှေးထုံးနည်းအမှန်များ	၁၇၄
အရောင်းကောင်းအောင် မိုးလေးကိုဆောင်	၁၉၀
ကောင်းခြင်းကို ပေးစွမ်းတဲ့ ကြည့်မှန်များ	၁၉၂

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္တိရရုပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ မွေးဖွားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန် နေရာ များကိုလည်း ရှန်လှုပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္တိရ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မရွဲခြားဘဲ တိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ရှိမြင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အရိုးခံဂန္တိရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထွေ ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက်ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။ ဂန္တိရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ သည့် ခေတ်မီဂန္တိရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ် သမိုင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္တိရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္တိရဝတ္ထု များ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို ဆောင်းမွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲ တင်ဆက်ပါမည်။

ကိုမိုး(တောင်ကြီး)
ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာအဖွဲ့)

သုတေသန

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

အကြံပေး အယ်ဒီတာ

ဦးငွေစိုး၊ ဒေါက်တာမိ

အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နေ့သင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်

အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး) { (၀၀၅၀၈) }

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်သင်း { (၀၀၆၂၆) }

(သံလွင်ဦးပုံနှိပ်တိုက်)

မျက်နှာခုံးဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို

အောင်မိုး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

ရဲရင့်နိုင်၊ ဖိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်

ကွန်ပျူတာ

ဆဋ္ဌမအာရုံပိုင်းတော်သားများ

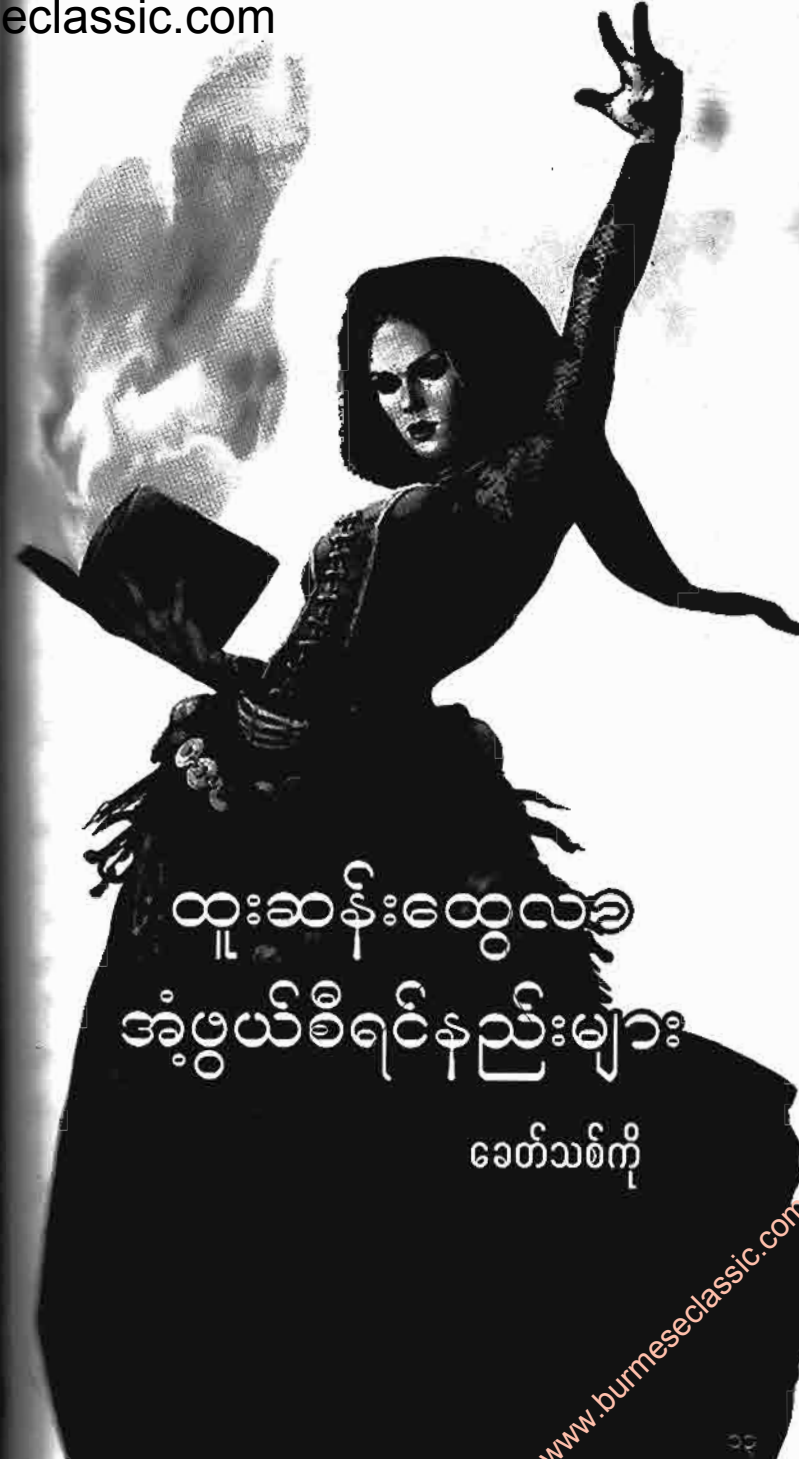
ဖြန့်ချိရေး

ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀။

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

ထူးဆန်းထွေလွှဲ
အံ့ဗွယ်စိရင်နည်းများ

ခေတ်သစ်ကို

အဖိုးထိုက်တန်တဲ့ မှော်ဝင်မန္တန်များ

မန္တန်တစ်ခုဟာ အသံစွမ်းအင်ကို အဓိကအသုံးပြုခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တန်တစ်ခုကို မည်သည့်ဘာသာစကားမှ ဆင်းသက် လာတယ်ဆိုတာ ဖော်ထုတ်ဖို့ခက်ခဲလှပေမယ့် သိဒ္ဓိအစွမ်းကတော့ လွန်စွာမှပင် ကြီးမားလှပါတယ်။

အခုဖော်ပြထားတဲ့ မှော်ဝင်မန္တန်များဟာ အလွန်မှပင် အဖိုး အနုတ္တထိုက်တန်လှတဲ့ ရှားပါးမန္တန်များပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မှာ အကြောင်းကိစ္စကြီးငယ်ကြုံလာပါက မှော်ဝင်မန္တန်များရဲ့အစွမ်းကို အသုံးပြုပြီး အောင်မြင်နိုင်စေဖို့အတွက် ဖော်ပြရခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။

- ၁) အချစ်ရေးကိစ္စ အဆင်မပြေလျှင် - 'လိုလာ' ဆိုသော စကားကို (၁၂)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။
- ၂) ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်မပြေလျှင် - 'ဖြူကံ' ဆိုသော စကားကို (၅)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။
- ၃) စကားပြင်းခုန်ရမည့်ကိစ္စမျိုးတွင် အနိုင်ရရန် -

'အွန်ရာ' ဆိုသောစကားကို (၃)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ရမည်။

- ၄) မိမိပစ္စည်း ပျောက်ရှာသည့်အခါမျိုးတွင် - 'ယာနီ' ဆိုသော စကားကို (၁၀၁)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ရမည်။
- ၅) အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုကို စဉ်းစားရန် မေ့နေလျှင် - 'လင်ဒါ' ဆိုသောစကားကို (၁၂)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ရမည်။
- ၆) တစ်ခုခုကို မေ့လျော့နေပါက - 'မိုအင်ဒု' ဆိုသော စကားကို (၁၄)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်

ရမည်။

၇) စကားဝှက်များကို မေ့နေသည့်အခါတွင် - 'လနစ်' ဆိုသော စကားကို (၁၉)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၈) သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးများ အခက်အခဲတွေ့လျှင် - 'အော့တဝေး' ဆိုသောစကားကို (၂၀)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၉) လွတ်မြောက်ဖို့ ခက်ခဲလှသောအခါတွင် -

'အရန် အရန်' ဆိုသောစကားကို (၁၀)ခွန်း ပြောဆို ရွတ်ဆိုရမည်။

၁၀) အကူအညီလိုအပ်သော အခါမျိုးတွင် -
'အရွှန် အရွှန်' ဆိုသောစကားကို
(၂၈)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၁၁) စကားပွဲများတွင် အနိုင်ရလိုသောအခါမျိုးတွင် -
'တာပန်း' ဆိုသော စကားကို
(၃၁)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆို
ရမည်။

၁၂) နာကျင်သောအခါမျိုး၌ အနာ
သက်သာစေရန် -

'ဆွာဆွန်' ဆိုသော
စကားကို (၈)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆို
ရမည်။

၁၃) မိတ်ဆွေနှင့် ပတ်သက်
သောကိစ္စများအတွက် -

'အော်ဟား' ဆိုသော
စကားကို (၇)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆို
ရမည်။

၁၄) ပညာဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်
သော ကိစ္စများအတွက် -

'အိုဝါယီး' ဆိုသော
စကားကို (၂၂)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆို
ရမည်။

၁၅) အချိန်ဆွဲလိုသော ကိစ္စ
များအတွက် -

'ဟစ်(စ်)' ဆိုသော
စကားကို (၄၉)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆို
ရမည်။

၁၆) ရိုသေ ခန့်ညား
မှု အတွက် -

'လင်(န်)ဇားမ'
ဆိုသောစကားကို
(၇၁)ခွန်း ပြောဆို
ရွတ်ဆိုရမည်။

၁၇) ကျန်းမာရေး
ကောင်းစေရန်အတွက် -

'ပရီးဟား' ဆို
သောစကားကို (၁၆)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၁၈) တန်ခိုးသိဒ္ဓိများ နားလည်ဖို့ကိစ္စများအတွက် -
'အော်ကွန်ဒေါ' ဆိုသောစကားကို
(၆၃)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၁၉) တန်ခိုးသိဒ္ဓိများကို ထိန်းချုပ်ရန်ကိစ္စများအတွက် -
'အွန်ဗျား' ဆိုသောစကားကို
(၉)ခွန်း ပြောဆို ရွတ်ဆိုရမည်။

၂၀) လွမ်းဆွတ်တမောဖွယ်ရာ ကိစ္စများအတွက် -
'လျှိုရက်စ်' ဆိုသောစကားကို
(၂)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၂၁) အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေစေရန်အတွက် -
'ကာဂျူရယ်' ဆိုသောစကားကို
(၁၅)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၂၂) ခွန်အားသစ်များ ရရှိရန်အတွက် -
'အတုံ အတုံ' ဆိုသောစကားကို
(၄၅)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

၂၃) တင်းကျပ်မှုများကို ခြေလျော့ရန်အတွက် -
'ဆွာ ဆွာ ဆွန်' ဆိုသောစကားကို
(၃၄)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

- ၂၄) တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကျိတ်အခဲများ ပြေစေရန် -
'အော်လတ်' ဆိုသောစကားကို
(၉၂)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။
- ၂၅) လူငယ်လူရွယ်များနှင့် ပတ်သက်သည့်ကိစ္စများ -
'လီအာမက်' ဆိုသောစကားကို
(၂၁)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။
- ၂၆) ကျန်းမာရေးအတွက် -
'ပရီမာ' ဆိုသောစကားကို
(၁၁)ခွန်း ပြောဆိုရွတ်ဆိုရမည်။

အခု မှော်ဝင်မန္တန်များကို ရွတ်ဆိုပါက ကျန်းသေဖြစ်
မြောက်ရမယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ မျှော်လင့်ထားဖို့ အလွန်အရေးကြီး
ပါတယ်။ မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတာ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရ Hope "ဟုပ်"
ဖြစ်ပါတယ်။

မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတာ ဘယ်သူကခိုင်းသလဲဆိုတော့
ဝီရိယက ခိုင်းစေပါတယ်။ ဝီရိယမကောင်းရင် ဘဝမှာ မျှော်လင့်
ချက်ကင်းမဲ့တတ်ပါတယ်။ မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတာ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ
များရဲ့သော့ချက်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မှော်ဝင်မန္တန်များကို အလွတ်ကျက်မှတ်ထားနိုင်
လေ၊ စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းများနဲ့ သိဒ္ဓိစွမ်းအားကို တည်ဆောက်ထား
နိုင်လေ၊ မှော်ဝင်မန္တန်များရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိများဟာ ပိုမိုထက်မြက်
လေ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

သုတတစ်ခုအနေဖြင့် ပြောချင်တာကတော့ မန္တန်များ၊ အင်း
များကို မိမိသဘောဖြင့် အတတ်ဆန်းထွင်ပြီး ဇန်တီးတာမျိုး လုံးဝ
မလုပ်ပါနှင့်။ အလွန်ပဲ ခိုက်တတ်ပါကြောင်း။

ငွေကြေးအစီအရင်များအတွက် လာဘအချိန်

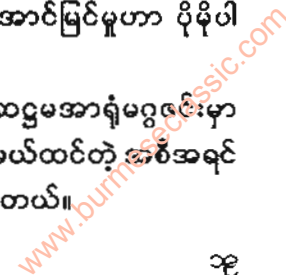

ငွေကြေးအစီအရင်များအတွက် လာဘအချိန်ကောင်း
များကို ဖော်ပြပါမယ်။ မြန်မာ့ရိုးရာမှာရော၊ အနောက်တိုင်းအစီ
အရင်များမှာပါ ငွေကြေးအတွက် အကောင်းဆုံးအချိန်ဟာ တူညီမှု
ရှိနေတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။

တကယ်တော့ ပညာရပ်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ဆက်စပ်
မှု၊ တူညီမှုတွေများပါတယ်။ ငွေကြေးအစီအရင်ကို အကောင်းဆုံး
စီရင်နိုင်တဲ့ ရက်များကတော့ ကြာသပတေးနဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့တို့ ဖြစ်
ပါတယ်။

ဘယ်အချိန်ကာလမှာပြုလုပ်မလဲဆိုရင် (Waxing Moon)
စပြည့်နေ့မတိုင်မီရက်များမှာ စီရင်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။
ငွေကြေးအစီအရင်ဆိုရင် ဒီလိုအချိန်ကာလများနဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး
ဇာတ်ဆောင်နိုင်ရင် အစီအရင်ရဲ့ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မှုဟာ ပိုမိုပါ
လိမ့်မယ်။

ငွေကြေးအစီအရင်အမျိုးမျိုးကို ဆဋ္ဌမအာရုံမဝင်မီမှာ
ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် မိမိနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမယ်ထင်တဲ့ အစီအရင်
တို့ အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

အချစ်အစီအရင်များအတွက် ပီယအချိန်

အချစ်အစီအရင်များအတွက် ပီယအချိန်ကောင်းများကို ဖော်ပြပါမယ်။ လက်ဖွဲ့များ၊ အင်းများ၊ အစီအရင်များ စီရင်တဲ့အခါ မှာ ပိုမိုအစွမ်းထက်မြက်နိုင်ဖို့အတွက် အချိန်ကိုရွေးချယ်ကြပါ တယ်။

ဒီလိုရွေးချယ်ကြရာမှာ တချို့က နက္ခတ်အားဖြင့် ရွေးချယ် ကြသလို၊ တချို့ကတော့ ဓာတ်အား၊ နမိတ်အား စသည်ဖြင့် အချိန် မျိုး ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ကတော့ လွယ်ကူရိုးရှင်းလှတဲ့ အချိန်ကို ပဲ ရွေးချယ်အသုံးပြုချင်ပါတယ်။ အချစ်အစီအရင်များအတွက် ချစ်ခင်ပျော့ပြောင်းစေခြင်းကိုဖြစ်စေတဲ့ အာပေါဓာတ် အကောင်း ဆုံး အချိန်အခါများကို ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

တစ်ပါးသူရဲ့အချစ်ကိုရရှိဖို့၊ တစ်ပါးသူကို ချစ်ခင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ဖော်ပြပါ ပီယအချိန်များမှာ စီရင်မယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

အစီအရင်တိုင်းဟာ သူ့ဟာနဲ့သူ အစွမ်းထက်မြက်မှု များစွာ ရှိပါတယ်။ မိမိနဲ့ သင့်တော်အံ့ ဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်မယ်ထင်တဲ့ အချစ် အစီ အရင် များကို ရွေးချယ်အသုံးပြုနိုင်ကြ ဖါစေ။

အချစ်အစီအရင်များအတွက် ပီယအချိန်များ

* ဝုဒ္ဓဟူးနေ့ -

ကြာသပတေးနေ့ *

နံနက်၊ ည (၆)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း

* အင်္ဂါနေ့ - ကြာသပတေးနေ့ *

နံနက်၊ ည (၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီအတွင်း

* တနင်္ဂနွေနေ့ - သောကြာနေ့ *

နံနက်၊ ည (၁၂)နာရီမှ (၃)နာရီအတွင်း

* တနင်္လာနေ့ *

နံနက်၊ ည (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤအချိန်များဟာ မြန်မာ့အစီအရင်များအတွက် ပီယ အချိန်ကောင်းများဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်းအစီအရင်များမှာလည်း သုံးစွဲကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ကဝေအရည်အချင်းနှင့် ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်နည်း

ကဝေဆိုတာ "ကဝိပညာရှိ"မှ ဆင်းသက်လာတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်အနေဖြင့် မှော်အတတ်တို့ကိုလေ့လာနေပြီဆိုရင် ကဝေတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိအပ်တဲ့ အရည်အချင်းများ၊ အင်္ဂါရပ် များရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

စည်းစနစ်တကျ လေ့လာသွားမှသာလျှင် ဒီပညာရပ်များ ကို သင်ယာအဆင့်ရှိရှိ တတ်မြောက်မှာဖြစ်ပြီး လောကအလယ်မှာ လည်း လောကကြီးနဲ့ အံ့ဝင်ခွင့်ကျသူဖြစ်လာလိမ့်မယ်။

ပထမဆုံးကဝေတစ်ယောက်ရဲ့ပန်းတိုင် Goal ကိုဖော်ပြ ပါမယ်။ နံပါတ်(၁)အချက်အဖြစ် ပထမဆုံး ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာဆို တာ သိဖို့လိုပါတယ်။ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဆိုတာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သိ အောင်ကြိုးစားပါ။ မညာပါနဲ့။

နံပါတ်(၂) ကိုယ်သုံးစွဲတဲ့ အစီအရင်ပစ္စည်းများအကြောင်း ကို နားလည်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် အချစ်အစီအရင်အတွက် ဆိုရင် အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်၊ ဒဏ်ပြန်အတွက်ဆို အနက်ရောင် စသည်ဖြင့် အစီအရင်ပစ္စည်းများအကြောင်း ကောင်းစွာနားလည်

ဖို့ လိုပါတယ်။

နံပါတ်(၃) မိမိရဲ့အစွမ်းအစများကို တစထက်တစ တိုးပွား နေအောင်ကြံဆောင်ပါ။ တိုးတက်နေအောင် စိတ်ကျင့်စဉ်များ၊ စီညာဉ်လွှင့်ကျင့်စဉ်များ လေ့ကျင့်ပါ။ ပါဝါရအောင် ကြိုးစားပါ။

နံပါတ်(၄) ကိုယ်သိခဲ့တဲ့ပညာတွေကို မိမိဉာဏ်ရှိသလို၊ ဆင့်ပွားသုံးစွဲတတ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ တစ်ဖက်က လည်း ကိုယ့်ဉာဏ်ပညာ၊ အမြော် အမြင်တို့ဟာ တိုးပွားလာမှာဖြစ် ဖြစ်တယ်။

နံပါတ်(၅) ဘယ်တော့မှ ထစ်ဖက်သတ်မတွေ့ပါနဲ့။ အရင် ဆုံး သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်တဲ့ စိတ်ကို မွေးပါ။ မျှတတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် များဖြင့် ချင်သန်နေထိုင်ပါ။

နံပါတ် (၆) နည်းလမ်းကျကျ တွေးခေါ်ပြီး ဘဝကို ခမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စွာ ဖြတ်သန်းပါ။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အည်ပတ်မှုများနဲ့အတူ အံ့ဝင် အောင်နေထိုင်ပါ။ တစ်ဖက်စွန်း အရောက်ပါနှင့်။

နံပါတ်(၇) အမြဲတမ်း စိတ် နှလုံးတည်ငြိမ်အေးချမ်းဖို့အတွက် စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းတွေ၊ ကျန်းမာ ချေးလေ့ကျင့် ခန်းတွေကို လည်း ဆိုက်စားပါ။ အစွမ်းထက်ရုံနဲ့

မပြီးသေးပါဘူး။ မိမိရဲ့ Body ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ဖို့ လှပနယ်ဖို့တွေ လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါတွေက ကဝေတစ်ယောက်မှာရှိသင့်တဲ့ အရည်အချင်းများဖြစ်ပြီး ဆက်လက်ပြီး လောကကြီးထဲမှာ ရှင်သန် နေထိုင်တဲ့အခါမှာ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်အောင် လုပ်ဆောင်တဲ့ နည်းလမ်း(၄) သွယ်ကိုလည်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ။

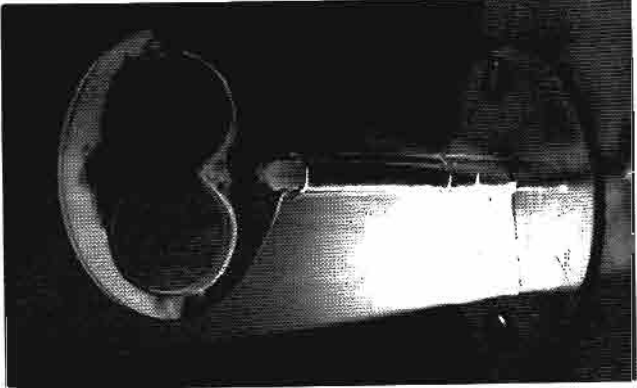
နံပါတ် (၁) မနက်

မိုးလင်းလို့ အိပ်နေရာကနိုးပြီး မျက်စိနှစ်လုံးပွင့်ပြီဆိုတာနဲ့ မိမိခြေထောက်ကို ကြမ်းပြင်ကိုနင်းပြီး မတ်တပ်မရပ်မီ ကိုယ်အသက်ရှင်ရခြင်းအတွက်၊ ကျန်းကျန်းမာမာ နေထိုင်ရခြင်းတွေအတွက် မိမိကိုးကွယ်ရာ ဘုရားသခင်နဲ့ အစောင့်အရှောက်များကို စိတ်ထဲကနေတိုင်တည်ပြီး -

“ကျေးဇူးကြီးမားလှပါသည်” ဆိုတာကို (၃)ကြိမ်ရွတ်ဆို အာရုံပြုပြီးမှ အိပ်ရာပေါ်ကနေ ကြမ်းပြင်ကို ခြေချပါ။ ဒီလို နေ့တိုင်း မပျက်မကွက်ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် သင်ဟာ အနာရောဂါကင်းပြီး အသက်ရှည်ရှည်နေရလိမ့်မယ်။

နံပါတ် (၂) အိပ်ခန်းကထွက်ပြီး ရေချိုးခန်းဆီ မျက်နှာသစ်ဖို့ သွားပြီဆိုတာနဲ့ မိမိရဲ့အာရုံမှာ ရေချိုးခန်းထဲက ဖွင့်ချလိုက်တဲ့ ရေတွေဟာ ရွှေရောင်တွေဖြစ်ပြီး မိမိကိုအဖက်ဖက်ကနေ အကာအကွယ်တွေပေးနေတဲ့ ရောင်ခြည်တွေလို့ စိတ်အာရုံမှာ ခံစားပါ။

နံပါတ် (၃) နံနက်စာစားဖို့ ထိုင်တာနဲ့ (သို့မဟုတ်) လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်ထဲမှာ စားဖို့မှာပြီဆိုတာနဲ့ မနက်စာလက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ စားသောက်ဖွယ်ရာများဟာ ကိုယ့်ရဲ့ခန္ဓာ

တို့ယ်ကို ကြံစည်ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းအားတွေ တိုးပွားအောင် ခွန်အားပေးတဲ့အရာတွေလို့ သတ်မှတ်ပြီး စားပါ။ ပြောချင်တာက စားမယ့်အစားထဲမှာ စိတ်စွမ်းအင်ထည့်ပြီး စားခိုင်းတာဖြစ်ပါတယ်။

နံပါတ် (၄) တစ်နေ့တာအတွင်း သင့်အလုပ်ဌာန၊ သင့်ခန်း၊ သင့်အလုပ်စားပွဲ စသည်တို့မှာ သက်ဆိုင်ရာသော့တွေကို သုံးစွဲတဲ့အခါတိုင်း သတိလေးတစ်ချက်ထားပြီး အဲဒီသော့တွေကို နှင့်လိုက်တိုင်း . . . သော့ပွင့်တာနဲ့ တစ်ချိန်ထဲမှာ သင်စိတ်ကူးထားတဲ့ သင့်အိပ်မက်ထားတဲ့ တိုးတက်စေမယ့် အခွင့်အလမ်းတွေကို နှင့်လှစ်ပေးလိုက်ပြီလို့ စိတ်မှန်းပါ။

ဒီအချက်လေးချက်ကို သတိလေးတစ်ချက်ထားပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ပါက သင့်အနေဖြင့် လောကမှာ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်မှုတွေ ရရှိပါလိမ့်မယ်။

အထက်လူကြီးကို ချစ်နေသူအတွက် အစီအရင်

အချစ်ဆိုတာ လူတန်းစားအမျိုးမျိုးမှာ ရှိကြပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ထူးဆန်းတဲ့အချစ်က ကိုယ့်အထက်အရာရှိ(သို့မဟုတ်) ကိုယ့်အလုပ်ရှင်သူဌေးတို့အပေါ် တိတ်တခိုးလေး ချစ်မိနေတတ်ကြပါတယ်။

အခုအစီအရင်က မိမိအထက်လူကြီး ယောကျ်ား(သို့မဟုတ်) မိန်းမတို့ရဲ့အချစ်ကို ရယူနိုင်တဲ့ Voodoo အချစ်အစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် "တုံးခုပြီး လှမ်းမှရမယ့်ပန်း" ကို အခုအစီအရင်သုံးပြီး လွယ်လင့်တကူ ရူးဆွတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မည်သည့်အန္တရာယ်၊ မည်သည့်တန်ပြန်မှုမျိုးမှ မပေးနိုင်တဲ့ ရှားပါး Voodoo အချစ်အစီအရင်ဖြစ်တာမို့ ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) မိမိရဲ့ ဆီး
- ၂) တစ်ခါသုံး ခွက်လွတ်တစ်လုံး
- ၃) ကျိုပြီးသား နွားနို့
- ၄) ပြောင်းစူးကွေကာ တစ်ထုပ်

၅) သကြား

၆) အနောင် အယုတ်မပေး

နိုင်တဲ့နေရာတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် မိမိနစ်

သက်မြတ်နိုးနေတဲ့ အထက်လူကြီးရဲ့ ပုံရိပ်လွှာ၊ အသံတို့ကို အာရုံခံနိုင်တဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တစ်ရပ်လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ စကယ်ချစ်တဲ့ သူဆိုရင် လွယ်လင့်တကူ သူ့ပုံရိပ်ကို အာရုံပြုရင် အလွယ်တကူ ပေါ်ပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ်စားလုပ်ဆောင်ပေးလို့ မရပါဘူး။

ကဲ . . . အားလုံး ပြည့်စုံပြီဆိုရင် အစီအရင်စတင်ပါမယ်။ ဖထမဆုံး ကိုယ့်ရဲ့ကျင်ငယ်ရည်(ဆီး)ကို တစ်ခါသုံး ပလတ်စတစ်ခွက်အကြည်ထဲကို ကျင်ငယ်စွန့်သလို၊ အနည်းငယ်စွန့်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် အဲဒီခွက်ထဲကိုပဲ နွားနို့အနည်းငယ် လောင်းထည့်ပါ။ နွားနို့ထည့်ပြီးရင် မိမိရဲ့တံတွေးကို ခွက်ထဲကို တစ်ချက်ထွေးထည့်လိုက်ပါ။

ပြီးလျှင် အစာစားတဲ့ တူ(သို့မဟုတ်) တုတ်ငယ်တစ်ချောင်းဖြင့် ခွက်ထဲက အရည်တွေကို မွှေပေးပါ။ မွှေပြီးရင်တော့ ခွက်ကို အလယ်မှာထားပြီး ကိုယ်က ခွက်ကို လှည့်ပတ်ပြီးတော့ စုန်းမတွေ စာသလို၊ ဝိုင်းပတ်ပြီး ကရပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုကနေစဉ်မှာ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်က ရည်မှန်းနေတဲ့ အထက်လူကြီးရဲ့ချစ်ပုံရိပ်လွှာကို အာရုံခံနေရမှာဖြစ်ပြီး -

“သူ့ရဲ့အချစ်ကို ရရှိဖို့အတွက်
ကျေးဇူးပြု၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က
ကူညီပေးပါ”ဆိုတဲ့ မှော်မန္တန်လေးကို ရွတ်ဆိုပါ။
အနောက်တိုင်းလို ရွတ်ဆိုရမယ့် မှော်မန္တန်လေးက -
“ကမ်(နံ) ဆန်းဘားဒီး
ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ပူစီဘော့စ်

ကမ်(နံ) ဆန်းဘားဒီး
ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ဂိုက်(ဘ်)ဒါ
ပူစီဘော့စ်
ကမ်(နံ) ဆန်းဘားဒီး
ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ဂိုက်(ဘ်)ဒါ
ပူစီဘော့စ်”ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိုင်းပတ်ကခုန်စဉ်
အပတ် အရေအတွက် ကို
မိမိစိတ်တိုင်းကျ သတ်မှတ်
နိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်စိတ်တိုင်း
ကျတဲ့အထိ ကခုန်နိုင်ပါတယ်။

တခုန်နေစဉ်အတွင်းမှာလည်း မှော်
မန္တန်ကို ပါးစပ်ကနေ အဆက်မပြတ်
ရွတ်ပေးနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခုပဲ သတိပြုဖို့ရှိတာက
ဝိုင်းပတ်ကခုန်မှုကို ရပ်မယ်ဆို
ရင် မိမိစတင် ကခုန်ခဲ့တဲ့ စက်
ဝိုင်းအရေ အဆုံးမှာသာ ပြန်
လည် ရပ်တန့်ပါ။ မိမိ ဝိုင်းပတ်
တခုန်မှုကို ရပ်တန့်လိုက်တာနဲ့
မှော်မန္တန် ရွတ်ဆိုမှုရဲ့အဆုံး
အပိတ်နဲ့လည်း တစ်ထပ်တည်း
ကျဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ ခွက်ထဲက
အရည်တွေကို ကိုယ့်အိမ်ရဲ့ ထောင့်
လေးထောင့်မှာ ပက်ဖျန်းပေးရပါလိမ့်
မယ်။ အဲဒီလိုဖျန်းနေချိန်မှာ ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်နေတဲ့ အထက်
လူကြီးရဲ့ချစ်ပုံရိပ်လွှာကို သတိရပေးပါ။ ထောင့်လေးထောင့်မှာ
ဖျန်းပက်ပြီးရင်တော့ အစီအရင်ပြီးပါပြီ။

ဒါပေမယ့် အခုအစီအရင်ကို နောက်ရက်မှာလည်း နောက်
အစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒုတိယနေ့အစီအရင်မှာတော့
မိမိရဲ့ဆီး ထည့်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ တစ်ခါသုံး ခွက်ထဲကို ကျွဲပြီး
ထား နွားနို့ထည့်မယ်။ ပြောင်းဖူးကွေ့ကာမှုန့်များကို ထည့်ပါမယ်။
ပြီးရင် ပထမအကြိမ်ကလို ခွက်ကိုတူဖြင့် မွှေစရာမလို
တော့ဘဲ ခွက်ကိုသာ Shake ဖြစ်အောင် လှုပ်ပေးပါ။ ခွက်ကို လက်
နှစ်ဘက်ဖြင့် လှုပ်ရမ်းနေရင်း ဝိုင်းပတ်ကခုန်မှုတော့ လှုပ်ပေးရပါ
မယ်။ ဝိုင်းပတ်ကခုန်နေစဉ် ရွတ်ဆိုရမှာကတော့ -

“ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ပူစီဘော့စ်
ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ဂိုက်(ဘ်)ဒါ ပူစီဘော့စ်

ဝိုက်(ဘ်)ဒါ ဝိုက်(ဘ်)ဒါ ပူစိဘော့စ် ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမနေ့တုန်းက အစီအရင် အတိုင်း ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ဝိုင်းပတ် ကခုန်ရမှာပြီး ကိုယ်စခဲ့တဲ့ စက်ဝိုင်း ရဲ့အစမှာ ကခုန်မှုအဆုံးကို မှော်မန္တန် အဆုံးနဲ့အတူ တစ်ခါတည်း ရပ်တန့်ရ ပါလိမ့် မယ်။

ပြီးရင်တော့ ကိုယ်စီရင်ထား တဲ့ နွားနို့တွေကလေးကို သောက် လိုက်ပြီး အိပ်ရာဝင်လိုက်ပါ။ မကြာခင်မှာ သင့်ဘော့စ်ဟာ သင့် အပေါ်မှာ အများကြီး ပြောင်းလဲလာတာကို တွေ့ရပါ လိမ့်မယ်။

အချိန်ကို ပထမနေ့မှာ သင် လုပ်ခဲ့တဲ့အချိန်အတိုင်း ဒုတိယနေ့မှာလည်း အတိအကျလုပ် ဆောင်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီအစီအရင်နဲ့ ကျွန်ုပ်က သင့်ဘော့စ်ကို သင့်အပေါ်မှာ ညွှတ်နူးလာအောင်၊ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားလာအောင် လုပ်ဆောင်ပေး ပြီးပြီဖြစ်တဲ့အတွက် နောက်ဝိုင်းကိစ္စတွေကိုတော့ မိမိစိတ်ကြိုက် သာ လှုပ်ရှားပါတော့လေ။

"God Bless You"

ပီယအိုးကွဲ အချစ်အစီအရင်

နာမည်လေးကဆန်းကြယ်သလို၊ လုပ်ဆောင်ရတာလည်း လွယ်ကူပါတယ်။ ပီယအကျော်ပွဲတွေ၊ မြန်မာ့စီရင်နည်းတစ်ခုဖြစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ထိရဆရာကြီး ဆရာကြိုင်ရဲ့နည်းဖြစ်ပါတယ်။ လွယ်ကူ လို့ အထင်တော့ မသေးစေလိုပါဘူး။

ပီယအိုးကွဲဆိုတဲ့အတွက် အိုးကွဲတစ်လုံးကို ပစ်စလက် ခတ်ရှာလို့တော့ မရပါဘူး။ အင်္ဂါနေ့မှာ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ထိခိုက်ပြီး ကျကွဲသွားတဲ့ အိုးကွဲကိုယူရပါမယ်။ ပြီးရင် အဲဒီအိုးကွဲ ထဲမှာ မိမိလိုချင်သူရဲ့နာမည်ကို ရေးပါ။

မန်းရမယ့် ဂါထာကား-

“ဥုံ . . သက္ကောလော့ ဟရိသေဟံ၊

က္ကတ္ထိပထဝီ သွာဟ”ကို (၃၇)အုပ် မန်းပေးရပါမယ်။

ပြီးရင် မိမိအိပ်ရာအောက်မှာ အိုးကွဲစကို ပက်လက် အစေ့ အထားဖြင့် ခုတင်အောက်မှာ ထားပါ။ သင် ချစ်တဲ့သူဟာ သင်နဲ့ စတ်သက်ကို ပတ်သက်လာရပါလိမ့်မယ်။ မပတ်သက်ချင်တော့ တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ မှောက်လျက်ထားလို့က်ရုံပါပဲ။

ဂဝံရုပ်ရေးနည်းဖြင့် အိပ်မက်ပေးအစီအရင်

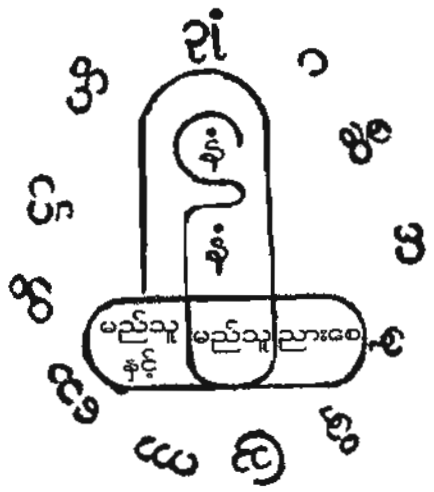

အိပ်မက်ခေါင်းဆုံးစီရင်နည်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်းက နေဖော်ပြခဲ့ဖူးသလို၊ အခုအစီအရင်ကတော့ ဂဝံရုပ်ရေးနည်းဖြင့် အိပ်မက်ပေးသော အရုပ်စီရင်နည်းတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အိပ်မက် ပေးအစီအရင်ဆိုပေမယ့် ဒီထက်စွမ်းတာတွေ အများကြီးပါပဲ။ ကိုယ် တကယ် မချစ်မနှစ်သက်၊ တာဝန်မယူနိုင်ဘဲ ယောကျ်ားလေး၊ မိန်း ကလေး ဘယ်သူ့ကိုမှ မမြဲလုပ်ပါနင့်။

သင့်အနေဖြင့် ဒီအစီအရင်ကို လက်တစ်ဝါးအရွယ် စက္ကူ ဖြူသန့်သန့်တစ်စုမှာ ရေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေးသားရာမှာ ဖော်ပြပါ အတိုင်း "င" ကြီးကို တစ်ချက်ထဲနဲ့ အပြီးဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငကြီး ကို အစမှအဆုံးအထိ ခဲ(သို့မဟုတ်)ဘောပင်ကို မကြာဘဲ တစ်ဆက် တည်းနဲ့ ညီညီညာညာ အဆုံးသတ်အောင် ရေးရပါလိမ့်မယ်။

ဒီအရာဟာဆိုရင် အင်းဘောင်ခတ်တဲ့ သဘောဖြစ်ပါတယ်။ ရေးဆွဲစဉ်မှာ ဒီအရာတစ်ခုတည်းကိုပဲ စိတ်ကိုစူးစိုက်ထားရမှာ ဖြစ် ပြီး တံတွေးမမြဲရပါ။ ဒါတွေဟာ လေ့ကျင့်ရင် ဖြစ်ပါတယ်။ မခက်ခဲ

ထူပါဘူး။
"င" ရေးဆွဲပြီး ထဲ့အခါမှာ မည်သူနှင့် မည်သူညားစေဆိုတဲ့ အကွက်ကို ထပ်ဆွဲရပါ မယ်။ ဒီနေရာမှာ လက်ဝဲ အစွန် (စကွက်)မှာ မိန်းမ နာမည်ကိုရေးပြီး (အလယ် တွက်)မှာ ယောကျ်ား နာမည်ထည့် ရပါလိမ့် မယ်။ အဆုံးမှာတော့ ဖော်ပြထားတဲ့ အတိုင်း

"ညားစေ"ဆိုတဲ့ စာသားကိုရေးပါ။
ဒီလိုစာသားသွင်းတဲ့နေရာမှာ အင်းဆံသွင်းတဲ့အတိုင်း ဘောင်တွေနဲ့မထိအောင် ရေးရပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်နေရာပဲများများ၊ နောက်တစ်ကြိမ် စိတ်တည်ငြိမ်အောင်ပြန်ထားပြီး အစကနေပြန် လုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ အထက် "င" ကြီးရဲ့ ဦးပိုင်းနဲ့ အလယ်ပိုင်း(နံ) လို့ရေးထားတဲ့နေရာမှာ အထက်မှာ ယောကျ်ားလေးရဲ့(နံ)၊ အောက် မှာ မိန်းကလေးရဲ့(နံ)ကို သွင်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။ (တကယ်လို့ သင် တာ သင်ချစ်တဲ့သူရဲ့နေနံကို မသိဘူးဆိုရင်လည်း နာမည်ရဲ့အစ စာလုံးကိုကောက်ပြီး ထည့်သွင်းနိုင်ပါတယ်။

သူ့နာမည်က -

အ	နံ	စရင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	(၁)
က၊ခ၊ဂ၊ဃ၊င	နံ	စရင်	တနင်္လာသားသမီး	(၂)
စ၊ဆ၊ဇ၊ဈ၊ည	နံ	စရင်	အင်္ဂါသားသမီး	(၃)
ယ၊လ၊ဝ	နံ	စရင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	(၄)
ပ၊ဖ၊ဗ၊ဘ၊မ	နံ	စရင်	ကြာသပတေးသားသမီး	(၅)

www.burmeseclassic.com

- သ၊ဟ နဲ့ စရင် ဝေသာကြာသားသမီး (၆)
- တ၊ထ၊ဒ၊ဓ၊န နဲ့ စရင် စနေသားသမီး (၇)
- ဋ၊ဌ၊ဍ၊ဎ၊ဏ နဲ့ စရင် စနေသားသမီး (၇)
- ရ၊ဠ နဲ့ စရင် ရာဟုသားသမီး (၈)

ဒီလို နေ့နံဂဏန်းများကို သွင်းပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။
ပြီးရင်တော့ ပုံမှာဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း-

“ဥ . . ဂစ္ဆ အမုမိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ” ဆိုတဲ့ ဂါထာကို ညီညာအောင် ရံပြီးရေးသားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေးလို့ပြီးရင် အဲ့ဒီ ဂါထာကို (၇)အုပ်စုပဲပြီး ကိုယ်အိပ်မက်မက်စေချင်သူ (မည်သူ့ကို သွားပြီး အိပ်မက်ပေးရမယ်)လို့ အမိန့်ပေးပြီး ဒီစာရွက်လေးကို မိမိရဲ့ခေါင်းအုံးအောက်မှာထားပြီး အိပ်စက်လိုက်ပါ။

ဒီအိပ်မက်ပေး ဂဝံရုပ်လေးက သင်အိပ်မက်ပေးသူထံ သွားပြီး သင် သူ့ကိုမက်စေချင်တဲ့ အိပ်မက်ကိုပေးပါလိမ့်မယ်။ မိမိ ဉာဏ်ရှိသလိုလည်း ချဲ့ထွင်ပြီး အသုံးချနိုင်ပါတယ်။

အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ခုကတော့ “ဠ”ကြီးအက္ခရာကို သင်ဟာ မညီမညာဘဲ စောင်းရွဲ့နေအောင် ဆွဲခဲ့မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာဟာလည်း အိပ်မက်ထဲမှာ လှလှပပ ညီညီညာညာမရှိဘဲ မျက်နှာများ၊ ခေါင်းများ၊ ခြေထောက်များဟာ စောင်းရွဲ့နေလိမ့်မယ်။

အပြစ်လုပ်ခဲ့သူအတွက် ဒဏ်ပြန်ချဉ်သီးစီရင်နည်း

ဘဝတစ်သက်တာအတွင်းမှာ မိမိအပေါ် ထိခိုက်နာကျင် အောင်၊ အကျိုးယုတ်အောင်၊ အရှက်ရစေအောင်၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင် လောက်အောင် အပြစ်လုပ်ခဲ့သူအတွက် ဒဏ်ပြန်ချဉ်သီးအစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ့်ကို ကိုယ့်အပေါ် ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့လေမှ ငြိန်လည် ပညာပေးစေလိုပါတယ်။ သာမန်မျှလောက်နဲ့တော့ မလုပ် စေချင်ပါဘူး။ ခွင့်လွှတ်နိုင်သမျှ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) ရှောက်သီး(သို့မဟုတ်) ကဗ္ဗလာသီးတစ်လုံး
- ၂) အနက်ရောင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်
- ၃) သံမှို (သို့မဟုတ်) တစ်လက်မသံချောင်းများ
- ၄) နမ်းနက်ဆီ (သို့မဟုတ်) နမ်းဆီ
- ၅) အပြစ်လုပ်ခဲ့သူရဲ့ဓာတ်ပုံ
- ၆) အနက်ရောင် စဉ့်အင်တုံ(သို့မဟုတ်) အနက်ရောင်

ခွက်တစ်လုံးတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဆုံး ကိုယ်အစီအရင် ပြုလုပ်မယ့် စားပွဲခုံပေါ် အနက် ရောင်ဖေယောင်းတိုင်ကို ထွန်း လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ရှောက်သီး(ချဉ်သီး) ကို စားထက်ထက်နဲ့ အတွင်း ထိနှိုက်ပြီး စားရာပေးလိုက်ပါ။ (ထက်ခြမ်း မခြမ်းပါနင့်)

ပြီးရင် အဲဒီစားရာပေးထားတဲ့ ရှောက်သီးထဲကို မိမိအား အကျိုးယုတ်စေခဲ့သူ၊ ယုတ်မာ ခဲ့သူ၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင်

အပြစ်လုပ်ဆောင်ခဲ့သူရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ထိုးထည့်ပါ။

ကိုယ့်ရဲ့ခံစားချက်နဲ့ ဒေါသတွေအားလုံးကို ပထမဆုံး သံချောင်းထဲကိုရောက်အောင် အရင်ပိုလွတ်ပြီးမှ သံချောင်းကို ရှောက်သီးထဲသို့ စိုက်ချလိုက်ပါ။ ကိုယ့်မှာဖြစ်တဲ့ဒေါသစိတ်တွေကို ထင်မြင်လာအောင်ပြုပြီး ရှောက်သီးထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် သွားပြီလို့ သတ်မှတ်ပါ။

မကျေနပ်သေးရင် နောက် ထပ် သံချောင်း၊ သံမှိုတွေနဲ့ သူ လုပ် ဆောင်ခဲ့တဲ့ ပြစ်ချက်တွေတစ်ခု ချင်းစီအတွက် သတ်မှတ်ပြီး ထိုး စိုက် နိုင် ပါတယ်။

သံချောင်း တစ်ချောင်း ချင်းစီနဲ့ အတူ သင့်ရဲ့ သူ့အပေါ် ပေါက်ကွဲ လိုတဲ့ ဒေါသစိတ်တွေ ကို အဲဒီအပြစ်လုပ်သူ

အပေါ် နက်သည်ထက် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းကျရောက်အောင် စိတ်မှန်း ချပါ။

သံချောင်းကိုးချောင်းစိုက်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ နဝမ ခြောက်သံချောင်းစိုက်သွင်းပြီးချိန်မှာတော့ အဲဒီရှောက်သီးကို အင်တုံအမဲထဲကိုထည့်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် နမ်းနက်ဆီကို ရှောက်သီး အပေါ်လောင်းချပြီး အင်တုံအမဲထဲရောက်နေတဲ့ ရှောက်သီးတစ်ဝက်မြှုပ် သည်အထိ ထည့်ပေးပါ။

ရှောက်သီးဟာ အင်တုံအမဲထဲမှာ နမ်းနက်ဆီလောင်း ပြီး တစ်ဝက်နစ်မြှုပ် နေပါစေ။ ဒါပြီးရင် တော့ အဲဒီရှောက်သီး ထည့်ထားတဲ့ အင်တုံ အမဲကို ကိုယ့်အစီအရင် စားပွဲပေါ်မှာပဲ တင်ထား ပါ။

အင်တုံထဲက ရှောက်သီးဟာ တစ်နေ့ တခြား ပုပ်ဖွယ်ယွင်း ယျက်စီးလာတာနဲ့အတူ ကိုယ့်အပေါ် ခွင့်မလွှတ် နိုင်လောက်အောင် အပြစ်လုပ်ခဲ့သူရဲ့ "ဘဝနဲ့ ကံကောင်းခြင်း"တွေဟာ ထိုနည်း လည်းကောင်း

ဖြစ်စေခဲ့ပြီလို့ ခံယူပါ။

ပြီးရင် ပုပ်ပွပျက်စီးသွားတဲ့ ရှောက်သီးရော အင်တုံအမဲ တိုဝါ ကိုယ့်အိမ်နဲ့အဝေးဆုံးက အမှိုက်ပုံး(သို့မဟုတ်) အမှိုက်ပုံမှာ သွားပစ်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသတိပြုရန်အချက်ကတော့ ဒီလိုအစီအရင်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ အပြောင်အပျက်သဘောမျိုး၊ စမ်းသပ်တာမျိုး လုံးဝ မလုပ်ရပါဘူး။ လက်တည့်မစမ်းပါနဲ့။ အပြစ်မရှိသူအပေါ်မှာလည်း မလုပ်မိပါစေနဲ့။

ကိုယ့်ဘဝအပေါ်မှာ ဘယ်လိုမှ ပြန်ပြင်မရလောက်အောင် ဆိုးဆိုးရွားရွား ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့အပြစ်ကို လုပ်ခဲ့သူကိုမှ ဒက်ပြန် ပညာပြန်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအရာက ကိုယ့်စိတ်ကိုလည်း ကျေနပ်မှုရစေပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီအစီအရင်မျိုးက အပြောင်အပျက် (သို့မဟုတ်) အပြစ်မဲ့သူအပေါ် စမ်းကြည့်မယ်ဆိုရင် အစီအရင်လုပ်သူ တွေ စောင့်ထိန်းရမယ့် နည်းဥပဒေသတွေကို စည်းဘောင်ကျော် လွန်စေခဲ့မှာမို့ ဒီအရာက ကိုယ့်အပေါ် တစ်သက်လုံး ပြန်လည် ခြောက်လှန့်နေမယ်ဆိုတာကို မမေ့ပါနဲ့။ သုတရစေဖို့အတွက်သာ ရည်ရွယ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း။

မီးခိုးရောင်

ဟောက်ပညာရပ်(၂၈)

ခေတ်သစ်ကို

မီးခိုးရောင်လောကီပညာရပ် (၂၈)

အစီအရင်များရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှု

အစီအရင်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာ အောင်မြင်ခြင်း၊ မအောင်မြင်ခြင်း စသည်တို့ဟာ အောက်ပါအချက်များအပေါ်မှာ တည်မှီနေပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ထံ ရောက်ရှိလာတဲ့ စာတွေထဲမှာ ဒီအစီအရင်က ဘာဖြစ်လို့ မအောင်မြင်တာလဲ၊ ဒီပစ္စည်းအသုံးပြုတာ တကယ်စစ်မှန်ပါရဲ့လားဆိုတာမျိုးတွေဟာ အဆိုးဝါးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတရံမှာ ဒီအစီအရင်အောင်မြင်ဖို့အတွက် ဘယ်လောက်ကြာကြာစောင့်ရမှာလဲ ဆိုတာမျိုးတွေလည်း ပါပါတယ်။

ဒီအရာတွေအတွက် အခုရှင်းလင်းစွာ အဖြေပေးသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာ တချို့က ဖြစ်မြောက်သွားပြီး တချို့က ဖြစ်မြောက်မလာပါဘူး။ ဒီလိုဖြစ်ပွားရခြင်းမှာ မိမိပြုတဲ့ အစီအရင်အပေါ် (သို့မဟုတ်) မန္တန်အပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိတဲ့ အရာများစွာ ရှိပါတယ်။

တစ်ခုမကပါဘူး။ အစီအရင်တစ်ခုကို ဘာတွေက ပံ့ပိုး ကူညီစေသလဲဆိုတာကို ဖော်ပြပါမယ်။ မှတ်အစီအရင် များနဲ့ ပတ် သက် လို့ အောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်ကြီးများအပေါ်မှာ တည်မှီနေပါမယ်။

- ၁) ထနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အနေအထား (၉ ၀ ၉ ၁ - အပြည့်၊ လကွယ်၊ လဆုတ်၊ အဆန်း) စသည် လနဲ့ ဆက်သက်တဲ့ အနေအထား အာ နံပါတ် (၁) အရေးပါပါတယ်။

၂) မှန်ကန်တဲ့ အချိန်ဇယား

မှန်ကန်တဲ့ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်လာတွေကောင်းဖို့၊ အချိန်နာရီ၊ နေ့ရက်တို့ကို တိတိကျကျလုပ်ဆောင်ပေးနိုင်မှုဟာလည်း ဒုတိယမြောက်အဖြစ် အရေးပါပါတယ်။

၃) မှန်ကန်တဲ့ အစီအရင်ပစ္စည်း

မိမိဟာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း အစီအရင်ပစ္စည်းများကို ခုအောင်ရှာဖွေပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့လည်း အရေးပါပါတယ်။

၄) အစီအရင်ပြုသူရဲ့ စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ

အစီအရင်ပြုသူဟာ ဒီအစီအရင်ကို ပေါ့ပေါ့လက်တန်ပဲ

သဘောထားရင် ပေါ့ပေါ့တန်တန် အနေအထားပဲ ပြန်ရမှာပါ။ မယုံကြည်ရင်လည်း အစီအရင်ဟာ ဘယ်တော့မှစွမ်းမဟုတ်ပါဘူး။

၅) စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးရဲ့ လက်ခံဆုံးဖြတ်မှု

ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်လိုက်သမျှ အစီအရင်တွေကို စကြာဝဠာက လက်ခံဆုံးဖြတ်ပေးပါတယ်။ လူတွေက တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခုဟာ

ဘယ်တော့ အောင်မြင်မှာလဲဆိုတာ အရမ်းသိချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီရဲ့အဖြေက စကြာဝဠာကြီးဟာ ဒါကို ဘယ်လိုခံယူသလဲဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။

ကိုယ်မမြင်နိုင်တဲ့ စကြာဝဠာကြီးက ပံ့ပိုးကူညီမှ အောင်မြင်တာတွေလည်း ရှိတာမို့၊ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်သေးတာလဲလို့ မမေးပါနဲ့။ ကျွန်ုပ်တို့တိုင် အစီအရင်များစွာ လုပ်ကြည့်ပြီး မဖြစ်မြောက်တာ၊ ချက်ချင်းတုန်ပြန်မှုမရတာတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ ကိုယ်မထင်မှတ်ထားတော့တဲ့ အချိန်ရောက်တော့မှ အံ့အားသင့်ဖွယ် ဖြစ်မြောက်သွားတာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ရှည်နိုင်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

၆) အစီအရင်ပြုသူရဲ့ အတွေ့အကြုံ

အစီအရင်ပြုလုပ်သူတစ်ဦးရဲ့ အတွေ့အကြုံများကလည်း အစီအရင်အောင်မြင်မှုအပေါ် ပံ့ပိုးမှုများစွာ ပေးပါတယ်။ ဘယ်သူ

ဆို အတွေ့အကြုံများလာရင် ပိုမိုအောင်မြင်လာတာပါပဲ။ ဒီနေ့မှ ဓွေးဇွားလာပြီး ချက်ချင်းပဲ လူကြီးဖြစ်ချင်လို့တော့ မရနိုင်ပါဘူး။

၇) မှော်စွမ်းအား (သို့မဟုတ်) ဂန္ထိရစွမ်းအား

ကိုယ့်ရဲ့အစီအရင်တွေ အားကောင်းဖို့အတွက် ကိုယ့်မှာ မှော်စွမ်းအား (သို့မဟုတ်) ဂန္ထိရစွမ်းအားတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားနိုင်ဖို့ အတွက် စိတ်ကျင့်စဉ်တွေကို တတ်နိုင်သမျှလေ့ကျင့်ပြီး ထူးကဲသူ ထစ်ဦးဖြစ်အောင် လုပ်ထားဖို့လည်း လိုပါတယ်။ အာရုံစူးစိုက်နိုင်စွမ်းအား၊ စိတ်တည်ငြိမ်မှုအားတွေ ကောင်းလေလေ၊ သင့်အစီအရင်များဟာ ပိုမိုအစွမ်းထက်လေဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

၈) မိမိအစီအရင်အပေါ် ယုံကြည်မှု

သိပ်ပြီး အကျယ်ပြောပြမနေတော့ပါဘူး။ အားလုံးလည်း သိပြီးသားပါ။ သင့်အစီအရင်အပေါ် သင်အပြည့်အဝ ယုံကြည်မှု ထားပါ။

၉) သင့်လျော်မှန်ကန်တဲ့ အစီအရင်

အကြောင်းအရာ၊ နေရာဌာန၊ အခြေအနေ၊ အချိန်အခါတွေနဲ့ လိုက်လျောညီထွေရှိစေမယ့် သင့်လျော်မှန်ကန်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်ဖို့လည်း လိုပါတယ်။ ချစ်တဲ့သူအတွက်ဆိုရင် ချစ်စိတ်အပြည့်အဝ၊ မုန်းသူအတွက်ဆိုရင် မုန်းတဲ့စိတ်အပြည့်အဝ နှိုင်းလိုပါတယ်။

တခြားသူအတွက် ကိုယ်စားလုပ်ပေးမယ်ဆိုရင် . . . ဥပမာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အတွက် အချစ်အစီအရင်တစ်ခုဆိုပါစို့။ ဒီအချစ်အစီအရင်ကို သင်ပြုလုပ်တဲ့အချိန်မှာ သင့်မှာလည်း အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ခံစားချက်ရှိမှသာလျှင် သင်ပြုလုပ်ပေးမယ်သူရဲ့ အချစ်စိတ်ကို စကြာဝဠာထံအထိ သင်က လွှင့်ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်ဘဲ သင်ကိုယ်တိုင်က စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ။

စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေတာမျိုးဆိုရင် အချစ်အစီအရင်လုပ်လို့ ဘယ်လိုမှ အောင်မြင်မှုရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါတွေကတော့ အစီအရင်များနဲ့ပတ်သက်လို့ အကျိုးသက် ရောက်မှုရှိတဲ့ အချက်တွေ အကုန်ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ နံပါတ်(၁) အချက်ကလွဲလို့ အားလုံးကို နားလည်သဘောပေါက်မှာဖြစ်တဲ့ အတွက် ဆက်လက်ပြီး လမင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းအရာတွေ ကို ဖော်ပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်

လမင်းရဲ့သဏ္ဍာန်အား လေ့လာခြင်း

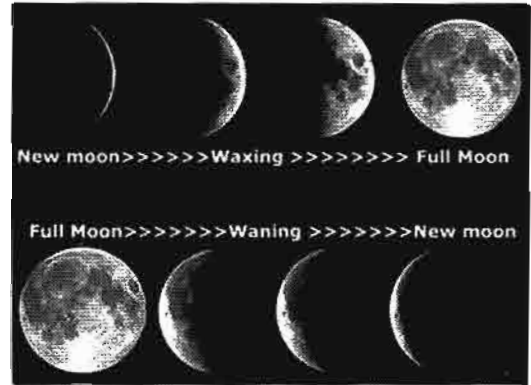
မှော်အစီအရင်အများစုဟာ ညဘက်မှာပဲ လစာတ်စွမ်းအင် ကို အဓိကရယူပြီး စီရင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် လနက္ကတ်၊ အချိန် ကာလတွေကို သိဖို့ အလွန်ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။

မှော်အတတ်မှာ အောင်မြင်မှုအမြင့်မားဆုံး၊ စွမ်းအား အထက်မြက်ဆုံးတွေရဖို့အတွက်ဆိုရင် လပြည့်နေ့ဟာ အကောင်း ဆုံးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်သူလယ်သမားတွေ လပြည့်နေ့မှာ စပါး ပျိုးကြရင် စပါးအထွက်နှုန်း အမြင့်မားဆုံးကို ရရှိပါတယ်။ ဒါက သုတအနေဖြင့် ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ လူတွေဟာ လပြည့်နေ့မှာ ဘယ်အရာကိုမဆို လုပ်ဆောင်ရင် လုံခြုံစွေးထွေးမှုရှိပြီး အစွမ်းရှိ တာကို ခံစားရစေပါတယ်။

လနဲ့ပတ်သက်လို့ အနောက်တိုင်းအယူအဆမှာ (၄)မျိုး ရှိပါတယ်။ အစီအရင်တွေနဲ့ပတ်သက်လို့ လမင်းသဏ္ဍာန်ကိုလေ့ လာပြီးမှ မိမိပြုလုပ်တဲ့အစီအရင်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ လနက္ကတ်အချိန် အခါကို ရွေးနိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

လပြည့်လကွယ် တွက်ချက်ခြင်း(၄)မျိုး

- ၁) New Moon (လဆန်းရက်)
- ၂) Waxing Moon (လပြည့်နေ့မတိုင်မီရက်များ)
- ၃) Full Moon (လပြည့်နေ့)

၄) Waning Moon (လပြည့်ကျော်၊ လဆုတ်ရက်များ)တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး ဘယ်ရက်တွေမှာ ဘယ်လိုအစီအရင်မျိုး တွေလုပ်ဆောင်တာကောင်းသလဲဆိုတာကိုလည်း ဖော်ပြပါမယ်။

1. New Moon (နယူးမွန်း)

New Moon ဆိုတဲ့အတိုင်း လဆန်းတစ်ရက်နေ့ကနေ လေးရက်လောက်အထိ New Moon လို့ သတ်မှတ်နိုင်ပြီး အဲဒီရက် တွေမှာ လူတစ်ယောက်မှာရှိတဲ့ မကောင်းတဲ့ကိစ္စရပ်တွေပျောက် အောင် လုပ်ဆောင်တဲ့ အစီအရင်မျိုးကို လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

2. Waxing Moon (ဝက်စ်ဆင်းမွန်း)

Waxing Moon ကတော့ လဆန်း(၄)ရက်ကျော်ပြီး လပြည့် နေ့မတိုင်မီအထိအချိန်ကာလမှာ ကိုယ့်ရဲ့လိုအပ်ဆန္ဒတွေပြည့်ဖို့၊ ကိုယ်လိုရာပန်းတိုင်ရောက်ဖို့နဲ့ လိုအပ်တဲ့ငွေကြေး၊ အာဏာနဲ့ အခြားသော ရရှိဖို့အတွက်ဆိုရင် ဒီရက်တွေမှာ စီရင်နိုင်ပါတယ်။

3. Full Moon (ဖူးလ်မွန်း)

Full Moon ကတော့ လပြည့်နေ့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

အရေးကြီးတဲ့ အရေးပါတဲ့ကိစ္စရပ်တွေ၊ အစီအရင်တွေကို ဒီနေ့မှာ စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ လပြည့်နေ့တွေမှာ မှော်စွမ်းအား၊ ဂန္ထိရပါဝါစွမ်းအားတွေဟာ အလွန်ကြီးမားပါတယ်။ မိမိအသုံးပြုလျက်ရှိတဲ့ အစီအရင်ပစ္စည်းတွေ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်အသုံးပြုတဲ့ မှော်ဝင်ပစ္စည်းတွေကို ဒီညမှာ လရိပ်ကျရောက်အောင်ထားပြီး ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်စွမ်းအားနဲ့ ပါဝါတွေဝင်အောင်သွင်းနိုင်ပါတယ်။

4. Waning Moon (စိန်နင်းမွန်း)

လပြည့်ကျော်(သို့မဟုတ်) လဆုတ်ရက်များကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရက်တွေရဲ့ညအချိန်တွေမှာတော့ ကိုယ်က စွန့်ပစ်ချင်တဲ့ကိစ္စရပ်တွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်မဖြစ်စေချင်တဲ့အရာမျိုးတွေဖြစ်မလာဖို့ စီရင်တဲ့ အစီအရင်များကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဥပမာ - ကိုယ်နဲ့အတိုက်အခံဖြစ်နေတဲ့ ရန်သူ(ကိုယ် မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူတွေ အဝေးကို ထွက်သွားစေချင်တဲ့ အစီအရင်) မျိုးတွေကို Waning Moon ကာလမှာ စီရင်နိုင်ပါတယ်။ Waning Moon က လကွယ်ရက်မရောက်ခင် လဆုတ်ရက်များပဲဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ... ဒါဆိုရင်တော့ အစီအရင်များကို လမင်းသဏ္ဍာန်ကို လေ့လာပြီး ကောင်းကောင်းသုံးစွဲနိုင်ပြီလို့ ယုံကြည်ပါပြီ။ လမင်းသဏ္ဍာန်အကြောင်းကို အခြေခံအဆင့်မှာ ဒီလောကီသာ သိထားသင့်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဒီလမင်းသဏ္ဍာန်တွေကို အသေးစိတ် ထပ်မံခွဲထုတ်ပေးပါဦးမယ်။

နောက်လမှာလည်း ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ သိသင့်သိထိုက်တဲ့ အချက်အလက်များကို ဆက်လက်ဖော်ပြပေးပါမယ်။

"God Bless You, See you again Next Month"

နောက်လမှာ ပြန်ဆုံကြပါမယ်။

နယ်လွန်ထူးခြား
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၅)

သက်လုံ

* သေပင်းထိုင်းပြည်သို့ ခရီးတစ်ခေါက် *

ဖော်ပြလတ္တံ့သော ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသူမှာ ပီတာ ဖောလ် သွတ်ရ်ဖြစ်၍ ဒေါက်တာအာဒဗလူ ဖစ်ရှာကို ပြန်လည် ပြောဆိုပြသည် အား ဒေါက်တာဖစ်ရှာက မှတ်တမ်း တင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ပီတာ ငါးနှစ် သား အရွယ် ကလေးဘဝက သူ့အစ်ကိုတော်သူ များနှင့် ရေကူးအတတ်ပညာ သင်ယူ စဉ်အချိန်၌ ရေစီးကြောင်းထဲတွင် မျောပါသွားကာ ရေနစ်သွားခဲ့လေ၏။

သူ့စကားအတိုင်း ပြန်လည် ဖော်ပြရသော် -

“ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းအောင် နာကျင်တဲ့ဝေဒနာကို ခံစားရတယ်။ ကျွန်တော့အသည်းနှလုံးကို ညှစ်ပြီး ပါးစပ်က ဆွဲထုတ်သလိုနေတာပဲ။ ခဏကြာတော့ အပေါက် တစ်ခုက လျှောကန် ထွက်သွားသလိုထင်ရပြီး နာကျင်တာတွေ၊ အသက်ရှူကြပ်တာတွေ အကုန်လုံးဆိုသလို မျောက်ကုန်ရော”

ထို့နောက်တွင်ကား သူသည် ချောင်းကြီးတစ်ခုထဲတွင် ပေါ လောမျောနေကာ ထိုချောင်းကြီးမှာ လဟာပြင်အာကာသကြီးဆီသို့ စီးတက်နေသည်ကို တွေ့ရပြီးနောက် ကြယ်ကလေးတွေဆီမှ သာယာ သောတေးသံကို ကြားရသည်။ မြင်တွေ့ရသမျှသည် မယုံကြည်နိုင် လောက်အောင်ပင် လှပဆန်းကြယ်သည်ဆို၏။

ချောင်းထဲတွင် လူမျိုး မျိုးစုံ၊ အရွယ်မျိုးစုံတို့လည်း သူ့ကဲ့သို့ပင် ကြယ်များဆီသို့တရွေ့ရွေ့ဖြင့် မျောပါနေကြသည်။ သို့သော် သူတို့ မှာကား သာယာသောတေးသံကို နားသောတဆင်နေသည့်ပမာ မျက်လုံးများအား မှိတ်ထားကြသည်။ ထိုစဉ်က ငါးနှစ်သားညွှန်

ကလေးဖြင့် ပီတာက သူတို့လည်းရေနစ်လာကြသူများဟု ထင်မှတ် ခဲ့လေ၏။

မကြာမြင့်မီကာလတွင် ကမ်းစပ်ပေါ်၌ လူအများ အစုလိုက်၊ အပြုံလိုက် စောင့်ဆိုင်းကြိုဆိုနေကြသည့်နေရာသို့ ဆိုက်ရောက်လာ တော့သည်။ ကြိုဆိုနေကြသူများသည် ရေထဲမျောပါလာကြသူများ ထံမှ အချို့ကို လှမ်းဆွဲဆယ်တင်ကြကာ ဖက်ရမ်းနမ်းရှုံ့နေကြသည်မှာ ဤရှည်စွာ ကွဲကွာနေကြပြီး အန္တရာယ်များပြားလှသော ခရီးတစ်ခု မှ အိမ်ပြန်ရောက်လာသူပမာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ခရီးတစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ သူ့အား လက်ဝှေ့ရမ်း ပြုနေကြသော လူတစ်အုပ်ကို ပီတာတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုသူများကား တွယ်လွန်လေပြီး၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း (Album) တွင်သာ တွေ့ဖူးထား သော သူ၏အဘိုး၊ အဘွား၊ အဒေါ်အမျိုး၊ ဦးလေးအမျိုးတို့ကို တွေ့ ရလေသည်။

အားလုံး၏ရှေ့မှောက်တွင်ကား သူ၏လူ့လောက၌ မရှိတော့ ပြီဖြစ်သော မိခင်ရပ်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ မိခင်ကြီးသည် လှပစွာ ဝတ် စားဆင်ယင်ထား၍ ပြုံးလျက် သူ့ကိုလက်ဝှေ့ရမ်းပြသည်။ ရေအလျင် သည် ပီတာကို ကမ်းစပ်နားအထိ သယ်ယူသွားရာ မိခင်ကြီးသည် နူး ထောက်လိုက်၍ လက်ကို ပီတာထံသို့ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် မမှီတတ်သေးသဖြင့် မိခင်ကြီးသည် ရှေ့သက်

နယ်လွန်ထူးခြားဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၅)

နယ်လွန်ထူးခြားဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၅)

သို့ ခန္ဓာကိုယ်အားပို၍ ကုန်းလိုက်ရာ သူ့အင်္ကျီအတွင်းမှ ငွေကြိုးကလေးဖြင့် ဆွဲထားသော လက်ဝါးကပ်တိုင် အနက်ရောင်ကလေးသည် အပြင်ဘက်သို့ လျှောထွက်လာပြီး ပီတာ၏မျက်စိရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာလေ၏။

လက်ဝါးကပ်တိုင် အနက်ရောင်ပေါ်မှ ကြယ်ပွင့်ကလေး ခုနစ်ပွင့်၏ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်အရောင်ကြောင့် ပီတာမှာ မျက်စိများ ကျိန်းသွားရသေး၏။

မိခင်ကြီး၏လက်ဖြင့် မှီလှမှီခင်ရှိစဉ်ပင် ပီတာမှာ နောက်သို့ ဆွဲယူလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ဝဲမိသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။ သူ့မိခင်သည် သူ့ပြန်လည်နစ်မြုပ်သွားသည်ကို ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြုံးကြည့်နေသည်ကို တစ်ချက်မြင်လိုက်ရ၏။

ထို့နောက် သူသည် မီးသတ်ရဲဘော်တစ်ယောက်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရေတွေအန်၍ ပြန်လည်သတိရလာခဲ့လေသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်၍ နေသာထိုင်သာရှိသွားလတ်သော် သူ့ဖခင်ကို သူ့မြင်လာခဲ့သမျှ ပြန်လည်ပြောပြရာတွင် သူ့ဖခင်သည် သူ့ကို ကြင်နာစွာပြုံး၍ နားထောင်နေရာမှ လက်ဝါးကပ်တိုင်အနက်ကလေးနှင့် တောက်ပသော ကြယ်ခုနစ်ပွင့်အကြောင်း ရောက်လာသောအခါ သူ့ဖခင်သည် ချာကန်လှည့်၍ အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

နောင်သောအခါ ပီတာအရွယ်ရောက် ကြီးပြင်းလာမှ သူ့ဖခင် နားမထောင်ရခြင်း အကြောင်းအရင်းကို ပီတာသိရသည်။ သူ့မိခင်သည် မွေးနေ့မရောက်ခင် သုံးရက်အလိုမှာ ကွယ်လွန်သွားရပြီး သူ့ဖခင်မှာ မိခင်ကြီးအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်ကို ဝယ်ယူထားပြီး ဖြစ်၏။

ထိုလက်ဆောင်ကား မဟူရာကျောက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော

ထက်ဝါးကပ်တိုင်ကလေးဖြစ်ပြီး အပေါ်တွင် ငွေဖြင့် ကြယ်ပွင့်ကလေး ခုနစ်ပွင့်ကို ပုံဖော်ထား၏။ သူ့မိခင်သေဆုံးသောအခါ ဖခင်ကြီးသည် ခေါင်းတလားထဲရှိ သူ့မိခင်၏လက်ထဲသို့ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်လေးတို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်ဆို၏။

ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်လေး ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းကို ဖခင်ကြီးမှ တွဲ၍ မည်သူမျှ မသိရှိခဲ့ကြရပေ။ ဤအဖြစ်အပျက်အား လောကဓာတ်ဉာဏ်နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းချက်ထုတ်ပြန်နိုင်ခဲ့သူသည် ယနေ့အထိ ဖော်ပေါက်သေးချေတကား။

* သွေးပစွန်းသော ခွဲစိပ်ကုသခြင်း *

ဖိလစ်ပိုင်ပြည် လယ်ယာလုပ်ငန်းရှင် အီလီယူတာရီယိုတာတီဆိုသူ၏ ခွဲစိပ်ကုသပုံမှာ များစွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းသည့်အပြင် ခေတ်မီ လောကဓာတ်ပညာရပ်များနှင့် မည်သို့မျှ ရှုစမ်း ရှင်းလင်းပြနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

တာတီ၏ ကုသပုံ၊ ကုသနည်းကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ရွန်အော်မွန်ဆိုသူဖြစ်၏။ သူ၏မျက်စိဖြင့် တွေ့မြင်ရုံသာမက ရုပ်ရှင်ပင် ရိုက်ကူးခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ရွန်သည် တာတီထံသို့ရောက်စဉ် တစ်ဦးတည်းသွားရောက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မက်ဂီးလ်ကိုပါ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့

www.burmeseclassic.com

၏ ။ မက်ဂီးလ်မှာ နာမည်ကျော် မျက်လှည် ဆရာတစ်ဦးဖြစ်၍ စိတ်ညှို့၊ ပညာကို ကောင်းမွန်စွာ တတ်ကျွမ်း သူဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် တာတီ၏ သွေး မစွန်းသော ခွဲစိပ်ကုသပုံကို တွေ့ မြင်ရသောအခါ မက်ဂီးလ်သည် ပင် လက်မြှောက်ခဲ့ရလေတော့၏ ။ မျက်လှည့်ပညာ၊ စိတ်ညှို့ပညာဖြင့်

အလျင်းပြုလုပ်၍မရနိုင်သော အလုပ်များကို တာတီက ပြုလုပ်ပြ ခဲ့ချေလေပြီတကား။

တာတီသည် ရောဂါများကိုမကုသမီ ရေမန်းတိုက်၏ ။ ရေမန်း ပြုလုပ်ပုံမှာ ဖလ်ချိုင့်ထဲတွင် ရေထည့်ပြီး တာတီသည် လက်ကို ဆန့် တန်းလျက် လက်ချောင်းများကိုအောက်၌ရှိသော ဖလ်ချိုင့်ပေါ်သို့ စိုက်ညွှန်ထားကာ ခရစ်ယာန် ဘုရားစာအပိုဒ်များကို ရွတ်ဆိုလေ တော့သည်။

ထိုအခါတွင် သူ့လက်မောင်းမှာ ရောင်ကင်းလာသယောင် ထင်မှတ်ရပြီး အကြောအခြင်များသည်လည်း ပြိုင်းပြိုင်းထကုန်ကြ တော့၏ ။ တစ်စုံတစ်ခုသောဓာတ်သည် လက်များထဲသို့ ရောက်ရှိ

လာကြပြီး လက် ချောင်း ထိပ်များမှ ဖလ်ချိုင့်ထဲရှိ ရေ ထဲသို့ ဝင်သည်ဟု ယူဆရမလိုဖြစ် ဝေ သည်။

မကြာမီပင် ရေသည် ပန်းရောင် ဖျော့ ဖျော့ သို့

အရောင်ပြောင်း လာလေတော့၏ ။ ဤရေကိုသောက်သုံးခြင်းဖြင့် စုန်း၊ ဆရွေ့၊ နတ်ဆိုးများ ရန်မှကင်းကွာနိုင် သည်ဟု ယူဆကြ၏ ။

မျက်စိတိမ်စွဲသည် ဝေဒ နာသည်မှာ စားပွဲပေါ်၌ ပက်လက် အိပ်နေပြီး အဝတ်တစ်ခုကို ရေမန်း ခွတ်ဖျန်း၍ မျက်စိအဝတ်ပေါ်၌ တင် ထိုက်သည်။

ပြီးလျှင် အဝတ်ကိုဖယ်ရှား ထိုက်၍ တာတီ၏ ရေမန်းစဉ်က ဆတ်ဝင်ပုံမျိုးကဲ့သို့ ဓာတ်ဝင်နေ သော လက်ညှိုး၊ လက်မနစ်ချောင်းသည် ရောဂါဝေဒနာရှင်၏ မျက်လုံးထဲသို့ ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်သွားသည်ကို ရွန်သည် ဓာတ်ပုံ နှိတ်ကူးနေရင်းကပင် အံ့ဩစွာတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏ ။

လူနာကတစ်စက်မျှပင် နာကျင် ခံစားရပုံ မပြချေ။ တာတီ သည် "တိမ်"ဟု ယူဆရသည့်အရာတစ်ခုကို လက်နှင့်စုပ်ထုတ်ယူ နှိတ်ကူး တပည့်တစ်ဦးကိုင်ထားသော အရက်ခွက်ထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်

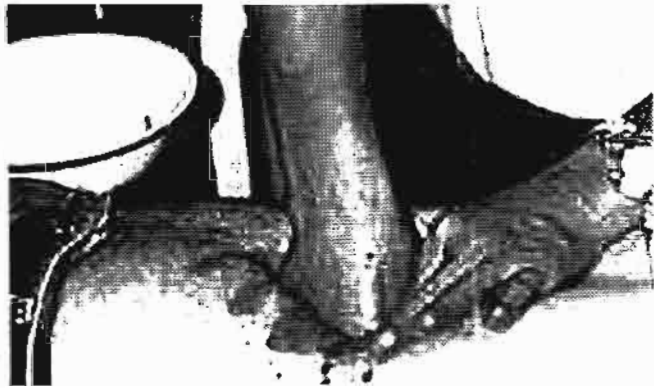

လေသည်။ မနီလာမှ တရုတ်ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး၏ လည်ကုပ်မှာ ယားနာကွက်ကြီးကို တာတီသည် လက်နှင့်ကိုင်၍ ဘုရားစာရွတ် ဆိုပုံနှင့် တမဟုတ်ချင်း ပျောက်ကင်းစေခဲ့သည်ကိုလည်း ဝျွန်နှင့် မက်ဂီးလ်တို့ တွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ဆီးအိမ်ထဲတွင် ကျောက်တည်ခြင်းကို ကုသရာ၌ တာတီ ၏ လက်ညှိုးနှင့် လက်မတို့သည် ဝိုက်သားထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် သွားသည်ကိုတွေ့မြင်ရပြီး လက်ကိုပြန်ထုတ်လိုက်သောအခါ ကျောက် ကလေးပါလာ၍ အရက်ခွက်ထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်ကို မြင်ရပြန် လေ၏။

မည်သည့်ဝေဒနာရှင်ကမျှ နာကျင်သဖြင့် ညည်းညူခြင်း မျက်နှာဖျက်ခြင်းကို မမြင်တွေ့ရဘဲ ပကတိ မနာမကျင် ဟန်ပန်များ ကိုသာ တွေ့ခဲ့ကြရသည်။ အူအတက်ကိုဖြတ်၍ယူရာတွင် ဟက်တစ် ပြကလေးနှင့် သွေးစသွေးနကလေးကို ရွန်က မြင်လိုက်သလိုရှိသော် လည်း ကိစ္စပြီးသွားသောအခါ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာတွင် ဝေဒနာ သည်၌ ရောဂါတစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ရှိရဘဲဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ရွန်၏သူငယ်ချင်း မျက်လှည့်ဆရာကြီး မက်ဂီးလ်သည် အစပထမကမူ တာတီ၏အပြုအမူကို မျက်လှည့်ယောင်ယောင် ထင် မိသော်လည်း နောင်တွင် ဝေဒနာသည်များလာ၍ ဈေးပြန်လာသော အခါ တာတီသည် အပေါ်ကရုပ်အင်္ကျီလက်ရည်ကို ချွတ်၍ စွပ်ကျယ်

အင်္ကျီနှင့်ကုသသောအခါတွင်မူ အံ့ဩချီးကျူးခဲ့ရတော့၏။ တာတီသည် များပြားလှစွာသော ဝေဒနာရှင်များကို နာကျင် ခြင်း၊ သွေးထွက်ခြင်း၊ ဒဏ်ရာဖြစ်ပေါ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိသည့် နည်းနာ နာဖြင့် ခွဲစိတ်ကုသနေ၏။ ဤသို့ကုသခြင်းဖြင့် ဆေးဖိုးဝါးတစ်ပြား ခစ်ချပ်မျှ ရယူခြင်း မရှိပေ။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွက် အလှူငွေကို ဘာလက်ခံပြီး ထိုအလှူငွေမှာလည်း မထည့်မနေရ မဟုတ်။ သဒ္ဓါ ဇီဝိတိရှိမှ ကြည်ဖြူစွာ ထည့်ရန်သာဖြစ်သည်။

ကွီရုံမြို့ပေါ်သို့ တက်ခဲ့စဉ်ကမူ သတင်းစာများ၊ ဆေးကျောင်း သားများ၊ ဆရာဝန်များ၏ ရှုတ်ချကန့်ကွက်မှုကြောင့် မကုသရဘဲ ဆန်ဇေဇီယန်အရပ်ဒေသတွင်သာ ပြန်လည်ကုသရ၏။ ကွီရုံမြို့ရှိ

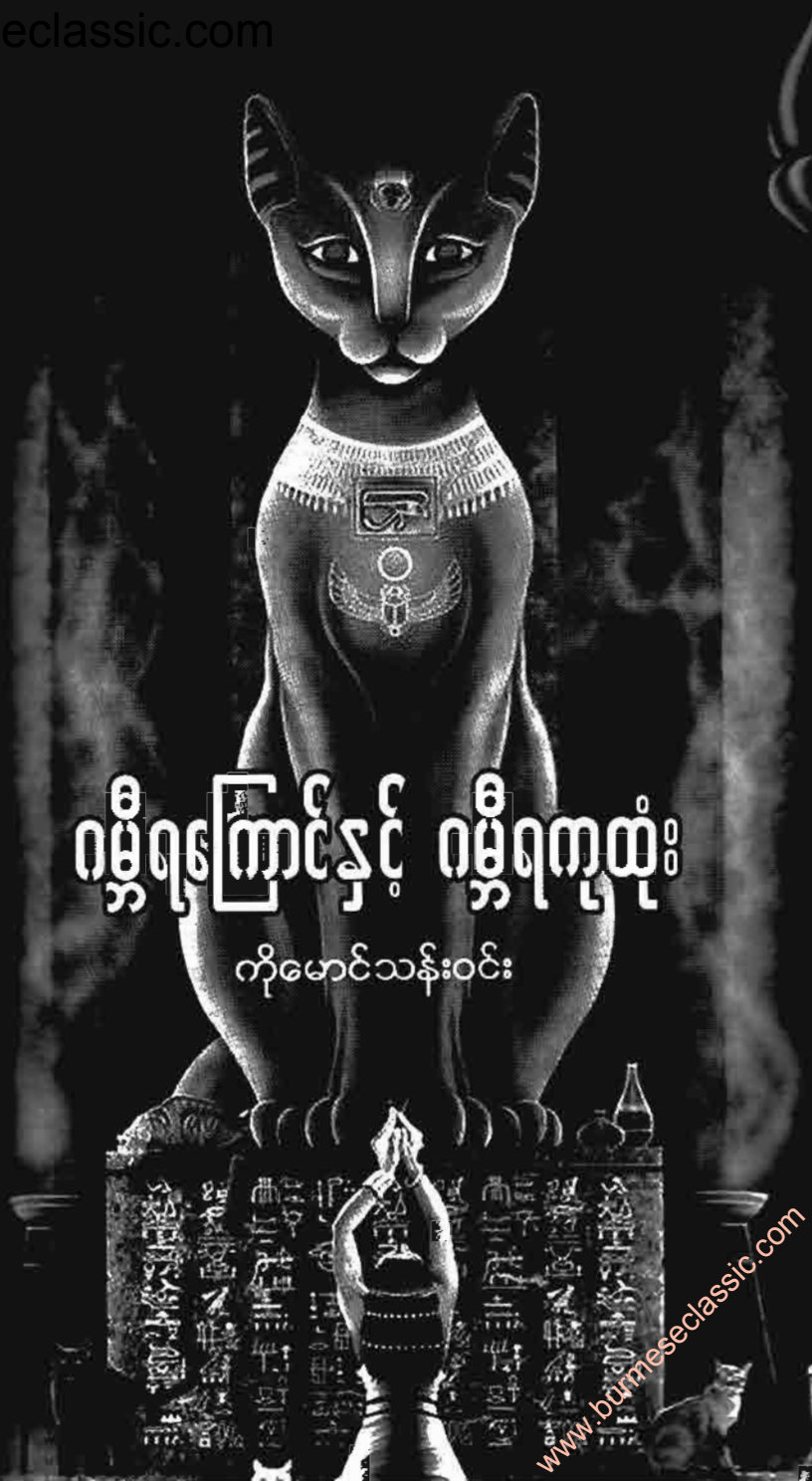
ကျန်းမာရေးအရာရှိ ဒေါက်တာပက်ထရိုနီယိုမွန်ဆော့ဒ်က တာတီအား “လူလိမ်၊ လူညာ” ဟု ဘွဲ့တပ်ရုံမျှမကဘဲ ကျန်းမာရေးညွှန်ကြားမှုဌာနကိုပင် တာတီအား ထောင်ချရန်အတွက် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။

သို့ရာတွင် ဖိလစ်ပိုင်ပြည်၊ ခရစ်ယာန်အသင်းတစ်သင်း၏ အားပေးမှုဖြင့် တာတီသည် သူ၏ပညာစွမ်းကို ဆန်ဖေဘီယန်အရပ်တွင် ပြသနေနိုင်ခြင်းဖြစ်လေ၏ ။

ရွှန်နှင့်မက်ဂီးလ် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့သည် ယုံရအခက်မယုံရအခက်နှင့် ပြန်လာခဲ့ကြသော်လည်း မျက်လှည့်ဆရာကြီးမက်ဂီးလ်က မူလအကြောအဆစ်များ ကိုက်ခဲခြင်းဝေဒနာသည် ရေမန်းသောက်ပြီးသောအခါ ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ဝန်ခံရသကဲ့သို့ ရွှန်ကလည်း သူ့မျက်စိဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှသည် သူ ရိုက်ကူးခဲ့သော ဇလင်များအား ဆေးပြီးသောအခါတွင် သူမြင်ခဲ့သလိုပင် လက်ချောင်းများ အသားအတွင်းသို့ နစ်မြှုပ်ဝင်သွားပုံကို ဖော်ပြလျက် ရှိကြောင်း ဝန်ခံရလေတော့သည်။

အနုမြူခေတ်ကာလကြီးထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသော “နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ” ကို အနုမြူပညာရှင်ကြီးများ ကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် လက်မှိုင်ချကြရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော့သတည်း။

သက်လုံ

ဝိမ္မိရကြောင့်နှင့် ဝိမ္မိရကုထုံး

ကိုမောင်သန်းဝင်း

တစ်နေ့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် ကြောင်ဆေးပင် များ ဝယ်လာရာ ကျွန်ုပ်မှ -

“ခင်ဗျားကြောင် နေ မကောင်း လို့လား” ဟု မေးမြန်း သမှုပြုလေတော့ -

“မဟုတ် ရပါဘူး စာရေးဆရာ၊ ကြောင်က နေ ကောင်းပါတယ်။ ဒီဆေးပင် ရတာနဲ့ ကျွန်တော့ကြောင်က အငမ်းမရချီယူပြီး အဲဒီဆေး

ပင်ကို ထွေးပိုက်ပျော်မွေ့ လူးလို့မိနေတတ်တာကို သဘောကျလို့ ဝယ် လာတာ” ဟု ဆိုလေ၏။

ဒါကို ကျွန်ုပ်လည်း အစ်မဖြစ်သူအိမ်မှာ အမှတ်တမဲ့ တွေ့ ဖူးသည်။ တကယ်ပင် ကြောင်များသည် အဲဒီဆေးပင်ကို အတော်လေး နှစ်သက်ကြသည်။ ဆေးပင်နှင့် အတန်ကြာ လူးလို့မိပြီး ဆေးပင်၏ အရွက်၊ အမြီးပါမကျန် ဝါးစားလေ၏။

ကြောင်မွေးသူများလာတော့ ကြောင်ဆေးပင်ကို ရှာဖွေ ရောင်းသည့်သူတွေလည်း တစ်ပုံတစ်ပင်ရှိလာသည်။ ကြောင်စာ ရောင်းသည့်ဆိုင်တွေလည်း များလာသည်။ ကြောင်လေးတွေ တပိုင်ပိုင်၊ တတွေတွေရှိလာလျှင် ပွေ့ယူချီမပြီး ဆရာဝန်ထံသွား ရောက်ပြသကုကြသူတွေလည်း ရှိသည်။

တကယ်တော့ ကြောင်၊ ခွေး၊ ကြက်၊ ငှက်သတ္တဝါများ သည် သဘာဝအရ သူတို့ဘဝရှင်သန်ရေးကို သိရှိကြသည်။ ကြောင်၊ ခွေးစသည်တို့သည် သူတို့ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေပါက မြက်ပင် များကိုစားပြီး အန်ချလေ့ရှိသည်ကို မကြာခဏတွေ့ဖူးသည်။

မိတ်ဆွေကြီးသည် ကြောင်ကိုချစ်တတ်သလို၊ ကြောင်နှင့်

ဖတ်သက်၍ စုံစီနာသိသည်။ ကျွန်ုပ် လည်း ဖတ်မှတ်ဖူးသလောက် အတော် အတန် သိလေ၏။ တချို့က ခရီးသွား ခဲ့၍ ကြောင်နက်ကို တွေ့လျှင် “ခရီးစဉ် မကောင်း” ဟု ဆိုကာ သွားလိုရာ ခရီး ခဲ့ကို ရွှေ့ပြောင်း ကြသည်။

တချို့က ကြောင်နက်ကို စွမ်းသည် ဟူ၏။ ဆေးပင်ဖြင့် ကြောင်ရုပ်ထိုးသူများလည်း ရှိကြ သည်။ ယင်းဆေးထိုးလျှင် ကိုယ်ဖော့ ပညာတတ်သည် ဆို၏။ အမြင့်ပေါ် စာကျလျှင် ကြောင်ကျကျသည်ဖြစ်၍ အန္တရာယ်မရှိဟု ဆိုသည်။

ခွေးခူလာ၊ ကြောင်မီးယပ် ဟူသောစကားဖြင့် ခူလာ၊ မီးယပ် ရှိသူတို့အား ချက်ကျေး၊ ချက်စားကြသည် ဟူ၏။ လူပြော၊ သူပြော ဖျားသည့်စကားထဲတွင် လူသေ၊ လူနာရှိလျှင် ကြောင်သည် ထိုအိမ်၌ ဝနေ။ အခြားသို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ နေလေ့ရှိကြောင်း၊ လူသေအလောင်း ပေါ်သို့ ကြောင်နက်ခြတ်ပြေးလျှင် လူသေကောင်သည် တမဟုတ်ချင်း ထလာသည်ဟုလည်း ဆိုလေ၏။ မယုံနိုင်စွယ်ရာပင်။

ကြောင်မက ကြောင်(၄)ကောင်ပေါက်လျှင် ကြောင်ခုတင် ဟု အမှတ်သညာပြု၍ ကံကောင်းခြင်းတွေ သယ်ဆောင်လာသည် တူ၏။ ဒါကို မိတ်ဆွေကြီးက ယုံသည်။ ယုံပေမပေါ့။

တမြန်နှစ်က သူ့အိမ်ရှိ ကြောင်မ၊ ကြောင်လေးတွေ လေး ကောင်တိတိပေါက်လေတော့ လာဘ်ဝင်ပြီဆိုပြီး ထိထိုး၍ ကြုံ ကြိုက်၍လား၊ ကံထိုက်၍လားမဆိုနိုင်။ ထိပေါက်သည်။ ထိဆုရငွေ ဝမာက သိပ်မများလှသော်ငြားလည်း ကြောင်ခုတင်ကြောင့် ငွေဝင် ထာဟု ယုံကြည်သွားသည်။

“ခင်ဗျားက စာရေးဆရာဆိုတော့ ထူးခြားတဲ့ ကြောင်မျိုးနွယ် အကြောင်း ပြောရဦးမယ်။ လာ . . . လက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာ ပြောကြ

တာပေါ့”

သို့ဖြင့် ခရားကြီးလက်ဘက်ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်ဖြစ်သည်။

“ကြောင်အကြောင်းပြောရမယ်ဆိုရင် တစ်လှေကြီးပဲ” ဟု မိတ်ဆွေကြီးက စကားဦးသမ်းသည်။

“မိတ်ဆွေကြီးရယ် . . တစ်လှေကြီးမကလို့ သဘောကြီးလောက်ပဲ ရှိရှိ နားထောင်ပေးပါမယ်။ ကျုပ်အတွက်ရေးကွက် ကုန်ကြမ်း ဖြစ်တာပေါ့” ဟုဆိုလေရာ မိတ်ဆွေကြီးက-

“သတ္တဝါဂုဏသီဟကျမ်းလာ ကြောင်မျိုး (၁၁)ပါး ရှိတယ်”

- ၁) မဟူရာ ကိသနကြောင်မျိုး၊
- ၂) နေသူရိန်ကြောင်မျိုး၊
- ၃) သတ္တဝါသီဟကြောင်မျိုး၊
- ၄) ဝိုလ်ပြင်းမကြောင်မျိုး၊
- ၅) လိပ်ခုံးမကြောင်မျိုး၊
- ၆) ကြောင်ကတုံးမျိုး၊
- ၇) လမ်းတစ်ရာကြောင်မျိုး၊
- ၈) သီလဝဋ္ဋကြောင်မျိုး၊
- ၉) ဒီကွရကြောင်မျိုး၊
- ၁၀) ပဋိရကွကြောင်မျိုး၊
- ၁၁) ကတိုးကြောင်နက်မျိုးတွေပဲ ဖြစ်တယ်”

“ထူးခြားလှပါလား။ တစ်ခါဇူးမှ မကြား၊ မသိသေးဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ ထူးတယ် စာရေးဆရာ။ အဲဒီကြောင်မျိုးတွေရဲ့အသွင်အပြင်၊ အသွားအလာ၊ စရိုက်လက္ခဏာတွေကို ထပ်ပြောရဦးမယ်” ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်းပြောလေ၏ ။

၁) မဟူရာကိသန ကြောင်မျိုး

“ကြောင်နက်ရှင်” လို့ ခေါ်တယ်။ နေ့ဘက်အခါမှာ သစ်ပင်အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်း၊ ကြီးကြီးမားမားအပေါ်မှာ တက်ပြီး အိပ်စက်နေတတ်တယ်။ ညဘက်ရောက်တဲ့အခါကျမှ ထွက်တတ်တယ်။

တစ်ကိုယ်လုံး ပိန်းပိတ်အောင် နက်မှောင်နေတယ်။ မြေသည်း၊ လက်သည်းကအစ နက်မှောင်တယ်။ မျက်လုံးက အဝါနုရောင်နဲ့ အဖြူဆွတ်ရောင်ရှိပြီး အူငယ်အိမ်က ကြစုသီးပုံသဏ္ဍာန် ရှိတယ်။

ဒီမဟူရာကိသနကြောင်စာ သုံးတတ်တဲ့ ပညာရှင်အပေါ် ဗူတည်ပြီး ထက်မြက်တဲ့ အစွမ်းရှိတယ်။ ဂေလာသတောင်တန်း၊ စစ်လျှောက်နဲ့ ပေါင်းလောင်းထောင်တန်းလို့ခေါ်တဲ့ ကျိုက်ထီးရိုးထောင်တန်းတစ်ဝိုက်မှာ ရှိတတ်တယ်။

လောကီပညာရပ်တွေကို လိုက်စားတဲ့ ပညာရှင်တွေနဲ့ အထူးသဖြင့် ကာယသိဒ္ဓါစီရင်မှုကို အလိုရှိတဲ့သူတွေက ဒီကြောင်နက်မျိုးကိုရှာပြီး အသုံးပြုတတ်ကြတယ် စာရေးဆရာ”

၂) နေသူရိန် ကြောင်မျိုး

ဒီကြောင်တွေက အခြားကြောင်တွေနဲ့မတူတဲ့ အကျင့်ရှိတယ်။ နံနက်တိုင်း အမြင့်ကိုတက်ပြီး နေကိုမော့ကြည့်ကာ နေကအိုက်ရှုလေ့ရှိတယ်။ နေသူရိန်ကြောင်ရဲ့အစွမ်းသတ္တိက အမြင့်ယုံနေတဲ့ ငှက်စတဲ့သတ္တဝါတွေရဲ့ အရိပ်ကိုခုတ်တာနဲ့ ကောင်းကင်မှာ ချီနေတဲ့ ငှက်လေးတွေဟာ ဒီကြောင်ရဲ့ရှေ့ကို ပြုတ်ကျလာရတယ်။

သူ့ရှေ့ပြုတ်ကျလာတဲ့သတ္တဝါကိုမှ သူ့အစာအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး စားတတ်တယ်။ ဒီကြောင်မျိုးကတော့ တောနက်ထဲက လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက်တွေထဲမှာ များသောအားဖြင့် နေတတ်တယ် စာရေးဆရာ”

၃) သက္ကဋသီတာ ကြောင်မျိုး

ဒီ ကြောင် မျိုးက အလုံးအထည်သေးတယ်။ အလုံးအထည် သေးသလောက် နှုတ်ခမ်းမွေး အလွန်ရှည်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး အဝါရောင် အစက်အပြောက်လေးတွေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အစာရှာဖွေမှုက သစ်ခေါင်းထဲက ငှက်သတ္တဝါ မယုံသန်းနိုင်တဲ့ အရွယ်လေးတွေနဲ့ ငှက်ဥလေးတွေကို ရှာဖွေ စားသောက်တတ်တယ်။

အိမ်တွေမှာ အဲဒီကြောင်မျိုးကိုမွေးထားရင် အိမ်ရဲ့စီးပွားရေးဟာ တစ်ချိန်တည်းတက်လာပြီး အိမ်ရဲ့အေးချမ်းမှုကို ဖြစ်စေတယ် စာရေးဆရာ”

၄) ဝိုလ်မြင်းပ ကြောင်မျိုး

ဒီကြောင်မျိုးက အလုံးအထည်ကြီးတယ်။ ရန်လိုတတ်တဲ့ စရိုက်ရှိပြီး ကြမ်းတမ်းတယ်။ နှာတံကြီးပြီး နှာစုကွက်ကြီးတယ်။ သူ့ရဲ့အကြီးက ဒီမြင်းပကြောင်တွေလို မလုံးဘဲ ချွန်တယ်။ သူ့အမွေးက ပွပြီး ပန်းနာရင်ကြပ်ရောဂါကို ဖြစ်စေတယ်။ အထူးသဖြင့် ဒီကြောင်မျိုးတွေရဲ့အမွေးကို ပါးစပ်ထဲမရောက်အောင် သတိထားသင့်တယ်။

သူ့ရဲ့ နေထိုင်ကျက်စားပုံက ကန်သင်းရိုးတစ်လျှောက်နဲ့ ကွင်းမြင်တွေမှာ ကျက်စားလေ့ရှိတယ်။ သူ့ရဲ့အသားက နူးညံ့ပြီး သူ့ရဲ့အူမကြီးကတော့ ယောက်ျားစွမ်းအားကို အထူးပဲ ကောင်းမွန်စေတယ်။

ယောက်ျားအားနည်းခြင်းဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ဒီကြောင်ရဲ့အူမကြီးနဲ့ ကင်းပုံသီးကို ရောချက်ပြီးစားရင် ယောက်ျားကောင်း၊ မောင်းမတစ်ထောင် အဆိုရှိတယ်စာရေးဆရာ”

၅) ထိပ်ခုံးပ ကြောင်မျိုး

“ကြောင်ကြီးတို့” လို့ခေါ်တဲ့ လိပ်ခုံးပကြောင်မျိုးက ခါးဆစ် ကုန်းကုန်းကွကွနဲ့ အကြည့်ရဆိုးတယ်။ ဒီကြောင်မျိုးက ဘယ်လောက် နယ်တဲ ကြောင်ဖြစ်ပါစေ၊ ကြောင်အိုကြီးအတိုင်း အမွေးက ကျိုးတို့ကျိတ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေးကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။

ဒီကြောင်မျိုးက ရွာအစပ်နဲ့ တောအစပ်နားမှာ နေတတ်တယ်။ များသောအားဖြင့် သင်္ချိုင်းတွေမှာ နေတတ်တယ်။ သူ့ရဲ့ခြေသည်း၊ လက်သည်းမှာ အဆိပ်ရှိတယ်။

သူ့ရဲ့ခြေသည်း၊ လက်သည်းနဲ့ ဓာတ်ခြစ်မိရင် လူတွေနဲ့တကွ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေတောင် အဆိပ်သင့်ထားရတယ်။ အဆိပ်ခြေဆေး အချိန်မီမသောက်ရင် အသက်ပါဆုံးရှုံးသွားနိုင်တယ်။ ဒီကြောင်မျိုး ရွာထဲဝင်ရင် ရွာနာတယ်။ ရွာခိုက်တယ် စာရေးဆရာ”

၆) ကြောင်ကတုံးမျိုးနွယ် ကြောင်မျိုး

“ကြောင်ကတုံးမျိုး”ရဲ့မျက်လုံးက အဖြူရောင်သက်သက်ပဲ။ အတွင်းသူငယ်အိမ်မှာ မျက်နက်ငယ် မရှိဘူး။ သေသေချာချာကြည့်မှ ဝါကြန့်ကြန့်သူငယ်အိမ်ကို တွေ့ရတတ်တယ်။ နှုတ်ခမ်းမွေးထိုတိုနန့်နန့်လေးပဲ ရှိတယ်။

လူတွေကတော့ ကြောင်ဆိုပြီး ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးမှု အများဆုံးခံရတဲ့ ကြောင်မျိုးပဲ။ ဒီကြောင်က တောထဲမှာသာ အနေများတယ်။ သစ်ပင်ပေါ်မှာ အနေများတယ်။ မတ်တပ်ရပ်ပြီး နေတတ်တဲ့အပြင် ကျွမ်းထိုးတဲ့နေရာမှာလည်း တော်တော်ကိုကျွမ်းတယ်။

မြွေသေးသေးလေးတွေနဲ့ ပုတက်တို့၊ ပူးတို့စတဲ့ သတ္တဝါ

တွေတို စားသောက်တတ်တယ်။ ဒီကြောင်ရဲ့ အသားက “ကုဋ္ဌနုနာ” လို့ ခေါ်တဲ့ နုနာအတွက်ဆေးဖက်ဝင်တယ် စာရေးဆရာ”

၇) ထမ်းတရာ ကြောင်ရန်မျိုး

ဒီကြောင်မျိုးက ခေါင်း အနည်းငယ်ကြီးတယ်။ ခြေကားပြီး ပုတယ်။ သူ့ရဲ့ အမွေးကလှပပြီး အဖြူရောင်များတယ်။ လမ်းသွားရင် တည့်တည့်မသွားဘူး။ လေးကွက်နင်းသလို ယိုင်ဇယ်ဇယ်နဲ့ သွားတတ်တယ်။ အလွန်အနံ့ခံကောင်းတယ်။

များသောအားဖြင့် လူသူတွေနဲ့ဝေးတဲ့ တောထဲ၊ တောင်ထဲက ရွှေကြော၊ ငွေကြောရှိတဲ့ ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်းနဲ့နီးတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အနားမှာ နေတတ်တယ်။ ကြောင်အချင်းချင်းတွေ့ရင်တောင် ဝိုလ်မထားဘဲ ကောက်ကျစ်စွာ အသေတိုက်ခိုက်တတ်တယ်။

ဒီကြောင်မျိုးကို ကြွက်တွေ အလွန်ကြောက်တယ်။ ဒီကြောင်မျိုးမွေးထားတဲ့ အိမ်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ကို ဘယ်ကြွက်မှ မလာဘူး။ ဒီကြောင်မျိုးကရှားပါးပြီး မွေးထားရင်စီးပွား ဖြစ်တယ်လို့ အယူရှိတယ် စာရေးဆရာ”

၈) သီလဝဋ္ဌ ကြောင်မင်း

ဒီကြောင်မျိုးဟာ အတော်ကြီးပြီး ထွားတယ်။ လမ်းသွားရင် ကူခြေလွန်စွာရှိပြီး တည်ငြိမ်တယ်။ နှုတ်ခမ်းမွေးရှည်ပြီး ရင်အုပ် မောက်တယ်။ နားရွက်ကားတယ်။ သူ့ရဲ့ အမွေးက ဆွတ်ဆွတ်ဖြူပြီး အမွေးရဲ့ ထိပ်မှာ ရွှေရောင်တောက်နေတတ်တယ်။

ဒီကြောင် အိမ်မှာရှိရင် အခြားကြောင်တွေ မသောင်းကျန်းရဲဘူး။ ငြိမ်ကုပ်နေတယ်။ ဒီကြောင်မျိုးကို ကြောင်မတွေက အလွန်ကပ်တယ်။ သူ့ရဲ့ မနီးမဝေးမှာဆို ကြောင်မ လေး၊ ငါးကောင်မက အမြဲရှိတတ်တယ်။ အရိယာလောကီပညာရှင်တွေက ဒီကြောင်မျိုးရဲ့ သည်းခြေနဲ့ မျက်နှာပွင့်၊ ပီယဆေး ဖော်စပ်အသုံးပြုတတ်ကြတယ် စာရေးဆရာ”

၉) ဒိက္ခရ ကြောင်မြီးတို

ဒီကြောင်က အမြီးတိုပြီး တုတ်တဲ့ အတွက် “ကြောင်မြီးတို” လို့ ခေါ်တယ်။ အမွေးက စုတ်ဖွားဖွားနဲ့ အနက်ပြောက်စာလေးတွေ ရှိတယ်။ အုန်းပင်၊ ကွမ်းသီးခင်လို ပြောင်ချောချော အပင်ထိပ်ဖျားတွေမှာ ရှိတဲ့ ငှက်သိုက်တွေကို ရှာဖွေစားသောက်တတ်ကြတယ်။ အစဉ်သဖြင့် ဂူတွေနဲ့ မနီးမဝေးမှာ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီကြောင်မျိုးက မွေးရတာ မလွယ်လှဘူး။ အိမ်မှာမကပ်ဘဲ ရှောင်ထွက်သွားတတ်ကြတယ်”

၁၀) ပဋိရက္ခ ကြောင်မျိုး

ဒီကြောင်ကို တောလိုက်ဝါသနာပါတဲ့ မုဆိုးတွေက မွေးတတ်တယ်။ တောထဲမှာ လမ်းပြအလွန်ကောင်းတယ်။ အခုန်အပျံ အရှောင်အတိမ်း တော်တော်ကို ကောင်းမွန်တယ်။ သူ့ အမွေးက အညိုရောင်များတယ်။ ခြေထောက်မှာ အဖြူအစင်းကြောင်းရှိတယ်။

ဒီကြောင်ရဲ့ အကြောနဲ့သွေးဟာ အလွန်တရာ အသုံးဝင်တယ်။ ရှေးပွဲကျောင်းဆရာတော်တွေဟာ ဒီကြောင်ရဲ့ သည်းခြေနဲ့ သွေးကို ဆေးရိုးကြီးတို့၊ ပေါက်နှစ်တို့နဲ့ရောကြိတ်ပြီး သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်တဲ့ သိုင်းဆေးတော်ကြီးအဖြစ် ဖော်စပ်အသုံးပြုကြတယ် စာရေးဆရာ”

၁၁) ကတိယုန် ကြောင်မျိုး

ဒီကြောင်မျိုးက အလုံးအထည် ကြီးတယ်။ နှာခေါင်းကြီးပြီး အစွယ်နဲ့ လက်သည်း ရှည်တယ်။ အရည်စွဲ မာတယ်။ အခွံကြော အစွမ်းထက်မြက်ပြီး သူ့ရဲ့ အသံဟာ အနည်းငယ် ဂူးနက်တယ်။

ပုံတောင်၊ ပုံညာဒေသနဲ့ ချင်းပြည်နယ်ဘက်မှာ အနေများ တယ်။ တိုက်ခိုက်မှုတွေမှာ အလွန်လျှင်မြန်တယ်။ အင်မတန် အဆိပ် ပြင်းတဲ့ မြွေမျိုးကိုတောင် တစ်ချက်တည်းနဲ့သေအောင် လျှင်မြန်စွာ နဲ့သတ်ဖြတ်နိုင်တယ် စာရေးဆရာ”

“ကြောင်မျိုး(၁၁)ပါးကို တစ်မျိုးစီလိုက်ပြီး အသေးစိတ်ပြော ရရင် အများကြီးပဲ စာရေးဆရာ။ အဲဒီအများကြီးထဲက ပိန်းလေလို့ ခေါ်တဲ့ “ကြောင်ဖြူမ”ဆိုတာ တစ်ခါမွေးရင်း ကြောင်မျိုးသုံးကျိတ် လောက် မွေးတတ်တယ်။

သူမွေးဖွားရင်လည်း ဘုရားတို့၊ တန်ဆောင်းတို့စတဲ့ နေရာ မျိုးတွေမှာ မွေးဖွားပြီး သူမွေးတဲ့ကလေးတွေကို စွန့်ခွာပြီး ထွက်သွား လေ့ရှိတယ်။ သားသမီး ခင်တွယ်လေ့မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီကြောင်မ ရဲ့နို့ရည်ဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်လောက်အောင် ဆေးဖက်ဝင်တယ်။

ဘင်နာ၊ အိုင်းနာ၊ အနာကြီးရောဂါ အနာအမျိုးမျိုးနဲ့ ယောက်ျားအားနည်းတဲ့ရောဂါနဲ့ မိန်းမတွေအားနည်းတဲ့ ရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းစေတယ်။ မြွေဆိပ်ကိုလည်းနိုင်တယ်လို့ အဆိုရှိတယ် စာရေးဆရာ”

မိတ်ဆွေကြီးသည် အထက်ပါအတိုင်း ကြောင်မျိုးနွယ်တို့၏ အကြောင်းကို စုံစီနဖာပြောပြလေရာ ကျွန်ုပ်အတွက် လွန်စွာ ဗဟုသုတ ရလေ၏။ ထို့ပြင် တဝ ဂန္ထီရဆန်သော သဘာဝကုထုံးအကြောင်း ခြင်းရာကိုလည်း ထပ်မံပြောပြလေ၏။ ကြောင်နှင့် ဆက်နွယ်သော ကုထုံးပါတည်း။ အနီဖြစ်စဉ်အား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်စေရန် ဝတ္ထုဖြင့် တင်ပြသွားပါမည်။

ဖြစ်စဉ်စချိန်သည်ကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ပဲခူးမြို့နယ်အစွန်ရှိ “ပေတောကုန်း”ဟူသော ရွာတန်းရှည်ပါတည်း။ စစ်အတွင်းကာလ ရန်ကုန်မြို့ကြီးသည် စစ်မြေပြင်တမျှ

နီနှင့်ဇုတ်ဇုတ် လူသူကင်းပလျက်ရှိသည်။ စစ်လေယာဉ်ပျံတို့၏ အသံ၊ ဥဩဆွဲ သတိပေးသံ၊ ဗုံးသံ၊ ကျည်သံများက မင်းမူနေသည်။

ရန်ကုန်သူ၊ ရန်ကုန်သားတို့သည် အဟောသီကံပြုကာ ထိုသူတို့ယူစေ . . သဘောထားပြီး တန်ဖိုးရှိ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေတို့ကိုသာ သိမ်းထုတ်၍ တောလက်ကျေးရွာများဆီသို့ စစ်ဘေးခိုလှုံကြလေ၏။

ပဲခူးမြို့စွန် “ပေတောကုန်း”ရွာတန်းရှည်ဆီသို့ စစ်ဘေး ခိုလှုံသူ အချို့ ရောက်လာကြသည်။ ပေတောကုန်းရှိ နေအိမ်ခြံဝင်း၊ ခြံကုန်းတို့သည် ကျယ်ဝန်းလှသည့်အတွက် စစ်ဘေးခိုလှုံသူများအဖို့ သက်တောင့်သက်သာ ရှိလှသည်။

ရွာသူရွာသားတို့မှလည်း “ဒုက္ခသည်များ”ဟူ၍ သဘော ထား။ နှစ်လိုစွာကြိုဆိုညွှန်ကြ၊ ဧည့်ဝတ်ပြုကြသည်။ စစ်ဘေး ခိုလှုံသူများအထဲတွင် ရာထူးရာခံကြီးကြီး မိသားတစ်စုလည်းပါ သည်။ သူတို့သည်ယခင်က သိဟောင်း၊ ကျွမ်းဟောင်းဖြစ်သော သူကြီးဦးလှအောင်မြဲကုန်းတွင် တည်းခိုကြသည်။

ရာထူးရာခံကြီးကြီးဆိုသူမှာ ဦးရွှေမြဆိုပါစို့ရဲ့။ (အမည်၊ ရာထူးအမှန်ကို မဖော်ပြလိုတော့ပြီ။)

ဇနီးသည်ကား ခေတ်ဆန်သူ ဒေါ်ရှယ်လီဘမောင် ဖြစ်သည်။ စစ်ဦးတည်းသော သမီးငယ်လေး ပါလာသည်။ ပုလဲလုံးလေးလို မြူဖွေးချောမွတ်နေသည်ကြောင့် “မေပုလဲ”ဟု အနွတ်သညာပြု ထားသည်။ သမီးလေးအသက်ကား (၄)နှစ်မျှသာရှိသည်။ သွက် လက်၍ ချစ်စရာကောင်းလှသည်။

သူကြီးဦးလှအောင်သည် ဦးရွှေမြမိသားစုအား အိမ်ဦးခန်း ထွင်ထားရှိကာ တရိုတသေ ကျွေးမွေးပြုစုသည်။ ယင်းသို့ ပြုစုကျွေး မွေးရခြင်းမှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။

ဦးရွှေမြက ထိုအချိန်က . . ရန်ကုန်မြို့ကြီးတွင် ကြီးကြီး နာစတာဟူသော ရာထူးရထားသည်မို့ သူကြီးဦးလှအောင်အား ငွေ စလွယ်ရရန် ကူညီဆောင်မ ပေးခဲ့ဖူးသည့်အတွက် ငွေစလွယ်ရ သူကြီး ဦးလှအောင်အဖြစ် ရွာနီးရပ်စပ်သတင်းမွှေးသည်။

ဦးရွှေမြသည် ခန့်ထည်စွာ နေတတ်သော်လည်း ရွာသူ၊ ရွာသားများအား ဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ရှယ်လီဘမောင်သည်ကား အဆင့်အတန်း ခွဲခြားလိုဟန်ရှိသည်။ အမြဲ ကြောရှင်းသေသပ်စွာ နေလေ့ရှိသော်ငြားလည်း မာနမျက်နှာနှင့် မို့ ရွာသူရွာသားများနှင့် ခပ်တန်းတန်းဖြစ်နေသည်။

သူ၏ သမီးချောလေးကိုလည်း ရွာက ကလေးတွေနှင့် ဖေးမကစားစေချင်။ သမီးငယ်လေးကတော့ ရွာက ကလေးငယ်များ ဝိုင်းဖွဲ့ကစားနေသည်ကိုသာ အဝေးက ငေးရုံမျှသာရှိသည်။

တစ်ခါ၊ တစ်ခါ ရွာက ကလေးငယ်တို့သည် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကောက်ရိုးပုံပေါ်သို့ ပြေးတက်ပြေးဆင်း ကစားနေကြသည်ကို ရယ်မောရင်း ကြည့်နေသည်။ စိတ်ထဲတွင်တော့ ဝိုင်းဖွဲ့ကစားချင်စိတ် ရှိမည်ထင်သည်။

ဦးရွှေမြသည် သူကြီးဦးလှအောင်နှင့်တကွ ပေတောကုန်း ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ညနေတိုင်းသွားလေ့ရှိပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအတွက် လိုအပ်သည်များကို ဆက်ကပ်၍ ရန်ကုန်အခြေအနေ၊ ဂျပန်စစ်ရေးအခြေအနေ၊ မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များ၏ စစ်ရေးအခြေအနေများကို ဆွေးနွေးပြောဆိုလေ့ရှိသည်။

မကြာမကြာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဦးရွှေမြမိသားစု ရောက်ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝိုင်းသည် အတော်အတန် ကျယ်ဝန်းပြီး သီးပင်စားပင်တွေလည်း ပေါစုံလှသည်။ သမီးချောလေး မေပုလဲ ကျောင်းဝင်းကြီးဆီသို့ရောက်တိုင်း ခုန်ပေါက်ပျော်ပါးလေ့ရှိသည်။ လွတ်လပ်စွာ ပျော်ရွှင်ကို မိခင်မှခွင့်ပေးထားပြီး ဖြစ်သည်။

ကိုရင် ကြီး၊ ငယ်တို့မှ မေပုလဲအတွက် သရက်၊ မာလကာ၊ ပိန္နဲသီးများ တစ်ပုံတစ်ပင်ပေးသည်။ ငှက်ပျောခိုင်များကိုလည်း ကမ္ဘီယ ငယ်များက နေအိမ်အထိ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးဘွဲ့အမည်မှာ ဦးရေဝတဖြစ်သည်။ ငယ်ဖြူဖြစ်သည်။ ပွဲကျောင်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ငယ်စဉ်ကပင် နေခဲ့သည်။ ပွဲကျောင်းထွက်မို့ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာတတ်

သိနားလည်သည်။ နိုင်ငံရေး ဝဟုသုတရှိသည်။ ကျောင်းတွင် ဆိုင်း ခိုင်းရှိသည်။ ပန်ကျာအတတ် တတ်ထားသူများလည်းရှိသည်။ အတ်မီး၊ ဓာတ်စက်လည်းရှိသည်မို့ ရွာအလှူအတန်းများအတွက် ချီသလို အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဝေဒင်၊ နက္ခတ်၊ ဝေဒပညာ၊ သိုင်း၊ ဆက်ဝှေ့ပညာနှင့် ဆေးကျမ်းအတတ်များကိုလည်း တတ်သိနားလည်ထားပေရာ ပေတောကုန်းရွာသာမက ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာများကပါ လှည်းစမ်း၊ လှေလမ်းအဖုံဖုံဖြင့် လာရောက်ပင့်ဖိတ်ခြင်းပြုကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကလည်း အကူအညီတောင်းခံ၊ ပင့်ဖိတ်သူများကို ခြီးမပြု၊ ကူညီစောင့်မသည်။

တစ်နေ့ ညနေခင်း ဦးရွှေမြ၊ သူကြီးဦးလှအောင်၊ ဘုန်းတော်ကြီးရေဝတတို့သည် ဟိရိုရီးမားနှင့် နာဂါဆာကီမြို့ကြီးတွေ အကုန်ပြုပြီး ကျရောက်၍ လူတွေသန်းပေါင်းများစွာ သေကြေရပုံ၊ ဂျပန်ဆက်နက်ချပုံ၊ စစ်ကြီးပြီးသွားပုံ၊ ရန်ကုန်မြို့အခြေအနေ ပြန်လည်တောင်းမွန်လျှင် ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ရမည့်အနေအထားတို့ကို ပြောဆို ဆွေးနွေးနေသခိုက် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးက မေပုလဲလေးကို ပေ့ချီလာပြီး -

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား .. မေပုလဲလေး ပိုးထိလို့” ဟု လျှောက်တင်ပြီး ကလေးမလေးကို အသာအယာချသည်။

ကလေးမလေးပါးစပ်က အမြှုပ်တစ်စုံနှင့် မေပုလဲနေလျက်ရှိသည်။ အားလုံး တအံ့တဩဖြင့် သမီးငယ်လေးကို ထွေးပွေ့ကြ၊ မိခင်ဖြစ်သူ ရှယ်လီဘမောင်သည် “သမီးလေးရယ်..” ဟုဆိုကာ နေရာထွင် လဲပြိုကျသွားသည်။ အားလုံး ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဦးရွှေမြသည်လည်း ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်လျက်ရှိလေ၏။

သမီးလေးမေပုလဲသည် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဆော့ကစားရင်း ကျောင်းဝင်းအပြင် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကောက်ရိုးပုံတွေ ရလေရာ ရွာကလေးငယ်များ ပျော်ရွှင်စွာ ကစားနေကြပုံကို အားကျ၍ ကောက်ရိုးပုံကြီးရှိရာသို့ အပြေးသွားပြီး ကောက်ရိုးပုံမှ ကောက်ရိုးမျှင်များကို

မြောက်တင်ကစားသည်။ ကောက်ရိုးပုံပေါ်သို့ ပြေးတက်ကစားသည်။ လျှောဆင်း၍လည်း ကစားသည်။

မေပုလဲ ကစားနေသည်ကို အမှတ်မထင်တွေ့လိုက်ရသော ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးသည် ခေါ်ယူရန်အသွား မေပုလဲ၏စူးစူးဝါးဝါး အော်သံကြားလိုက်ရပြီး လဲပြိုကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည့် အတွက် အပြေးသွားကာ မေပုလဲကို ချီမယူသည်။ တစ်ဆက်တည်း မြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင် ကောက်ရိုးပုံအတွင်း လျှောဝင်သည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ဦးရွှေမြသည် လဲပြိုသွားသော ဇနီးသည်ကို တစ်လှည့် အမြှုပ်တစ်စီဖြင့် မေ့မြောနေသောသမီးကို တစ်လှည့်ကြည့်ကာ ဝိုင်းပါကြီးဖြင့် -

“ဆရာတော်ဘုရား... ကယ်တော်မူပါဘုရား” ဟူ၍ တဖွေ ပြောနေလေတော့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကိုရင်ကြီးငယ်အားလုံးနှင့် ကပ္ပိယတို့ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး အဖွဲ့ခွဲစေလျက် လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားသည့်အခါ ကိုရင်ကြီးငယ်များနှင့် ကပ္ပိယများ ဆိုင်ရာ၊ ဆိုင်ရာဆီသို့ ပြေးထွက်သွားကြသည်။

ခဏအကြာ ခြင်းကြီးဖြင့် ဖမ်းဆီးလာသော မြွေဟောက်ကြီးရောက်လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် ကိုရင်ငယ်လေးက ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင် ပွေ့ချီလာသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး မှာကြားချက်အတိုင်း ကြောင်နက်ထီးကြီးကို မြွေဟောက်ကြီးထည့်ထားသည့် ခြင်းကြားကြီးအတွင်းသို့ သွင်းလိုက်လေရာ ခြင်းကြားကြီးသည် လှုပ်ခါရမ်းနေပြီး ကြောင်နှင့်မြွေဟောက် မာန်ဖီတိုက်ခိုက်သံများ ကြားရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ထပ်မံညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကြောင်နက်ထီးကြီးကို ခြင်းကြားကြီးအတွင်းမှ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်လေရာ ကြောင်နက်ထီးကြီးသည် တစ်မဟုတ်ချင်း အဝေးသို့ တညောင်ညောင်အော်၍ ပြေးထွက်သွားသည်။ ကိုရင်ကြီးငယ်နှင့် ကပ္ပိယတို့မှာလည်း မှာထားသည့်အတိုင်း ကြောင်နက်ထီးကြီးနောက်သို့ ပြေးလိုက်ကြသည်။

နောက်မှပြေးလိုက်ရင်း ကြောင်နက်ထီးကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မနီးမဝေးမှ စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ကြောင်နက်ထီးကြီးသည် သာစပ်အတွင်း အလေ့ကျပေါက်နေသော မြင်းရွာရွက်ရိုင်းများအတွင်း လူးလိုမ့်နေပြီး မြင်းရွာရွက်ရိုင်းများကို စားသောက်သည်။ စားသောက်ပြီး ကြောစပ်ပင် တောစပ်အတွင်းပြေးဝင်ကာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်သည်။

သစ်ပင်ပေါ်တွင် တွယ်ကပ်ပေါက်နေသော သစ်ခွပင်မျိုးစိတ်ဆစ်မျိုးကို အငမ်းမရစားသောက်ပြီး သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသည်။ ပြန်ဆင်းလာသော ကြောင်နက်ထီးကြီးအား ကိုရင်ငယ်တစ်ပါးမှ ဝေဟာကြီးဟုလှမ်းခေါ်ရာ ကြောင်နက်ထီးကြီးသည် ကိုရင်ငယ်ဆီသို့ တညောင်ညောင်ဖြင့် အသံပေး၍လာသည်။

ကိုရင်ငယ်နှင့် ကြောင်နက်ထီးကြီးသည် အကျွမ်းတဝင်ရှိ နီးသားမို့ ကိုရင်ငယ်သည် ကြောင်နက်ထီးကြီးကို ပွေ့ချီ၍ ကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

ကျန်အဖွဲ့တွေက ကြောင်နက်ထီးကြီး လူးလိုမ့်စားသောက်သော မြင်းရွာရွက်ရိုင်းများကို ရူးယူသည်။ ကျန်အဖွဲ့မှ သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ သစ်ခွပင်များကိုစွာယူပြီး ကျောင်းသို့ အပြေးတစ်ဝက်ဖြင့် ပြန်ခဲ့သည်။

ရလာသမျှကို ဘုန်းတော်ကြီးထံ ဆက်ကပ်လေရာ ဘုန်းတော်ကြီးသည် မြင်းရွာရွက်များနှင့် သစ်ခွပင်တို့ကို ရောသမေ့မေ့ ခြိတ်နယ်ပြီး သမိလေးမေပုလဲ၏ မြွေကိုက်ရာဒဏ်ရာကို သိပ်နယ်စားသည်။ ပါးစပ်အတွင်းသို့လည်း အရည်စက်များ ချပေးသည်။

လွန်စွာ၊ လွန်စွာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး စီမံခဲ့ပါသော သဘာဝကုထုံးဆေးသည် နတ်ဆေးတမျှ အစွမ်းဆက်လှပါသိတောင်း။

မြွေဆိပ်တက်၍ အမြှုပ်တစ်စီထဲပြီး မေ့မြောနေသော သမီးလေး မေပုလဲသည် တစ်ခဏအကြာ တအင်းအင်းနှင့် ညည်းညာလာပြီး သတိပြန်လည်လာတော့၏။ မြွေဆိပ်တက်၍ ညိုမည်း

နေသော ကလေးမ၏ မျက်နှာသွင်ပြင်သည်လည်း တစ်မဟုတ်ချင်း ကြည်လင်လန်းဆန်း ဖြူစွေးလို့လာသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် မတော့ လူကောင်းပကတိ။

ဤသည်ကား မိတ်ဆွေကြီး ကိုကြည်စိန် ခင်းကျင်းပြောပြ ခဲ့ပါသော သဘာဝကုထုံးဖြစ်ပါ၏။ ဂန္ထီရဆန်လွန်းလှပါပေသည်။ ဂန္ထီရဆန်သော သဘာဝကုထုံးဟု ဆိုရချိန်မည်။

မိတ်ဆွေကြီးကိုကြည်စိန်သည် ဦးရွှေမြနှင့် ဆွေမကင်း။ မျိုးမကင်းဖြစ်သည်ဖို့ တစ်ဆင့်စကား။ တစ်ဆင့်နားဖြင့် ကြားသိခဲ့ရ သည်ဟူ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေကြီး ကိုကြည်စိန်ပြောခဲ့သမျှကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ခဲ့ပြီး အံ့ဩဘနန်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“အဲဒီကုထုံးကတော့ အံ့ဩစရာပါလေ။ ကြောင်နက်ထီး ကြီး လူးလိုမ့်စားခဲ့တာကတော့ မြင်းခွက်ရွက်ရိုင်းတွေပေါ့နော်။ ဒါကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ သစ်ပင်ကြီးပေါ် ပြေးတက်ပြီးစားတဲ့ သစ်ခွပင် က ဘယ်လိုမျိုးစိတ်တုန်း” ဟု ဗဟုသုတ တိုးရာတိုးကြောင်း တီးခေါက် မေးမြန်းကြည့်လေရာ မိတ်ဆွေကြီးကိုကြည်စိန်က -

“အင်း... စာရေးဆရာဆိုတော့ မေးတတ်ပါပေတယ်။ ပြီး တော့ ရေးလည်းရေးတတ်ပါရဲ့၊ စာရေးဆရာရယ်။ သစ်ခွမျိုးစိတ် ပေါင်းက ကမ္ဘာပေါ်မှာ သောင်းဂဏန်းလောက်ရှိတယ်။ မြန်မာပြည် မှာလည်း သစ်ခွမျိုးစိတ်က အများသားကလား။ ဘယ် သစ်ခွမျိုးစိတ် ဆိုတာ ဘယ်သီလီမ့်မှာတုန်း . . . ပြီးတော့ ကြောင်မျိုးနွယ်တွေရဲ့ ခွမ်းပကားဆိုတာကလည်း ရှိသေးတယ် စာရေးဆရာ” ဟု နီရုံး ကမ္မတ် အဆုံးသတ်၍ပြောခဲ့ပါသတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

လောကီပညာခိုလှုံခွာနှင့် ရှာမင် လောကီပညာ

မင်းသက်ဝင်း

။

တန္တရ၏ ဆိုလိုရင်း
 အဓိပ္ပါယ်သည် ကျမ်းစာဖြစ်၏ ။
 သို့ရာတွင်
 အထူးသဖြင့်
 မန္တန်၊ မန္တရာ၊ မှော်၊ အင်းအိုင်၊
 ဓါးလှည်း၊ လက်ဖွဲ့တို့အကြောင်း
 ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်။

* လူမျိုးစုံစွာ လောကီပညာ *

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူမျိုးများစွာရှိပြီး ဘာသာစကားပေါင်း
 လည်း (၆၀၀)ကျော်ရှိကြောင်း သုတေသီတို့ မှတ်တမ်းပြုထားသည်။
 လူမျိုးအသီးသီး ထွေပြား များပြားလှသော်ငြားလည်း မူလအစမှာ
 အသားရောင်(၅)မျိုးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်ဟူ၏ ။ ယင်းတို့မှာ အသား
 (ဖြူ၊ မည်း၊ ဝါ၊ နီ၊ ညို) လူမျိုးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဥရောပတိုက် ကော့ကေးရှန်းလူမျိုးတို့သည် အသားဖြူ
 လူမျိုး ဖြစ်သည်။ အာဖရိကတိုက် အီသီယိုးပီးယန်း အနွယ်တို့သည်
 အသားမည်းလူမျိုးဖြစ်ပြီး အာရှတိုက် မွန်ဂိုလီးယန်းတို့သည်
 အသားဝါလူမျိုး ဖြစ်သည်။ အမေရိကတိုက်အနွယ်တို့သည် အသားနီ
 လူမျိုးဖြစ်ပြီး မလေးစိုနီရှန်းအနွယ်တို့သည်ကား အသားညို လူမျိုး
 ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ အသားရောင်၊ ရေမြေဒေသ ကွဲပြားသလို ကိုးကွယ်မှု
 များသည်လည်း ကွဲပြားကြသည်။ ထို့ပြင်တဝ လောကီပညာရပ်များ
 သည်လည်း ထွေပြားလှသည်။

* အာဖရိကနှင့် လောကီပညာ *

အာဖရိကလောကီပညာတွင် (Voodoo)သည် အထူးခြား
 ဆုံး ရုပ်နာမ်လောကဖြင့် စုန်းပြုစား၍ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

အာဖရိကတိုက်သားတို့၏ ပဉ္စလက်မှတ်ပညာ၊ မြေထဲ
 ဝင်လယ်ဒေသကျေးရွာများတွင် ယုံကြည်ကိုးကွယ်သော ပဉ္စလက်
 မှတ်ပညာတို့သည် ဗြိတိန်ရှိ ဗြိတိသျှလူမျိုးထံသို့ တိုးဝင်တိုးဖောက်
 ခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ဝိညာဉ်ပူးသူနှစ်ဦးသည် မီးထဲမှပိုင်အရက်ကို သောက်
 ရင်း စကားများကို ပြောကြားနေစဉ် ပြကွဒိန် ရက်ကူးကာလဖြစ်
 သောကြောင့် ကျမ်းစာအုပ်ကို ထောင်လျက် ဖွင့်ထားခြင်းဖြင့် ဝိညာဉ်
 များကို စုဝေးလာစေသည်။

တိရစ္ဆာန်တို့၏အသက်ကို ရှင်လျက်ဖြင့်ပင် လည်ပင်းကို
 ဖြတ်၍ ၎င်း၏သွေးများဖြင့် ဝိညာဉ်ပူးသူတို့က ပူဇော်ပသ သောက်
 သုံးခြင်းကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ဝိညာဉ်ခေါ်သူတို့သည် သီချင်းဆိုသကဲ့သို့ -
 EKO EKO AZARAK,
 EKO EKO ZOMELAK,
 EKO EKO GANANS,
 EKO EKO ARADA
 ဆိုသည့် အသံဖြင့် အော်ဟစ်ကြလေသည်။

* အနောက်တိုင်းနှင့် လောကီပညာ *

တစ်ချိန်က ကျော်ကြားခဲ့ဖူးသော လောကီပညာသုတေသီ
 စာရေးဆရာကြီး ဒဲနစ်စတီတလေ (DENNIS WHATELEY) ၏
 အဆိုအရ ဂန္တိရသိပ္ပ (OCCULT ART) တွင် အဖြူရောင် (အထက်
 လမ်း) ဝိုက်နှင့် အမည်းရောင် (အောက်လမ်း) ဝိုက်ဟူ၍ ခွဲခြား

သတ်မှတ်ကြသည်။

အထက်ပိုင်း ဂန္ဓိရသိပ္ပံ (ဝါ) "အဖြူရောင် လောကီပညာ" (THE WHITE MAGIC) ဟူသော ပရလောကနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရရှိသော သဘာဝလွန် စွမ်းအင် (SUPER NATURAL POWER) ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် မဟုတ်ဘဲ လောကီလူသား ကောင်းကျိုးအတွက် အသုံးပြုခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အမည်းရောင် လောကီပညာ (THE BLACK MAGIC) ဟူသည် ယုတ်ညံ့သော အတ္တကိုယ်ကျိုးနှင့် ယှဉ်လျက် လောကီလူသားတို့၏ ဆိုးကျိုးကို ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ခြင်းဟု ဖွင့်ဆိုသည်။

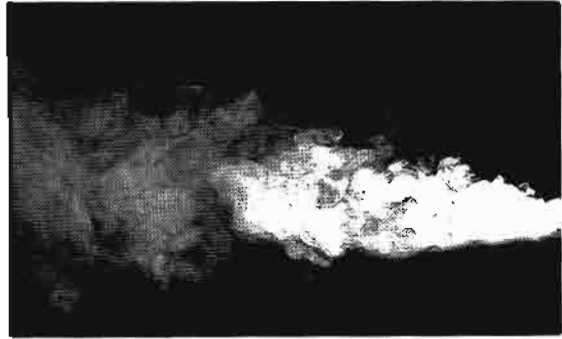
မှော်အတတ်ကို "အောက်လမ်းပညာ" ဟု တရားသေ မယူဆဘဲ ရည်ရွယ်ချက် (Aim And Object) အပေါ် ဆန်းစစ်ရမည်ဟု ဖွင့်ဆို၏။ အထင်အရှား ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းသုတေသန ဆိုင်ရာ မှတ်တမ်း၊ အထောက်အထားများအရ -

မကောင်းဆိုးဝါးများနှင့် ဆက်သွယ်၍ အောက်တန်းကျပြီး အစီအရင်များ ပြုလုပ်သော အောက်လမ်းအတတ်များမှာ ခရစ်တော် မပေါ်မီက ဘာဘီလုံ (BABYLON) မြို့ပြယဉ်ကျေးမှု ခေတ်၌ပင် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ အလယ်ခေတ် ဥရောပတိုက်၌ စုန်းကဝေများကို မီးရှို့၍ ဖိုကျင်ထိုး၍ နှိမ်နင်းခဲ့ရသည်။

ခရစ်နှစ် (၉၂၄) ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်၌ နန်းတက်သော ဘုရင် အေသဲလ်စတန် (AETHEL STAN) လက်ထက်တွင် စုန်းကဝေများကို အထူးသက်ညှာစွာ အပြစ်ပေးခဲ့ဖူးကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

လန်ဒန်မြို့ ဆပ်ဆက် (SUSSEX) အရပ်ရှိ အိမ်မည်းကြီး တစ်လုံး၌ တစ္ဆေခြောက်မှုမှာ မှတ်တမ်းဝင် ဖြစ်သည်။ ၎င်း အိမ်အိုကြီး အတွင်းရှိ အခန်းတစ်ခန်းကို ပရလောကမှ အပမိုနေ၍ မည်သူမျှ မနေရ။

အကယ်၍ သွားရောက် အိပ်စက်မိသော် ခုတင်ပေါ်မှ အောက်

သို့ ဆွဲချခြင်းခံရရုံမျှမက တစ်ခါတရံ လည်ပင်းပင် အညှစ်ခံရတတ်သည်ဟု ဆို၏။ ၎င်းအခန်းအတွင်း စားစရာများထားရှိသော် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အဆောတလျှင် ပုပ်သိုးကုန်သည် ဆို၏။

သက်ဆိုင်ရာတို့က တစ်ခုသော အရက်ကျင်းချိန်၌ မကောင်းဆိုးဝါး နှိမ်နင်းသော အထက်ပိုင်းဆရာ (EXORCIST) တစ်ဦးအား ဖင်ဖိတ်၍ တိုက်ထုတ်ခဲ့သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် ထူးဆန်းသော နောက်မြင်ဖြစ်ရပ်မှာ ဘောလုံးမျှလောက်ရှိသော မီးခိုးလုံးကြီးသည် ထိုအခန်းအတွင်းမှ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာပြီး လှေခါးအတိုင်း လှိမ့်ဆင်း၍ အိမ်ဘေးရှိ မြက်ခင်းအနီးမှ ရေအိုင်အတွင်း နစ်မြုပ်ချောက်ကွယ်၍ သွားသည်။

သက်ဆိုင်ရာတို့က စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ရေအိုင်အောက်ခြေသို့ ရေငုပ်သမားငှား၍ ရှာဖွေကြည့်လေရာ လူ့အရိုးသုံးခုမျှ တွေ့ခဲ့ကြောင်း အဖြစ်မှန် မှတ်တမ်းတင် ထားသည်ဟူ၏။ ရိုမန်ကာသိုလစ်ဘုန်းတော်ကြီး မွန်တေဂူဆွမ်းစ် (MONTAGU SUMMERS) ၏ ကိုယ်တွေ့မှာ တစ်မျိုးတစ်စုံ ထူးဆန်းလှပေသည်။

အိုင်ယာလန် နိုင်ငံသူတစ်ဦးအား မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ဖင်ပူး၍ ဒုက္ခပေးနေသော အပူးခံရသော ဝေဒနာသည် အမျိုးသမီးသည် အဆိုပါ ဘုန်းတော်ကြီးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် လူ့အများစိုင်းဝန်းချုပ်ကိုင်၍ မရနိုင်လောက်အောင် ထကြွသောင်းကျန်းလာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက ခရစ်ယာန်ဆိုင်ရာ ပရိတ်ရည် (HOLY WATER) ဖြင့် ပတ်ခြန်းလိုက်ရာ အမြှုပ်တစ်စိထနေသော ထို အမျိုးသမီးပါးစပ်ပေါက်မှ မီးခိုးတန်း တစ်ခု ထွက်သွားသည်ကို အနီးရှိ လူအား လုံးက မြင်လိုက်ကြရသည်။

ထို မီးခိုးလုံးအတန်းသည် မကြာသေးမီက ရေခဲသေတ္တာအတွင်း မှထုတ်ယူပြီး စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ဆိတ်သားတုံးပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်နှင့် လောက်ကောင်များ တရွရွတက်ကုန်သည်ကို မြင်တွေ့ကြရသည်ဟူ၏။

သေဆုံးပြီးသူများကို ဆေးအတတ်ဖြင့် အသက်သွင်းသော ဇာတ်လမ်းများသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်း ထွက်ပေါ်လာသော စာနယ်ဇင်းများတွင် ပါဝင်သော လက်ရာများနှင့်အတူ နေရာယူလာခဲ့သည်။

ဖရန်ကိုင်စတိုင်း (FRANKENSTEIN) ဝတ္ထုကို အခြေခံသည့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ဝေဇန်ရေးများ ရေးသားသော စာရေးဆရာမဖြစ်သူ အာဆူလာဗလွန်း (URSULA BLOOM) ၏ အယူအဆမှာ "ဆေးပညာဖြင့် အသက်သွင်းသော ဖရန်ကိုင်စတိုင်းဇာတ်လမ်းသည် ဗူဒူး (Voodoo) ဗုတ်သွင်း၍ အလုပ်ကြမ်းခိုင်းစေသော ဇွမ်ဘီ (ZOMBIE) ကို အခြေခံသည်ဟု ဆိုပါသည်။

* တိပက်နှင့် လောကီပညာ *

တိပက်လူမျိုးတို့၏ အထူးခြားဆုံးနှင့် အခါခပ်သိမ်း ရွတ်ဆိုပွားများလေ့ရှိသော မန္တန်မှာ -

OM . . MANI PAD ME HUM

"ဥုံ မင်္ဂ ပဒေ ဟုံ" ဖြစ်ပြီး ရွတ်ဆိုရာ၌ -
"ဥုံ မင်္ဂ ပဒိ မေဟုံ" ဟု အသံထွက်သည်။ တိပက်တို့၏ "ဇောဓိသတ္တ မန္တန်တော်"ဟု ခံယူသော အဆိုပါမန္တန်ကို ရွတ်ဆိုရာ၌ -

MUH - EM - PAD MI - MO
"မု အမ် ပဒိ မိ မို" ပြောင်းပြန် အသံထွက် (ကက်ကင်းသဘော) ရွတ်ဆိုကြကုန်၏။

ဤမန္တန်၏အကျိုးကား လောကုတ္တရာအကျိုးသာမက လောကီ အကျိုးစီးပွားမှန်သမျှကိုလည်း အကျိုးပေး ထက်သန်လှသည်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ ခံယူကြလေ၏။

"တန္တရဗုဒ္ဓဘာသာ" (TANTARIC BUDDHISM) သည် "ဗဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ" ဂိုဏ်းမှ ခွဲထွက်လာသော ဂိုဏ်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ နာလန္ဒတက္ကသိုလ်ကြီး၌ မြစ်ဖျားခံခဲ့၍ နောင်အခါ တိပက်ကို ဗဟိုပြုပြီး နီပေါလ်၊ ဘူတန်၊ ဆစ်ကင်း၊ လာဒါမ်၊ ဇွန်ဂိုလီးယားနှင့် ရုရှနိုင်ငံအထိ ယုံ့နဲ့သွားသည်။

တန္တရ၏ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်သည် ကျမ်းစာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အထူးသဖြင့် မန္တန်၊ မန္တရား၊ မှော်၊ အင်းအိုင်၊ ဓါးထုည့်၊ လက်စွဲတို့အကြောင်း ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်။

မွန်ဂိုဘုရင် ကူဗလေခန်က လားမားဘုန်းတော်ကြီး သကျပုဏ္ဏိတအား အခြားဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ မဆောင်ရွက်နိုင်သော တန္တရတန်ခိုးပြနိုင်သောကြောင့် သာသနာသတ္တရာရစ် (၁၈၁၄) (အေဇီ-၁၂၇၀) တွင် သာသနာပိုင်အဖြစ် လွှဲအပ်ခဲ့သည်။

သကျပုဏ္ဏိတ ပြခဲ့သော တန္တရတန်ခိုးသည်ကား လက်ဖြင့် ဖောက်ခွဲရသည့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဘုရင်၏ပါးစပ်သို့ အလိုလို ရောက်စေခဲ့သည်။ သကျပုဏ္ဏိတအရှင်သည် အိန္ဒိယသားဖြစ်ပြီး တူဗလေခန်၏ဖခင် ဂျင်ဂစ်ခန်အား ရောဂါပျောက်အောင် ဆေးကုသပေးခဲ့သောကြောင့် သာသနာပိုင်အဖြစ် လွှဲအပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

* ဘွန် အယူဝါဒ *

တရုတ် တာအိုဝါဒ (TAOISM) နှင့် တိဗက်ရိုးရာ နတ်ကိုးကွယ်မှု (SHAMANISM) တို့ဖြင့် ပေါင်းစပ် အကျုံးဝင်သော တိဗက် လောကီပညာကို "ဘွန်" (BON) သို့မဟုတ် (BONISM) ဟု အနောက်တိုင်း စာပေ၌ တွေ့ရှိ ရသည်။

"ဘွန်" အယူဝါဒအရ နတ်များက စောင့်ရှောက်မှု ပြု မပြုကို သိရှိနိုင်ရန် မီးကျိရဲရဲ

အပေါ် လျှောက်လှမ်းသမှု ပြုကြရသည်။ ယုံကြည်ချက် စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူများဖြစ်၍ ခြေထောက်နှင့် ခြေဖဝါး၌ အနည်းငယ်မျှ ပင် အပူလောင်ခြင်း မရှိပေ။ ဤသည်ပင် နတ်တို့၏ စောင့်ရှောက်မှု ဟု ခံယူကြလေ၏။

တိဗက်လောကီပညာ "ဘွန်" တွင် "နိမိတ်ကောက် ဟူးရား အတတ်" (AUGURY) သည် ထိပ်တန်းက ရပ်တည်နေ သည်။ နတ်တို့က စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ် ကောင်းပြုပေးရေးကို မျှော်ကိုးပြီး တရုတ်အမွှေးတိုင်များဖြင့် အထူးတလည် ပူဇော်ပသလေ့ ရှိကြသည်။

အဆောင်လက်စွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ -

"အင်း" (MAGIC SQUARE) ကို အသုံးပြုဘဲ တရုတ်စာ (ဟန်ဂျီး-ဂျပ်နလို ခန်းဂျီ) ကို အသုံးပြုလေ၏။ မီးမနင်းရဲသူ၊ စိတ်ဓာတ် "မသန်ရှင်းသေး" သူများအတွက်မူကား "ဘွန်" လောကီ ပညာရှင် (BONIST) များက မန္တရား (အဆောင်) များကို ပြုလုပ်ပေး ကြသည် ဟူ၏။

* အာဖရိကနှင့် လောကီပညာ *

အာဖရိကတိုက်၏ လောကီပညာသည် နတ်ဆရာ များနှင့် နီးနွယ်သော လောကီ ပညာ (SHAMANISM) ဟုသဘော ဝေါက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မိရသီ ပွဲ သုတေသီ များက အာဖရိကတိုက်ကို ဂျူး-ဂျူး နတ် ဆရာများ၏ နယ်မြေ (JU- JU LAND) ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြ၏။

အာဖရိကတိုက်၌ လောကီ ပညာလိုက်စားရာ၌ ဂျူးဂျူးနတ် ဆရာထံ တပည့်ခံရသည်။ လောကီပညာအတွက် တပည့်ခံရာတွင် ဖြစ်စေ၊ နာဂူဝါအစရှိသော လောကီပညာဂိုဏ်းဝင်အဖြစ် ခံယူရာ၌ ဖြစ်စေ ရှေးဟောင်း ဓား၊ လှံ၊ လက်နက်နှင့် ရှေးဟောင်း ငွေဒင်္ဂါးများ တို့ စတိအဖြစ် နတ်ဆရာ သို့မဟုတ် အီရာ (ခေါ်) ဂိုဏ်းဆရာ (PRESIDING GENIE OR IRRAH) ထံ ပေးရ၏။

ထို့နောက် လိုအပ်သော လေ့ကျင့်မှု (ဝါ) ဇာတ်သွင်းမှု (INITIATION) အောင်မြင်မှသာ လောကီပညာ ကျင့်သုံးခွင့်ရှိကြောင်း သိရသည်။ နတ်ဆရာ သို့မဟုတ် ဂိုဏ်းဆရာများအဖြစ်သို့ မရောက် နိုင်ရာသော အာဖရိက အမျိုးသမီးမှန်သမျှ ဟီဂျက် (HEJAB) ဟု ခေါ်သော "အန္တရာယ်ကင်း အဆောင်" ကို ဆောင်ထားရကြောင်း လေ့လာသိရှိရလေ၏။

နတ်ဆရာဖြစ်စေ၊ လောကီပညာ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်စေ၊ လက်စွဲကြိုး (CORD) သုံးချောင်း ဆွဲထားလေ့ရှိသည်။ ကြိုးနှစ် ချောင်းမှာ အနီရောင်ဖြစ်ပြီး ကျန်ကြိုးတစ်ချောင်းမှာ အဖြူရောင် ဖြစ်သည်။

တပည့် (သို့မဟုတ်) ဂိုဏ်းဝင်အသစ်တစ်ဦးကို နတ်ဆရာ

www.burmeseclassic.com

(သို့မဟုတ်) ဂိုက်ဆရာက စမ်းချောင်းတစ်ခုခုသို့ ခေါ်သွား၍ ဦးစွာ ရေမိုးချိုး၊ သန့်ရှင်းမှု ပြုစေရသည်။ ရေတသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းနံဘေး၌ တစ်ညတာမျှ ညအိပ်ကာ ဝတ်တီး၍ မန်ဂို (MUNGO) နတ်ပင့်ခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ လောကီပညာအလိုက် မန်းမှုတ်ခြင်း၊ မန္တန်၊ မန္တရာ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းပြုရသည်။

ဤသို့ဖြင့် နတ်ဆရာ (ကြီး၊ ငယ်) မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်ဝတ်ငယ် (DRUM) တစ်လုံး ဆောင်ထားရခြင်းသည် မလွဲမသွေ လိုအပ်သော အချက်ပင် ဖြစ်တော့၏။ အာရပ်ဘာသာစကားအရ အယူအဆ မှားနေသူ "တိတ္ထိများ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော အာဖရိက ခါဖီးရ် (KAFIR) နှင့် ဗုဒ္ဓါး (BUDAS) လူမျိုး များအကြား ပြုစားခြင်း၊ ရုပ်ပြောင်းခြင်း အစရှိသော လောကီအတတ်ပညာ ထွန်းကားကြောင်း အထောက်အထားများစွာ တွေ့ရလေသည်။

၎င်းတို့နေထိုင် ကျက်စားရာဒေသအရ ဝံပုလွေသားရှိရာ သမန်းဝံပုလွေ (WERE-WOLF) သို့ နှစ်ကာလအလိုက် ကူးပြောင်းတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

စုန်း၊ မှော်၊ ပယောဂ (WITCHCRAFT AND SORCERY) ကြောင့် စိတ်ရောဂါများ၊ လေဖြတ်ခြင်းနှင့် ခွေးရူးပြန် အစရှိသော ရောဂါများ ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်းကြောင့် ဂျူး-ဂျူးနတ်ဆရာများအား ပင့်၍ ကုသရသည်ကို အာဖရိကတိုက်သားများက အထူး ယုံကြည်

ကြောင်းဟူ၍ "ပြုစားတတ်သော မျက်လုံးများ" (THE EVIL EYES) ကျမ်းပြု ပုဂ္ဂိုလ် အယ်ဂေါ်သီက အတိအကျဖော်ဆောင် ရေးသားခဲ့သည်။

* မက်ဆိုပိုတေးမီးယားနှင့် လောကီပညာ *

ရှေးဟောင်း မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသတွင် ဘာဘီလိုနီးယား၊ မြို့ပြနိုင်ငံယဉ်ကျေးမှု ထင်ရှားခဲ့ဖူးသည်။ ကာလဒီယန်လူမျိုးတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့်လည်း နက္ခတ်ဗေဒပညာ အထူးတလည် ထွန်းကားခဲ့ဖူးသည်။

အာရှတိုက် ကုန်းမြင့်ဒေသ (HIGH STEPPERS OF ASIA) မှ ဆင်းသက်ရောက်ရှိလာသော မွန်ဂိုလို့က်မျိုးနွယ်စုဝင် အတ္တာဒီယန်း (ACCADIANS) လူမျိုးတို့၏ နတ်ကိုးကွယ်မှုနှင့်အတူ လောကီပညာများလည်း ထွန်းကား ပြန့်ပွားခဲ့ပြန်သည်။ ၎င်းနောက် တန်ခိုးသွားလာသော အဆီးရီးယန်း (ASSYRIAN) များသည် အတ္တာဒီယန်းတို့၏နတ်ကိုးကွယ်မှုကို ဆက်လက် ခံယူကျင့်သုံးခဲ့သည်။

အဆိုပါ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသတွင် ပျိုးထောင် ဖြစ်ထွန်းခဲ့သော နတ်ကိုးကွယ်မှု၊ နက္ခတ်ဗေဒပညာ၊ ဂန္ထီရသီပွဲနှင့် အပေတီတတို့သည် ဥရောပတိုက်ရှိ ခေါမနှင့်ရောမ ယဉ်ကျေးမှုတို့၏ အခြေခံအုတ်မြစ်များအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် "မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသည် အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှု ပျိုးထောင်ရာဇစ်မြစ်" (MESOPOTAMIA THE CRADLE OF WESTERN CIVILIZATION) ဟု ကမ္ဘာ့သမိုင်းပညာရှင်များက ခံယူခဲ့ကြကုန်၏။

* အီရန်နှင့် လောကီပညာ *

အာရိယံလူမျိုးနွယ်စုဝင် အီရန်လူမျိုးများ၏ ဌာနေဖြစ်သော နေ့အခေါ် ပါရှားနိုင်ငံတည်ရှိရာ အနေအထားအရ ကမ္ဘာ့အရှေ့နှင့် အရှေ့တောင်အလယ်ပိုင်း လောကီပညာများ ထွေးရာယုတ်တင်

ဖြစ်နေကြောင်း အီရန်လူမျိုး ဂန္ထီရသိပ္ပံပညာရှင် အက်စ်အိုင်ရှားက အဆိုပြု ရေးသားထားသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် မက်ဆိုပိုတားမီးယားမှာ ကာလဒီယန်နှင့် အာဆီးရီးယန်း လောကီပညာ၊ အာရပ်ရှေးဟောင်း လောကီပညာ သာမက မွန်ဂို၊ တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယတို့မှ လောကီပညာရပ်များဆိုင်ရာ အခြေခံအချက်များကို တွေ့ရှိရခြင်းဟု ဖော်ညွှန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယသို့ အာရိယန်လူမျိုးနွယ်များ ဝင်ရောက်မှုသည် ဘီစီ(၁၈၀၀)၌ အစောဆုံးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အာရိယန်တို့နှင့် အတူ မန္တန်အတတ်လည်း အိန္ဒိယသို့ ဝင်ရောက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရှင်များက ထိုခေတ်ကို "ဒေဝခေတ်"ဟု ခေါ်ကြသည်။

အီရန်လောကီပညာ လေ့လာလိုက်စားသူများသည် လောကီပညာ အားထုတ်ရန် (INITIATION FOR MAGICAL PRACTICE) အတွက် ပထမအဆင့် ရက်ပေါင်း(၃၀)တိတိ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသည်။ မြေတိုက်ခန်းတစ်ခုတွင် အားထုတ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

မြေထောက်၊ လက်၊ မျက်နှာ၊ မျက်စိနှင့် နားတို့ကို ဦးစွာ စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပြီး မြေကသိုက်၊ ရှုရသည်။ တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံးတစ်ကြိမ် မြေကသိုက်၊ ရှုပြီး အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ် လောကီပညာကို စောင့်ရှောက်သော နတ်များ၏အမည်နာမ ပင့်ဖိတ်ခြင်း၊ ဂါထာရွတ်ဆိုခြင်း ပြုရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

အီရန် လောကီပညာကျမ်း၌ "နတ်ပြုတ္တာ ဘူးသွင်းခြင်း" ဟူ၍ ရှိသည်။ "နတ်ပြုတ္တာ ဘူးသွင်းခြင်း အစီအရင်"၌ ဆော်လမွန်ဘုရင် (အာရပ်အခေါ် ဆူလေမန်)ကြီးနှင့် ဆိုင်သော မန္တန်နှင့် တံဆိပ်တော် (MANTRAS AND SEAL)ရွတ်ဆို အသုံးချတတ်သူဖြစ်ရပြီး လောကီပညာရက်(၁၀၀)ကျင့်စဉ် ပေါက်မြောက်ပြီးသူကသာ ပြုစွမ်းနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

အစီအရင်မှာ မဲနယ်ရည်ထည်ထားသော လည်ပင်းရှည် ကြေးနီဘူးလွတ် (BRASS BOTTLE) တွင် ကြောင်အမြီးတစ်ခု ဖိပ်ထားပြီး ဆော်လမွန်ဘုရင်ကြီးဆိုင်ရာ မန္တန်များကို (၃၃)ကြိမ် ဖတ်ဆို၍ စီရင်ရသည်။

ထိုအစီအရင်တွင် မိမိအလိုရှိသော နတ်ပြုတ္တာ၏ နာမည်ကို တစ်ပါတည်းခေါ်၍ ကြေးနီဘူးလွတ်အတွင်းဝင်ရန် အမိန့်ပေးရမည်။ ထိုသို့ (၃၃)ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီးနောက် ကြောင်အမြီးကို ဆွဲထုတ်၍ စောင့်ကြည့်သော အခါ တိမ်ခိုးလိုလို၊ မီးခိုးလိုလို အခိုးငွေ့တန်းတစ်ခု ဝင်ရောက်သွားကြောင်း တွေ့ရလျှင် ၎င်းကြေးနီဘူးကို ခဲသတ္တုအဆိုဖြင့် သေချာစွာ ဖုံးဆိုထားလိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လည်ပင်းရှည်နေရာကို ခဲသတ္တုအဖုံးအဆိုဖြင့် ပိတ်ဆိုရာတွင် အပေါ်တွင် နေရာကွက်လပ်အနည်းငယ် ချန်လှပ်ထားရန် အရေးကြီးသည်။ ၎င်းနေရာ ကွက်လပ်တွင် စီဒါ(CEDER) ထင်းရူးပင်မွှေးအစေးရောထားသော ပျစ်ခွဲချွဲပွဲညွက်တစ်မျိုးဖြင့် ပိတ်ဆိုထားရမည်။

ထိုအစီအရင် အောင်မြင်ပါမူ ၎င်း နတ်ပြုတ္တာတို့ကို ဆင့်ခေါ်နိုင်သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ နတ်ပြုတ္တာနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ကြောင်းကိုမူ "မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေး၊ မပြောရပါ"ဟု အထူး သတိပေး တားမြစ်ထားသည်။

အိရန် ရှေးဟောင်းမူရင်း လောကီပညာများကို ပါရှားဒေသ နွယ်စွားဖြစ်ကုန်သော အိန္ဒိယရောက် ပါရီစီ (PARIS)လူမျိုးများက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခရစ်နှစ် (၇၀၀)ပြည့်တွင် အာရပ်တို့၏ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံရသော်ငြားလည်း ပါရန်းလောကီပညာပိဋကကြီး ဖိုရိုအက်စတား (ZOROASTER) ၏ လောကီပညာများသည် အိရန်ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်အဖြစ် ခိုင်မြဲစွာ ကျန်ရှိနေပေသည်။

* လောကီပညာဟူသမျှ ပြစ်ရားခံရာ ရှာမင်လောကီပညာ *

“ရှာမင်”ဆိုသော ဝေါဟာရသည် ဆိုက်ဘေးရီးယား ရှေးဟောင်းစကား ဖြစ်သည်။ “ဆေးဆရာ၊ ဆေးကုပေးသော သမား” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ တိုင်းပြည်အသီးသီးတွင်ရှိသော ဆေးကုသော ရှေးခေတ် ဆေးဆရာများကိုလည်း ယေဘုယျအားဖြင့် ရှာမင် ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် “ဆေးဆရာ ရှာမင်”များကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးတို့၏ ဝေါဟာရများဖြင့်လည်း ကိုယ့်တိုင်းပြည် တွင် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဆိုက်ဘေးရီးယားရှိ လူမျိုးစုများအနက် တန်ဂါလူမျိုးစုက “ဆာမင်” ဟု ခေါ်သည်။ ယာကွတ်လူမျိုးစုက ရှာမင်ကို “အိုယုနာ” ဟု ခေါ်သည်။ မွန်ဂိုလီးယားက ဘာဂါဟု လည်းကောင်း၊ ကာမိဟု လည်းကောင်း၊ ဘားယက်လူမျိုးများကလည်း အူဒါဟန်ဟု ခေါ်ကြသည်။

တူရကီတာတာတို့က ကမ်ဟု လည်းကောင်း၊ ဘော်နီယို ကျွန်းစုက မနန်ဟု လည်းကောင်း၊ အက်စကီးမိုးလူမျိုးများက အန်ဂါကုတ် ဟု လည်းကောင်း၊ ဆာရာဝပ်က မနန်ဟု လည်းကောင်း၊ ဟန်ဂေရီက တဲလ်တော့ ဟု လည်းကောင်း၊ မလေးနီဂရစ်တို့က ဟာလာဟု လည်းကောင်း၊

ဆုမကြားက နိယာဆန်၊ ဆီဘဆို၊ ဒန်ကန်ဟု လည်းကောင်း။

မလေးရှား လူပုမျိုးစုက အာလိယန်ဟု လည်းကောင်း၊ အန်ဒမန်နှင့် နီကိုဘာကျွန်းစုက အိုကိုလူမျိုးစုဟု လည်းကောင်း၊ မလေးရှားဟောင်း လူမျိုးစုက နိုယန်ဟု လည်းကောင်း၊ ဖိုလီနီရှန်က တော်လာဟု လည်းကောင်း။

ဟာဂို ဇ် အီ ကာဟူ၊ ကဟူနား ဟု လည်းကောင်း၊ ပါရှား (အိရန်) က ဗာဂဟု လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယ လူမျိုးစုများက နမိဟု လည်းကောင်း၊ တိဗက်က ဘွန်၊ မူ ဟု လည်းကောင်း၊ ဆရုတ်က ဝူ ဟု လည်းကောင်း။

ဂျပ်နီက ရှင်နီကူချီ၊ ကာမိကူချီ ဟု လည်းကောင်း၊ တူရကီ ဝမ် မွန်ဂိုတို့က ကမ်ဟု လည်းကောင်း၊ ကိုရီးယားက မူဒန်ဟု လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသား စကားအသီးသီးဖြင့် အနွယ်သညာပြု ခေါ်ဆိုကြသည်။

ရှေးအခါက တိုင်းပြည်အသီးသီးတွင်ရှိခဲ့သော ရှာမင် ဆည်ကျေးမှုနှင့် ရှာမင်လောကီပညာကို သူတို့၏ တိုင်းရင်းဘာသာ စကားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ရှာမင်လောကီပညာရှင်တို့အား ဇာဝေများ၊ မှော်ဆရာများ၊ အောက်လမ်းဆရာများဟု မြင်နေကြသည်။ ရှေးခေတ်လူများက နတ်မိစ္ဆာတို့၊ နာနာဘာဝတို့က ပြုစား၍ ကုသမည်ဆိုလျှင် ပြုစားထားသော နတ်မိစ္ဆာနှင့် နာနာဘာဝများကို နှိမ်နင်းဖို့တော့ လိုသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှာမင်တို့က နတ်မိစ္ဆာတို့ကို ဆက်သွယ်သည်။

ယင်းကြောင့် ရှာမင်ကို ပယောဂကုဆရာ၊ အောက်လမ်းဆရာ၊ အထက်ဂိုဏ်းဆရာလိုလို မြင်ကြပေလိမ့်မည်။

လူအများစုပေါင်းပြီး နေထိုင်ကြသည့်အခါ ပြဿနာများလည်း ထွက်ပြားလာသည်။ နာမကျန်း ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ ရောဂါရပြီး နာမကျန်းဖြစ်သူကို ကုသရန် လိုအပ်လာသည်။ ထိုအခါတွင် ရောဂါကုသပေးသော "ဆေးဆရာရှာမင်"ကို ခေါ်ရ၏။

ရှေးခေတ်အခါ ကာလကတည်းက ပြဿနာတစ်စုံတရာ ဖြစ်ကြလေတိုင်း ရှာမင်ကို အားကိုးအားထား ပြုကြရသည်။ ယုတ်စွာ အဆုံး ပျောက်နေသောသူကို ရှာပေးနိုင်သူမှာ ရှာမင်ပင် ဖြစ်သည်။ ရှာမင်သည် အမြင်အာရုံထူးဖြင့် လူပျောက်ရှာပေးနိုင်သည်။

ရှာမင်တို့သည် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတွင် မရှေးမနှောင်း ပေါ်ပေါက်လာသူများ ဖြစ်သည်။ အချို့နေရာဒေသများတွင် မိုးခေါင်၊ ရေရှားဖြစ်ခဲ့သည်။ ရှာမင်၏အစွမ်းဖြင့် မိုးခေါင်ဒေသတွင် မိုးရွာစေနိုင်သလို၊ မိုး ကြီးမားစွာ ရွာသွန်းလျှင်လည်း မိုးတိတ်စေခြင်းကြောင့် လူအများက ရှာမင်ကို ယုံကြည်အားကိုးခဲ့ကြသည်။

တစ်ခါတရံ မီးတောင်ပေါက်ကွဲခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း၊ တောင်ပြိုခြင်း၊ မုန်တိုင်းတိုက်ခြင်း၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်းများ ဖြစ်ရာ ရှာမင်က သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကို ကာကွယ်ရန်အတွက် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်စသော သဘာဝဇိုးနတ်များကို ပူဇော်ပသ၍ လည်းကောင်း၊ တောင်ပန်တိုးလျှိုးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကို လျော့ပါးစေသည်။

သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်များ ဖြစ်တော့မည်ကို တင်ကြိုသိပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်း၊ ဘေးလွတ်ရာ ရွှေ့ပြောင်း နေထိုင်စေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သူမှာလည်း ရှာမင်ပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးလူတို့သည် သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးအန္တရာယ်၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် လူသားတို့ မျိုးပြုန်းတော့မည့် အခြေအနေများကို မကြာခင် ရင်ဆိုင်ကြရသည် ဟူ၏။ သားရဲတိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံ ပြွမ်းတည်းနေသောလောကတွင် လူသားမျိုးနွယ်

အလေးက မဖြစ်စလောက် ခြေကွဲနေရသည်။

ရောဂါဘယနဲ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် "သမင် ဓမ္မရင်း၊ ဘျားစားရင်း" ဆိုသလိုပင် လူသားအသစ်များ ဓမ္မဗျားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းမှာ အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်နေသည်။ လူသားမျိုးဆက်အသစ်များ ထုတ်လုပ်ရေးသည် ကျောက်ခေတ်ဦးလူဘောင်တည်တံ့ရေးအတွက် ချစ်မဖြစ် လိုအပ်ချက် ဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့ အကျပ်အတည်း များ တွေ့နေချိန်တွင် လူသားအသစ်များပေါ်ထွန်းရေး၏ အဓိက မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သော မျိုးသန္ဓေဆောင်မှု၊ ချိသန္ဓေဆောင်မှုတို့ကို ရှာမင် တို့ကပင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ရှာမင်တို့သည် အတွေ့အကြုံအရ မည်သည့် သစ်ဥ၊ သစ်ဖုသည် သန္ဓေတည်စေသည်၊ သန္ဓေမြဲစေသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင်လည်း လေ့လာသည်။ အာရုံထူးဖြင့်လည်း ကြည့်မြင်ရှာဖွေနိုင်သည်။ တစ်ခါ ထရဲလိုအပ်ပါက နတ်ဒေဝါများ၊ ဝိညာဉ်များ၏ အကူအညီဖြင့်လည်း ဘယဆေးပင်များကို ရှာဖွေတွေ့နိုင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရှာမင်တို့သည် လူဘောင်တည်တံ့ခိုင်မာရေးအတွက် အရေးပါဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေ့ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။

ရှာမင်တို့သည် ပရလောကနှင့် ဆက်သွယ်နည်းကို သိကြသည်။ နတ်ဒေဝါစသော ပရလောကပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကူအညီကို ရယူကာ မန္တန်များတတ်ကျွမ်းခဲ့ကြသည်။ "အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှဲ့" စသော အဆောင်ပစ္စည်းများပြုလုပ်နည်းကို တတ်ကျွမ်းလာသည်။ နက္ခတ်တာရာ ဂြိုဟ်တို့၏ တည်နေပုံ၊ အာကာသရာသီခွင်

နှင့် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့၏ စွမ်းအင်ကို သိလာသည်။ ယင်း ဂြိုဟ်နက္ခတ် တို့ကိုစောင့်သော နတ်ဒေဝါတို့၏ အကူအညီဖြင့် ယင်း ဂြိုဟ်နက္ခတ် တာရာတို့၏ သဘာဝနှင့် ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး၊ အမျိုးမျိုးကိုပြသော နက္ခတ်ဗေဒပညာကို တဖြည်းဖြည်း နားလည်သဘောပေါက်လာ သည်။ ထို့ကြောင့် ရှာမင်ပညာကို .. “လောကီပညာ၊ ရှာမင် လောကီ ပညာ”ဟု ခေါ်နိုင်သည်။

ရှာမင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေအနှံ့တွင် မရှေးမနှောင်း ပေါ်ပေါက် လာရာ ရှာမင်လောကီပညာသည်လည်း ကမ္ဘာတိုက်ကြီး(၆)တိုက်တွင် မရှေးမနှောင်း ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပေါ်သော သော လောကီပညာဟူသမျှသည် “ရှာမင် လောကီပညာ”တွင် မြစ်ဖျား ခံလာခဲ့သည်ချည်းပင် ဖြစ်သည်။

* ရှာမင်လောကီနှင့် ယဉ်ကျေးမှု *

ချီကာဂိုတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ မီဆီအယ်လ်ယဒ်နှင့် ဩစတြေးလျမှ မနုဿဗေဒပညာရှင် မိုက်ကယ်ဟာနာတို့၏ လေ့လာ ချက်အရ “ရှာမင်ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အဓိကအသွင်”ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြကြသည်။

- ၁) ရှာမင်တို့အသုံးပြုသော စိတ်စွမ်းအင်မှ တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသော စိတ်အခြေအနေမျိုးနှင့်တူသော ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းလွဲ စိတ်စွမ်းအင်ဖြစ်သည်။
- ၂) အထက်ဘုံ၊ အောက်ဘုံခေါ် အမှန်တကယ် တည်ရှိနေ သော ပရလောကသို့ သွားရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း။
- ၃) နတ်ဒေဝါများ အသုံးပြုလေ့ရှိသော တိရစ္ဆာန်သဏ္ဍာန် ဆောင်ထားသော အစောင့်အရှောက် နတ်ဒေဝါများနှင့် သိစိတ်ဖြင့် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၄) ရှာမင်လောကီပညာသည် သူတစ်ပါးကို ကူညီရန်အတွက် နှင့် လေ့ကျင့်သင်ကြားမှုအတွက် အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။
- စင်စစ်အားဖြင့် ရှာမင်တို့သည် နတ်ကိုးကွယ်သူများ မဟုတ်

ကြပေ။ နတ်နှင့်ဆက်သွယ်ပြီးမှ အကူအညီ ရယူခြင်းသာဖြစ်သည်။ နတ်နှင့်ဆက်သွယ်သောအခါတွင်လည်း နတ်ပူးဝင်ခြင်း မဟုတ်။ ခြာမင်တစ်ဖြစ်လဲ စိတ်ဖြင့်သာ နတ်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှာမင်တို့သည် ပရလောက (သို့မဟုတ်) အထက်ဘုံသို့ သွားရောက်ရာတွင် အသုံးပြုသောစိတ်ကို ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ သိစိတ် (Shermanic State of Consciousness) (SSC)ဟု ခေါ်သည်။ သာမန် နို့စက်မှ မသိစိတ်သို့ ကူးပြောင်းသွားသော စိတ်ကို (Altered State of Consciousness) (ASC)တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသော စိတ်ဟုခေါ်သည်။

နို့စိတ်နှင့် အိပ်စိတ် (အသိစိတ်)ကြားတွင် နိုးတစ်ဝက်၊ အိပ်တစ်ဝက် စိတ်အလွှာ (၄)လွှာရှိသည်ဟု စိတ်ပညာရှင်တို့က ဆတ်မှတ်သည်။ ဂန္ဓာဓိပညာရှင်တို့က (၄)လွှာမက အလွှာများစွာ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်း နိုးတစ်ဝက်၊ အိပ်တစ်ဝက် အလွှာများကို တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသောစိတ် (ASC)ဟု ခြုံငုံခေါ်သည်။ နဝိစိတ် စည်း မဟုတ်၊ မသိစိတ်ချည်းလည်း မဟုတ်။ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ တစ်ဖြစ် လဲပြောင်းသွားသော စိတ်အခြေအနေဖြစ်၏ ။

ယင်း တစ်ဖြစ်လဲပြောင်းသွားသော စိတ်အလွှာတွင် ပါးလွှာ သော စိတ်အလွှာများ ရှိနေသေး၏။ ယင်း စိတ်အလွှာပါးများထဲတွင် ခြာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းစိတ် (SSC)သည် အလွှာတစ်ခုအဖြစ် ပါဝင် သည်။

ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသော (SSC)စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ အောင် ရှာမင်တို့သည် ဝံ့သံကိုအသုံးပြုလေ၏။ အချို့ ရှာမင်တို့က လေ့ကျင့်သော နတ်အကများကိုပါ ကကြ၏။ ဝံ့သံနှင့်အက စည်းချက် ခံသွားလျှင် စိတ်ပြောင်းလဲမှု မြန်ဆန်သည်ဟုဆိုသည်။

အချို့တိုင်းပြည်များရှိ ရှာမင်တို့သည် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေ သော ဆေးပင်များကို စားသုံးပြီး ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသော စိတ်(SSC)ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော်လည်း ရှာမင်အများစုမှာ ဝံ့သံဖြင့် စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေခြင်းသာ များ၏ ။

ယင်း တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းသွားသောစိတ် (SSC)ကို အသုံးပြု၍ ရောဂါကုခြင်း၊ တမလွန်လောကနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း၊ လူပျောက်မှုခြင်း၊ ဝိညာဉ်ပျောက်ရှာခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရန် မြေဩဇာကောင်းသော နေရာရှာခြင်း၊ ရေရနိုင်သော နေရာရှာခြင်း၊ ပျောက်သော အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကိုရှာခြင်း စသော လူ့ဘောင်အကျိုးအတွက် ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်သည်။

ထိုအတွက် အခကြေးငွေ လာဘ်လာဘကို မျှော်ကိုးခြင်း မရှိ။ အစိုးအခကို တောင်းခံခြင်း မရှိပေ။

ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲသွားသော (SSC) စိတ်အခြေအနေတွင် ရှာမင်တို့က လူနာ၏ရောဂါကို ရှာဖွေသည်။ လူတွေ ရောဂါရသည်မှာ နတ်တို့၏ ပယောဂဟု ယူဆပြီး ယင်း နတ်ဆိုးများကို နှင်ပေးခြင်း၊ ခက်ခဲသောရောဂါများကို ကုသရန်အတွက် ကူညီသော အထက်ဘုံနတ်များထံမှ အကူအညီရယူခြင်း၊ မိမိ၏ ရုပ်ခန္ဓာမှ နာမ်ခန္ဓာ၊ လိပ်ပြာလွှင့်ပြီး တောတောင်ထဲမှာ လူပျောက်၊ တိရစ္ဆာန်ပျောက်နှင့် ရေနှင့် သီးနှံတို့ကို ရှာဖွေခြင်း၊ အိမ်မက်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို မိမိမျိုးနွယ်စုအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

ရှာမင်တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းစိတ် (SSC)မှာ လုံးဝ နစ်မြေသွားသော စိတ်မျိုးမဟုတ်။ သိစိတ်မပျောက်ဘဲ မသိစိတ်နှင့် တွဲနေသဖြင့် တမလွန်လောကတွင် မိမိစိတ်တိုင်းကျ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နိုင်လေသည်။

ရှာမင်တို့၏တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းစိတ် (SSC)၏ အစွမ်း၊ ဗုံသံနှင့် အသံစွမ်းအင်တို့ကို ယခုအခါ သိပ္ပံပညာရှင်များက သုတေသနပြုနေကြလေပြီတည်း။

မင်းသက်ဝင်း

သုတ/ရသ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ကြက်ရင်အုံအရိုးနု ဆုတောင်းပြည့်အဆောင်

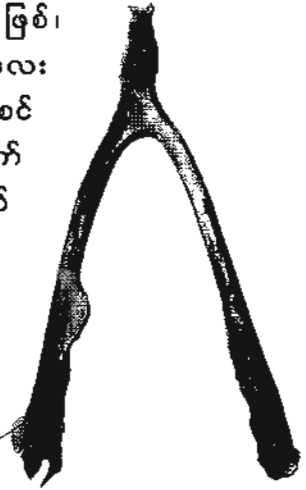
အဆောင်လက်စွဲပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ စီရင်ပြုလုပ်ပြီး ကံကောင်းစေရန်အတွက် ဆောင်ကြတယ်ဆိုတာကို လူတိုင်း သိကြပေမယ့် သဘာဝကပေးထားတဲ့ အဆောင်တစ်ခုရှိနေတယ် ဆိုတာကိုတော့ လူတိုင်းမသိကြပါဘူး။

လူတိုင်းမသိတဲ့ သဘာဝကပေးထားတဲ့ ကံကောင်းစေတဲ့ အဆောင်ကတော့ ကြက်ရင်အုံအရိုးနု ဆုတောင်းပြည့်အဆောင် ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို အင်္ဂလိပ်အစေါ် Wishing Bone လို့ လူသိများပါတယ်။

ကြက်(သို့) ကြက်ဆင်(သို့) ဘဲငန်းတွေရဲ့ လည်မျိုနဲ့ ရင်အုံနှစ်ဘက်ကို ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ရင်အုံအရိုးနုဟာ ကြက်ရဲ့လည်ပိုင်းရင်အုံထိပ်ရိုး(၂)ခုကို Y ပုံသဏ္ဍာန်ဆက်နွယ်ပေးထားပြီး ကြက်ရင်အုံနှစ်ဘက်ကို ပိုင်းခြားထားတဲ့ အရိုးနုဖြစ်ပါတယ်။

သင်ဟာ ကြက်သားစားရင်း(ရင်ပုံနားက အသားကိုစားရင်း) အဲဒီ Y ပုံသဏ္ဍာန် ကြက်ရင်အုံအရိုးနုလေးကိုသာ ရခဲမယ်ဆိုရင် သင့်အတွက် အဲဒီတစ်နေ့တာဟာ ကံကောင်းပြီဆိုတာ ပေဒင်မေးစရာ မလိုအောင်ကို မှန်နေပါလိမ့်မယ်။

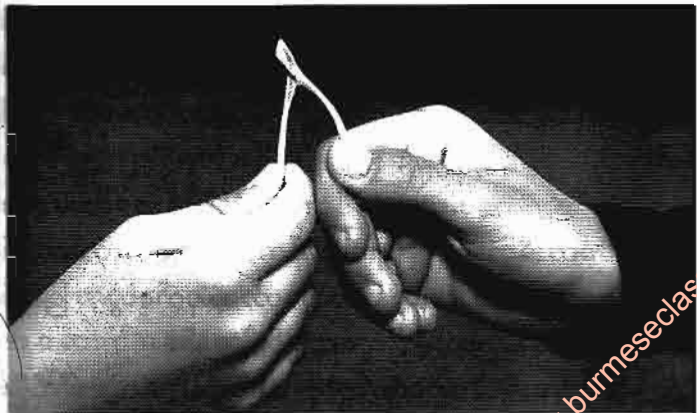
စားရင်းသောက်ရင်းပဲ ဖြစ် ဖြစ်။ သားငါးလုပ်ရင်းပဲဖြစ်ဖြစ်။ ဒီအရိုးနုလေးကို အမှတ်မထင်ရခဲမယ်ဆိုရင် သန့်စင်အောင် အသားနှင်ဆေးကြော အခြောက်ခံထားပြီး သိမ်းဆည်းထားပါ။ ကိုယ်တို့ချင်တဲ့ အရာတစ်ခုခုရှိလာတဲ့ အခါ ဒီအရိုးနုလေးကို ပွတ်ပြီး ဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။ ဆုတောင်းပြည့်ဝတယ် ဆိုဆိုကြပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် Wishing Bone လို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်ပါသေး။

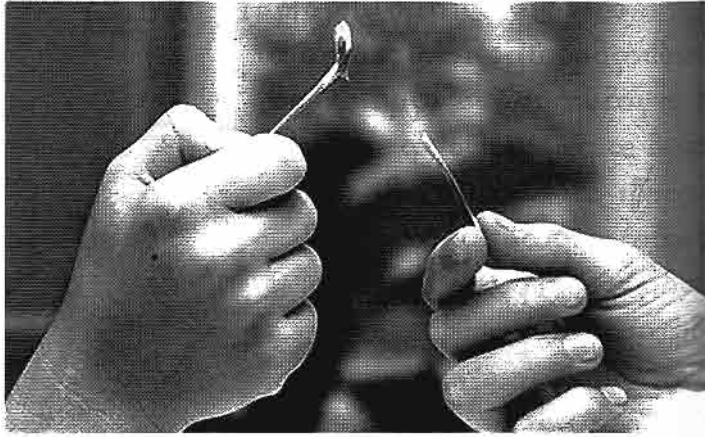
နောက်တစ်ချက်လည်း ရှိပါတယ်။ တကယ်လို့ သင်ဟာ ဒီအရိုးနုလေးကို စားသောက်နေရင်းဖြင့် ရခဲရင် သိမ်းထားပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ အရိုးနုလေးကိုကိုင်ပြီး လိုချင်တဲ့ဆုတစ်ခုစီကို တောင်းဆိုကြပါ။

ပြီးရင် ဒီအရိုးနုလေးကို တစ်ယောက်တစ်ဘက်ဆီကိုင်ပြီး အပြိုင်ဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆွဲတယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ထက်ပိုင်းကျိုးအောင် ရှိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ထက်ပိုင်းကျိုးသွားတဲ့နေရာမှာ သင့်ဘက်က

ရတဲ့အပိုင်းက ပိုသာခဲ့မယ်ဆိုရင် သင်ဆုတောင်းတာက ပြည့်မယ်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက ဆုတောင်းဟာ မပြည့်ဘူးလို့ ယုံကြည်မှုရှိ ကြပါတယ်။

Wishing Bone အဆောင်ရဲ့ ရာဇဝင်

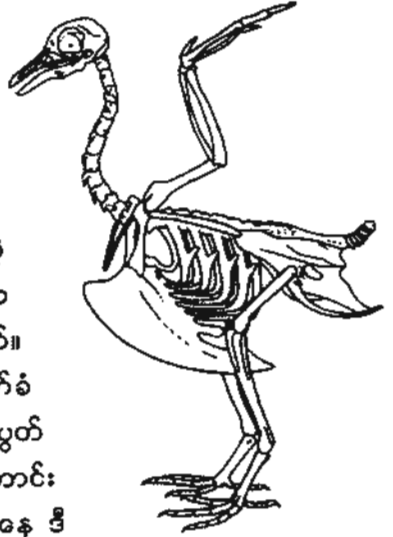
ဒီအရိုးနုလေးဟာ အီလတ်စတစ်လိုခေါ်တဲ့ ကွေးနိုင်ဆန့် နိုင်တဲ့ အရိုးနုလေးဖြစ်ပြီး ကြက်(သို့မဟုတ်) ငှက်တစ်ကောင်ယုံ သန်းတဲ့နေရာမှာ ထောက်ကူမှုစွမ်းအားကို ပေးစွမ်းတဲ့အရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တန်ခိုးစွမ်းအားရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအရိုးနုဟာ စပရိန်လိုမျိုး ငှက်တောင်ပံဖြန့်နိုင်ဖို့၊ စွမ်းအင် ထုတ်ဖို့၊ တောင်ပံတွေ တဖြုတ်ဖြုတ်ခတ်နိုင်ဖို့၊ ယုံသန်းသွားတဲ့အထိ လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ဒီအရိုးနုက ထိန်းချုပ်စွမ်းဆောင်ပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သဘာဝကပေးထားတဲ့ ဒီဆုတောင်းပြည့်အဆောင်လေး ဟာ ရှေးခေတ်အီတာလျံလူမျိုးတွေဆီက ဆင်းသက်လာတာဖြစ် ပြီး ဒီလူမျိုးတွေဟာ အနာဂတ်အတတ်ဟောကို ငှက်တွေက ပြုလုပ် နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ထားကြသူတွေဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးခေတ်အီတာလျံတွေကို အီထရူစကန်လိုခေါ်ဆိုပြီး

သူတို့ဟာ ကြက်တစ်ကောင်ကို ချက်ပြီးတဲ့ အခါမှာ ဒီရင်အုံ အရိုးနုလေးကို ထုတ်ယူသိမ်း ဆည်းကာ နေလှန်းအခြောက်ခံ ထားတတ်ပါတယ်။ ကြက် (သို့မဟုတ်) ငှက်ရဲ့စွမ်းအင်ထက်လှတဲ့ ဝါဝါတွေကို သိမ်းဆည်းထားတာ ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်သူမဆို အခြောက်ခံ ထားတဲ့ ဒီအရိုးနုလေးကို လက်နဲ့ ပွတ် သပ်ပြီး ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဆုကို တောင်း ဆိုနိုင်တယ်လို့ အယူရှိခဲ့ရာကနေ ဒီ တနေ့ ရှေးမီနောက်မီလူကြီးတိုင်း ဒီရင်အုံအရိုးနု အဆောင်လေး အကြောင်းကို သိနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အီတာလျံ အီထရူစကန်တွေနဲ့ ရောမသားတွေ ယုက်နွယ် ခဲ့ရာကနေတဆင့် ရောမသားတွေဟာ ဒီအယူအဆကို ဆက်လက် တိုင်စွဲခဲ့ကြသလို၊ ရောမသားတွေကနေတဆင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေ ဆီကို လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်ရာကနေ ဒီအရိုးနုလေးရဲ့ ဆုတောင်း ပြည့်စွမ်းအားအကြောင်းဟာ ကမ္ဘာအနှံ့ကို ယုံနှံ့သွားခဲ့ရတာဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် အဆောင်ပစ္စည်း

ခဲရောင်းချတဲ့ ဆိုင်တွေ၊ အထူးအဆန်းပစ္စည်း လေးများရောင်းချတဲ့ ဆိုင် တွေမှာ ကြက်ရင်အုံ အရိုးနုပုံစံ ပြုလုပ် ထားတဲ့ အဆောင်လေးတွေကို ဆွဲကြိုးလေးများနဲ့ တွဲဖက်ကာ

ရောင်းချပြီး ဆုတောင်းပြည့် ကံကောင်းခြင်းအဆောင် Y ပုံသဏ္ဍာန် အမှတ်တံဆိပ် အဖြစ် ရောင်းချနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မှော်အတတ်မှာသုံးတဲ့ အဆောင်

မေ့ ဘိ အ တ တ် အတွက် ကံကောင်းခြင်းတွေ ဆုတောင်း ပြည့်ဝခြင်းတွေကို ယူချင်ရင်တော့ သင်ဟာ ဘဲငန်းရဲ့ ရင်အုံ အရိုးနုကို

ဆောင်ရပါလိမ့်မယ်။ ဘဲငန်းတွေရဲ့ မှော်အတတ်နဲ့ ရှေ့ဖြစ်ဟော အတတ်တွေကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရမယ့်နေ့ဟာ နိုဝင်ဘာလ (၁၁)ရက် Saint Martin's Day ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ကိုယ်မွေးထားတဲ့ ဘဲငန်းကို လပေါင်းများစွာ အစာကောင်းကောင်းကျွေးပြီး ဝမ်းနေအောင်လုပ်ထားပါ။ ဘဲငန်း ကိုဖျက်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ဘဲငန်းရင်အုံအရိုးနုကို နေရောင်ခြည် မှာ အခြောက်ခံထားပါ။ ပြီးတော့ ဆုတောင်းပြည့် ဘဲငန်းရင်အုံ အရိုးနုနဲ့ မှော်အတတ်တွေမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ အစွမ်းထက် မြက်မှုက ကြက်ရင်အုံအရိုးနုထက် ပိုပါတယ်။

ရှေးခေတ်က စစ်ပွဲတွေရဲ့အားသာချက်၊ အားနည်းချက် တွေကို ပရောဟိတ်မှော်ဆရာများက ဘဲငန်းရင်အုံအရိုးနုကို အသုံး ပြုပြီး ခန့်မှန်းပေးခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရပါတယ်။ သင့်မှာလည်း ဒီလို ရင်အုံအရိုးနုလေးတစ်ခုကို ဆုတောင်းပြည့်အဆောင်အဖြစ်ရော၊ ကံကောင်းခြင်းအဆောင်အဖြစ်ပါ ဆောင်ထားနိုင်ဖို့ ဖော်ပြလိုက် ရပါတယ်။

မြန်မာ့ရိုးရာ အချိန်နာရီ မှတ်သားမှုများ

“ရှေးထုံးလည်း မပယ်နှင့်၊ ဈေးသုံးလည်း မကြွယ်နှင့်” ဆို သည့် မြန်မာ့ရှေးစကားပုံရှိပါသည်။

ခေတ်မီတိုးတက်လာခြင်းနှင့်အတူ မြန်မာ့ရိုးရာအလေ့ အထများ ပျောက်ကွယ်သွားမှာစိုးသည့်အတွက်ရော၊ စာချစ်သူများ နှုတ်သားထားနိုင်ရန်အတွက် ရှေးမြန်မာတို့၏ အချိန်နာရီမှတ်သားမှု များကို သုတမှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နာရီမပေါ်ပေါက်မီက မြန်မာတို့သည် အချိန်နာရီကို မြန်မာ့ ရိုးရာဇေလေနှင့် နေ၊ လအနေအထားကိုအစွဲပြုပြီး အချိန်ကို ပိုင်းခြား သုံးစွဲခဲ့ကြပါသည်။

“သန်းခေါင် ကြက်တွန်ချိန်”

(ယခုကာလ ည ၁၂:၀၀နာရီခန့်)

“ကြက်တစ်တွန်”

(စက်နာရီ သန်းခေါင်ကျော် ၁နာရီခန့်)

“ကြက်နှစ်တွန်”

www.burmeseclassic.com

(ကြက်ဦးတွန်း၊ နံနက် ၃:၀၀ နာရီခန့်)
“သစ်စည်ထိုးချိန်၊ အုန်းမောင်းခေါက်ချိန်၊ ဆွမ်းထချက်ချိန်”

(နံနက် ၄:၀၀ နာရီခန့်)
“မောင်းထောင်းထချိန်” (ခန့်မှန်းခြေ ၅:၀၀ နာရီခန့်)

မနိုးတနိုး၊ မိုးသောက်ထချိန်၊ နေဝန်းပေါ်ချိန်၊ နေထွက်ချိန်”

(ခန့်မှန်းခြေ နံနက် ၄:၃၀ မှ ၆:၀၀ နာရီ)
“နေဝန်းပေါ်ချိန်”

(နံနက် ၆:၀၀နာရီခန့်.)
“ယာထွက်ချိန်”

(နံနက် ၆:၃၀ နာရီခန့်.)
“နေထန်းတစ်ဖျား”

(နံနက် ၇:၂၀ နာရီခန့်.)
“ဆွမ်းခံချိန်”

(နံနက် ၉:၀၀ နာရီခန့်.)
“ဆွမ်းခံပြန်ချိန်”

(နံနက် ၉:၃၀ နာရီခန့်.)
“လယ်ထွန်နားချိန်”

(နံနက် ၉:၃၀ မှ ၁၀:၀၀ နာရီကြား)
“ဆွမ်းစားတုံးခေါက်ချိန်”

(နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၁:၀၀ နာရီ ကြား)
“နေမွန်းတည့်ချိန်”

(နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီ)
“လယ်ထွန်ဖြုတ်ချိန်”

(နေ့ ၁:၀၀ နာရီခန့်.)
“ရေခပ်ချိန်၊ တစ်နည်း ကျွဲရေ၊ နွားရေဟုခေါ်သော အချိန်”

(ညနေ ၃:၀၀ နာရီခန့်.)
“ညနေဆည်းအား၊ နေဝင်ဖျိုးဖျါ၊ နေဝင်ရီတရော”

(ညနေ ၅:၃၀ နာရီခန့်.)
“နွားရိုးသွင်းချိန်”

(ညနေ ၅:၄၀ နာရီခန့်.)
“ညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်”

(ညနေ ၆:၃၀ နာရီခန့်.)
“လက်ကြား မမြင်တမြင်”

(ည ၇:၀၀ နာရီခန့်.)
“သူငယ်အိပ်ဆိတ်”

(ည ၇:၃၀ နာရီခန့်.)
“သက်ကြီး ခေါင်းချချိန်”

(ည ၉:၃၀ နာရီခန့်.)
“လှလင်ပြန်း၊ မောင်ရင်ပြန်ချိန်”

(ည ၁၁:၀၀ နာရီခန့်.)

ယခုမြန်မာ့ရိုးရာ အချိန်နာရီမှတ်သားမှုများသည် သုတ နှာဇွေသူများအတွက်ရော၊ အစီအရင်ပြုလုပ်သူများအတွက်ပါ အဆင်ပြေစေမည့် မှတ်တမ်းပြုထားသင့်သည့်အချိန်နာရီများဖြစ်ကြောင်း။

၃

နတ်ဘုရား
မြွေခေါ်ပွဲတော်
အောင်ကျော်စွာ

||
“ဂူးဂူးနတ်ဆိုးဟာ
သင်နဲ့ သင့်အိမ်အတွက်
ဘေးဒုက္ခဖြစ်စေပါတယ်။
သင့်အား ကောင်းစေလို၍
သတိပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်က ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် အာသံပြည် နယ်ခြားဒေသ၌ တောအုပ်ကြီးတာဝန်နှင့် အမှုထမ်းဆောင်နေစဉ် တာလမှာပင် ဖြစ်၏။ အာသံဒေသမှာ မိုးဦးကျစေ၍ မိုးမပြတ် ရွာသွန်း လေ့ရှိသဖြင့် တောဆင်းစစ်ဆေးခြင်းအလုပ်ကို နေ့ရာသီတွင်သာ တွင်ကျယ်စွာ သွားလာကြရလေသည်။ ၎င်း အာသံပြည်မှာ မြန်မာ ပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်နယ်စပ် တမူးမြို့နှင့်နီးသလို၊ မကီပူရလမ်းခွဲ ဒီမာပူမြို့နှင့်လည်း မဝေးလှတော့ချေ။

ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယနယ်စပ် ရွာဒေသများတွင် ဟိန္ဒူဝတ်နံနီ ဝကားပြော အိန္ဒိယနိုင်ငံသားများလည်း ဧရာနောနေထိုင်ကြပြီး ကျွန်ုပ် ဘဝ၌ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့ရသော အောက်ဖော်ပြပါ အဖြစ် အပျက်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုနယ်၏ အရှေ့ဘက် ကျလွန်းသော တောတွင်းပိုင်းတွင် တောအုပ်ကြီးရာထူးနှင့် အမှုထမ်း စဉ်ကာလလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် တပည့်နောက်လိုက် ဒေသခံစွာ

သားတချို့နှင့် သစ်တောကြီးပိုင်းတစ်ခုကို စစ်ဆေးရန်လာခဲ့၏။ မြေလျင်မြတ်လမ်း၊ တောင်ကြားမြတ်လမ်းဖြစ်သလို ချုံနွယ်ပိတ် ပေါင်း ထူထပ်လှ၏။ ယင်းအစိုက်၌ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ရှေ့မှ ငါးပေခန့် နှုတ်လျားသော စပါးကြီးမြွေတစ်ကောင် တရွေ့ရွေ့သွားနေသည်ကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့ရ၏။

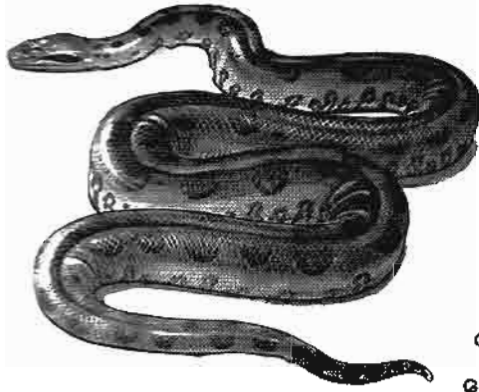
ကျွန်ုပ်မှာ ၎င်းမြွေများအား လေ့လာရန် အထူးဝါသနာပါသူ ဝင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစပါးကြီးမြွေကို ဖမ်းဆီးပြီး မွေးမြူထား ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးမိ၏။ စပါးကြီးမြွေမျိုးမှာ လူသားတို့နှင့် ယဉ်ပါး တွယ်ပြီး အဆိပ်အတောက်ကင်းပဲ့သော သတ္တဝါမျိုးလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြွေနှင့်စီးပွားရှာစားသူ မျက်လှည့်ဆရာများ၊ အလမှာယ် ဆရာများတို့က လူထုပရိသတ်အလယ်မှာ ပြသစားလေ့ရှိသည်။

ဤစပါးကြီးမြွေကို ဖမ်းဆီးရာတွင် လွယ်ကူလှသည်တော့ ဟော့တပါ။ ကျွန်ုပ်ထက်ပင် သန်မာလင့်ကစား များမကြာမီတွင် ဖမ်း ဆီးနိုင်ခဲ့၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ် ဤကဲ့သို့မြွေကြီးအား ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီး နိုင်ရန် တပည့်၊ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့က မကူညီရုံမက မျက်စိ၊ မျက်နှာပျက်နေကြသည်။ ကြောက်လန့်တကြား ရှိနေပုံရသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။
နောင်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်သိလာရသော်လည်း ထိုစဉ်ကာလ တခု သူတို့ဒေသ၏ ရိုးရာလေထုံးစံ ကိုးကွယ်မှုကို အလေးမမူ၊ ဂရု မြင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါချေ။ ကျွန်ုပ်တွင် ၎င်းစပါးကြီးမြွေတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်သိထားခဲ့၏။

စပါးကြီးမြွေမျိုးသည် သွေးပူသတ္တဝါမျိုးကို သုံးလတစ်ကြိမ် ကျစားသုံးတတ်၏။ ရေကို နို့အဖြစ်နှင့် ပြောင်းလဲသောက်တတ်ကြ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စားစရိတ်ကျဉ်းသည့် သတ္တဝါတစ်ကောင်ကို မွေးမြူရန် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် တွက်ချက်ကာ စိတ်ကူးပေါက်ခဲ့မိခြင်း သည်း ဖြစ်၏။

ထိုစပါးကြီးမြွေကို ကျွန်ုပ်အား နေ့စဉ်ပေးထားသည့် ဝန်ထမ်း သန်ဂလိုအိမ်ကြီးဆီသို့ ဆောင်ယူလာခဲ့သည်။ ထိုနေ့က စနေနေ့ ဖြစ်

သောကြောင့် “စနေ
မောင်”ဟု မြွေကြီးကို
ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် နာမည်
ပေးထားလိုက်သည်။

ရက်ကာလကြာသော်
စပါးကြီးမြွေ စနေမောင်
နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ အတော်
ယဉ်ပါးလာ၏။ အိပ်သည့်
နေရာကိုပင် ကျွန်ုပ် အိပ်ခန်း

တွင်းရှိ “ယက်မတန်း”ပေါ်တွင် အိပ်စက်နေလေ့ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ထမင်းချက်အဖြစ်ခန့်ထားသော ၎င်းဒေသ ရွာခံ
တစ်ဦးဖြစ်သည့် “ဆတ်သီး”ဆိုသူသည် အိပ်ခန်းအတွင်း ဝင်ရောက်
လာ၏။ ကျွန်ုပ် အိပ်ရာခင်းများကို ရှင်းလင်းနေစဉ် ယက်မတန်းမှ
တန်းလန်းကျနေသည့် မြွေကြီးအား ရုတ်တရက် တွေ့မြင်သွားသော
အခါ အသံကုန်အော်ဟစ် ခုန်ပေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုနောက် “ဆတ်သီး”ဟူသော ဒေသခံတိုင်းရင်းသားလေး
ခုမျှ အခန်းတွင်းမှအောက်သို့ ဆင်းပြေးသွားလေတော့၏။ ထိုသို့
ဖြစ်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်ကနားလည်အောင် တပည့်ဆတ်သီးကို
ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ရ၏။

ဒီစပါးကြီးမြွေမှာ အဆိပ်မရှိကြောင်း၊ အန္တရာယ်မပေးနိုင်
ကြောင်းတို့ကို ရှင်းလင်းပြောပြရ၏။ သို့သော်လက်မခံဘဲ ကြောက်
လန့် တုန်ရီစွာဖြင့် -

“ဒါပေမယ့် သခင် . . ဒါဟာ ဂျူဂျူနတ်မြွေဆိုး ဖြစ်တယ်”
ဟုသာ ပြန်လည်ပြောနေလေ၏။

“ဂျူဂျူနတ်မြွေဆိုး . . ဟုတ်လား။ အလကား အဓိပ္ပာယ်မရှိ
တာတွေ”ဟု ကျွန်ုပ်က သူ့ကို အော်ငေါက်လိုက်သည်။

“မင်းကို ဝါပြောထားပြီကော . . ဒီမြွေသတ္တဝါမျိုးမှာ အဆိပ်
မရှိဘူးလို့”

“ဟုတ်ပါတယ် . . သခင်၊ အဆိပ်မရှိတာ ကျွန်တော်သိပါ
ထယ်။ ဒါပေမယ့် . . သူဟာ ဂျူဂျူ (ခေါ်)မြွေဘုရားပေါ့ သခင်၊ သူ့ကို
အခုလို လှောင်ဖမ်းမထားကောင်းဘူး။ သူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွား
ပါစေ”

ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့၏ အယူသီးမှုကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်
လက်မခံနိုင်ပါ။ ထိုနေ့မှစ၍ “ဆတ်သီး”ဟူသော ဒေသခံတိုင်းရင်း
သားလေး ကျွန်ုပ်အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ခိုင်း၍ မရတော့ချေ။ ထို့
ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာလည်း အိပ်ရာကို ကိုယ့်ဘာသာပင် သိမ်းဆည်း
ခင်းကျင်းခဲ့ရလေတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေရှိနေစဉ် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ တမူးမြို့မှ
မိတ်ဆွေ မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက် အလည်ရောက်လာ၏။ ၎င်း
ဧည့်သည်အား အိမ်ရှင် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဧည့်ခံမှုအဖြစ်နှင့် ကော်ဖီ
နှင့် ဘီစကွတ်မှန်များ တည်ခင်းပေးထား၏။

၎င်း ကော်ဖီကို သောက်ပြီးကြသောအခါ ကျွန်ုပ်က အယူသီး
သော အစေခံ “ဆတ်သီး”နှင့် စပါးကြီးမြွေအကြောင်းကို ထိုမိတ်ဆွေ
အား ပြောမိ၏။ စကားဆုံးလျှင် မိတ်ဆွေက ကျွန်ုပ်မျက်နှာကို စိုက်
ကြည့်ပြီး ပြန်လည်ပြောပြပြန်၏။

“ဒီလိုရှိတယ် တောအုပ်ကြီးရေ . . စပါးကြီးမြွေဟာ ဂျူဂျူ
နတ်မြွေဆိုးဖြစ်တယ်ဆိုတာ ယုံသင့်ရင်ယုံရမယ်။ ကိုယ့်အနေနဲ့
အဓိပ္ပာယ်ကင်းခဲ့တာ မှန်ပေမယ့် သူတို့ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတွေ
အတွက် အလေးအနက်ထားထားမျိုး ဖြစ်နေတာမဟုတ်လား”

“သူတို့ကတော့ ဒီမြွေမျိုးဟာ နတ်မြွေဆိုးဖြစ်ပါတယ်လို့
အပြင်းအထန် ယုံကြည်နေကြတယ်။ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေ
က မြွေဟောက်တစ်ကောင်ကို မဆုတ်မတွန့် သတ်ရဲကြပေမယ့်
စပါးကြီးမြွေကိုတော့ ထိတောင်မထိဝံ့ကြတော့ဘူး”

“ပြီးတော့ . . အနည်းနဲ့အများ ကြောက်တတ်ကြတာလည်း
ပဲ။ ဒါပေမယ့် စပါးကြီးမြွေဟာ လူကို ဘယ်တော့မှကြောက်ဟန်
မပြဘူးချ။ အဲဒါဟာ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတွေက စပါးကြီးမြွေကို

ကြောက်တဲ့အချက်ပဲပေါ့”

“အင်း... အဲဒါတွေ ကျုပ်အကုန်သိထားပါရဲ့ဗျာ” ဟု ကျွန်ုပ် တ ဆိုလိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့်... အခု ဒီစပါးကြီးမြွေကို ကျုပ်က ဒုက္ခပေးနေ တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ကျွေးမွေးနေတာပါဗျာ”

“ဒါက အဓိကအချက် မဟုတ်ပါဘူးလေ။ အရေးကြီးတာက သူတို့ကိုးကွယ်အလေးထားတဲ့ သတ္တဝါကို အကျဉ်းချထားတာကို တော့ ဘယ်နှစ်သက်နိုင်လိမ့်မလဲ။ ခင်ဗျားဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆိုတဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြတဲ့ မြန်မာ ပြည်တွင်းမှာဆိုရင်တော့ အရေးမကြီးဘူးပေါ့။ အခုဟာက သူတို့ရဲ့ နယ်မြေဒေသထဲရောက်နေတယ် မဟုတ်လား”

ဧည့်သည်က တစ်ချက် စဉ်းစားသလိုလုပ်လိုက်ပြီးမှ ဆက် ပြောပြန်၏ ။

“ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့အဖော် အစေခံကောင်လေးကိုလည်း အခုလို မလုပ်ထိုက်ဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော့အကြံကို နာခံစမ်းပါဗျာ။ အခု အဲဒီမြွေကြီးကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါတော့” ဆိုလေသည်။

သို့သော် ဧည့်သည်ပြန်သွားသောအခါ ထိုကိစ္စသည် ယခင် အတိုင်းပင် ကျန်ရစ်ခဲ့၏ ။ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းစပါးကြီးမြွေကို လွှတ် မပစ်ခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ခေတ်ပညာတတ်တစ်ယောက်အဖို့ သူတို့ ဒေသခံတွေ အယူသီးတိုင်း လက်ခံစရာမလိုချေ။ ပြီးတော့ အဟိတ် တိရိစ္ဆာန်ကို ရိုသေကိုးကွယ်မှုကိုလည်း အရေးမစိုက်သင့်ဟု ကျွန်ုပ် အနေဖြင့် ယူဆလိုက်၏ ။

သို့တစေ... ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အေးဆေးစွာ ကြာကြာ မနေရပါချေ။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်နေအိမ်သို့ ဒေသခံရွာသူ ရွာသားများ ဂရုထားလာသည်ကို တွေ့မြင်လာရ၏ ။

တစ်နေ့သောအခါ ဒေသခံရွာ၏အကြီးအကဲနှင့်အတူ အကြီး

ရွာသားအယောက်နှစ်ဆယ်

ခန့်တို့သည် ကျွန်ုပ်နေအိမ်

သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏ ။

သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ခု

တို့ မကျေမနပ် ရှိနေပုံရ

လေ၏ ။ ကျွန်ုပ်ကသူတို့

အားကောင်းမွန်စွာ လက်ခံ

ကြိုဆိုခဲ့ပြီး ထိုစံအရ

အိမ်ရှင်အနေဖြင့် နေရာချ

ပေးခဲ့၏ ။ အဆုံး၌ သူတို့

အလိုရင်းအချက်ကို

ထောင်းဆိုလာကြပါတော့သည်။

သူတို့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်ုပ်က သူတို့အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ် ထားသောမြွေကြီးကို ဖမ်းဆီးထားသဖြင့် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေ ကြောင်း၊ သူတို့၏ ပုရောဟိတ်ဆရာကြီးက ၎င်းကိုအမြန်ဆုံး လွှတ် ပေးရန် လိုလားနေကြောင်း ပြောပြနေ၏ ။

ထိုသို့ပြောလိုက်စဉ် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်ကလည်း ဤစပါးကြီး မြွေကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ တောတွင်းမှာ နေ သည်ထက် ခြောက်သွေ့ပူနွေးစွာ နေထိုင်ရကြောင်း၊ ရေနင့်အစား အသောက်ကောင်းများ စားသောက်ကြောင်းတို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။ အားမှာ ယဉ်ကျေးသော်လည်း တင်းမာစွာရှင်းပြခြင်းဖြစ်သည်။

၎င်းတို့လူသိုက်သည် ကျွန်ုပ်နှင့် အတန်ကြာအောင် ဆူညံ ခြင်းရန်နေကြပြီးနောက် နွားသားရေနှင့် ခြင်္သေ့သားရေကို မြူ သော ပုရောဟိတ်ကြီးက နေရာမှမတ်တပ်ရပ်ကာ မြန်မာစကား နှစ်သေနှင့် အောက်ပါအတိုင်းပြောလိုက်၏ ။

“မြွေနတ်ဘုရားကို လွှတ်ပေးဖို့သင့်ရှေ့မှောက်ဆီကို ရောက် ထားခဲ့ကြပါတယ်။ သင့်ကို ကျွန်ုပ် သတိပေးပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ နတ်ဘုရားကို အခုအတိုင်း ဖမ်းဆီးထားမယ်ဆိုရင် ပထမ

သင့်မှာ ပိုင်ဆိုင်မွေးမြူထားတဲ့ ကြက်တွေ၊ ခွေးတွေသေကြပါလိမ့်မယ်”

“သင်သော် လည်းကောင်း၊ သင်နဲ့ပတ်သက်နေသူသော် လည်းကောင်း အပြင်းအထန် ဈေးနှာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက် သေဆုံးတဲ့အထိ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဂျူးဂျူးနတ်ဆိုးဟာ သင်နဲ့ သင့်အိမ်အတွက် ဘေးဒုက္ခဖြစ်စေပါတယ်။ သင့်အား ကောင်းစေလို၍ သတိပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

တကယ်တော့လည်း ကျွန်ုပ်သည် အင်မတန် ခေါင်းမာသူ တစ်ယောက်မဟုတ်ပါချေ။ သို့တစေ ဒေသခံနတ်ဆရာ၊ ပုရောဟိတ်၏ ခြောက်လန့်ပြောဆိုမှုသည် ကျွန်ုပ်အား အနှောင့်အယှက်ကြီးလို ဖြစ်သွားမိ၏ ။ ၎င်းစကားအဆုံး၌ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုင်နေရာမှ ခုန်ထလိုက်ကာ -

“ကဲ . . ထွက်သွားစမ်း . . ထွက်သွားကြစမ်း”

ထိုနေ့ ညဉ့်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ မြန်မာပြည်အာသံနယ်စပ်ရှိ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားရွာအတွင်းမှ ဝှံတီးသံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေ၏ ။ ဝှံတီးသံများနှင့်အတူ တိရိစ္ဆာန်ကိုးကွယ်သော ကချေသည်မိန်းမများတို့ အော်ဟစ်ကခုန်နေသံတွေကို ကျွန်ုပ်အတိုင်းသားပင် ကြားနေရလေ၏ ။

၎င်းကချေသည်မိန်းမများကို မြန်မာပြည်အနေဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြရလျှင် ရွာတော်ရှင်နတ်တ္တနားပွဲများတွင် နတ်ဝင်သည်အဖြစ် ကပြနေတတ်ကြသော နတ်ကတော်များနှင့်တူပေသည်။

ဤကဲ့သို့ကခုန်ခြင်းမှာ မကြာခဏဆိုသလို ပြုလုပ်နေကြဖြစ်၍ မဆန်းလှသော်လည်း ခါတိုင်းနှင့်မတူသည်ကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သတိထားလိုက်မိ၏ ။ အဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အိမ်ထဲရှိ ဒေသခံတိုင်းရင်းသား “ဆတ်သီး”ကို အော်ဟစ်ခေါ်လိုက်ရတော့တာ ခုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်ရတော့၏ ။

“အခု ဝှံတွေတီးပြီး ကနေကြတာ ဘာပွဲတော်လဲ သိလား”

“မြွေပွဲတော်ပဲပေါ့ . . သခင်၊ သခင်နဲ့အတူ ဒီ အိမ်ကြီးမှာ မကောင်းဆိုးရွားတဲ့အမှုတွေဖြစ်ဖို့ ဆုတောင်းနေတာပေါ့”
တပည့် ဆတ်သီးအဖြေကောင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်က ရယ်လိုက်မိ၏ ။

“သူတို့ရဲ့ဂျူးဂျူးက ငါတို့တို့ မချောက်ချားစေနိုင်ပါဘူး . . ဆတ်သီးရာ၊ မင်းနဲ့အတူ အခြားသူတွေကိုလည်း ဘာမှဖြစ်စေနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရွာထဲတို့တော့ မသွားကြနဲ့ . . ကြားလား”

“ကျွန်တော် ရွာထဲကို ဒီညဉ့်မသွားပါဘူး။ သွားရင် . . သူတို့က ကျွန်တော့်ကို သွေးဆောင်ထားကြမှာပဲ”

“ကောင်းပြီ၊ ကဲ . . ကဲ ဘာမှကြောက်မနေနဲ့ . . ဟုတ်လား”
တပည့်ဆတ်သီး ထွက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရာထဲဝင်၍ အိပ်စက်လိုက်ပါတော့၏ ။

နောက်တစ်နေ့နံနက် . . အိပ်ရာမှထသောအခါ ခြံပေါက်ဆံ့စီးဝတွင် ကြိုးဖြင့်တွဲလောင်းဆွဲထားသော လူသဏ္ဍာန်ရှုံ့ရှုပ်အလေးတစ်ရုပ်ကို ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့လိုက်ရ၏ ။ ထိုအရုပ်ငယ်နှင့် ငှက်တောင်တစ်ခုကို ထိုးစိုက်ထားပြီး လည်ပင်းကိုကြိုးဖြင့် ဆွဲထားလေသည်။ ကျွန်ုပ်က ၎င်းအရုပ်ကို လျှင်မြန်စွာဖြုတ်ပြီး အမှိုက်ပစ် တောင်းထဲပစ်ထည့်ထားလိုက်၏ ။

ကျွန်ုပ်အဖို့ ထိုသို့ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းအတွက် သွယ်လိုစိတ်မှ

မဖြစ်ခဲ့ချေ။ သို့သော် ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားဖြစ်သူ တပည့်ဆတ်သီးအဖို့မှာမူ ထိုအရုပ်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ကြီးလှစွာသော တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွားကာ ခြေတုန်လက်တုန်နှင့် အလုပ်ပင်ကောင်းစွာ မလုပ်နိုင်ဘဲရှိနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ၎င်းအရုပ်တွေကို ဝေးရာသို့ သွားရောက်လွှင့်ပစ်ခဲ့ရပါတော့၏။

သို့တစေ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် တပည့်ဆတ်သီး တစ်ယောက် ဖျားနာလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အခြားတစ်ယောက်ကို ချက်ပြုတ်စေခြင်းဖြင့် တပည့်ဆတ်သီးအား အနားပေးထားကာ ဆရာဝန်ခေါ်ရန် လူလွှတ်လိုက်ပါ၏။

“ဒါဟာ ဂျူးဂျူး ခေါ် မြွေနတ်ဘုရားလက်ချက်ပါပဲ... သခင်” တပည့်ဖြစ်သူဆတ်သီးကပြောလေသည်။

“ရွာသားတွေက ကျွန်တော့်... ကျွန်တော့်ကို ပြုစားခိုင်းတာ ဖြစ်မှာပါပဲ” ဟု ဆက်ပြောပြန်၏။

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့၊ ဆတ်သီး... မင်းအိမ်အပြင်မှမထွက်တဲ့ဥစ္စာ... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူတို့ကပြုစားနိုင်မှာလဲ”

တပည့်ဆတ်သီးက အိပ်ရာမှ အနည်းငယ်ထလိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများက ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြနေလေ၏။

“နတ်ဝင်သည် ကချေသည်တွေက ကျွန်တော်သေပါစေလို့ ညဉ့်တိုင်းဆုတောင်းကြတယ်... သခင်”

“ဒါဟာ စိုးရိမ်စရာမဟုတ်ပါဘူး... တပည့်ဆတ်သီးရဲ့

နတ်ဖြစ်ဆို ဒေါက်တာရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ မင်းဖျားတာ နှိုးပါဆိုတာ ဒေါက်တာပြောပါလိမ့်မယ်။ ကဲလေ... နောက်ကို အဲဒီလို ကလေးဆန်တဲ့စကားတွေကို ငါမကြားချင်ဘူးဟုတ်လား”

ဒေါက်တာရှိသောနေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တာဝန်ကျ၍နေသော ဇွာနှင့် ဝိုင်(၅၀)မျှပင် ဝေးကွာလေသည်။ အလွယ်တကူ ရောက်လာနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်တပည့်ဆတ်သီးမော့ နတ်ဘုရားမြွေကိုပင် ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့်ပေလော။ ပုရောဟိတ်နတ်ဆရာ၏ ချောက်ဆန်မှုတွေကို အယူသီးမှုကြောင့်ပေလောမသိ။ အားငယ်ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိနေပေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဖြစ်၏။ ယခင်က ညဉ့်အချိန်ကျမှသာ ဝုတီးသံကိုကြားရတတ်သော်လည်း ယခုအခါ နေ့ရော၊ ညဉ့်ပါ တီးလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သစ်တောဌာနတွင် အလုပ်ဝင်နေသည့် အခြားဒေသခံဝန်ထမ်းများကိုလွှတ်၍ ဝုတီးခြင်းကို အရပ်ခိုင်းသော်လည်း အချည်းနီးသာဖြစ်၏။

ဒေသခံများမှာ သစ်တောဌာနမှ အစိုးရဝန်ထမ်းများဖြစ်၍ လေးစားရမှန်းတော့ သူတို့သိကြ၏။ ကျွန်ုပ်လက်အောက်ဝန်ထမ်းများလာနေသည်ကိုမြင်လျှင် တီးနေသာဝုများကို ခြုံထဲ၌ဝှက်ထားလိုက်ကြ၏။ ဝန်ထမ်းများ ပြန်သွားကြပြန်သောအခါ ဝုများကိုထုတ်သီးကြပြန်၏။

က ခိုင်းစေလိုက်သော်လည်း နာခံကာ လုပ်ချင်မှလုပ်ကြပေလိမ့် မည်။ ဒေသခံ ရွာသားများ ငုံ့တီးနေရာအရောက်တွင် သူတို့အချင်းချင်း တစ်မျိုးတစ်ဖြည့် ပြောဆိုကောင်းပြောခဲ့ပေမည်။

သို့ဖြင့် ရုံးပိတ်သော တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့ကင်းတွင် ခေါ်ယူထားသော ထမင်းချက်အသစ်အား ကျွန်ုပ်အတွက် ဟင်းခွက်ပြင်ပေးရန် ခိုင်းစေလိုက်၏။ တစ်ကိုယ်ရေ၊ တစ်ကာယသမား ဖြစ်ရုံမက ထမင်းဟင်းချက်ရန် ဝါသနာမပါသော ကျွန်ုပ်မှာ တာဝန်ကျရာတွင် ထမင်းချက်အစေခံကိုသာ အားကိုးခံရလေသည်။ ယခုလည်း ဒေသခံတိုင်းရင်းသား ထမင်းချက်အသစ် ရူးခပ်ပြင်ဆင်ပေးသော ထမင်းနှင့်ဟင်းရည်ကို တစ်ကျိုက်မျှပင်သောက်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်လျှာ၌ တစ်စုံတစ်ခုသည် ခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေကြောင်း သိလိုက်ရ၏။ ထိုအရာသည် လျှာကိုစူးရှလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ကမန်းကတန်း ပါးစပ်အတွင်းမှ ထုတ်ယူကြည့်လိုက်မိ၏။ ၎င်းအရာမှာ တစ်လက်မခန့်ရှည်သော အပ်လိုငွေချောင်းကလေးဖြစ်နေ၏။

မသင်္ကာစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာကာ ဟင်းခွက်အတွင်း ဇွန်းဖြင့် ခပ်ယူမွှေနှောက် ရှာဖွေကြည့်မိပြန်ရာ ၎င်းငွေချောင်းလေးများကို ဆက်လက်တွေ့ရှိရပြန်၏။ ပူအိုက်သော တပေါင်းလအချိန်တွင် ဖြစ်သော်လည်း တခဏမျှအတွင်း၌ ကျွန်ုပ်အသားတို့မှာ ရေခဲတဖျူအေးစက်သွားလေတော့၏။

သူတို့သည် ၎င်းတို့၏မှော်အတတ်ပညာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ပြုစားခြင်းငှာမစွမ်းသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေရန် ပြုလုပ်

ကျွန်ုပ် အစေခံ

များ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မြွေနတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်သူများ ဖြစ်နေလေရာ ကျွန်ုပ်တို့အား အာဏာသည်လည်း ၎င်းတို့အပေါ်၌ မတည်နိုင်တော့ချေ။ သူတို့ကို ကျွန်ုပ်

ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

အကယ်၍သာ ယင်းအရာအတ္ထု ငွေချောင်းကလေးများကို ဆစ်နေလျှင် နည်းနည်းစီ သောက် ခြုံခိပါက များမကြာမီသောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်ဝမ်းဗိုက်ကို ထိခိုက်လာကာ သေဆုံးရမည်ကို တွက်ချက်မိကြဟန်တူပေသည်။ သူတို့၏ နတ်ဘုရားအတွက် လက်စားချေခြင်းမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းစရာချေတကား။

ထို့ကြောင့် ထမင်းဟင်းချက်ပေးနေသည့် လူကိုပြန်ခိုင်းကာ တခြားအသစ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူခိုင်းလိုက်ရ၏။ အခြားလူများကိုလည်း သက်သေအဖြစ် ဟင်းခွက်အတွင်းမှ ငွေချောင်းသေးသေးလေးများကို ပြလိုက်၏။

သို့သော် ထမင်းဟင်းချက်လူသစ်က သူ့မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ထပ်တလဲလဲ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေလေ၏။ သူ့ကို အပြစ်ပေးစစ်ဆေးလျှင်လည်း အကျိုးရှိမည်မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ်တိုင်ဝင် ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် စီစဉ်ခဲ့ရလေတော့၏။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို နယ်ပိုင်ပုလိပ်ဌာနအား တိုင်ကြားရလျှင် ကောင်းလေမည်လားဟု စဉ်းစားကြည့်မိသေး၏။ တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း အရေးပါ၍ဩဇာရှိသော အရာရှိသစ်တော့အုပ် တစ်ယောက်ပင်ဖြစ်၏။

သို့အတွက်ကြောင့် ယခုကိစ္စတွင် ဒေသခံတိုင်းရင်းသား ထမင်းချက်ကို အရေးယူကာစုံစမ်းပြီး အပြစ်ပေးနိုင်၏။ သို့တစေ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ရှေ့တွင်ဖြစ်ပျက်လာမည့် ကိစ္စများကိုလည်း ဆက်

လက်သီလိုသဖြင့် "ရှိစေတော့" ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ငွေအပ်ကလေးများမှာ ဟင်းခွက်ထဲသို့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အလိုအလျောက် ရောက်လာကြမည် မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်မှာ မျက်စိကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍ စုံစမ်းစောင့်ကြည့်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

သို့ဖြင့် ညဉ့်အချိန်ကာလသို့ရောက်ပြီဆိုလျှင် ဆူညံလှသော ဝှံ့တီးသံများ၊ နတ်ဝင်သည် ကချေသည်များ အော်ဟစ်သံများကြောင့် အိပ်မပျော်နိုင်လောက်အောင် ရှိနေ၏။ ထိုအစိုက် အိမ်ရှေ့ထောင့်ဝန်းကျင်တစ်နေရာမှ မည်းမည်းအရာတစ်ခုသည် အလှစိုက်ပန်းခြံများကြားမှ ကျွန်ုပ်အိပ်ခန်းတံခါးဆီသို့ လာနေကြောင်း လရောင်ဖြင့် မြင်တွေ့နေရ၏။

ကျွန်ုပ်က အိပ်ရာပြုတင်းအကွယ်မှ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေခြင်းဖြစ်ရာ ထိုမည်းမည်းသဏ္ဍာန်အရာကို ဖမ်းမိရန် အောက်သို့ ပြေးဆင်းရန် ကြိုးစားကြည့်၏။

သို့သော်လည်း လျှင်မြန်လွန်းသော လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မမိလိုက်ချေ။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်မူ ခြံပိုင်းတစ်နေရာတွင် ယခင်ကလို ငှက်တောင်စိုက်ထားသော အရုပ်ကလေးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရပြန်၏။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ငှက်တောင်၌ သွေးများလိမ်းကျံထားကြောင်း တွေ့ရ၏။

ထိုနေ့ညနေတွင် ဒေါက်တာနအောင်ဆိုသူသည် ရောက်လာ၏။ ၎င်းဒေါက်တာမှာ မန္တလေးဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရလာပြီး တမူးမြို့တွင်တာဝန်ကျနေသော မြန်မာလူမျိုးဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် နန်းရှေ့ရေခိုမြောင်းအနီး ဒေသကောလိပ်တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က ရင်းနှီးခဲ့သူပင် ဖြစ်၏။

ဈေးနာနေရာသေးသော တပည့်ဆတ်သီးမှာ ဒေါက်တာနအောင်၏ ဆေးဝါးကုသမှုကို ခံယူခဲ့သော်လည်း သိပ်အခြေအနေမကောင်းသေးချေ။ ခရီးပန်းလာသော ဒေါက်တာနအောင်အား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဧည့်ခံကျွေးမွေးကာ လတ်တလောအဖြစ်များကို

ခွင်းလင်းပြောပြလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာ မှောင်ရီသန်းနေလျက် မပျော်လင့်သောကိစ္စ တစ်ရပ်က လျှပ်အစ်ပြက်ဆိုသလို ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ကျွန်ုပ် ခြံနောက်ဖေး၌ အစေခံ အလုပ်သမားများထားသော တန်းလျားဆီမှ ချွတ်တရက် အော်ဟစ်သံများကြားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဒေါက်တာနအောင်တို့လည်း အိမ်ကြီးပေါ်မှ အပြေးအလွှား ဆင်းလာခဲ့ရလေတော့၏။

တန်းလျားထဲမှ လူမမာဆတ်သီးသည် ကြောက်လန့်တကြား အိပ်ရာပေါ်မှာထထိုင်လျက် ရှိနေခြင်းမြင်ကွင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

"ထိတ်လန့်တကြားနဲ့ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ" ဟု မေးလိုက်သော အခါ ဆတ်သီးအဖြေက -

"နတ်မြွေဆိုးကြီး . . ဒီအထဲကိုရောက်လာတယ်" ဟု ပြန်ဖြေလေ၏။

"မဖြစ်နိုင်တာကွာ . . မြွေကြီးက ငါ့အခန်းထဲက ပမြုပ်အိမ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ဥစ္စာ" ဟု ကျွန်ုပ်က ဖြေရှင်းပြောကြားလိုက်၏။

သို့သော် တပည့်ဆတ်သီးက သူ့လျှာဖြင့် ခြောက်သွေ့နေရာသော် နှုတ်ခမ်းကိုသပ်လိုက်၏။

"ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်မြင်ရတာပါ . . သခင်၊ သူ ဒီအခန်းထဲကို ဝင်လာပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် သေနေစေ့ပြီဆိုတာ နိမိတ်ပြတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

ဟုပြောပြီးနောက် လူမမာဆတ်သီးခမျာ အိပ်ရာထဲမှာ ပြန်လှဲနေလိုက်၏။ ထိုသောအခါ တပည့်ဖြစ်သူဆတ်သီးအတွက် ကျွန်ုပ်

အနေဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီးပြန်လာစဉ် ၎င်းတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြွက်တွင်းလိုအပေါက်တွေ များစွာရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

စပါးကြီးမြွေကိုလည်း ချုပ်နှောင်ထားသည်ထက် သဘာဝအတိုင်း ပြန်ထားပေးရန် စိတ်ကူးရလာ၏။ ဤအကြောင်းကို မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဒေါက်တာနအောင်နှင့်တိုင်ပင်ကြည့်ရာ သူကလည်း သဘောတူ၏။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီမြွေကြီးကို ထုတ်ယူသွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲဗျာ။ ဒါပေမယ့် . . . ဝမ်းနည်းစရာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်အခုကုနေရတဲ့ လူနာရဲ့အခြေအနေက သိပ်မကောင်းတော့ဘူး။ မနက်ဖြန်လောက်ဆိုရင် ဒီလူနာ သေချင်သေနေမှာ”

“ဒါထက် . . . အခုဖြစ်နေတဲ့ ဒေသခံတွေရဲ့အယူသီးမှုကို ဘယ်လိုထင်သလဲ”

“ဘယ်လိုမှမထင်ပါဘူး။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေကို အိန္ဒိယနယ်စပ် တောတောင်တွေပေါ်နေတဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက်အဖို့ အများကြီးကြုံခဲ့ရတာပဲ။ ဒီလို မြွေနတ်ဘုရားကိုးကွယ်မှုမျိုးက အာဖရိကတိုက် အရှေ့ဘက်မှာလည်း ရှိတယ်”

“သူတို့ဆီမှာတော့ ဒီလိုမြွေမျိုးကို “ရာဂို”လို့ခေါ်တယ်။ ဒီအိန္ဒိယနယ်စပ်မှာတော့ “ဂျူဂျူ”လို့ခေါ်တယ်။ ဒီလို ကိုးကွယ်မှုတွေခေတ်သိပ္ပံဆေးပညာနဲ့ တခြားစီပါ။ အယူသီးကြသူတွေက မှော်ပညာတို့၊ ကျိန်စာဆိုတာတွေကို သိပ်ယုံကြည်ကြတယ်။ စိတ်ကြောက်လှစွာ ကိုယ်ထောင်းဆိုသလိုမျိုးတွေကြောင့် သေနိုင်တယ်လို့ ထင်မိတယ်။ တကယ်တော့ “မှော်အတတ်ပညာ”ဆိုတာ ထူးဆန်းပြီး ကြောက်စရာတော့ အကောင်းသားပဲဗျ”

ဤဒေါက်တာမှာလည်း “တံငါနားနီး တံငါဖြစ်”ဆိုသလိုမျိုးပင်။ အိန္ဒိယနယ်စပ်အနေကြာလာ၍ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့ ဓလေ့ထုံးစံတွေကို မပစ်ပယ်သလို အနေအထားမှာ ရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင်မူ စပါးကြီးမြွေတစ်ကောင်အား ဂျူဂျူနတ်ဆိုး(ခေါ်) မြွေနတ်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ထားခြင်းမှာ အဓိပ္ပာယ်ကင်းခဲ့

ဆွန်းသည်။ အယူသီးလွန်းသည်ဟု ထင်ထားတုန်းပင်ဖြစ်၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တပည့်ဆတ်သီးကိုမူ သူတို့ မြွေနတ်ဘုရား ကျိန်စာကြောင့် အသက်သေစေလိုပါ။ ထိုကြောင့် ဌာနဆိုင်ရာကားဖြစ်သော ပီလီဂျစ်စားပေါ်တင်၍ ဒေါက်တာနအောင်၏ စောင့်ကြပ်မှုဖြင့် မြို့ပေါ်ဆေးရုံပေါ်သို့ ခေါ်ခဲ့ရ၏။ ဆေးရုံသည်သာလျှင် တပည့်ဆတ်သီးအတွက် အသက်ရှင်ရာ ပိုမိုစိတ်ချ ဆုံမြို့ရာ ဖြစ်စေချင်သော ကြောင့်ပင်။

ဤသို့ဖြင့် တပည့်ဖြစ်သူအား ဆေးရုံတင်၍ မိတ်ဆွေဒေါက်တာနအောင်ထံ အပ်နှံခဲ့ကာ ကျွန်ုပ်လည်း ဂျစ်ကားကို ပြန်စောင်းလာခဲ့၏။ လမ်းတွင် မြွေနတ်ဘုရားကိုးကွယ်သူ ဒေသခံဆိုင်ရင်းသားများနှင့် တွေ့ကြုံနေဦးမည်လားဟု ဘုရားတခွဲရသေးသည်။ ညနေမစောင်းခင် (၄)နာရီအချိန်တွင် အိမ်သို့ပြန်လာရာ မန္တလေးမြို့မှလိုက်လာသော အိမ်သူသက်ထားဇနီးမယားအား မျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

သူမသည် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအဖော်များနှင့်အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗုဒ္ဓဂါယာဘုရားဖူးသွားရာမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်၏။ သူမကမူ ကျွန်ုပ်အိမ်ခန်းထဲမှ ပြုတ်တွင်းမှစပါးကြီးမြွေကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော်လည်း သိပ်ပြီးအံ့သြမှုမရှိပါ။ မြွေတွေအား ကျွန်ုပ်ဒီတိုင်းစားမှုရှိနေကြောင်း သူမအနေဖြင့် ငယ်စဉ်ကတည်းက သိရှိထားသူပင်ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ဤစပါးကြီးမြွေအား ဖမ်းယူမွေးထားမှုကြောင့် ဒေသခံများနှင့် ဖြစ်ပျက်မှုများကို တစ်လုံးတစ်ပါဒမှ ပြောမပြုဖြစ်ခဲ့

ပါ။ သူမအတွက်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ပင်။

သို့တစေ သူမကိုယ်တိုင်က ဤစပါးကြီးမြွေကြီးနှင့်အတူ ဝင်းခြံထဲ၌ ဓာတ်ပုံရိုက်စေလိုကြောင်း လိုလိုလားလား တောင်းဆို လာပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ကခွင့်ပြုလိုက်ကာ မြွေကြီးကိုဝင်းခြံထဲသို့ ယူလာ ခဲ့စေလိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဓာတ်ပုံပေါင်းများစွာ ရိုက်ကူးပြီးသောအခါ မြွေကြီး သည် သူမလက်အတွင်းမှ လျော့ဆင်း၍ ခြုံတစ်ခုအတွင်းသို့ ထွက် ပြေးသွား၏။ ကျွန်ုပ်က လိုက်လံဖမ်းဆော်လည်း မမိတော့ချေ။ ခြုံ တစ်ခုအတွင်းသို့လုံးလုံးလျားလျားရောက်သွားကာ ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ် သွားတော့၏။

အိမ်ပိုင်းအတွင်းရှိ အစေခံအလုပ်သမားတန်းလျားရှိ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားအချို့ကို လှမ်းခေါ်ကာ ရှာခိုင်းသော်လည်း အချည်းနာ သာဖြစ်သွား၏။ ၎င်းခြုံအောက်တွင် မရေမတွက်နိုင်သော ဂယ်ပေါက် တွင်းတွေက ရှိနေလေ၏။ ဂယ်ပေါက်တွင်းများမှ လွတ်မြောက်သွား ဝန်တူ၏။

ဤမြွေကြီးလွတ်မြောက်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဝင်း မနည်းမိချေ။ ယခုမှပင် စိတ်လက်ပေါ့ပါးကာ အေးဆေးသွားမိလေ သည်။ အမှန်မှာတော့ ကျွန်ုပ်သည် ဒေသခံများအယူသီးမှုကို တွန်း လှန်တိုက်ဖျက်လို၍ စပါးကြီးမြွေကို အလွယ်တကူ လွှတ်ပေးခဲ့ ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်ဇနီးသည်နှင့် မိတ်ဆွေများ မှာ မန္တလေးသို့ပြန်ရန် တမူးမြို့တည်းခိုခန်းရှိရာသို့ သွားကြမည်ဖြစ် ၍ လိုက်ပါလာခဲ့ရပြန်၏။ တည်းခိုရေးကိစ္စနှင့် တမူး-မန္တလေးသွား ကား လက်မှတ်စီစဉ်စရာများ လုပ်ဆောင်ပြီးသောအခါ တပည့်ဖြစ် သူဆတ်သီးအတွက် စိတ်ပူမိသော ကျွန်ုပ်မှာ ဆေးရုံဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ ၏။ ဒေါက်နအောင်က ကျွန်ုပ်အား ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် စီးကြိုခဲ့လေသည်။

“ခင်ဗျား တပည့်လူနာတော့ နေကောင်းသွားပြီဗျ။ အင်း..

ပြောရမယ်ဆိုရင် တော်တော်ထူးဆန်းတာပဲ။ အပူချိန်တွေ သိပ်တက် နေရာက အခုညနေပိုင်းမှာ ဘာဆေးမှမသောက်ဘဲ ရုတ်တရက် နေကောင်းသွားတယ်ဗျာ . . အံ့ဩစရာပဲ”

ကျွန်ုပ်လည်း ဒေါက်တာနအောင် ပြောစကားကြောင့် ခမ်းသာအံ့ဩဖြစ်နေမိ၏။

“နေပါဦး . . သူနေကောင်းသွားတာ ဘယ်အချိန်လဲ”

“အခု ညနေ (၄)နာရီကျော်လောက်ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော့်အိမ်ထဲမှာ လှောင်ချုပ်မွေးထား ထဲ့စပါးကြီးမြွေက လွတ်သွားတယ် ဒေါက်တာ” ဟုဆိုကာ အကြောင်း ခုံတို ရှင်းပြလိုက်၏။ ပြောပြီးသောအခါ ဒေါက်တာနအောင် ပါးစပ်မှ နေ၍ -

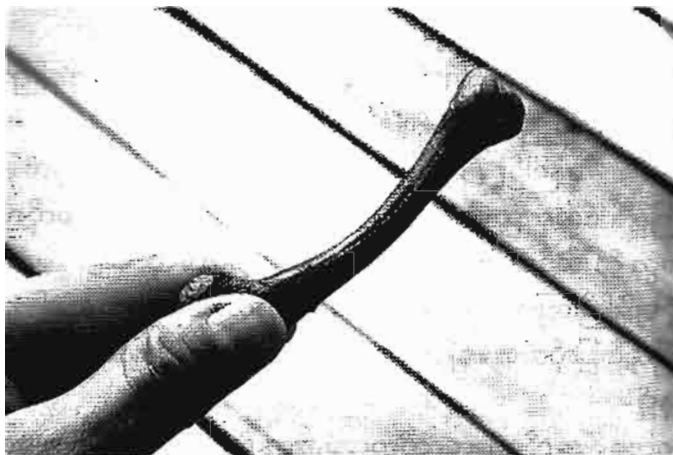
“အလိုလေး . . ဘုရား . . ဘုရား။ ကယ်တော်မူပါ” ဟု အော် ဆစ်လိုက်လေ၏။

“ဘယ်လိုမှ မယုံနိုင်လောက်အောင် တိုက်ဆိုင်မှုပဲဗျို့” ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်လည်း လူနာရတင်ဘက်ကို ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် ထွမ်းလာခဲ့ရလေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့ရွာအတွင်းမှ ငုံတီးသံ များနှင့် နတ်ဝင်သည်။ ကချေသည်မများ၏အသံများ တိတ်ဆိတ် ခြိမ်သက်လျက်ရှိနေလေတော့တကား။

အောင်ကျော်စွာ

နမိတ်ကောက် ကြက်ရိုးထိုးခြင်းပညာ

မြန်မာ့ရိုးရာ နမိတ်ကောက်လေ့တွေထဲမှာ ကြက်ရိုးထိုးခြင်းလေ့ကလည်း ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ကြက်ရိုးဖြင့် နမိတ်ကောက်ပြီး အကောင်းအဆိုး ဆုံးဖြတ်ဖို့ဟောပြောခြင်းကို "ကြက်ရိုးထိုးခြင်း" လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကြက်ရိုးထိုးခြင်းလေ့မှာ နမိတ်ကောက် ထိုးပုံ၊ ထိုးနည်း (၂)မျိုးရှိပါတယ်။ ဒီနည်းလမ်းများကတော့ -

ပထမနည်းက ကြက်အရှင်တစ်ကောင်ရဲ့ ခြေခံရောင်းကို ပေါင်နဲ့ ခူးဆစ်တို့ကနေ ဖြတ်ပြီး နီးစ ထိုးသွင်းကာ နမိတ်ကောက်ယူတဲ့ နည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။ ကြက်ရိုးထိုးဖို့အတွက် နတ်ဆရာက အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ကြက်တစ်ကောင်ကိုသတ်ကာ ပေါင်နဲ့ ခူးဆစ်မှ ဖြတ်ယူရပါမယ်။

အဲဒီနောက် ခူးဆစ်ဘက်မှနေပြီး နီးစဖြင့် အရိုးတွင်းထဲ ထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။ အရိုးပေါ်မှာရှိတဲ့ အပေါက်များကနေ သွေးများ စို့ထွက်လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီအပေါက်လေးတွေကို မှတ်ထားပါမယ်။

ညာဘက်ခြေထောက်က သွေးစို့ထွက်တဲ့အပေါက်က ဘယ်

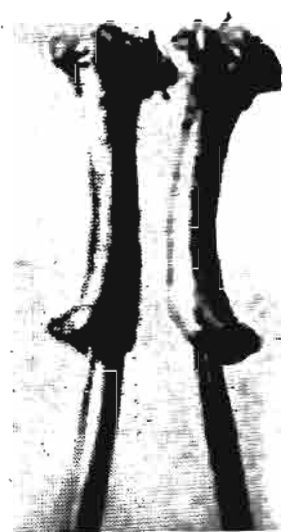
အက်အပေါက်က သွေးစို့ထွက်တဲ့ အပေါက်ထက် မြင့်နေရင် နမိတ်ကောင်းတယ်။ အောင်မြင်မယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ တကယ်လို့ သယ်ဘက်ခြေထောက်မှာ ရှိတဲ့ အပေါက်က မြင့်နေရင်တော့ နမိတ်ကောင်း၊ ရှုံးနိမ့်မယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ ယနေ့ခေတ်မှာ အသုံးများတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာကလေးပေဒင်သဘောမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ စုန်းကဝေများ၊ ဂမ္ဘီရဗညာရပ်ကို လိုက်စားသူများ ဒုတိယနည်းကို အသုံးများပါတယ်။

ကြက်သေတစ်ကောင်ရဲ့အရိုးကို သိမ်းဆည်းထားပြီးနောက် မိမိအလိုရှိတဲ့အခါမှာ ပေစာ၊ ထန်းဖူးစာများ၊ စာလုံးများရေးထားတဲ့အတွင်းသို့ အဆိုပါအရိုးကိုထိုးသွင်းကာ ကျရာစာရဲ့အဟောကို ကြည့်ပြီး နမိတ်ကောက်ယူတဲ့နည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သမရိုးကျမဟုတ်ဘဲ သေချိန်မတိုင်မီ ဘေးဥပါဒ်တစ်ခုခုကြောင့် သေသွားတဲ့ကြက်ရိုးဆိုရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

မိမိအသုံးပြုနေကျ စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲကို ထိုကြက်ရိုးကို ထည့်ပြီး ကျရာစာကို နမိတ်ကောက်ယူနိုင်ပါတယ်။ မင်္ဂလာအခါ ရွေးရခက်လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခု ဆောင်ရွက်ဖို့ ချိန်ဆနိုင်ဖြစ်တဲ့အခါမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ရဲ့ပြဿနာများအတွက် အကောင်းအဆိုးကို သိလိုတဲ့အခါမှာ ကြက်ရိုးပေဒင်နဲ့ နမိတ်ကောက်ယူနိုင်ပါတယ်။

ရှေးအခါကတော့ တောင်ယာမြေသစ်တစ်ခုခု ခုတ်လွှင့်မယ့်အချိန်မှာ ကြက်ရိုးထိုးပြီး နမိတ်အတိုင်း လိုက်နာကြပါကြောင်း သုတ / ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်အဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

လောကနတ်ရုပ်ပြင့် လာဘ်ခေါ်နည်း

“လောကနတ်”ဟူသော ဝေါဟာရသည် ပါဠိနှင့် သက္ကတ ဘာသာစကားမှ “လောကနှင့် “နာထ”ဟူသော စကားလာအရ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လောကနတ်သည် ထေရဝါဒလာအရ နတ်မဟုတ်။ ဟိန္ဒူ ဗြဟ္မဏဘာသာနှင့် မဟာယနဗုဒ္ဓဘာသာမှလာသော နတ်ဖြစ်သည် ဟူ၏။ မုံရွေးဆရာတော်၏ ကုသလယျုံပုဒ်ရေ (၁၁)ပလ္လင်ခန်းတွင်-

“ခြင်္သေ့ခံမှ၊ ခုန်ယုံမြတ်မှာ ဝဲယာရှေ့နေ၊ ခြေတွင်မပြီး စည်းစုပ်တီး၍ ရန်မီးငြိမ်းရွှေ့ ဆင်ခြင်သံကို ချမ်းမြေ့စေသော လောကနတ်”ဟု စပ်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

လောကနတ်သည် ဘေးကင်း၊ ရန်ကင်းစေ၍ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါး ငြိမ်းချမ်းအေးမြစေ၏။ လောကနတ်ရုပ်တုအား အမွှေးနံ့ သာ ရည်ပက်ဖျန်း၍ လောကနတ်ရုပ်ကို သိဒ္ဓိဝင်လာအောင်-

“ဥ၊ ဗုဒ္ဓသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ၊

ဓမ္မသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ၊
သံယာသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ”
ဟု ဆိုပြီး (၉)ကြိမ်ဂါထာ

ရုတ်ပေးကာ အမွှေးနံ့သာ
ဖက်ချန်းပါလေ။ ထိုသို့ပြုလုပ်
ခြင်းဖြင့် လောကနတ်သည်
ကိုယ်နှင့်အမြဲမကွာ စောင့်
ဆောက်ပေးလိမ့်မည်။

* လောကနတ် ဆွမ်းပွဲပြင်ဆင်နည်း *

ရွှေလင်ပန်း၊ သစ်

သီး (၉)မျိုး၊ ပန်း (၉)မျိုး၊ လက်ဖက် (၉)ပုံ၊ ဓရချမ်း (၉)ခွက်၊ ဆွမ်း
(၉)ပွဲ၊ ဆီမီးတိုင် (၉)တိုင်၊ အမွှေးတိုင် (၉)ချောင်း စသည့် ပစ္စည်း
များပါရှိရပေမည်။

လောကနတ်ရုပ်တုရှေ့တွင် အထက်ပါ လှူဖွယ်ပစ္စည်း
အစုံကို ပြင်ဆင်ထားရှိပြီး ရွှေလင်ပန်းပေါ်တွင် လက်ဖက် (၉)ပုံ၊ ယို
(၉)ပုံ၊ သစ်သီးစုံ(၉)မျိုး၊ ဆွမ်း(၉)ပွဲ၊ ပန်း(၉)မျိုး၊ ဓရချမ်း (၉)ခွက်၊
ဆီမီး(၉)တိုင်၊ အမွှေးတိုင်(၉)ချောင်းတို့ကို စိုက်ထူလှူဒါန်းရမည်။
နေနံ့သားသမီးများ လာဘ်ခေါ်အစီအရင်ကို ဆောင်ရွက်
ထိုပါက အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း စီရင်ပြုလုပ်နိုင်ပါ၏။

* လောကနတ်ပြင့် လာဘ်ခေါ်လေ *

၁) တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် သောကြာနေ့တွင် ဇွန်ပန်း
(သို့မဟုတ်) ဇော်စိမ်းပန်းနှင့် သစ်သီးယိုတို့ကို လှူ၍ မြောက်ထောင့်
အရပ်ကိုမျက်နှာမူကာ လက်ဝှပ်(၉)ချက်တီးပါ။

၂) တနင်္လာသားသမီးသည် စနေနေ့တွင် မေမြို့ပန်း (သို့မ
ဟုတ်) ပေါက်ပေါက်နှင့် နာနတ်ယို (သို့မဟုတ်) နမ်းယိုတို့ကိုလှူ

၍ အနောက်တောင် ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ (၉) ချက်တီးပါ။

၃) အင်္ဂါသားသမီးသည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အုန်းပန်း (သို့မဟုတ်) အင်ညွန့်နှင့် အုန်းယိုတို့ကို လှူ၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

၄) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် တနင်္လာနေ့တွင် ရှောက်ညွန့် (သို့မဟုတ်) ရွှေပန်းနှင့်

ကတွတ်ယိုတို့ကို လှူ၍ အရှေ့အရပ်ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

၅) ကြာသပတေးသားသမီးသည် အင်္ဂါနေ့တွင် ကံကော်ပန်း (သို့မဟုတ်) ငွေပန်းနှင့်ဆီးယိုတို့ကို လှူ၍ အရှေ့တောင်ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

၆) သောကြာသားသမီးသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဒေါနပန်း (သို့မဟုတ်) သပြေနှင့်မြေပဲယိုတို့ကို လှူ၍ တောင်ထောင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

၇) စနေသားသမီးသည် ကြာသပတေးနေ့တွင် သီဟိုဠ် (သို့မဟုတ်) သပြေနှင့် မြေပဲယိုတို့ကို လှူ၍ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

၈) ရာဟုသားသမီးသည် တနင်္လာနေ့တွင် လင်းလွန်းရွက် (သို့မဟုတ်) ဝါးရွက်နှင့်ကျောက်ဖရုံယိုတို့ကို လှူ၍ အနောက်မြောက်ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ လက်စုံပံ(၉)ချက်တီးပါ။

ဤသို့အားဖြင့် လောကနတ်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်၍ မိမိတို့၏ နေအိမ်တိုက်တာ၊ စက်ရုံ၊ ဆိုင်၊ ဝိမာန်တို့တွင် လောကနတ်အရှင်

ဆုရှင်လျက် လက်စုံပံတီးပြီး မိမိလိုအပ်သောအရာကို ဆုတောင်း၊ ဆုလှူပြုနိုင်ပါသည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာများ ဝင်လာမစဲ၊ တသံသံ ဖြစ်လေမည်တည်း။

* လောကနတ်ရပ် ထုလုပ်ကြပုံများ *

“အဆောင်” ရုပ်တုတစ်ရပ်ကို ထုလုပ်ကြပြီဟု ဆိုလျှင် အဒင်သဘော၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာသဘောများသည်လည်း သက်ဝင်နေပြီး သား ဖြစ်လေ၏။

အိမ်၏စည်ခန်းမ၌ အဆောင်အဖြစ်ထားရှိမည်ဆိုပါက အဆိုပါအိမ်၏ ဦးစီး၊ ဦးဆောင်သူ၏နေနံကို ပဓာနထား၍ လောကနတ်ရုပ်တုကို ထုလုပ်လေ့ရှိကြလေ၏။

အင်္ဂဝိဇ္ဇာအလိုအရ မိမိ၏မိတ်ဖက်၊ အမြစ်၊ အညွန့်နံ၊ အိမ်၊ ဓာတ်ဖက်များကို ယူလေ့ဆောင်၍ရှိကြပါ၏။

* အသက်ရှည်၊ အနာကင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှင်းလိုသော် -
၁) တနင်္ဂနွေသားသမီး - အင်၊ အုန်း၊ မအူ၊ သစ်အယ်၊ အအောင်း။

၂) တနင်္လာသားသမီး - ကံကော်၊ ကျွန်း၊ အင်ကြင်း။

၃) အင်္ဂါသားသမီး - ညောင်၊ သစ်ဆိမ့်၊ ကညင်၊ ဆီး။

၄) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ရှား၊ လင်လွန်း၊ ဝါး၊ မလွန်း။

၅) ကြာသပတေးသားသမီး - ပေါက်၊ ပေါက်ပန်း၊ သပြေ၊ သန့်ကျေး၊ သဖန်း။

၆) သောကြာသားသမီး - သီး၊ ကသစ်၊ နံ့သာ။

၇) စနေသားသမီး - ထနောင်း၊ ခံတက်၊ ထိန်။

၈) ရာဟုသားသမီး (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့လယ် ၁၂:၀၀နာရီ နောက်ပိုင်း မွေးဖွားသူ) - သရက်၊ ထင်းရှူး၊ ရုံး၊ စရည်း။

K.M.T/W

HB
Aung
2016

သိုက်ဖွင့်ပွဲ

နတ်လူသစ်

။
 “ကျောက်လှေတစ်စင်း၊
 ရွှေကိုးတင်း”
 ဟူ၍ ရေးသားထားပြီး
 ဒုတိယအပိုင်းမှာတော့ -
 “ရှိတော့ ရှိသည်။ ယူ၍ မရ၊
 ရလေ၊ လိုလေ.. အိုတစ္ဆေ”
 ဟူ၍တို့ပင် ဖြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင် .. ကျောက်ခိုး”
 ခေါ်သံက ဓာန်ပါလွန်းလှသည်။
 “ဗျာ .. ဗျာ အဘသူကြီး”
 ဟု အမြီးလေးကုပ် ကြွက်ကတိုးလေသံဖြင့် ပြန်ထူးလိုက်
 သူက ကျောက်ခိုး။

“ဗျာကိုနောက်မှာထား .. မင်းနွားတွေကို အသေအချာ ပြန်
 စစ်ကြည့်လိုက်စမ်း”

ရော် .. ခက်ချေပြီ။ ဘာများလဲလို့။ အဟက် .. လက်
 စသတ်တော့ နွားတွေကို ပြန်စစ်ခိုင်းနေသကိုး။ ကျောက်ခိုးလည်း
 စဉ်းလက်စ ကောက်ရိုးထုံးကို ပစ်ချပြီး အဘသူကြီးခိုင်းသည့်အတိုင်း
 နွားတွေကို တစ်ကောင်ချင်း ပြန်စစ်ကြည့်လိုက်တော့ -

“ဟိုက်က ! .. သောက်ကျိုးနည်း တစ်ကောင်လျော့နေပါက
 လားဟ”

ကျောက်ခိုး သွေးတွေပင် ငယ်ထိပ်တက်ဆောင့်သွားပြီ။
 လျော့နေတဲ့နွားကလည်း အဘသူကြီးရဲ့အချစ်တော် “ဆိုးပေ”ဆို

သည် နွား။ မြတ်စွာဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်ကို တယ်တင်တော်
 ဖူးပါ။

“ဘယ့်နှယ် အကုန်တိရဲ့လားဟ.. မုဆိုးမသားရဲ့”
 သူကြီးမှ ခပ်ရိုင်းရိုင်းပင်ပြောကာ ကျောက်ခိုး၏နားချောင်
 တို့ ဖြတ်အုပ်လိုက်သံက -

“ဖောင်း”ခနဲ ပတ်မကြီးတီးသံအလား။ ကျောက်ခိုးနားများ
 စင် အူထွက်သွားသည်။ တောက်!.. ညနေက အသေအချာစစ်ပြီးမှ
 ပြန်သိမ်းလာတာပါ။ အခုမှ ဘယ်ကဘယ်လို တစ်ကောင်က လျော့နေ
 ရသလဲ။ လျော့ရင်လည်း တခြားအကောင်လျော့တာ မဟုတ်။ ဘယ့်
 နှယ်ဗျာ။ သူ့အချစ်တော်နွားမှ ပျောက်ရတယ်လို့။

“အနေနပ် ပြန် .. ပြန်ရှာကြည့်လိုက်ပါဦးမယ် အဘရယ်။
 ဒီကောင်ကြီး ဝေးဝေးမသွားလောက်ပါဘူးဗျ”

ဟုဆိုကာ ကျောက်ခိုး အရှူးကွက်နင်းရင်း စပ်မြီးမြီးလုပ်ပြီး
 နွားရှာထွက်လာခဲ့တော့သည်။

“ရအောင်ရှာလာခဲ့။ မတွေ့ရင် မင်း ငါ့အကြောင်းသိတယ်
 နော်။ ရေမှငရွေး၊ ကုန်းမှာမြေပွေး၊ ရိုးကြီးရွာမှာ အောင်ဌေးတဲ့။
 အသေအချာ မှတ်သွား”

ကိုင်း ပြတ်ကရော၊ ဘယ့်နှယ်ရှိစ။

ညနေကနွားတွေ အကုန်ပြန်သိမ်းတော့ သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းနား
 ဖာပါ။ ဧကန္တ ဒီကောင်ကြီး သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းနားမှာပဲရှိရမယ်ဟု အပိုင်
 ထွက်ပြီး ကျောက်ခိုးတစ်ယောက် သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းနားသို့ ရောက်လာ
 တော့သည်။

မြေကြမ်းသည်ဆိုသော သိဒ္ဓိရှင်ကုန်း
 ရိုးကြီးရွာ မြောက်ဘက်ပိုင်း တောစပ်နားမှာရှိသည်။
 မြေကြမ်းသည်ကုန်းဟူ၍လည်း နာမည်ကြီးသည်။ ဘယ်လိုမြေကြမ်း
 ပြီး၊ ဘယ်လိုနာမည်ကြီးသလဲတော့ ကျောက်ခိုးမသိ။

သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းပေါ်မှာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများစွာက ဝါးမြို့ ခုံးအုပ်ထားသည့် ဘုရားလိုလို၊ စေတီလိုလို အုတ်ပုံအပျက်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိသည်။ တစ်ခါတရံ နွားကျောင်းလာကြသည့် နွားကျောင်းသားများ သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းပေါ်ရောက်လျှင် လူသံများကြားရပြီး အသေအရာလိုက်ရာကြည့်လျှင်မူ ဘာမှမရှိ။

တစ်ခါတရံ ရယ်သံများ၊ စကားပြောသံများ၊ မြွေတွန်သံများကိုလည်း ကြားရကာ အုတ်ပုံအပျက်ကြီးနားတွင်လည်း ယောက်ျားလိုလို၊ မိန်းမလိုလိုသဏ္ဍာန်များကိုလည်း တွေ့ရကြောင်း ကြားဖူး၊ ဆုံဖူးသူများက ပြောကြလေရာ တချို့က . . ဒါဟာ သရဲ၊ တချို့ကလည်း ဒါတွေဟာ "ကျတ်" တွေပင်ဖြစ်ကြောင်း အမျိုးမျိုး ထင်ကြေးပေးကြလေသည်။

နောက်ဆုံး ရိုးကြီးရွာမှ နွားကျောင်းသားများပင်မက အခြားရွာနီးချုပ်စပ်မှ နွားကျောင်းသားများ၊ ထင်းရှာသူများလည်း သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းဆိုလျှင် အဝေးကြီးက ရှောင်ရှားသွားကြသည်။

"တောက်! . ."

အခုချိန်အထိ အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့သေးဘူး။ ငါ့ကိုတော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့နွားဟု စိတ်ထဲကနေ ကျိန်ဆဲပြီး ကျောက်ခိုးတစ်ယောက် ဒေါသပုန်ထနေလေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှောင်အတိကျလာသည်။

ဆောင်းဝင်စဉ်နေ့တာတိုပြီး ညတာရှည်လာသည်။ ဒါပေမယ့် အဆန်းမဟုတ်။ ကျောက်ခိုးတာဝန်က "ဆိုးပေ" ကိုတွေ့ဖို့ပဲ။

"ဂလောင် . . ဂလောင်"

အသံ။ ဒါ . . ဆိုးပေလည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသည့် ခလောက်အသံ။ ကျောက်ခိုး ဘတ်သီး (မျက်လုံး) နှစ်လုံး ဝင်းလက်သွားသည်။ ခလောက်သံလာတာက အုတ်ပုံအပျက်ကြီးနားကမို့ ကျောက်ခိုး ချုံတွေ၊ နွယ်တွေကိုဖြုတ်ပြီး အုတ်ပုံအပျက်ကြီးအနား ရောက်လာသည်။

မတွေ့။ နွားမပြောနှင့်၊ ခြေရာခွက်တောင် ကျောက်ခိုးမတွေ့။ ဘာလဲဟာ! . . စောစောက ခလောက်သံကို သူ နားနှင့်ဆက်

ဆက်ကြားခဲ့ရတာပါ။ ကျောက်ခိုး စိတ်တိုလာသည်။

"ဖုန်း" ခနဲ မြေကြီးတွေကို ခြေနှင့်တန်ပစ်လိုက်သည်။

အားလားလား! . . သွားပြီ။ ခြေထောက် အကြောတင်သွားလေပြီ။ လမ်းလျှောက်လို့တောင် မရ။ ကျောက်ခိုးထိုင်ချလိုက်ပြီး ခြေထောက်ကိုသာ ဖွတ်နေလျက်။ ထိုစဉ် -

"ဟင်! . . ဒါ ဘာလေးပါလိမ့်"

ဟုဆိုကာ သူ့ခြေထောက်အောက်မှာ တလက်လက်နှင့် ထွက်ပေါ်နေသည့်အရာလေးကိုမြင်ပြီး ကျောက်ခိုး ချက်ချင်းပင် တူးဆွဖော်စဉ်လိုက်သည်။

"မြတ်စွာဘုရား! . . ဒါ . . ဒါ"

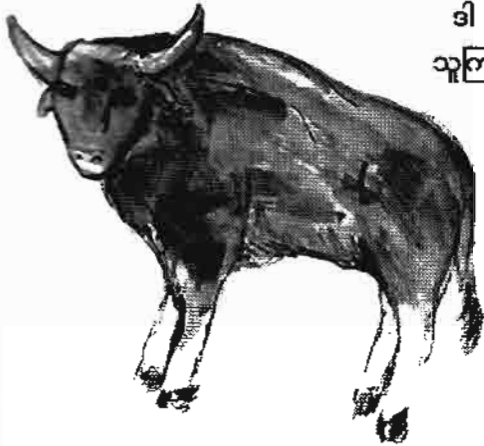
ကျောက်ခိုး အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသွားသည်။ ခြေထောက်နာတာကိုပင် သတိမရတော့။ သူ့လက်ထဲမှာရှိနေသည့်အရာက ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြား ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ လောဘစိတ်က ထက်လာသဖြင့် ရှိဦးမလားဆိုပြီး ထပ်တူးကြည့်လိုက်တော့ ပေစာတစ်ခု ထပ်မံရှာတွေ့ပြန်သည်။

ပေစာပေါ်မှာ ရေးသားထားသည့်စာကို မှောင်နေ၍ ဖတ်လို့မရ။ အင်္ကျီရင်ဘတ်ထဲပေစာနှင့်အတူ ရွှေဒင်္ဂါးပြားကို ထည့်ကာ ကျောက်ခိုး ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ နွားရှာဖို့ပင် သတိမရတော့။ အဖျော်လွန်ပြီး ကျောက်ခိုး ရွာဘက်ပြန်သွားချေပြီ။ ကျောက်ခိုး ပြန်သွားပေမယ့် သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းပေါ်မှ လူမဲကြီးတစ်ယောက် ခါးထောက်ပြီး ကြည့်နေသည်ကိုတော့ ကျောက်ခိုးတစ်ယောက် မသိရှိလိုက်ပေ။

ကျောက်ခိုးပြန်ရောက်လာတော့ အဘသူကြီးက "ဆိုးပေ" ကို အစာတောင်ကျွေးနေလျက်။

"မင်း ထွက်သွားပြီး မကြာဘူး၊ ဆိုးပေ ပြန်ရောက်လာတာကွ" ဟု အဘသူကြီးကဆိုလိုက်ရာ ကျောက်ခိုးမျက်လုံးများပင် ပြူးသွားလေသည်။

ဒါ . . ဒါဆို သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းမှာ
သူကြားခဲ့သည့် ခလောက်သံက
ဆိုပေရဲ့ ခလောက်သံ
မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဘုရား။
ဘုရား။ အခုမှ ခေါင်းက
ကြာဆံတွေပင် ထောင်
လာသည်။ တစ်ကိုယ်
လုံးလည်း ကြက်သီးများ
ပင် ထသွားလျက်။

နွားဆိုးပေကို ကြည့်
လိုက်တော့ သူမဟုတ်သလို။ ထို့

ကြောင့် “ရွေးမသားနွား” ဟု ကျောက်ဒိုးစိတ်ထဲကနေ ဆဲတော့
သည်။

ကျောက်ဒိုးလည်း ရေမိုးချိုး၊ စားသောက်ပြီး ညရောက်တော့
နွားတွေကို ခြင်ဆေးထွန်း၊ အစာကျွေး၊ ရေတိုက်ပြီးနောက် အိပ်ရာဝင်
ခဲ့တော့သည်။ မအိပ်ခင် သူရရှိလာခဲ့သည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးကို ထုတ်
ကြည့်လိုက်သည်။ ကြည့်စမ်း . . ရွှေတွေကိုအိလို။ ကျောက်ဒိုး
မျက်လုံးထဲ ရွှေဒင်္ဂါးအရောင်က တလက်လက်နှင့်။

ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ကာလက ရွှေဒင်္ဂါးမှန်း ကျောက်ဒိုးမသိ။
လက်ရာကတော့ အတော်ကို မြောက်လှသည်။ ရွှေဒင်္ဂါးရှေ့မျက်နှာ
တွင် ဒေါင်းပုံပါပြီး နောက်ဘက်မှာက စားနှစ်လက်ကို ကြက်ခြေခတ်
ထားသည့် ပုံစံပါရှိလေရာ တော်တော် အနုပညာဆန်ပါလားဟုပင်
ကျောက်ဒိုးစိတ်ထဲ မှတ်ချက်ပြုလိုက်မိသည်။

တလက်စတည်း ပေစာကိုပါထုတ်ကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်မိ
သည်။ ပေစာပေါ်မှာ စာနှစ်ပိုဒ်ကိုရေးသားထားပြီး ပထမတစ်ပိုဒ်မှာ
ရေးသားထားသည်က -

“ကျောက်လှေတစ်စင်း။ ရွှေကိုးတင်း”
ဟူ၍ ရေးသားထားပြီး

ဒုတိယအပိုဒ်မှာတော့ -

“ရှိတော့ရှိသည်။ ယူ၍မရ။

ရလေ၊ လိုလေ . . အိုတစ္ဆေ”

ဟူ၍တို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းမသိ။ ဒေါင်းရှုပ်
ခဲနိုင်။ ရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးကိုသာ မက်မက်မောမောနှင့်ကြည့်ပြီး
ကျောက်ဒိုးတစ်ယောက် မျက်လုံးများမှေးစင်းလာကာ အိပ်ပျော်ခြင်း
ဘက်သို့ ကူးသန်းသွားလေတော့သည်။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသလဲမသိ။ မိမိရင်ဘတ်
အပေါ်မှာ တလှုပ်လှုပ်၊ တရွရွဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုက လှုပ်ရှားလာနေ၍
ကျောက်ဒိုးလန်နီးလာကာ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟာ! . .”

ကျောက်ဒိုးတစ်ယောက် ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိသမျှ သွေးကြောတွေ
ပေါက်ထွက်မတတ် အံ့ဩသွားရလေသည်။ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တလှုပ်
လှုပ်၊ တရွရွရှိနေတာ တခြားမဟုတ်။ အရိုးခေါင်းတစ်ခေါင်း ခင်ဗျ။

အံ့မယ် . . အရိုးခေါင်းက လှုပ်လိုက်တိုင်း၊ လှုပ်လိုက်တိုင်း
“ထဝင်ဝင်” အသံကပေါ်ထွက်လာရာ ကျောက်ဒိုး လေပင် မလည်နိုင်။
ကြည့်နေရင်းမှ အရိုးခေါင်းက ကျောက်ဒိုးဘက်လှည့်လာပြီး -

“မင်းယူလာတဲ့ပစ္စည်း မင်းပြန်ထား”

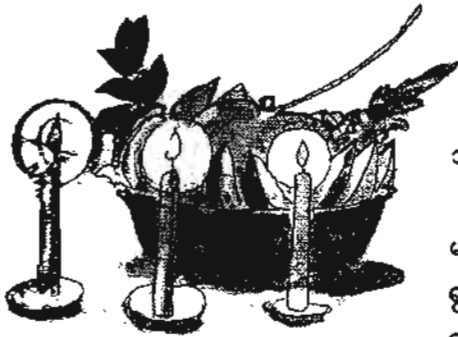
ဟုပြောပြီး ပါးစပ်ကြီးကို အသားကုန်ဖြူလိုက်ရာ ကျောက်ဒိုး
တစ်ယောက်ငယ်သံပါ၊ ပါအောင် လန်အော်မိလိုက်ချေသည်။

“အား! . .”

“သရဲဗျို့ . . သရဲ၊ သရဲ၊ သရဲ”

ရွေးများက ရွဲနှစ်နေသည်။ ဘေးဘီကို ကြည့်လိုက်တော့
သာမှ မရှိ။ လက်စသတ်တော့ သူ သူ အိပ်မက်၊ မက်နေတာပါလား။
“တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အိပ်မက်” ဟုဆိုပြီး သူ့လက်ထဲ
မှာ အတင်းဆုပ်ကိုင်ထားသည့်အရာလေးကို ဖြည့်ကြည့်လိုက်တော့
သူ့ကောက်ရလာခဲ့သည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားလေး။

ဘနုး သိုက်စွန်းကြမည်သူများ

သူက ကျောက်နီ သူငယ်ချင်း။

ရိုးကြီးရွာကတော့ မဟုတ်။ ရိုးကြီးရွာနှင့် (၃) ရွာကျော် ရှင်ကြီးရှင်လေးရွာက ဖြစ်သည်။ ငနက်ပြာ

ဆိုသည့်အတိုင်း နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အသားအရေမှာ တစ်ကိုယ်လုံး မဲသလို၊ နက်သလို၊ ပြာသလိုလိုနှင့်မို့ နာမည်ရင်း "ကျော်စွေ" ဆိုသည့် နာမည်ပျောက်ကာ ငနက်ပြာဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးကို ရခဲ့တာခင်ဗျ။

ဒါပေမယ့် "ငနက်ပြာ" ဆိုတဲ့ကောင်က ခေတဲ့ကောင်တော့ မဟုတ်။ ပွဲစားယောင်ယောင်၊ ဘာယောင်ယောင်သမား။ လည်လိုက်တာမှ မွတ်လို့။ အပေါင်းအသင်း ဘာစုံသလဲမမေးနဲ့။ နေရာအနှံ့မှာ ငနက်ပြာ ဘော်ဒါ၊ ဘော်ကျွတ်တွေက ဒုနဲ့ဒေး။

ယခုလည်း ကျောက်ခိုးတစ်ယောက် ငနက်ပြာရဲ့ရွာဖြစ်တဲ့ ရှင်ကြီးရှင်လေးဆိုတဲ့ရွာကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ အကြောင်းကတော့ တခြားတော့မဟုတ်။

"ရွှေအရည်အသွေးက ပြောစရာမလိုဘူး။ ကျောက်ခိုး မင်းဒါကို ဘယ်ကရလာခဲ့တာလဲ"

ဟုမေးလိုက်သူက ငနက်ပြာ။

"ငါတို့ရွာ မြောက်ဘက်တောတန်း သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းကို မင်းသိတယ် မဟုတ်လား။ အေး . . . အဲဒီက ရလာခဲ့တာပဲ မောင်"

ဟု ငနက်ပြာလက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးရရှိလာပုံနှင့် မနေညက ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ မြင်မက်ခဲ့သည့်အိပ်မက်အကြောင်းကိုပါ ငနက်ပြာအား ရှင်းပြလိုက်လေသည်။ ငနက်ပြာက ကျောက်ခိုးရှင်းပြသမျှ ခေါင်းလေးညှိတ်၊ ဆရာကြီးဂိုက်ဖမ်းပြီး -

"တော်တော် ထူးဆန်းစရာကောင်းပါလား . . . ကျောက်ခိုးချအော် . . . ဒါနဲ့ မင်းက ဒီရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးကို ရောင်းချင်တယ်ဆိုပါတော့ ဘုတ်လား"

ဟု မေးလာသည်နှင့် -

"အေးကွာ . . . တန်ရာ၊ တန်ကြေး ဘယ်လောက်ရှိမှန်း မသိပါဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း မင်းအားကိုးပြီး လာခဲ့ရတာပေါ့ဗျာညီပါဦးကွာ"

ကျောက်ခိုးတစ်ယောက် အကူအညီတောင်းခံလေပြီ။ အလာဘ က ငယ်ထိပ်တက်ဆောင့်နေသည် မဟုတ်လော။

"ကိုင်း . . . ဒါဖြင့် ခဏစောင့်။ ငါ့မိတ်ဆွေ ဆရာကြီးတစ်ယောက် ငါ့အိမ်ရောက်နေတယ်ကွ။ သူက ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်အကြောင်း အားလုံးနားလည်တယ်။ သူ့ပြုကြည့်မှရမယ်"

"အဲ . . . အဲဒီ ဆရာကြီးမရှိဘူးလား"

"ဘုန်းကြီးကျောင်း ခဏသွားတယ်။ တော်လေးနေပြန်လာ တော့မှာပါ။ မင်းထမင်းရော စားခဲ့ပြီးပလား"

"ပြီးခဲ့ပါပြီကွာ"

ကျောက်ခိုးစိတ်ထဲ ငနက်ပြာပြောသည့် ဆရာကြီးနှင့်သာ အမြန်ဆုံးတွေ့ချင်နေသည်။

မကြာပါ။ ငနက်ပြာပြောသည့် ဆရာကြီး ရောက်လာပါပြီ။ အသက်က (၅၀)ကျော်လောက်တော့ ရှိမည်။ ဥပမိရုပ်က ရုပ်ရှင်ထဲက လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်လိုလို ပုံစံမျိုးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကားကား၊ ခန္ဓာကိုယ်က ဝထုတ်ထုတ်နှင့် လုံးဝကို ဥပမိကစမတ်ကျပြီး လူရှိန်စရာ ကောင်းလွန်းလှသည်။

ငနက်ပြာက ဆရာကြီးနှင့်ကျောက်ခိုးကို အပြန်အလှန် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် ကျောက်ခိုးယူလာသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးတို့ ထုတ်ပြကာ ကျောက်ခိုးကြံ့ခွဲရတဲ့ အဖြစ်အပျက်များကိုပါ ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ဆရာကြီးနာမည်က "ဆရာညို"။

“ဘုရားကိုးဆူ ဆရာညို” ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ဘာကြောင့် ဒီနာမည်ခေါ်ရလဲ ကျောက်ဒိုးမသိ။ ဆရာညိုက ရွှေဒဂါးပြားလေးတို့ ကြည့်ပြီး -

“တန်ဖိုးကတော့ ဖြတ်လို့ မရဘူးကွ။ အရမ်းကို ရှေးကျလွန်း နေတယ်။ ဒီမယ် . . မောင်ကျောက်ဒိုး ဆရာအထင်ပြောရရင် မင်း ရလာခဲ့တဲ့နေရာမှာ အဲဒီလိုရွှေဒဂါးပြားတွေ ထပ်ရှိအုံးမယ်လို့ ဆရာ ထင်တယ်ကွာ”

ဟုပြောချလိုက်ရာ ကျောက်ဒိုးတစ်ယောက် လောဘစေ ကြောင့် ထရန်မတတ် ဝမ်းသာသွားသည်။ တလက်စထဲ ပေစာကိုထီ ထုတ်ပြလိုက်တော့ ဆရာညိုကဖော်ပြပြီး -

“မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲဘဲဟေ့ . . ရွှေဒဂါးပြားတင် မဟုတ် ဘူး။ တစ်သက် . . အိုကွာ . . ဆယ်သက်စားမကုန်တဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ အဲဒီနေရာမှာ ရှိနေတယ်ကွ”

ဆိုပြီး ပြုန်းစားကြီးပြောချလိုက်ရာ ဒီတစ်ခါ ကျောက်ဒိုးထီ မက ငနက်ပြာကိုယ်တိုင်ပင် အံ့ဩဝမ်းသာသွားကြသည်။

လောဘဇာတ်ရှိန်ကတော့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် တက်လာချေ ပြီတကား။

“သေ . . သေချာရဲ့လား ဆရာညိုရယ်”

ဟု မေးလာသူက ငနက်ပြာ။

“ဆရာညိုကွ။ မဖြစ်ရင် ဖဲတောင်မရိုက်ဘူး”

အဲဒါ ဆရာညိုရဲ့ ရဲရဲကြီး ကတိစကားသံ။

“ဒါ . . ဒါဆို ကျုပ်တို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဆရာညို”

ကျောက်ဒိုး မေးလေပြီ။

“ဒီကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားဖို့ လိုတယ်။ ဒီလိုလုပ် . . ကျောက်ဒိုး မင်းရွာမင်းပြန်၊ မနက်ဖြန်နေ့လယ်လောက် ငါတို့လာခဲ့မယ်ကွာ”

ဆရာညိုက ဇယားချလေသည်။ ကျောက်ဒိုးလည်း ဆရာညို ပြောသည့်အတိုင်း ရွာကို ပြန်ခဲ့သည်။ ကျောက်ဒိုးပြန်သွားပြီးနောက် ဆရာညိုက -

“ငါရှာနေတဲ့သိုက် အခုမှပဲ တွေ့တော့ ဘယ်ဟေ့၊ ဟန်ကျသကိုး အဟက်ဟက်” ဟုဆိုလိုက်ရာ နားမလည်သူက ငနက်ပြာ။

“ဘာ . . ဘာသိုက်လဲ၊ ဆရာ ညို . . ကျုပ်ကို နားလည်အောင် ရှင်းပြ မိဦးချ”

“ရှေ့ . . ဒီပေစာကို ဖတ် ကြည့်”

ဟုဆိုကာ ဆရာညိုက သူ့ ဓာတ်အိတ်ထဲမှ ပေစာတစ်ခုကို ထုတ် ဖြလိုက်သည်။ ဆရာညိုထုတ်ပြသည့် ပေစာမှာ ကျောက်ဒိုး ယူလာသည့်ပေစာ နှင့်ထပ်တူ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်နေသည်ကို ငနက်ပြာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ပေစာပေါ်မှာ ရေးသားထားသည်က -

“ဘုရားတစ်ဆူ ဂူတစ်လုံး၊
လူကြီးဆယ်လှမ်း မြောက်ဘက်တန်း၊
ညာခြေထောက်မြောက် သုံးချက်ပေါက်”
ဟူ၍တည်း။

“အဲဒါ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဆရာညို”

“မင်း သိလာပါလိမ့်မယ်၊ ငနက်ပြာရာ ဟား . . ဟား . . ဟား”
ဆရာညို ရယ်သံကြီးက ငနက်ပြာအိမ်ထဲ ဟိန်းထွက်သွား လေသည်။

ဆိုရပါလျှင်မူ ဆရာညိုဆိုတာ တခြားလူတော့မဟုတ်။ သိုက် ဆရာတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ သူ ဒီဘုရားသိုက်ကို ဆိုက်ရှာလာတာ ကိုးဆူပြည့်ခဲ့လေပြီ။

ဒါကြောင့်လည်း “ဘုရားကိုးဆူ ဆရာညိုရယ်” ဟု အမည် ထွင်ရခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဆရာညို လက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ပေစာက

သူ့မိတ်ဆွေ ဆရာကြီးဦးလှိုင်ထံမှ ရရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး ဦးလှိုင်ဆိုတာကလည်း သူ့လို သိုက်ဆရာကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဒီဘုရားသိုက်ကို ရှာတွေ့လာခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

နောက်တော့ ဦးလှိုင်က ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာမှုနှင့် သူ့ရဲ့ မကောင်းမှုဒဏ်များကြောင့် အသက်ဆုံးပါးခါနီး ဆရာညိုကိုခေါ်ကာ သူ့ရဲ့ပေစာကို ဆရာညိုလက်ထဲအပ်နှံခဲ့ခြင်းပင်။

“အဲဒီ ဘုရားသိုက်ကို ရအောင်တူးပါ”

ဟု မှာကြားပြီး ဆုံးပါးသွားလေတော့သည်။

ယခု ဆရာညိုတစ်ယောက် လမ်းပျောက်ရင်းမှ လမ်းစတွေ့နေပြီ။ အပြီးသတ် လျှောက်လှမ်းဖို့သာ လိုတော့သည်။ ဤခရီး နီးနေပြီ။ နီးနေပြီဟု ဆရာညိုတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှ ကြွေးကြော်လိုက်သံကိုတော့ဖြင့် ငနက်ပြာ ကြားသိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းပေါ်မှာ လူသုံးယောက်။ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင်ယောင်နှင့် မည်သူတွေနည်း။ တခြားသူဟုတ်ရိုးလား။ ဆရာညို၊ ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ခိုးပင်။ ဆရာညိုသည် ပေစာထုတ်ကောက်ရခဲ့သည့်နေရာကို လိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ဝိုက်ပေးကြမ်းနေသည်။

ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ခိုးပင်မှာ ဆရာညိုကိုကြည့်ပြီး နားမလည်။ ဆရာညိုက ပေစာနှစ်ခုကိုထုတ်ပြီး-

“ဘုရားတစ်ဆူ ဂူတစ်ဂူတဲ့”

“ရှာကြစမ်းကွာ”

ဟုအမိန့်ပေးလိုက်ရာ ငနက်ပြာနှင့်ကျောက်ခိုး ဘုရားနှင့်ဂူကို လိုက်ရှာကြသည်။ အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ မတွေ့။ ဆရာညို စဉ်းစားလေပြီ။ သူ့မျက်စိထဲမြင်တွေ့လိုက်ရသည်ကား သူတို့ရှေ့မှာ ရှိနေသည့် အုတ်ပုံပျက်ကြီး ဖြစ်သည်။

ဒါ . . . ဒါ ဘုရားတစ်ဆူပေါ့။ ဟုတ်ပြီ။ ဘုရားတစ်ဆူတော့

တွေ့ပြီ။ ဂူတစ်ဂူ ရှာစမ်းဟဲ့ ဂူ။ မတွေ့။ လုံးလုံးကိုမတွေ့။ ကြွက်တွင်းခင် မတွေ့ကြ။

ဒီတော့ ဆရာညို တစ်မျိုးပြောင်းပြီး စဉ်းစားလိုက်သည်။ ပြောင်းပြီးစဉ်းစားလိုက်သည်။ ပေစာ။

“လူကြီးဆယ်လှမ်း မြောက်ဘက်တန်း”

“တောက် ! . . ညံ့ပါကွာ”

“ဟေ့ . . ငနက်ပြာ ဒီဘုရားကြီးပျက်ကနေ မြောက်ဘက်တို့ ဆယ်လှမ်း လှမ်းစမ်းကွာ”

ဟု ငနက်ပြာအားခိုင်းလိုက်ရာ ငနက်ပြာကခေါင်းညှိတ်ပြီး မြောက်ဘက်ကို ဆယ်လှမ်းလှမ်းလိုက်သည်။

“တစ်”

“နှစ်”

“သုံး”

“...”

“...”

“ကိုး”

“တစ်ဆယ်”

ဆယ်လှမ်းအတိမှာပင် လုံးဝ ထင်မှတ်မထားသည့် အရာက ပေါ်လာသည်။ လူကြီးတစ်ယောက် ခေါင်းပေါင်းကြီးနှင့် အပေါ်ပိုင်းအကျီဝတ် ထား။ အောက်ပိုင်းကို ပုဆိုးခါးတောင်းကျိုက်ကြီးနှင့်။ ဒီလူကြီး ဘယ်က၊ ဘယ်လိုရောက်လာသလဲ ဆရာညိုတို့သုံးယောက်လုံး မမြင်လိုက်ကြ။

“ဒါ မင်းတို့ကောင်တွေရှိနေရမယ့် နေရာမဟုတ်ဘူး။ အခု ချက်ချင်း ထွက်သွားကြ ”

ဟု အသံဩဩကြီးနှင့် အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ငနက်ပြာရော၊ ကျောက်ခိုးပါ ထိတ်လန့်သွားကြလေသည်။ ဆရာညိုကတော့ အမူအရာမပျက် အေးဆေးပင်။ လူကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး-

“ကောင်းပါပြီ . . ကျုပ်တို့သွားပါ့မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့

ပြန်လာခဲ့မှာပါ”

ဟု ဆိုကာ ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ခိုးကိုခေါ်ပြီး သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ကျောက်ခိုးက နောက်ကိုပြန်လှည့်ကြည့်တော့ စောစောက လူကြီးမရှိတော့ပေ။

သတိပေးလာသည့် ကြောက်စရာလူကြီး

ကျောက်ခိုး အိမ်မှာပင်ဖြစ်သည်။ အဘသူကြီးအောင်ဌတော့ အိမ်မှာမရှိ။ ဘယ်သွားနေသလဲမသိ။

“အဲဒီလူကြီးက ဘယ်ကဘယ်လိုရောက်လာတဲ့လူကြီးလဲ ဆရာညို” ဟု ငနက်ပြာက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ငါလည်းမသိဘူးကွ . . ဒါပေမယ့် အဲဒီလူကြီးကို ငါ တစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တော့ နေရောင်အောက်မှာ သူ့ရဲ့ အရိပ် လုံးဝမပေါ်ဘူးကွ။ နောက်ပြီး မျက်တောင်လည်းတစ်ချက်မှ မခတ်ဘူး”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ခိုး နှစ်ယောက်သားထိတ် လန့်သွားကြလျက်။

“ဘီလူးများလား ဆရာညိုရယ်”

“သရဲနေမှာပါကွာ”

ဒါက ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ခိုးရဲ့ထင်မြင်ချက်များ။

“ကဲပါ . . ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ အခု ငါတို့ပြန်မယ် . . ကျောက်ခိုး မင်း ဒီကိစ္စကို နှုတ်လုပ်ပါစေနော်”

“စိတ်ချ ဆရာညို”

ဆရာညိုတို့ ပြန်သွားပြီး မကြာ။ အဘသူကြီး ပြန်ရောက်လာလေသည်။ ကျောက်ခိုးလည်း ဟိုယောင်၊ ဒီယောင်လုပ်ရင်း နွားတွေကို အစာကျွေးနေလိုက်တော့သည်။

ညပိုင်းအိပ်ခါနီး ကျောက်ခိုးတစ်ယောက်နေလည်ကကိစ္စ

တွေ စဉ်းစားပြီး အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ အိပ်ပျော်သွားပေမယ့် တစ်စုံ၊ တစ်ယောက် စာ သူ့ကို လှုပ်နှိုးနေလေရာ ကျောက်ခိုးမျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်! . .”

ဟိုလူကြီး။ သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းမှာ တွေ့ခဲ့ရသည့် လူကြီး။ သူ . . သူ ဘယ်လိုရောက်လာသလဲ။

“ခင် . . ခင်ဗျား”

“လူမိုက် မင်းလိုလူမိုက်မျိုး ဒီဇမ္ဗူမှာရှိမယ်လို့တောင် ထင်ဘူး”

“ခင်ဗျား ဘယ် . . သူ . . လဲ၊ ကျုပ် . . ကျုပ်ကိုဘာ . . ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ”

“ငါ ဘယ်သူဆိုတာ မင်းသိဖို့မလိုဘူး။ ငါ အခုလာတာ မင်းတို့ကို နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေးဖို့နဲ့ မင်းယူသွားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်လာထားဖို့ ငါလာပြောတာ”

“ဘာလဲ၊ ခင် . . ခင်ဗျားက ကျုပ် . . ကျုပ်ကို မြိမ်းခြောက်နေတာလား” ဟု ကျောက်ခိုးက မေးလိုက်ရာ လူကြီးက အတော် စိတ်ဆိုးလာဟန်ဖြင့် -

“မင်းကို ငါရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောချင်ဘူး။ မင်းတို့ ကောင်တွေ ငါတို့ပိုင်နက်ထဲကို လုံးဝမလာနဲ့။ မင်းယူသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ တို့လည်း အချိန်မီလာထားပါ။ နောက်မှ ငါ့အဆိုးမဆိုနဲ့”

ဟုဆိုပြီး လူကြီးက သူ့ခေါင်းကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဖြုတ်ပြီး ရင်ဘတ်မှာပိုက်ကာ -

“ငါပြောတာ လုံးဝမမှန်နဲ့။ လုံးဝမမှန်နဲ့၊ ဟား . . ဟား . . ဟား” ဟု ခေါင်းပြတ်ကြီးက ရယ်ပြီးပြောလေရာ ကျောက်ခိုးလန့်ပြီး

အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

“အား! . .”

သူ့အော်သံကြောင့် အဘသူကြီး နိုးလာပြီး -

“ဘာ . . ဘာဖြစ်တာလဲဟ၊ ကျောက်ခိုးရ” ဟု မေးလိုက်ရာ-

“အိပ်မက် မက်နေတာပါ အဘသူကြီး”

“ဖို့ . . ငါ့နယ်။ ဘာများလဲလို့။ သရဲများ ကုတ်ချိုးသတ်နေပြီ

ထင်တာ၊ ငါ့လစွီးတဲ့မှပဲ”

အဘသူကြီးအောင်ဌေး ရှူးရှူးရဲရဲဖြင့် ပြန်ထွက်သွားလေ တော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ဆရာညိုတို့နှင့်တွေ့သောအခါ ညဏ အိပ်မက်အကြောင်းကို ကျောက်ခိုးပြန်ပြောပြလိုက်သည်။ ဆရာညို ကတော့ -

“ သွေး၊ လေ ချောက်ခြားပြီးမက်တာပါကွာ၊ အရေးမလုပ် စမ်းပါနဲ့၊ ဒီနေ့ ငါတို့ အရေးကြီးလုပ်စရာရှိတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကျောက်ခိုးက -

“ဘာများလဲ ဆရာညို”

ဆိုပြီးမေးတော့ -

“ငါတို့ (၃)ယောက် သစ္စာပြုရလိမ့်မယ် ကျောက်ခိုး”

“ဘယ် . . ဘယ်လို သစ္စာပြုရမှာတုန်း ခင်ရာ”

ဟု ကျောက်ခိုးမေးလိုက်ပြီး ဆရာညိုက ရေလေးတစ်ခွက် နှင့် ဓားတစ်ချောင်းကိုယူကာ -

“သွေးသစ္စာ ပြုရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောပြီး သူ့လက်ဖဝါးအား ဓားဖြင့်ခြစ်လိုက်ရာ သွေးများ က ရေလေးခွက်ထဲ စီးကျလာလေတော့သည်။

ငနက်ပြာကလည်း ထိုနည်းအတူလိုက်လုပ်ပြီး ကျန်နေသူက ကျောက်ခိုး။ ဓားကို တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ယူပြီး လက်ဖဝါးကို ခြစ်ချ လိုက်လေတော့သည်။ ပြီးနောက် ဆရာညိုက -

“ငါတို့ အခုလုပ်ရမယ့် အလုပ်ကြီး အောင်မြင်ပါစေ။ ငါတို့

။

“ဘုရားသိုက်ကိုစောင့်တဲ့ ဥစ္စာစောင့်ကလည်း နောက်ထပ် လူစားလဲ မခံရမချင်း သူ့အကုသိုလ်၊ ဝင့်ကြေးအတိုင်း စောင့်ပေးရတာပဲ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သိုက်ဆိုတာ ဝေမာန်က ပြိတ္တာအနွယ်ဝင်တွေပေါ့ကွာ”

(၃)ယောက် တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက်၊ ဘယ်သူကမှ သစ္စာ မစောက်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က သစ္စာဖောက်ခဲ့လျှင် အဲဒီ ခု သွေးပွက်ပွက်အန် သေပါစေသား”

ဟု တိုင်တည်ပြီး ရေလေးခွက်ထဲမှ သွေးများကို တစ်ကျိုက် မော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ငနက်ပြာသောက်သည်။ ဒီမှ ကျောက်ခိုးအလှည့်။ တွေဝေစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ယူပြီး မော့ သောက်ပစ်လိုက်သည်။

သုံးယောက်ပေါင်းလောင်းကျော် ဖာတ်လမ်းက စပါပြီ။

“ဘုရားသိုက်ဆိုတာဘာလဲ အဘသူကြီး”

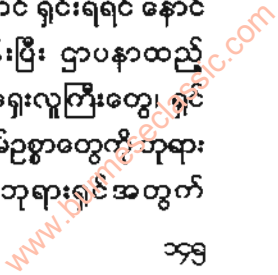
ဟု မေးလာသူက ကျောက်ခိုး။ ဒါကို အဘသူကြီးအောင် ဌေး က ချက်ခြင်းပြန်မဖြေ။

“ဘာလို့ သိချင်တာလဲ ကျောက်ခိုး” ဟု မေးလိုက်ရာ -

“ဗဟုသုတရအောင်လို့ပါ . . အဘရယ်”

ဆိုပြီး ရှီးချလိုက်လေသည်။ အဘသူကြီးက ကွမ်းယာ အစ်ယာထုတ်ဝါးပြီး-

“ဘုရားသိုက်ဆိုတာ မင်းနားလည်အောင် ရှင်းရရင် နောင် ခွင့်လာမယ့် အရိမတ္တယျဘုရားရှင်ကိုရည်မှန်းပြီး ဌာပနာထည့် အားကြတာကိုခေါ်တာကွ။ နောက်တစ်မျိုးက ရှေးလူကြီးတွေ၊ ရှင် ဘုရင်တွေလက်ထက်ကပေါ့ကွာ၊ သူတို့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို ဘုရား ထည်ရာမှာ ဌာပနာထည့်ပြီး နောက်ပွင့်မယ့် ဘုရားရှင်အတွက်

ရည်ရွယ်ပြီး လှူဒါန်းခဲ့ကြတာပေါ့”

“အဲဒီလိုနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာလာလို့ ဘုရားစေတီ၊ ပုထိုးတွေလည်း ယိုယွင်းပျက်စီးလာတာပေါ့ကွာ။ ဒါတွေကို သိထဲ့ သိုက်ဆရာတွေကဖော်ပြီး ကိုယ်ကျိုးအတွက် သုံးမယ်ပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် ထင်သလောက် မလွယ်ဘူးကွ။ ရှေးလူကြီးတွေက ဘုရားဌာပနာထည့်ပြီးတာနဲ့သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြခဲ့ကြတာ”

“ဘုရား ဌာပနာတွေကို မသမာသူတွေ တူးဖော်ယူခဲ့ရင် အဲဒီလူတွေ ဘေးဆိုး၊ ဒုက္ခကျရောက်ပြီး ဘုရားမှာ အစောင့်အဖြစ်နဲ့ (ဥစ္စာစောင့်) အဖြစ်နဲ့ နေရတာပေါ့ကွာ။ ဘုရားသိုက်ကိုစောင့်ထဲ့ ဥစ္စာစောင့်ကလည်း နောက်ထပ် လူစားလဲ မခံရမချင်း သူ့အကုသိုလ် ဝဋ်ကြွေးအတိုင်း စောင့်ပေးရတာပဲ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သိုက်ဆိုတာ ဝေမာန်က ပြုတ္တာအနွယ်ဝင်တွေပေါ့ကွာ”

အဘသူကြီးက မောသွားဟန်ဖြင့် ရေခွေးတစ်ခွက်ငဲ့သောက်လိုက်သည်။ ပြီးမှ -

“ဥစ္စာစောင့်သိုက်လည်း ဒီလိုပဲကွ။ သူတို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို စိတ်စွဲပြီး မကျွတ်မလွတ်တဲ့ အစိမ်းသေထွေပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် လူ့ဘဝတုန်းက ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ကောင်းမှုကုသိုလ် အခံနဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ အသူရကယ်ဘုံသားအဖြစ်နဲ့ နေရတာပေါ့။ သူတို့က သူတို့နဲ့ပါရမီ၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ လူကိုတော့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို မထင်မှတ်ထားသလို ပေးတတ်တယ်ကွ။ ရတဲ့လူက လောဘတက်လို့ မရဘူးပေါ့”

အဘသူကြီးရှင်းပြတော့မှ ကျောက်ဒိုးသဘောပေါက်သွားလေသည်။ ဘုရားသိုက်နှင့် ဥစ္စာစောင့်သိုက်အကြောင်းတို့လည်း ကျောက်ဒိုး နားလည်သဘောပေါက်သွားပြီ။ ဒါပေမယ့် လာမည့် (၃)ရက်မြောက်နေ့၊ လပြည့်ညကိုလုပ်ငန်းစကြမည်ဟု အမိန့်ထုတ်လိုက်သူက ဆရာညိုပင် ဖြစ်သည်။ သက်သက်လွတ်စိစားရမည်ဟု ပူးတွဲအမိန့်က ပါသေးသည်။

သိုက်ဖွင့်ပွဲ

သိုက်ဖွင့်ပွဲကား စေချေပြီ။

လပြည့်ည . .

ကောင်းကင်ပေါ်မှာ လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာနေသည်။ အချိန်အားဖြင့် ည(၁၁)နာရီတိတိ။ နေရာက သိဒ္ဓိရှင်ကုန်း။ ပတ်စန်းကျင်တစ်ခုလုံး လေတိုးသံပင် မကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။

ဆရာညိုက ငနက်ပြာနှင့်ကျောက်ဒိုးတို့ကို စည်းဝိုင်းဝိုင်းပေးပြီး သူလည်း စည်းဝိုင်းအတွင်းထဲသို့ဝင်ကာ ရှေ့မှာရှိနေသည့် တန်တော့ပွဲအပေါ် ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၊ အမွှေးတိုင်ပူဖော်လုပ်ပြီး -

“ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းတို့ ဒီစည်းဝိုင်းထဲ ဘနေ လုံးဝမထွက်နှင့်”

ဟုပြောပြီး တရားထိုင်နေတော့သည်။ ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ဒိုးမျော ဟိုကြည့်၊ ဒီကြည့်နှင့် ကြောက်ခူးများပင် တုန်နေကြလျက်။ ထိုအချိန်မှာပင် -

“အု . . အူ . . အူ . . အူ”

“ဝီး”

“ဂစ်”

ခွေးအူသံကြီးနှင့်ငှက်ဆိုးထိုးသံများက ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာလေရာ တွန့်သွားကြသူများက ငနက်ပြာနှင့် ကျောက်ဒိုး။ ဆရာညိုကတော့ အေးစေးပင်။ (၁၂)အတိမှာ ဖြစ်သည်။ မိန်းမဆစ်ယောက် ထမီရင်လျား ကြီးနှင့် ဆံပင်များကိုလည်း ဖားလျားချထားပြီး ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာသလဲမသိ။ လက်ညှိုးထိုးပြီး -

“နင်တို့ အသက် မသေ ချင်ရင် အခုချက်ချင်း ထွက်သွားကြစမ်း” ဟု အသံပြာပြာကြီးဖြင့် ပြောလေရာ -

“ဟဲ့ . . အောက်တန်းစားမ နင်ကဘာလဲ”

ဟု ခပ်ရိုင်းရိုင်း မေးလိုက်သူက ဆရာညိုပင်ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ . . ငါဘာလဲ နင် သိဖို့မလိုဘူး။ အခု ချက်ချင်း နင်တို့

ထွက်သွားကြ”
 ထို မိန်းမကလည်း
 မဝေ။ ဆရာညိုကို ပြန်ပက်သည်။
 “အောင်မာ . . . ဆွေ
 တစ်ရာ မောင်တစ်ကျိပ်၊ ဦးမင်း
 အစိတ်၊ ဧည့်သည် ခြောက်ယောက်
 နဲ့ အတူပြုတဲ့ ဟာမ၊ ကိုင်းဟာ . . .”
 ဟုဆိုကာ ဆရာညိုက
 ဆေးလုံးတစ်လုံးနှင့် မိန်းမကို
 ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။
 “ဝုန်း! . . .”
 မီးခိုးလုံးကြီးက လေခေါ်

မြောက်တက်သွားသည်။

“အား! . . .”

ဆိုသည့် အသံနက်ကြီးနှင့်အတူ ထိုမိန်းမလည်း ပျောက်
ကွယ်သွားလေသည်။

“အဆင့်မရှိတဲ့ဟာမ”

ဆိုပြီး ဆရာညို တရား ပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။ ငနက်ပြာ
နှင့် ကျောက်ခိုး အီးပင် မပေါက်ရဲကြ။

ည (၁)နာရီရောက်ပြန်တော့ -

“အူဝဲ . . . အူဝဲ”

ဆိုပြီး ကလေးငိုသံနှင့်အတူ ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင် ဖွေး
ကင်းစကလေးငယ်ကို ချီလာတာများ ကလေးငယ်ခမျာ သွေးတွေကို
ကျလို့။

ကျောက်ခိုး သွေးတွေ ဆူပွက်ကုန်သည်။ စည်းဝိုင်းအပြင်
ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ရာ ငနက်ပြာက အတင်း ဆွဲထားလိုက်ရသည်။
ခွေးနက်ကြီးက စည်းဝိုင်းအပြင်မှာ ကလေးငယ်ကိုချပြီး လက်တွေ့
ခြေတွေကို တစ်စစဆွဲဖြုတ်နေလေရာ ဆရာညိုက -

“အဲဒါ တကယ် မဟုတ်ဘူး။ ကျောက်ခိုး ဒီမှာကြည့်”
ဟုဆိုကာ စောစောကလို ဆေးလုံးနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်
ပြန်သည်။

“ဝုန်း! . . .”

ခွေးနက်ကြီးနှင့် ကလေးငယ်မရှိတော့။ ကျောက်ခိုး မျက်စိ
တို့ ပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်သည်။ အဆင့်တွေက တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင့်
လာပြီ။ အတိုက်အခိုက်ကလည်း တစ်စထက်တစ်စ ကြမ်းလာသည်
တို့ ဆရာညို သိလိုက်သည်။

များမကြာမီ (၁:၃၀)ခန့်အချိန်မှာလည်း -

လူကြီးတစ်ယောက် ဘယ်သူမှန်းတော့ မသိ။ အနားရောက်
တာမှ -

“ဟာ! . . . အဘသူကြီး”

ဟုဆိုကာ ကျောက်ခိုး ထိတ်လန့်သွားသည်။ အဘသူကြီး
ခါးကြီးထောက်ပြီး ကျောက်ခိုးကို အသေအချာစိုက်ကြည့်လျက်။
ဘာမှတော့မပြော။ ကျောက်ခိုးကိုသာ မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် စိုက်
ကြည့်နေသည်။ ကြည့်နေရင်းမှ အဘသူကြီးက သူ့ခါးကြားမှာ လှ
လာသည့် ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ပြီး -

“ဒုတ်”

ခနဲ ကိုယ့်ခိုက်ကို ပြန်ထိုးပြီး ခွဲချလိုက်ရာ အူတွေ အထွေး
လိုက်ကျလာ လေသည်ကို ကျောက်ခိုး တုန်လှုပ်စွာ မြင်လိုက်ရသည်။
ငနက်ပြာကတော့ မကြည့်ရဲလို့ မျက်လုံးကိုသာ ခိုတ်ထားလျက်။

အဘသူကြီးက ကျလာတဲ့အူတွေကို တစ်စချင်းယူပြီး မြိန်
ရေ၊ ယုတ်ရေ ပြန်စားပြနေရာ ကျောက်ခိုး ရင်ထဲ ပျံ့ချင်၊ အန်ချင်လာ
လေသည်။

“ဝုန်း! . . .” ခနဲအသံနှင့်အတူ အဘသူကြီး ပျောက်ကွယ်

သွားသည်။ ဆရာညိုက -

“ဇွီ . . . အလကား သောက်ဆင့်မရှိတဲ့ သရဲတွေ။ အဲဒါ ဆေး

တော်ကြီးအစွမ်းပဲ ရှိသေးတယ်” ဟုကြုံးဝါးပြီး တရားပြန်ထိုင်နေ

လိုက်ပြန်သည်။ ကျောက်ခိုးခမျာ ဆရာညိုကို လျော့တွက်လို့မရမှန် အနည်းငယ် ရိပ်မိလာသည်။

ဤသို့ဖြင့် မနက်(၅) နာရီအထိ အနှောင့်အယှက် လုံးဝ မရှိ တော့ရာ ဆရာညိုက စည်းဝိုင်းအပြင်ထွက်ပြီး ငနက်ပြာကိုခေါ်ကာ ဘုရားစေတီ အုတ်ပုံအပျက်ကြီးမှ ဆယ်လှမ်းလှမ်းခိုင်းလိုက်သည်။ ငနက်ပြာ ဆယ်လှမ်းလှမ်းပြီးနောက် -

“ဟာ! . . ဒီမှာ ဂူကြီးတစ်ဂူပါလား ဆရာညို” ဟု ဆိုလိုက်ရာ-

“ပေစာအညွန့်ကတော့ မှန်နေပြီ။ ကျောက်ခိုး ဝင်စမ်းကွာ”

ကျောက်ခိုးကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်မို့ ကျောက်ခိုးလည်း ချုံနွယ်များ ဖုံးနေသည့် ဂူကြီးထဲ မဝံ့မရဲနှင့် ဝင်ရန်လုပ်လိုက်ရာ တစ်စုံတရာက တားဆီးနေ၍ ဝင်လို့မရ။ နောက်ကို ပြန်ကန်ထွက် လာလေသည်။

“အတားအဆီးရှိနေတယ်၊ နောက်ဆုတ်စမ်း”

ဟု ဆိုကာ ဂူရှေ့မှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး -

“ဥျံ လေးကျွန်းဒီပါ ဆရာစက်နှင့်

စကြာ၊ စက်ဝန်း ဤသိုက်ကွင်း

အာကာအရှင် ငါ ဆရာသခင်ကြောင့်

ယခုမူ ပွင့်စေအံ့”

ဟု ဆိုကာ ဆေးလုံးနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း! . .”

“ရပြီ . . ဝင်တော့”

သေချာလှချည်လား။ ဝိုင်လှချည်လား ဆရာညိုရယ် . . ဟုတ်ပါသည်။ ကျောက်ခိုး ဝင်လို့ရသွားပါပြီ။ ဂူထဲ မှောင်မဲနေသည် မို့ မီးတုတ်များ ထွန်းညှိလိုက်သည်။ မီးရောင်ကြောင့် ဂူအတွင်း လင်း ထိန်သွားကာ အရာအားလုံး ရှင်းလင်းစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရပေသည်။ ဂူမှာ အတော့ကို ကျယ်ဝန်းလှသည်။

“ဟာ! . .” သုံးယောက်လုံးရဲ့ အာမေဩတ်သံ။

ရွှေတွေ၊ ကျောက်သံ၊ ပတ္တမြားတွေ နည်းတာမဟုတ်။

ကျောက်လှေကြီးလိုလို၊ ဘာလိုလို အပေါ်မှာ တလက်လက်နှင့်မို့ (၃)ယောက်သားမြင်ပြီး လောဘတွေက ငယ်ထိပ်တက်ဆောင့်ကုန် သည်။

“ကျောက်လှေတစ်စင်း၊ ရွှေကိုးစင်းတဲ့”

မှန်နေပြီ။ ပေစာက အရမ်းကို မှန်နေပြီ။

“ရှိတော့ရှိသည်၊ ယူ၍ မရ။ ရလေ၊ လိုလေ အိုတစ္ဆေ”

အဲဒါ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဆရာညိုမသိ။ အို . . ဒါတွေ

နားလည်စရာ မလိုပါဘူး။

“ရွှေတွေ . . ရွှေတွေ တို့တွေချမ်းသာပြီဟေ့”

လောဘသား (၃)ကောင် ပျော်မြူးခုန် ပေါက်နေတုန်း -

“မောင်ကြီးတို့”

ဟု ချို့သာသော အသံနှင့် အတူ သူတို့နောက်ကျောမှာ ရပ်

နေသူက မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

ဟိုက်ရှားပါး . . ကြည့်စမ်း။ ဝတ်ထားတာက အဖြူရောင်

ဝမ်းဆက်၊ ပါးလိုက်တာမှလွန်ရော။ ရှိုက်ကြီးဖိုငယ်၊ အတွေ့အကောက်၊

အစို့အမောက်၊ ချိုင့်ဝှမ်းတွေက မီးရောင်အောက်မှာ အထင်းသား။

ယောက်ျားသားတွေမို့ ခန္ဓာကိုယ် အချို့အစား ပြေပြစ်လွန်း

လှသော မိန်းမလှတစ်ဦး၏ ကောက်ကြောင်းတွေကို မြင်ရသောအခါ

ထံတွေးမြို့ချသူ မြို့ချ။

နှိပ်ဟ . . “စားရ ကံကြုံလို့ မုတ်ဆိတ် ပျားဆွဲပြီ” ဟု ထင်မှတ်

ကြကုန်၏။

“အဟီး . . ည . . ညလေး”

ဒါက ငနက်ပြာရဲ့ မြင်းလို ဟိသံ။

“အသည်း . . အသည်းရေး”

ကျောက်ခိုးရဲ့ နာသံ။

နှစ်ကောင်သား တဏှာကျကာ ကောင်မလေးဆီသို့ ဧပြိုး

သွားပြီး ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်ကြလေတော့သည်။

“ဟာ! . . သွားပြီကွာ၊ စည်း ပေါက်သွားပြီ”

ဆရာညို၏ အထိတ်တလန့်ဖြင့် အော်လိုက်သံ။ အချိန်မီ မထားဆီးလိုက်နိုင်ခင်မှာပင် သူ့တပည့်နှစ်ယောက်က စိတ်ဇောတံ သွား၍ ဆရာညိုလည်း သူ၏နောက်ဆုံး လက်ကျန်ဆေးလုံးကို ထုပြီး ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း! . .”

ဆိုသည့် အသံနှင့်အတူ ကောင်မလေး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဝန်ကဲပြာနှင့် ကျောက်ခိုးတို့ ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်နေကြသည်မှာ အခေါင်ကြီး တစ်ခေါင်းဖြစ်နေမှန်း သိလိုက်ရချိန်မှာတော့ဖြင့် . .။

သို့သော် အရာအားလုံး က လွန်သွားခဲ့လေပြီ။

“ဟား . . ဟား . . ဟား”

“ဟီး . . ဟီး . . ဟီး”

မကောင်းဆိုးဝါးများရဲ့ ဟိလာတိုက် ရယ်သံများက ဂူအတွင်း မှ ထွက်ပေါ်လာလေရာ (၃)ယောက်သား မျက်လုံးပြူ၊ မျက်ဆံပြူး ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။

“ဟာ ! . . မရှိတော့ဘူး”

ဆရာညို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်လှေကြီး လုံးဝ မရှိတော့ပေ။ လှေကြီးက ထွက်ခွာနေလေပြီ။

“ဟာ ! . . လှေကြီး ထွက်သွားပြီ”

“လှေကြီး ထွက်သွားပြီ”

(၃)ယောက်လုံး သွေးရှူး၊ သွေးတန်းဖြင့် လှေကြီးနောက်ကို ဝှေးလိုက်ကြကုန်သည်။

“ဝုန်း! . .”

“ဝုန်း! . .”

“အုန်း! . .”

ဂူတစ်ခုလုံးလည်း တုန်လှုပ်မြည်ဟီး ကုန်လေ၏။ လောဘ သား (၃)ယောက်သည်ကား လှေကြီးနောက်သို့ လိုက်ကြလေသည်။

“ကူး . . ကူး ရေကူးပြီး လိုက်ပါဟ”

“မြန်မြန်ကူးပါဟ ကျောက်ခိုးရ”

အမှန်စင်စစ်မူ လောဘသား(၃)ယောက်မှာ မြေပြင်ကို ရေပြင်ထင်ပြီး ကူးခတ်ကာ ကျောက်လှေကြီးနောက်ကို လိုက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဘာလှေကြီးမှ မရှိပေ။ သူတို့ နှုတ်လုံးထဲမှာသာ လှေကြီးကို မြင်ယောင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားများရောက်လာကြတော့ သိုက်ဆရာနှင့် သူ၏တပည့်နှစ်ဦးဖြစ်သည့် (၃)ယောက်သား၏ အဖြစ်အပျက်များ ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းကြ။ သူတို့ (၃)ယောက် ဘုရားသိုက်ကို သွားစွင့်၍ အခုလိုကြုံရမှန်းလည်း သိကုန်ကြ၏။

ကျောက်ခိုးအဘ သူကြီးကိုယ်တိုင်ပါလာသည်။

မနက်ပိုင်း ထင်းခွေလာသည့် လူတစ်ယောက်က အော်တစ်ပြီး သိဒ္ဓိရှင်ကုန်းမှာ လူ(၃)ယောက်အော်ဟစ်ပြီး မြေပေါ်မှာ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် ရေကူးသလို ကူးခတ်နေကြသည်ကို မြင်ကာ အကြောင်းကြားရာမှ ရွာသူ၊ ရွာသားတွေ လာရောက် ကြည့်ရှုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အဖြစ်အပျက်က တားမရ၊ ဆီးမရ။ သိုက်ဆရာနှင့် သူ့တပည့် နှစ်ဦးတို့ ဖြစ်ပျက်နေသည့် မြင်ကွင်းကား အတော်ပင် ဆိုးဝါးလှ သည်။ ဘယ်သူတားတား တားမရဘဲ မြေပြင်ကို ရေပြင်ထင်ပြီး ကူး ခတ်နေကြတာများ (၃)ယောက်သား ပုဆိုးများပင် မပါတော့။ ပါးစပ် စာလည်း -

“ဟေလား ယောက်ျား၊ ဘာသာဘာလေး ကူး . . ကူး . . ကူး”

“ဟီး . . လေး . . လေး . . ဟီးလေးယို၊ ငါဟဲ့ ယောက်ျား

မင်းယောက်ျားကွ”

ဆိုပြီး အော်လိုက်၊ ကူးလိုက်နှင့်။

နတ်လူသစ်

ရတနာအဆောင် ခုနစ်ပါးနှင့် အိပ်စက်နည်း

နေထိုင်နည်းများတွင် အိပ်စက်နည်းသည်လည်း အရေးကြီးလှသည့် အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ပေသည်။ အစီအရင်နှင့်တကွ စနစ်ကျစွာ အိပ်စက်တတ်ပါက သင့်အနေဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုများကို ရရှိပေလိမ့်မည်။

ယခု ရတနာအဆောင်ခုနစ်ပါးနှင့် အိပ်စက်နည်းသည် ရှေးခေတ်အခါကာလက သူဌေးသူကြွယ်ကြီးများ၏ လျှို့ဝှက်နည်းဖြစ်၍ တန်ဖိုးထားတတ်ကြပါစေ။

ညဘက်အိပ်တော့မည်ဆိုပါက မိမိအိပ်ရာတွင် အောက်ဖော်ပြပါ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာထား၍ အိပ်စက်ရမည်။

- ၁) ခေါင်းအုံး၊
- ၂) အိပ်ရာခင်း၊
- ၃) စောင်၊
- ၄) မွေ့ရာ၊
- ၅) ဖျာ၊
- ၆) သော့(ရွှေသော့၊ ငွေသော့)၊

၇) မြင်ထောင် စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

ညအိပ်ခါနီးတွင် အိပ်စက်မည့် ခုတင်ပေါ်တွင်ထိုင်၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူထားကာ ရွှေသော့နှင့် ငွေသော့နှစ်ချောင်းကို လက်မှတ်ကိုင်ပြီး-

“နောင်နှစ်များ မကြာမီ ကျွန်ုပ်သည်

သူဌေးသူကြွယ်ကြီး ဖြစ်ပါစေ”ဟု မတိုးမကျယ် သက်သာထာင့်သက် သာအနေအထားဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည်အထိ ခုတ်ပေးပါ။ အစီအရင်သည် မခက်ပါ။ သင့်ဘက်က ယုံကြည်မှုရှိစွာဖြင့် ပြုလုပ်ပေးရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မိမိအာရုံတွင် နှလုံးတွင်း ဝမ်းဆီထိသကဲ့သို့ နိမ့်ဝင်သွားအောင် ရွတ်ဆိုပေးပါက ကောင်းကျိုးလာဘ်လာဘကို ခြစ်စေပါလိမ့်မည်။ ရှေးခေတ် သူဌေး သူကြွယ်ကြီးများ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းအတွက် လျှို့ဝှက်အိပ်စက်နည်းဖြစ်ပြီး ရှေးကျမ်းရင်းအစစ်စောင့်မှဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

တစ္ဆေခေါ်မန္တန်

စိုးမိုးနိုင်

မောင်ဦးသည် ခေတ်ပညာတတ်ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည် အားလျော်စွာ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ စုန်းအတတ်နှင့် ပရလောကစသည် များကို လုံးဝ အယုံအကြည် မရှိပါ။

သူ၏အချိန်များကို သူ၏ရပ်ကွက်၊ လမ်းထဲ၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆေးပေးခန်းလေး၌ ဆေးကုသခြင်း၊ အိမ်တွင်းနားနေချိန်များ၌ ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်များ အသုံးပြုခြင်းတို့ဖြင့်သာ အချိန်တုန်လွန်စေခဲ့သည်။

။

“လေကို မင်းမြင်ရလား”

“ဟင့်အင်း.. မမြင်ရဘူး”

“အေး.. ဒီလိုပဲပေါ့ကွ၊

ဝိညာဉ်ဆိုတာလည်း မမြင်ရဘူး။

ဒါပေမယ့် ရှိနေတယ်ဆိုတာကို

လက်ခံရမယ်ကွ”

တစ်နေ့ လမ်းထိပ် (ဈေးအနီး)ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသော စာလျှိုးပုံကြီး၊ ပါလေရာငချစ်၊ ကျောင်းဆရာလေးကိုကြည့်အေးတို့နှင့် ထုံးစံအတိုင်း ကိစ္စတစ်ရပ်ကို ငြင်းခုံနေပြောဆိုနေကြ၏။ စာလျှိုးပုံကြီးမှ -

“မင်းတို့တွေလောကမှာ သရဲရှိတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ကြသလားကွ”

ထိုအခါ ဒေါက်တာမောင်ဦးမှ -

“မင်းကလည်း သရဲဝတ္ထုတွေဖတ်ပြီး ဝေါက်ကြောင်နေပြန်ပါပြီကွာ .. ငါက အရင်တုန်းက ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှာ တာဝန်ကျခဲ့တဲ့သူပါကွ၊ တခြားသူတွေကသာ မြောက်တယ် ပြောပြောနေကြတာ ငါဖြင့် တစ်ခါမှတောင် မတွေ့ဖူးပါဘူးကွာ .. အလကားလျှောက်ပြောနေကြတာပါ”

ဤတွင် မည်သည့်အကြောင်းပြောပြော နေရာတကာတွင် လူတွင်ကျယ်လုပ်၍ပါတတ်သော “ပါလေရာငချစ်”မှ -

“ဟာ!.. မယုံမရှိနဲ့ သူငယ်ချင်း.. ငါ ကားမောင်းတုန်းက

နယ်တိုင်ကြုံခဲ့ရတာကွ၊ သင်္ကြန်တွင်း ငုံးပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပြီးကာစ ချိန်ကပေါ့ကွာ ..”

“တစ်ည .. ညဆယ်နာရီလောက်မှာ ငါ ပါစင်ဂျာကလည်း ချိန်မို့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ကန်တော်ကြီး (မင်္ဂလာတောင်ညွန့်)ဘက်က ဆင်မောင်းပြီးအပြန် သိမ်ဖြူကွင်းရှေ့ရောက်တော့ လှတပတ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က တားတယ်ကွ”

“ငါလည်း လူရပြီဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရနဲ့ တင်လာတာ သူပြောခဲ့တိုက်ရှေ့လည်းရောက်ရော ငါက ကားကိုရပ်ပြီး သူ့ဆီက TAXI ဖိုးဆောင်းဖို့ကြည့်လိုက်တော့ ဟေ့ကောင်ရေ .. လမ်းကနေလိုက်သတဲ့ ကောင်မလေး မရှိတော့ဘူးကွ”

“တစ်နေရာရာမှာ ဆင်းနေခဲ့တာဖြစ်မှာပေါ့ကွ”

“အာ.. ငါက တောက်လျှောက်မောင်းလာတာကွ”

“သူက ဘယ်လိုလုပ် ဆင်းလို့ရမှာတဲ့လဲ”

“ငါကတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်” ဟု ကျောင်းဆရာလေး ကိုဤညအေးမှ ထောက်ခံ၏။

“အဲဒါ .. ငါလည်း ပထမတော့ ကောင်မလေးတိုက်ပေါ်ဆက်သွားတယ် အောက်မေ့လို့ ငါပါ တိုက်ပေါ်တက်လိုက်သွားပြီး ဆစ်ခန်းချင်းလိုက်မေးကြည့်တော့ အခန်းတစ်ခန်းထဲက အဖွားကြီး ဆစ်ယောက်ထွက်လာပြီး နံရံမှာချိတ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကိုပြပြီး -

“လူလေး TAXI ကို ငှားစီးသူလား” လို့လည်း မေးလိုက်ရော ခဲ့တော့ ဆံပင်မွှေးတွေထထောင်၊ ကြက်သီးမွှေးတွေ တဖြန်းဖြန်းဆပြီး တိုက်အောက်ကို တစ်ချိုးတည်း ဆင်းပြေးရတော့တာပါပဲကွာ။ TAXI ဖိုးတောင် မတောင်းဖြစ်တော့ပါဘူး”

“ဓာတ်ပုံပြတာနဲ့ မင်းက ဆင်းပြေးရသလားကွ”

“ဟ .. အဘွားကြီးပြတဲ့ ဓာတ်ပုံထဲကမိန်းကလေးက ငါ TAXI ကို လမ်းမှာငှားစီးတဲ့ ကောင်မလေးကွ”

“အဘွားကြီးက ပြောလိုက်သေးတယ်၊ ဓာတ်ပုံထဲကမိန်းကလေးက သူ့မြေးလေးတဲ့ .. ခုနှစ်သင်္ကြန်မှာ ငုံးပေါက်ကွဲတော့

ကန်တော်ကြီးဘက်ကို ရေပက်ခံထွက်လမ်းလျှောက်လာတဲ့ သူ့ခြေဟာ နေရာမှာတင် ပွဲချင်းပြီးသေဆုံးသွားတယ်တဲ့”

“ဟေ!..”

“ဟာ!..”

“ဒါဆို မင်းကို သရဲခြောက်လှိမ်တာပေါ့”

လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းလေးမှာ အာမေဇိုတ်သံများဖြင့် ဆူညံသွားတော့၏။ သို့သော် အံ့ဩသင့်သူများထဲတွင် ဒေါက်တာမောင်ဦး

မပါ။ သူက ခေါင်းတစ်ခါခါလုပ်နေရင်းမှ -

“မင်း ဘယ်လိုပြောပြော .. ငါကတော့ လက်မခံနိုင်ဘူးကွာ ငါက လက်တွေ့သမားကွ”

ထိုအခါ စာချုပ်ပိုးမုံကြီးက -

“ဟေ့ကောင် .. မင်းကသာ မယုံနေ၊ အခုဆို သိပ္ပံပညာတွေ တိုးတက်ထွန်းကားနေတဲ့ အနောက်နိုင်ငံတွေကတောင် ပရလောကရှိတယ်ဆိုတာကို လက်ခံယုံကြည်နေကြပြီကွ”

“သူတို့က ဘယ်လိုအထောက်အထားတွေနဲ့ ယုံနေကြတာလဲ”

“ဓာတ်ပုံလေကွာ .. သူတို့ရိုက်တဲ့ဓာတ်ပုံမှာ ဝိညာဉ်ပုံတွေ ပါနေကြတာလေ”

“ကွန်ပျူတာနဲ့ ဖန်တီးပြုပြင်ထားတာ နေမှာပေါ့ကွ”

“မဟုတ်ဘူးကွ .. ကွန်ပျူတာတွေမပေါ်ခင် ဖလင်လိပ်တွေနဲ့ ရိုက်ရတဲ့ ရှေးခေတ်ကင်မရာတွေမှာ အဲဒီပုံတွေ(ဝိညာဉ်ပုံတွေ)ပေါ်နေတာတဲ့ကွ”

စာချုပ်ပိုးမုံကြီးစကားကြောင့် ဒေါက်တာမောင်ဦး အနည်းငယ်

တော့ တွေဝေသွား၏။ ဒါပေမယ့် သူ့ပုံစံက သိပ်ပြီးတော့ အလျှော့ပေး ခန်ခံချင်ပုံမရသေး။ မောင်ဦးငြိမ်နေချိန်မှာ ကျောင်းဆရာလေး ကိုကြည့်အေးကပါ မုံကြီးဘက်မှ စစ်ကူဝင်လာ၏။

“မုံကြီးပြောတာ မှန်တယ်ကွ၊ ဒါတွေက ဘုရားခေတ်က အည်းကရှိနေတာ .. လက်မခံလို့မရဘူး။ ဘုရားဟောထဲမှာ အပါယ်လေးဘုံဆိုတာ ရှိတယ်လေကွ၊ အဲဒီလေးဘုံထဲက ပြုတ္တာဘုံဆိုတာ ခရလောကဘုံပဲပေါ့ကွ”

ထိုအခါ ပါလေရာငချစ်က -

“ဒီမှာ မောင်ဦး .. မင်း လောကမှာ ငါတို့ရှင်သန်ဖို့ အသက်ရှူရှိုက်နေရတဲ့ လေရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံလား”

“ဟာ .. ဒါတော့ လက်ခံတာပေါ့ကွ၊ အခုလည်း အဲဒီ လေတို့ တို့ရှူနေတာပဲဟာ”

“ဒါပေမယ့် လေကို မင်းမြင်ရလား”

“ဟင့်အင်း .. မမြင်ရဘူး”

“အေး .. ဒီလိုပဲပေါ့ကွ၊ ဝိညာဉ်ဆိုတာလည်း မမြင်ရဘူး။

ဒါပေမယ့် ရှိနေတယ်ဆိုတာကို လက်ခံရမယ်ကွ”

“နောက်ပြီး ငါတို့စိတ်ခန္ဓာမှာ အသက်ရှိတယ်ဆိုတာရော ဝင်းလက်ခံလား”

“ဟာ .. လက်မခံလို့ရမလားကွ၊ အသက်ရှိနေကြလို့ .. မင်းနဲ့ ငါ အခုလို စကားပြောဆိုနေနိုင်ကြတာပေါ့ကွ”

“ဒါပေမယ့် အဲဒီအသက်ဆိုတာကြီးကို မင်းမြင်ရလား”

“ဟင့်အင်း .. မမြင်ရဘူး”

“အေး .. အသက်ဆိုတာလည်း ဝိညာဉ်နဲ့ သဘောတရားချင်း အတူတူပဲပေါ့ကွ၊ တချို့ အသက်ဝိညာဉ်ဆိုပြီးတော့တောင် ယှဉ်တွဲ ပြောဆိုနေကြတယ် မဟုတ်လား”

မည်သို့ပင်ဆိုကြစေကာမူ ထိုနေ့က ဒေါက်တာမောင်ဦး ထစ်ယောက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ စကားဆက်မဆို။ စကားနိုင်လှ၍ ခွန်းတုန့်ပြန်ခြင်းများမပြုတော့ဘဲ ငြိမ်ချက်သား

ကောင်းနေ၏။

ဤမျှ သက်သေ၊ ဥပမာများဖြင့် အားလုံးက ရှင်းပြကြသော်လည်း ကိုယ်တွေ့မကြုံဖူးသေးသူမို့ အကြောင်းအရာအပေါ် ယခုအချိန်ထိတိုင် မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေပုံရပြီး ဝေဖန်ကြမ်းများသာ တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် လှိမ့်သောက်နေတော့၏။

နောက်ဆုံး အချိန်လည်း အတော်လင့်လာပြီမို့ သူငယ်ချင်းအားလုံးနှုတ်ဆက်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ရှိရာသို့ လမ်းခွဲပြန်လာကြတော့၏။

တစ်နေ့ . .။

ထိုတစ်နေ့က ဒေါက်တာမောင်ဦး၏ ပရလောကအပေါ် မြင်သော သံသယအမြင်တို့ နေရောင်လာတော့ တိမ်မြူကင်းစင်ပပျောက်သလိုဖြစ်သွားရသည့် နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ထုံးစံအတိုင်း မောင်ဦးတို့သူငယ်ချင်းများထိုင်နေကျ "ဆွေသဟာ" လက်ဇက်ရည်ဆိုင်၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်၍ စားသောက်ပြောဆိုနေကြသော်လည်း စာချုပ်မူကြီးတစ်ယောက် ပျောက်ချက်သားကောင်းနေ၏။

မနက်(၉)နာရီကျော်၍ အားလုံးပြန်ခါနီးအချိန်မှ မူကြီးတစ်ယောက် မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် ဆိုင်ထဲသို့ ရောက်ချလာ၏။

"ဟ မူကြီး . . ဒီအချိန်ကြီးကျမှ လာရသလားကွ၊ ဒီမှာ ငါတို့အားလုံး ပြန်ကြတော့မလို့"

"ငါလည်း အစကတော့ စောစောလာမလို့ဘဲ . . မနက်က အိမ်ကကိစ္စတစ်ခုခိုင်းလိုက်လို့ ပန်းဆိုးတန်းဘက်သွားရတယ်ကွ"

အဲဒါ မဟာဗန္ဓုလလမ်းမကြီးကနေ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီးအတိုင်း အောက်ဘက်ကိုလျှောက်တော့ လမ်းဘေးစာအုပ်အဟောင်းရောင်းတန်းကြီးတစ်လျှောက်မှာကွာ . . ရှားပါးစာအုပ်အဟောင်းတွေမှ တစ်ပုံတစ်ပင်နဲ့ကွာ၊ ငါ့အကြိုက်ပေါ့"

"ကရင် ထန်းလျက်အိုး တွေ့လာခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ . . ဒီကောင် အမဲရိုးတွေ့လာခဲ့တာပါ။ အား ဟား ဟား"

"ဟေ့ကောင်တွေ . . ငါ အကောင်းပြောမလို့၊ မင်းတို့ဝင် နောက်ကြန့်"

"ကဲ . . ပြောပါဦး ကိုစာချုပ်ရယ်၊ ဘယ်အကြောင်းအရာတွေကိုများ Discovery လုပ်ပြီး ရှာဖွေတွေ့ရှိလာပြန်ပြီလဲ"

"ဒီလိုဆိုတော့လည်း ပြောပြရတာပေါ့ကွာ၊ ဟဲ . . ဟဲ ဒီလိုမှပေါ့ကွ အဟမ်း . . အဟမ်း"

မူကြီးဆီမှ သတင်းကိုကြားချင်ပါသည်ဆိုမှ အရေးထဲသူက အိုက်တင်ခံနေသေး၏။ မူကြီးမှ အကျီကော်လံကိုဆွဲဆန်၍ ရင်ကိုတော့လိုက်ပြီးမှ -

"ဒီနေ့ ငါ စာအုပ်အဟောင်းတန်းကနေ အလွန်အလွန် အလွန်ကိုမှ ရှားပါးလှတဲ့ ဝါထာမန္တန်တိုလေးတစ်ပုဒ်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ရရှိလာတယ်ကွ"

"TAXI သမား ပါလေရာငါချစ်မှ ခေါင်းကိုတဖျင်းဖျင်း ကုတ်ရင်း -

"အင်း . . ဒီနေ့တော့ ဒီကောင် မိန့်ခွန်းရွှေနေတာ ပြီးတော့မှာလားကွ"

ဒေါက်တာမောင်ဦးမှ -
"ဝင်ပေါ့ကွာ" ဟု ဝင်ပြော၏။

ထိုအခါ မူကြီးမှမောင်ဦးအား မျက်စောင်းထိုးကြည့်ရင်း -
"ဟေ့ကောင် . . မောင်ဦး အဓိကက မင်းလိုဟိုဟာမယုံကြည့်၊

ဒီဟာ မယုံကြည့် လုပ်တတ်တဲ့ကောင်အတွက် အပင်ပန်းခံပြီး ရှာဖွေလာခဲ့ရတာကွ"

မူကြီးမှ ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ၏ခါးကြားမှ နှစ်ကာလလွန်စွာ ကြာမြင့်နေ၍ စာရွက်အသားများက ဝါကျင့်ကျင့်ဖြစ်နေပြီး တချို့နေရာများကို ခြစားထားသော တစ်ထွာခန့်သာသာရှိ စာအုပ်ငယ်လေး ထစ်အုပ်ကို ထုတ်ပြလာ၏။

“ဒါက ဘာစာအုပ်လဲကွ . .
မူကြီးရ”

“မင်း ဖတ်ကြည့်ရို့အတွတ်
လေကွာ . . စာမျက်နှာ(၁၅)ကို
လှန်ကြည့်လိုက်”

“လေးဖြူရဲ့ စာမျက်နှာ(၁၅)
လား . . ဟား . . ဟား”

စကားနည်းသော
ကျောင်းဆရာ ကိုကြည့်အေး
ကပါ ဝင်နောက်လိုက်၏။ ထို့
နောက် မောင်ဦးမှ စိတ်မပျံ့တတ်

ပုံစံဖြင့် စာအုပ်ကို လှန်လှောလိုက်၏။ စာမျက်နှာ(၁၅)အရောက်
တွင် မူကြီးမှ -

“ဟိုး . . ဟိုး ရပြီ၊ အဲဒီမှာ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး . . ခေါင်းစဉ်
ကို”

“ဟိုက်ရှားပါး တစ္ဆေခါမန္တန် ဆိုပါလားဟ”

“အေးနော် . . နာမည်ကြားတာနဲ့တင် ကျောင်းဆရာကြီး”

“ကြောက်စရာကြီး လုပ်ပါကွာ”

စာအုပ်ထဲရှိ မန္တန်များအနက်မှ ထူးဆန်းသော မန္တန်တစ်ခု
၏အမည်ကြောင့် မောင်ဦးပင် စိတ်ပါဝင်စားလာ၏။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်လာ၏။

“ဒါနဲ့ ဒီမန္တန်ကို ငါတို့က ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ”

“လက်တွေ့စမ်းသပ်ရမယ်လေကွာ”

“ဘာ! . . လက်တွေ့စမ်းသပ်ရမယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ မောင်ဦးရဲ့၊ မင်းပဲ လောကမှာ တစ္ဆေခါ

တယ်ဆိုတာ မယုံဘူးဆိုပြီးတော့ . . .”

“ဘယ်လို စမ်းသပ်ရမှာလဲ”

မောင်ဦး စိတ်ဝင်စားလာမှန်းသိ၍ မူကြီးမှ ဆရာကြီးစတိုင်

ဖြင့် မေးစေ့ကိုပွတ်သပ်ရင်း -

“ဒီလိုကွ . . ဒီမန္တန်ကိုရေးတဲ့သူက ရှေးခေတ်ကနာမည်ကြီး
နဲ့တဲ့ ဟားမဲဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားခဲ့တာကွ၊ ဒီမန္တန်ရဲ့ အမည်
အတိုင်း ကိုယ်က တစ္ဆေ သရဲတွေကို ခေါ်ချင်တယ် . . သူတို့နဲ့ စကား
ပြောကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ စီရင်ပုံက ဒီလိုလုပ်ရတယ်”

၁) ကွယ်လွန်ပြီးခါစ (ရက်မလည်)သေးသူ၏ ဝိညာဉ်ကို
အာခေါ်ယူ၍ ရသည်။

၂) ည (၁၊ ၃)နာရီအတွင်းသာ ခေါ်ယူမေးမြန်းခွင့်ရှိသည်။

၃) တစ်ဦးတည်းသာ မေးခွင့်ရှိသည်။ (တခြားအဖော်များ
နဲ့နေပါက သူတို့အား တစ်နေရာမှ ပုန်းအောင်း၍ ကြည့်နေစေရ
မည်)

၄) ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ရှေ့တွင်ရပ်၍ မိမိသိရှိလိုသည်များကို
မေးမြန်းရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤမန္တန်အား လက်တွေ့စမ်းသပ်ရာ၌ နှလုံး
ရောဂါအခံရှိသူများ၊ စိတ်အားငယ်တတ်သူများ၊ လိပ်ပြာငယ်သူ
များ၊ ကလေးအရွယ်များနှင့် အသက်အရွယ်လွန်စွာ အိုမင်းနေသူ
များ၊ ကြောက်တတ်သူများ လုံးဝ မစမ်းသပ်သင့်ပါ။

တစ္ဆေခါမန္တန် (သို့) ကွယ်လွန်သွားသူနှင့်

တွေ့မြင်၍ စကားပြောဆိုနိုင်သော

ဆီမန်းဂါထာအစီအရင်

(ကြောက်တတ်သူများ(လုံးဝ) မစမ်းသပ်ရ)

သတ်မှတ်ထားသောအချိန်တွင် မိမိတစ်ယောက်တည်း
နှင်းဆီမန်းတစ်ပွင့်ကိုယူ၍ အောက်ပါ တစ္ဆေခါမန္တန်ကို (၃၇)ခေါက်
ရွတ်ရမည်။

“ဥဲ့ အာကာသေ အာကာသေ၊

ဒေဝတာ ဒေဝတာ၊

ငါသည် တတ်သည်။

ငါ့အတတ် မဟုတ်၊

ငါ့ဆရာသင် ညောင်ဘီလူးမင်း အတတ်ပေ၊

ပြပေဆရာ ပြစေ၊ မြင်စေဆရာ မြင်စေ”

ထိုသို့ရွတ်ပြီးပါက ၎င်းဆီမန်းကို မျက်စိ၌ကွင်း၍ ဘုရား ရှိခိုးပါ။ ပြီးလျှင် မျက်စိမှိုတ်၍ ကြည့်ပါ။

ထိုအခါ မိမိတွေ့မြင်လိုသော ကွယ်လွန်သူ၏ဝိညာဉ်ကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့တွေ့မြင်ရသောအခါ မိမိသိရှိလိုသမျှ အကြောင်းအရာများကို မေးမြန်းပါ။ မေးသမျှ ပြန်ပြောလိမ့်မည်။

သို့သော် ဤဆီမန်းဖြင့် လိပ်ပြာငယ်တတ်သူများကို မကြည့် ခိုင်းပါစေနင့်။ အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သတိပြုပါလေ။

“မင်းဥစ္စာက ကြောက်စရာကြီးပါလားကွ။ ည(၁)နာရီ လောက်မှာ တစ်ယောက်တည်းကြည့်ရမှာဆိုတော့ . . .”

TAXI မောင်းရင်း သရဲမနှင့်ဆုံခဲ့ဖူးသော ငချစ်က ပြောလာ ၏။ သို့သော် မောင်ဦးကမူ ခေတ်ပညာတတ်ဆရာဝန်တစ်ယောက် ပီပီ-

“ကြိုက်ပြီကွာ . . . ငါက အဲဒါမျိုးမှကြိုက်တာ၊ ဒီမန္တန်ကို ငါ လက်တွေ့စမ်းသပ်မယ်” ထိုအခါ မှုံကြီးက -

“ကြည့်လည်းလုပ်ပါကွာ . . . မင်း တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ငါ တရားခံဖြစ်နေပါဦးမယ်”

“အေး . . . မှုံကြီးပြောတာမှန်တယ် မောင်ဦး၊ မင်း . . . စမ်းသပ် မယ့်ညကျရင် ငါတို့ကို အဖော်ခေါ်လိုက်၊ မင်းနဲ့ မနီးမဝေးမှာ ငါတို့ ရှိနေမယ်”ဟု ကိုကြည်အေးကပါ ဝင်ပြော၏။

“ဒါနဲ့ မင်းက ဘယ်ကတစ္ဆေနဲ့တွေ့မှာလဲကွ”

“ဟိုတစ်နေ့က ငါတို့လမ်းထဲမှာ လူကြီးရောဂါနဲ့ဆုံးသွားတဲ့ ဦးလေးမြရဲ့ အသုဘရှိတယ်လေကွာ”

“သူက ရက်မလည်သေးဘူးလား”

“အင်း . . . ဒါကြောင့် ငါဒီညပဲ မင်းရဲ့မန္တန်ကိုစမ်းသပ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီကွာ”

အေးစက်တိတ်ဆိတ်နေသော ညတစ်ည။

ထိုည၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကို ခြုံခွင်းနေကြသူများက ဦးလေးမြ၏အသုဘမှာ ဝိုင်းထိုင်၍ ဖဲကစားနေကြသူများဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုဖဲကစားနေကြသောအုပ်စုထဲတွင် ဒေါက်တာမောင်ဦး ဆိုအဖွဲ့ကတော့ မပါ။ မောင်ဦးမှ မှုံကြီးတို့ကိုမျက်စိပစ်ပြုပြီး အိမ် နောက်ဖေးဘက်ဆီသို့ အသာလစ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူ၏ “တစ္ဆေခါအစီအရင်”ကို စတင်ရန်ပြင် တော့၏။ ကျန်လူများကတော့ မောင်ဦးအား စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် လှမ်းမကမ်းနေရာ၌ ပုန်းအောင်း၍စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

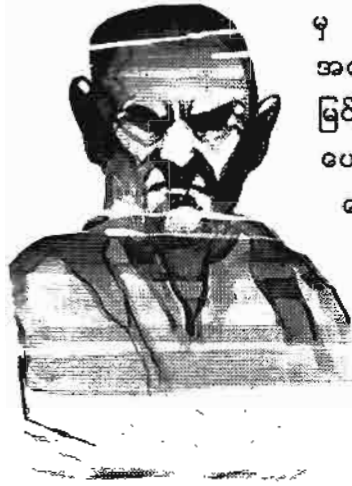
ရှေးဦးစွာ မောင်ဦးမှ နောက်ဖေးဆောင်ရှိ ဦးလေးမြ၏ အိမ်ခန်းရှေ့၌ထားရှိသော ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက် ၏။ ထို့နောက် သူ၏မျက်စိနစ်ကွင်းအား မဆစ်ဆီ(ဆီမန်း)ကို ပွတ် ၍ပါးစပ်မှ တထွတ်ထွတ်နှင့် ရွတ်ဖတ်နေသည်ကို မှုံကြီးတို့က အခန်း တစ်ခု၏ ထောင့်အကွယ်မှနေ၍ တွေ့နေရ၏။

ည(၁)နာရီမှစောင့်ကြည့်ရာ ည(၂)နာရီသာ ထိုးသွားသည်။ မှန်ကိုကြည့်တော့လည်း ကိုယ်မျက်နှာသာ ကိုယ်ပြန်မြင်နေရသည်။ အခြား မည်သည့် သရဲ၊ တစ္ဆေမျှ မလာ။ မည်သည့် ထူးခြားမှုမှ မပြ။

ဤမန္တန်အား အမွှန်းတင်ပေးလာသူ မှုံကြီးကိုသာ စိတ်ထဲ ခုကြိတ်၍ ဒေါက်ကန်နေမိ၏။ တခြားသူများလည်း မှုံကြီးအပေါ် ဤသို့ ဖြစ်နေကြလိမ့်မည်ဟု မောင်ဦးထင်မိပါသည်။

သို့နှင့် ည(၂)နာရီခွဲခန့်အချိန်တွင်တော့ မောင်ဦး၏မျက်ခွံ တို့ဖိလေးလံလာကာ ငိုက်မြည်းလာပြီး နောက်ထပ် (၅)မိနစ်ခန့်အကြာ တွင်မူ နေရာတွင်ပင် လုံးဝအိပ်မောကျနေပြီ ဖြစ်သည်။ တစ်ဆက် ဆည်းတွင် ဆန်းကြယ်သော အိပ်မက်တစ်ခုကိုလည်း မြင်မက်နေပြီ ဖြစ်၏။

၎င်းအိပ်မက်ထဲတွင် လွန်ခဲ့သော (၃)ရက်ခန့်ကပင် ကွယ် လွန် အနိစ္စရောက်သွားရှာပြီဖြစ်သော မိမိတို့လမ်းထဲရှိ (၂)အိမ်ကျော်

မှ ဦးလေးမြကို အံ့ အားသင့်စွယ် အကောင်းပကတိ သွားသွားကြီး တွေ မြင်နေရသည်မှာ လွန်စွာ ထူးဆန်းတပေတော့၏။ ထို့ထက် ပို၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ၎င်း ဦးလေးမြ မိမိအား ရှေ့တူရှုမှ စူးစိုက်ကြည့်၍ စကားဆိုလာသည်မှာ -

“ဟေ့ကောင် .. ဇင်ဆေးဆရာဦးတုတ်ကြီးရဲ့ သားမောင်ဦး မဟုတ်လား”

“ဟုတ် .. ဟုတ်ပဲ”

တယ် ဘကြီး”

“ဒါနဲ့ မင်းက ငါ့ကိုဘာကိစ္စနဲ့ ခေါ်တာလဲကွ .. ဟေ”

“ဒါ .. ဒါက ဒီလိုပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ မ .. မန္တန်တစ်ခုကို စမ်း .. စမ်းသပ်ကြည့်ကြတာပါ”

“ဪ .. ဒါဆို မင်းက လောကမှာ တစ္ဆေ သရဲရှိတယ်ဆိုတာ မယုံလိုပေါ့ .. ဟုတ်စ”

“ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့ .. ဒါ .. ဒါပေမယ့် .. အ .. အခုတော့ ယုံသွားပါပြီ”

“ကိုင်း .. ဒါဆိုလည်း မင်း မေးစရာရှိတာတွေ မြန်မြန်မေးကွာ .. ငါ့မှာ အချိန်မရဘူး”

ဤနေရာ၌ မောင်ဦးသည် မရှေ့လင့်ဘဲ တစ္ဆေတစ်ကောင်နှင့် ရုတ်တရက် ဆုံတွေ့လိုက်ရသဖြင့် မူလပထမ၌ ကြောက်စိတ်ထုံလှမ်းမိုးနေသော်လည်း ယခုအချိန်တွင်မူ ထိုတစ္ဆေကောင် (သို့မဟုတ်) ဦးလေးမြ၏ဝိညာဉ်သည် မိမိအားရန်မူမည့် အရိပ်အယောင်ကို စဉ်းမျှ မတွေ့ရခြင်း၊ တစ္ဆေဟုသာ နာမ်စားသုံးထားသော်လည်း စင်စစ်တွင်မူ မိမိတို့လို လူသားအသွင်သဏ္ဍာန်နှင့်သာ မြင်နေရခြင်းကို ကြောင့် ယခင်ကထက် ရဲတင်းသွက်လက်စွာ ပြောဆိုလာနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ။ တစ္ဆေသည် လူသားအသွင်သဏ္ဍာန်အတိုင်း ဟုဆိုရာ၌ လူသားများလိုတော့ ပုံရိပ်သည် ထင်ထင်ရှားရှား ရှိမနေ၊ မီးခိုး(သို့)မြူနင်းများကျနေသလို ပုံရိပ်သည် ဝေဝါးနေပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ .. မေးပါပြီခင်ဗျာ၊ အရင်ဆုံးမေးချင်တာက ဦးလေးမြအသက်ထွက် (ဖိတ်ချုပ်)သွားချိန်မှာ မသေဆုံးမီအချိန်အလို ဝေဒနာပြင်းထန်စွာခံစားရပါသလား ခင်ဗျာ”

“မခံစားရပါဘူး။ ပြောမပြုတတ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ လွတ်လပ်ချေပါးမှုတို့ကိုသာ လိပ်ပြာ(အသက်ဝိညာဉ်)ဟာ ခံစားရပါတယ်။ အဲဒါဟာ အသက်ထွက်ပြီးနောက်ပိုင်းချိန်ကိုသာ ပြောလိုတာဖြစ်ပါတယ်”

“အသက်ထွက်ထွက်ချင်းအချိန်မှာ ခံစားရတာကတော့ အလွန်တရာမှ နက်ရှိုင်းပြီး မှောင်မည်းနေသော ဥမင်လိုက်ခေါင်းကြီး အတွင်းထဲသို့ အရှိန်ဖြင့်ထိုးကျသွားသလို အသည်းတွေ၊ အူတွေ ပြောင်းဆန်သွားသလို ခံစားရပါတယ်။ ထမင်းလုံးတစ္ဆေခြောက်ဆဲ့ အိပ်မက်နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူပါတယ်”

“အခု ဦးလေးမြမှာ နေစရာ၊ စားစရာရော အဆင်ပြေပါ့ချဲ့လား”

“တကယ်တော့ ငါတို့တစ္ဆေတွေဟာလည်း နတ်တွေလိုပဲ။ လူ့ဘဝတုန်းကပြုခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အနည်းအများ အလိုက်တော့ (တစ္ဆေ)တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အဆင့်တွေကွာခြားပြီး နေစရာတွေရ၊ စားစရာတွေရကြပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် အခု ဒီဘက်နှစ်ပိုင်းတွေမှာတော့ လူတွေရဲ့ ဆစ်ပင်ခုတ်လှုံမှုတွေ ပိုမိုများပြားလာတဲ့အတွက် ရာသီဥတုတွေ ဇောက်ပြန်ဆိုးရွားလာပြီး ငါတို့အတွက်လည်း နေထိုင်စရာတွေ အလွန်ရှားပါးလာပါတယ်”

“နောက်ထပ် ကျွန်တော်မေးချင်တာက ဦးလေးမြတို့ ပရလောကဘုံဟာ လူ့ဘုံလိုပဲ .. အဆင့်ဆင့် အုပ်ချုပ်မှုတွေ၊ စည်းကမ်း

www.burmeseclassic.com

တွေ၊ ဥပဒေတွေ ရှိပါသလားခင်ဗျာ”

“လူ့ဘဝအတိုင်းပဲ အဆင့်ဆင့် အုပ်ချုပ်မှုတွေရှိပါတယ်”

“ဒါနဲ့ ဦးလေးမြတို့ ပရလောကသားတွေဟာ အရာဝတ္ထုတွေကို စိတ်ရှိတိုင်း ထိတွေ့၊ ကိုင်တွယ်လို့ ရပါသလား”

“ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် အရာဝတ္ထုတစ်ခု (သို့) သက်ရှိ (ဥပမာ - လူ) ကို ကိုင်တွယ်ထိတွေ့လို့ရတဲ့ ဝိညာဉ်ရှိသလို မကိုင်တွယ်၊ မထိတွေ့နိုင်တဲ့ ဝိညာဉ်ဘုံသားတွေလည်း နှစ်ကြပါတယ်”

“များသောအားဖြင့် (ဝိညာဉ်အများစု)ကတော့ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့နိုင်တဲ့အစွမ်း မရှိကြပါဘူး။ ဒါမျိုးက လူ့ဘဝတုန်းက ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်နဲ့ ဆိုင်သလို၊ ကိုယ့်ရဲ့လေ့ကျင့်မှုနဲ့လည်း ဆိုင်ပါတယ်”

“လေ့ကျင့်မှုဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အသေးစိတ်ရှင်းပြပေးပါလား”

“လေ့ကျင့်မှုဆိုတာက ဒီဘုံဘဝကိုရောက်လာခါစ ဝိညာဉ်တိုင်းကတော့ ဘယ် သက်ရှိ၊ သက်မဲ့တိုင်းကိုမှ ကနဦးအစမှာ တိုင်တွယ်ထိတွေ့လို့ မရပါဘူး။ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့ဖို့ကို နောက်ထပ် နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြိုးစားရပါတယ်”

“သက်တမ်းရင့်၊ ဝါရင့်သမ္ဘာရင့်တစ္ဆေတွေမှာပဲ ဒီလို အစွမ်းရှိကြပါတယ်”

“နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ကျွန်တော်မေးချင်တာက ကျန်ရစ်သူ မိသားစုရဲ့ အမျှပေးဝေမှုကို ဦးလေးမြတို့ ပရလောကသားတွေက တကယ်ကြိုက်ပါသလားခင်ဗျာ”

“ဒါကလည်း ကိုယ့်ရဲ့ကံတရားနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်”

“ဗျာ! . . တစ္ဆေ သရဲဘဝရောက်နေတာတောင် ကံတရားဆိုတာကြီးက ရှိနေပါသေးလား ခင်ဗျာ”

“သိပ်ရှိတာပေါ့ကွာ . . ကျုပ်ရှေ့ကသေနှင့်တဲ့ ကျုပ်သူငယ်ချင်း အရက်သမားထွန်းကြိုင်ဆိုရင် သူ့အိမ်က သူ့အတွက် အမျှပေး

ဝေနေတဲ့အချိန်မှာ သူက ကျတ်တွေ့နေတဲ့ရွာကိုသွားပြီး အပြိမ်းပွဲတွေကြည့်ပြီး ပျော်ပါးနေမိတဲ့အတွက် ဒီလိုဘဝဆိုးကြီးထဲက ကျွတ်ထွက်ခွင့်ကို သူ့ခင်ဗျာ လွဲချော်ခဲ့ရတာတယ်လေ”

“ဒီအကြောင်းတွေကို ဦးလေးမြက ဘယ်လိုလုပ်သိနေတာလဲ”

“သိဆို . . ကျုပ်ဆုံးခါနီးအချိန်မှာ ကျုပ်ကို အိပ်ရာဘေးကနေ လာခေါ်နေတာ သူပဲကိုး။ နောက်ပြီး ဒီဘုံမှာ ကျုပ်နဲ့သူ အတူတူ ဆုံမိကြတော့လည်း သူက သူ့အဖြစ်တွေကို ပြန်ပြောပြခဲ့တာတိုး”

“ဪ . . ဒါနဲ့ လူတွေဟာ သေဆုံးခါနီးအချိန်တွေမှာ ဘယ်လိုနိမိတ်တွေကို တွေ့ကြုံလာနိုင်ပါသလဲခင်ဗျာ”

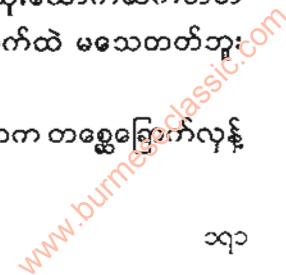
“နိမိတ်ပြတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဥပမာ - ကိုယ့်ရဲ့မျက်လုံးအရောင်တွေ တောက်ပမှုမရှိတော့ဘဲ မှေးမှိန်လာမယ်။ အသားအရေတွေဟာလည်း စိုပြေမှုမရှိတော့ဘဲ ခြောက်ကပ်လာပြီး ကိုယ်ရောင်၊ ကိုယ်ဝါတောက်ပမှုတွေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နည်းလာတယ်”

“ပြီးနောက် သေဆုံးခါနီး ရက်ပိုင်းလောက်အလိုမှာ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့တည့်တည့်ကို လမ်းထဲက ခွေးတွေကလာပြီး ဆွဲဆွဲငင်ငင်နဲ့ အူနေကြလိမ့်မယ်”

“ဪ . . ဒါကြောင့်ထင်တယ်။ ကျွန်တော့အမေ ဒေါ်ရွှေနွယ်ကတော့ အိမ်ရှေ့ကို ခွေးတွေလာအူပြီဆိုရင် ထွက်ပြီး ခဲနဲ့ထုထား ဒါကြောင့်ကိုး”

“ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲ။ လမ်းတစ်လမ်းမှာ လူသေရင် အိမ်ထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲ မသေတတ်ဘူး။ တစ်လမ်းမှာ လူတစ်ယောက်သေပြီဆိုတာနဲ့ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်ဆက်တတ်တယ်။ လူသေရင် ဘယ်တော့မှ တစ်ယောက်ထဲ မသေတတ်ဘူးဆိုတာလည်း သိဖို့လိုတယ်”

“နောက်ထပ် ကျွန်တော်မေးချင်တာက တစ္ဆေခြောက်လှန့်ခြင်း ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲ”

“(၅)မျိုး ရှိပါတယ်။ (၁)အသံပေးခြင်း၊ (၂)အနံ့ပေးခြင်း၊ (၃)လျှပ်စစ်လှိုင်းများမှ ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ (၄) ကိုယ်ထင်ပြခြင်း (လုပ်ခဲပါတယ်)၊ (၅)ကိုယ်ထိလက်ရောက် ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ (ဒီလည်း အရမ်းကိုလုပ်ခဲပါတယ်) တို့ဖြစ်ပါတယ်”

“ဦးလေးမြအနေနဲ့ လူ့ဘုံက လူသားတွေကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဘာတွေများ မှာကြားလိုပါသလဲ”

“အင်း . . ကျုပ်အနေနဲ့ ဝိညာဉ်တွေအားလုံးရဲ့ကိုယ်စားမှာချင်တာကတော့ ကျုပ်တို့ဟာ လူတွေကို ဘယ်တော့မှ အကြောင်းမဲ့သက်သက်တော့ မနှောင့်ယှက်၊ မခြောက်လှန့်ကြပါဘူး”

“အတတ်နိုင်ဆုံး ကျုပ်တို့က ဘုန်းကံမြင့်မားတဲ့ လူသားတွေနဲ့ မဆုံမိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံးရှောင်ရှားပြီး နေထိုင်စားသောက်ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးအဆင့်အနေနဲ့ မလွဲမရှောင်သာတော့မှသာ ကုသိုလ်တရားမေ့လျော့ပြီး အကုသိုလ်တရား ပွားများနေတဲ့သူတွေကိုတော့ သတိပေးလိုတဲ့အနေနဲ့ ခြောက်လှန့်ရပါတယ်”

“သီလ၊ သမာဓိအားကောင်းတဲ့ သူတွေနဲ့ မေတ္တာတရားကြီးမားလွန်းတဲ့လူတွေ လိပ်ပြာလှတဲ့သူတွေကိုတော့ သူတို့ဆီက ပေးဝေမယ့် ကုသိုလ်အမျှတို့ လိုချင်လွန်းလို့ အရိပ်အမြွက်မျှ အသိပေးရတာမျိုးလည်း ရှိပါသေးတယ်”

“တကယ်တော့ ကျုပ်တို့ဟာ လူအများစုထင်နေကြသလို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့သတ္တဝါတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ လွန်စွာမှ သနားစရာကောင်းတဲ့ သတ္တဝါတွေပါလို့ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ နိဗ္ဗာန်ချုပ် မှာကြားချင်ပါတယ်”

ထိုနောက်မှာတော့ ဦးလေးမြ၏ဝိညာဉ်ပုံရိပ်မှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွား၏။ ထိုအတူ တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် မောင်ဦး၏ခေါင်းထဲတွင်လည်း မိုက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး အိပ်ငိုက်နေရာမှ ပြန်လည်နိုးထလာသည့်အဖြစ်သို့ တခဏချင်းရောက်လာ၏။

မောင်ဦး အိပ်မက်မှ နိုးထလာသည်ကိုမြင်သည်နှင့် ဘေးမှ နှိုင်းအုံ့၍ကြည့်နေကြသော သူငယ်ချင်းများမှ ဝိုင်း၍အပြစ်တင်စကားဆိုကြတော့၏။

“စွီးတဲ့မှပဲ . . မင်းကို တစ္ဆေလာတဲ့အချိန်ထိ စောင့်ကြည့်နေပါဆို၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလိုသဘောထားပြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မောကျနေရသလားကွ”

“အေးလေ . . တို့မှာတော့ အိပ်ရေးပျက်ခံ၊ ခြင်ကိုက်ခံပြီး ခင်းအဖော်ရအောင် ဝိုင်းပြီးစောင့်ကြည့်ပေးလိုက်ရတာ အမောပဲ”

ထိုအခါ ဒေါက်တာမောင်ဦးမှ သူငယ်ချင်းအားလုံးကို အားနာသောအကြည့်ဖြင့် ဝေပုံကြည့်လိုက်ပြီး တောင်းပန်သော စကားတစ်စွန်းကိုသာ ဆိုလိုက်ပါတော့သည်။

သူ့အနေဖြင့် “တစ္ဆေခေါ်မန္တန်” ၏အစွမ်းကြောင့် အိပ်မက်ထဲတွင် တစ္ဆေတစ်ကောင်နှင့် အင်တာဗျူးလုပ်လိုက်ရသည့် အကြောင်းတို့ ပြန်လည်ပြောပြတော့ရော အားလုံးက ယုံကြည် လက်ခံကြမည် ဆိုလား။

ရာခိုင်နှုန်းအပြည့် ယုံကြည်မှုရမည်တဲ့လား။ အိပ်မက်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်ကိုး။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မောင်ဦးအနေဖြင့်ကတော့ ဝေလောက၊ နာနာတာဝ၊ တစ္ဆေ၊ သရဲစသည်တို့ကို ယုံကြည်လက်ခံ သွားပြီဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ညတွင် တစ္ဆေတစ်ကောင်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းဖြစ်ခဲ့သည့် ဤကြုံတောင့်၊ ကြုံခဲ အမှတ်တရဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် (သို့မဟုတ်) ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်အား မိမိ၏စိတ်ထဲတွင်သာ တစ်သက်လုံး အမှတ်တရအဖြစ် သိမ်းဆည်းထားလိုက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတော့သတည်း။

စိုးစိုးနိုင်

မြန်မာ့အစဉ်အလာ ရှေးထုံးနည်းအမှန်များ

မြန်မာ့အစဉ်အလာတွင် လက်ဆင့်ကမ်း ရှေးထုံးနည်းများ ရှိပါသည်။ မှတ်သားစရာကောင်းသလို၊ တချို့က မသိဘဲလုပ်မိနေ၍ လာဘ်တိတ်ခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်ခြင်း၊ အိမ်ပူခြင်းအနောင့်အယုတ်ကြုံတွေ့ရခြင်းများ ခံစားကြရပါသည်။

သို့သော်ကြောင့် ထိုအရာများကို သိရှိနိုင်ရန်အတွက် သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ကနေ ရှေးထုံးနည်းအမှန်များကို ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

၁) အိမ်ထောင်ရှင်မ ရွေးလျှင် မျက်ရည်ခံမှည့်ပါသူတို့ အထူးရှောင်ပါ။

၂) အိမ်ရှေ့ရေတံစက်မြိတ်အောက်တည့်တည့်တွင် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်း မလှန်းမချိတ်သင့်ပါ။

၃) အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာကို ကျောခိုင်းမထိုင်ကောင်း။ (အိမ်နောက်ပြန် မထိုင်သင့်)

၄) ညဘက်တွင် ခေါင်းမရိတ်ရ။

၅) ညဘက်တွင် ခြေသည်း၊ လက်သည်း မညှပ်ကောင်း။

၆) ညဘက်တွင် ဆေးလည်း မသွေးကောင်း။

၇) ညအခါတွင် လေခွန်ရပါ။ မကောင်းဆိုးဝါး ရောက်လာတတ်၏။

၈) ညကြီးမိုးချုပ်ချိန်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးများ အိမ်၏ အပြင်ဘက်သို့ မထွက်သင့်ပါ။

၉) မိုးစုံစုံချုပ်၊ သန်းခေါင်နီး ညအမှောင်ထဲတွင် ကလေးကို ချိပိုး၍ သွေးသင့်ပါ။

၁၀) ညအမှောင်ထဲမှာ ဆံပင်ကို ဖြန့်မချထားရ။

၁၁) ညအခါ မှောင်ရီမိုးချုပ်တွင် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းကို အပြင်မှယူလာပြီး အိမ်ထဲကို မသွင်းရပါ။ မကောင်းဆိုးဝါး ကပ်ပါလာမည်ဖြစ်၍ အိမ်ပူမည်။ ကလေးများလန့်၍ ငိုမည်။

၁၂) ညောင်ပင်မှအသားကို ထင်းမီးမစိုက်ကောင်း။

၁၃) လမ်းမှ ခုံဖိနပ်အစုတ်ကို ထင်းမီးမစိုက်ကောင်း။

၁၄) အိမ်သားတစ်ဦးတစ်ယောက် ညအိမ်ခရီးသွားလျှင် အိမ်ရှိမိသားစုမှ ခေါင်းမလျှော်သင့်ပါ။

၁၅) အိမ်ရှေ့တည့်တည့် မြေပေါ်တွင် ငှက်ပျောပင် မစိုက်ကောင်း။ အိမ်ထောင်ဦးစီး သေသည်။

၁၆) အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာတွင် ထာဘီမလှန်းရ။

၁၇) အိမ်၏လှေကားထစ်ကို စုံဂဏန်း မထားကောင်း။

၁၈) အိမ်ရာထန်နက်ပိုင်းတွင် ခြေသည်း၊ လက်သည်း မလှီး၊ မညှပ်ကောင်း။

၁၉) တစ်နှစ်၏ ပြာသိုလနှင့် တပေါင်းလတွင် အိမ် မပြောင်း။

မရွှေကောင်း။

၂၀) ဝါတွင်း အိမ်ထောင် မပြုရပါ။

၂၁) ဝါတွင်းတွင် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုရ။

၂၂) ဈေးထိုင်ခုံပေါ်တွင် လက်မထောက်ကောင်းအရောင်းအရောင်းအဝယ် ပါးတတ်သည်။

၂၃) မိမိဈေးရောင်းသည် နေရာတွင် အပေါ့မစွန်း (ကျင်ငယ် မစွန်းရ)

၂၄) ဥပုသ်နေ့တွင် ခေါင်းမလျှော်ရပါ။

၂၅) ညဘက်တွင် ဆံပင်ဖားလျားချပြီး သန်းမရှာရ၊ ခေါင်းခြီး မလုပ်ကောင်း။

၂၆) တစ်နှစ်အတွင်း နှစ်မင်္ဂလာ၊ သုံးမင်္ဂလာ မပြုလုပ်ကောင်း။

၂၇) နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ (သင်္ကြန်အပြီး နှစ်ကူး)တွင် အလှူအတန်းကိစ္စမှလွဲ၍ အလဟဿ ငွေကြေးမထွက်ကောင်း။

၂၈) ထမင်းချက်ရင်း၊ သီချင်းမဆိုကောင်း။ ထမင်းဝိုင်းတွင် သီချင်းမဆိုကောင်း။ ခုံ မခေါက်ကောင်း။

၂၉) မှောင်ရီပျိုးပျံ ညအချိန်တွင် ထမင်းဝိုင်းသို့ "လာကြ၊ လာစားကြ" ဟု မခေါ်ကောင်း။ နာမည်တပ်ခေါ်ရမည်။

၃၀) ထမင်းချက်ပြုတ်ရင်း ထမင်းစားရင်းဖြင့် အိပ်မော်အကြောင်း မပြောကောင်း။

၃၁) မင်္ဂလာဆောင်မှာ အိုးခွက်ပန်းကန် မကွဲကောင်း။

၃၂) မင်္ဂလာဆောင်တွင် သူတစ်ပါး၊ မုဆိုးမ၊ တစ်ခုလုံးတို့မှ ခန်းဝင်ပစ္စည်း မပြင်ရပါ။

၃၃) ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် မင်္ဂလာဆောင် မသွားရ။

၃၄) အိမ်သားတစ်ဦးတစ်ယောက် နေထိုင်ခကောင်းလျှင်

အုန်းမိသားစုများမှ ခေါင်းမလျှော်ကောင်းပါ။

၃၅) အိပ်ရာမှန်းထပြီး မျက်နှာမသစ်ဘဲ အစားအစာ မစား

ရပါ။

၃၆) အလုပ်အားသည်နှင့် မိန်းကလေးများ ခေါင်းမှ သန်းဥ

ခေါင်းရ။ လာဘ်တိတ်သည်။

၃၇) ယောက်ျား၏လက်ျာဘက်တွင် မိန်းမကို (ဇနီးမယား)

အားမအိပ်သင့်ပါ။

၃၈) ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်များ ခေါင်းအုံး မချုပ်ကောင်း။

အဖူးဖူးရ အလွန်ခက်မည်။

၃၉) ကိုယ့်ထက်ကြီးသူ၏ ပို၍မြင့်သောနေရာတွင် မနေ

နိုင်သင့်ပါ။

၄၀) ကျောက်နီလက်စွပ်ကို နှစ်ကွင်းထပ်၍ မဝတ်ရပါ။

၄၁) ကပ်ကြေး၊ ကွမ်းညှပ်တို့ကို အလွတ်မဲ့ မညှပ်ကောင်း။

၄၂) ယောက်မနှင့်ထမင်းအိုးကို မခေါက်ကောင်း။

၄၄) ဘုန်းကြီးကျောင်းမှပစ္စည်းကို အိမ်တွင်ယူထားပြီး

မဆုံးစွဲကောင်း။

၄၄) အသုဘကို ရက်စုံ မထားကောင်း။

၄၅) နောက်မှသေဆုံးသူကို အရင်သင်္ဂြိုဟ်ရသည် ဟူ

သော မြန်မာ့ရှေးထုံးနည်းအမှန်များကို လိုက်နာတတ်ကြရန် ဖော်

ပြအပ်ပါသည်။

ဗဟုသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

စိုးယဉ်ထွန်း

သရဲသဘက်ဘဝနှင့် ဝါးရင်းတုတ်ဖိုးတုတ် ပဏ္ဍိတ

မကွေးစခန်းသို့ လူသေ အလောင်းတစ်လောင်း ရောက်လာပါသည်။ အလောင်းက ခေါင်းမပါ။ ခေါင်းတခြား၊ ကိုယ်တခြား။ သေသူက မောင်ပြုံးချို။ ဝါးတောချောင်း ရွာသားဖြစ်၏။ ခုနှစ်က (၁၉၅၈)ခုနှစ်၊ လွတ်လပ်ရေးမရတရအချိန်။

မကွေးမြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ရွာများက လူနေမှု အဆင့်အတန်း ထိုတိုက်သေးတဲ့ အချိန်။ စာတတ်၊ ပေတတ် မရှိ။ ဗဟုသုတ နည်းပါးလှသော အချိန်အခါဖြစ်၏။

။
 လူရွတ်လှမောင်နှင့်
 တွေ့သောအခါ
 ခေါင်းပြတ်၍ သေပွဲဝင်ခဲ့ရ၏ ။
 ရင်နာဖွယ်ကောင်းသည်မှာ
 လှမောင်သည် ပြုံးချိုနှင့်
 တစ်မိဝမ်းတွင်း ဆင်းခဲ့ရသော
 ညီဖြစ်လေ၏ ။

မကွေးမြို့ဟုဆိုရသော်လည်း လူနေအိမ်ခြေနည်းသေး၏။ မြို့ဟောင်းဆုံရပ်၊ ဈေးလယ်စိုး၊ ရွာသစ်နှင့် ပွဲကြိုဟူ၍သာရှိ၏။ ယခု သိင်္ဂီရပ်ကွက်မှာ မပေါ်သေး။ ဘုရားသုံးဆူမှာ မှုဆိုးတို့တောလိုက်သော နေရာဖြစ်၏။ သမင်၊ ယုန်၊ ဒရယ်တို့ပေါ၏။

မြသလွန်ဘုရားနှင့် ရွှေလင်မျှော်စေတီတို့ကြားတွင် လူတစ်ယောက်တည်း ဘယ်တော့မှမသွားရဲ။ ကသစ်ပင်၊ ဆူးရစ်ပင်၊ နဘူးပင်၊ သစ်ဆိမ့်ပင်၊ ညောင်ကြပ်ပင်၊ ဆီးသီးပင်တို့ဖြင့် မြည့်ကျပ်နေသဖြင့် တောမှ တောကြီးဖြစ်၏။

မြသလွန်ဘုရား၏မြောက်ဘက်တွင် ဝါးတောချောင်းရွာ၊ သဖန်းဆိပ်ရွာနှင့် အလယ်ချောင်းရွာဟူ၍ ရွာ (၃)ရွာရှိ၏။ ထိုရွာမှ ရွာသူရွာသားတို့သည် ခြေလျှင်ဆိုလျှင် မြသလွန်ဘုရားနှင့် ဧရာဝတီ မြစ်အကြား လူသွားလမ်းမှ ခက်ခက်ခဲခဲ သွားကြရ၏။ မကွေးမြို့သို့ လာကြရ၏။

လှည်းဖြင့်ဆိုပါက မြသလွန်ဘုရား၏အရှေ့ဘက် ရွှေလင်မျှော်စေတီ၏အကြားမှ လှည်းလမ်းဟု (မိုးကြိုးပစ်) ကျိန်ဆိုရမည် လမ်းမှ ခက်ခဲစွာ မောင်းနှင်လာရသည်။

ပို၍ဆိုးသည်မှာ ရွှေလင်မျှော်စေတီ၏အရှေ့ဘက် တောလမ်းခန့်တွင် ဂျပန်ခေတ်က သဘက်ကြီးတစ်ကောင် သောင်းကျန်းဖူးသည် ဟု ပုံပြင်သဖွယ် လူသိများသည်။ သဘက်ဆိုသည်မှာ သရဲတစ္ဆေအမျိုးအနွယ်ထဲမှ အကြီးဆုံးသရဲကို ပြောခြင်းဖြစ်၏။

ဂျပန်ခေတ်က အလွန်ဆိုးသွမ်းယုတ်မာသော သူခိုးကြီး (ဦးဘ) ဟုခေါ်သော လူတစ်ယောက်ရှိခဲ့၏။ ထိုသူသည် ဆင်းရဲသားအိမ်များကို မခိုး။ သူငွေ။ သူကြွယ်အိမ်များကိုသာ ခိုး၏။ ရေနံချောင်း၊ ဗွင့်ဖြူ၊ စကု၊ စလင်း၊ မင်းဘူး၊ မကွေးစသည့်မြို့များသို့ သွားရောက်၍ တစ်ကိုယ်တော် ခိုးနေသူဖြစ်၏။

လစ်လျှင်ခိုးပြီး လူချင်းထိပ်တိုက်တွေ့ပါက လူသတ်၏။ ထိုခေတ်က ၎င်းအားမိလျှင် ဆုငွေ (၅၀)ပေးမည်ဟု ကြေညာခြင်း ခံရသူဖြစ်၏။ ထိုသူအားမိသောအခါ ရွှေလင်မျှော်စေတီ၏ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော ထိုညောင်ပင်တွင် ကြိုးတုတ်ပြီး (ဘဲနက်)ဖြင့် ထိုးသတ်ခဲ့၏။

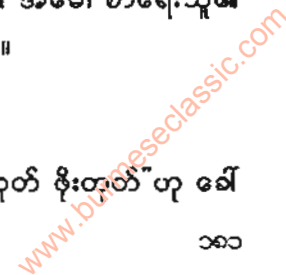
(ဘဲနက်)ဆိုသည်က ရိုင်ဖယ်သေနတ်၏ပြောင်းဝတွင် ထိုးသောပစ္စည်းဖြစ်၏။ တိုက်ပွဲတွင် အနီးကပ်တိုက်ရိုက်ပါက လူကို ထိုး၍သတ်သော ရွန်လုံးလုံးပစ္စည်းဖြစ်၏။ (စာရေးသူထံတွင် ရှိ၏)

ထိုဦးဘခက်သည် သရဲသဘက်ကြီးဖြစ်ကာ ထိုညောင်ပင်မှာပင်နေပြီး ညအချိန်မတော် ထိုညောင်ပင်အောက်မှဖြတ်သွားသူများကို (နပမ်း)လုံးသတ်သည်ဟု ကြားသိရ၏။ လှည်းပေါ်ပါလာသော သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများကို လု၍စား၏။

တစ်ခါတရံ နားရွက်တစ်ဘက်ကို ခင်းအိပ်ပြီး တစ်ဘက်က မြို့ထားသည်ကို တွေ့ရသည်ဟုလည်း ပြော၏။ ဤအကြောင်းအရာတို့စွများကို စာရေးသူငယ်ငယ်က အဖေ၏ အမေ၊ စာရေးသူ၏ အဘွားက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ဖူး၏။

စာရေးသူ၏အဘိုးသည် "ဝါးရင်းတုတ် ဖိုးတုတ်" ဟု ခေါ်

၏။ သူသည် မကွေးပုလိပ်ဂါတ်တွင် လူဆိုးထိန်းလုပ်၏။ လူဆိုးများနှင့် ရဲဖန်ရဲခါ ရင်ဆိုင်သတ်ပုတ်ရာတွင် သေနတ်ကိုမသုံး။ ဝါးရင်းတုတ်(နံပါတ်တုတ်)ကိုသာ ကိုင်ပြီး တိုက်ခိုက်၏။

အဘိုးဝါးရင်းတုတ်နှင့်တွေ့လျှင် အမှုကို ဖြောင့်ချက်စေကြရ၏။ မပေးလျှင် တရားခံအား ခြေဆင်းခိုင်းပြီး ခြေသလုံး နှစ်ဘက်ပေါ်သို့ ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် လှိမ့်၍စစ်ဆေးရာ တချို့တရားခံများ အစစ်ဆေးခံ၍ပြီးသောအခါ လမ်းမလျှောက် နိုင်တော့သဖြင့် ဆေးရုံတက်ရသည်ဟု ပြောကြ၏။

သရဲသဘက်ကြီးဘခက် ရွာသူ၊ ရွာသားများကို နှောင့်ယုတ်နေကြောင်း၊ ရွာမှ ဈေးရောင်းလာသော လှည်းများပေါ်မှ သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများလုစားနေကြောင်းနှင့် တခါတရံ သရဲသဘက်ဘခက်က (နပမ်း)သတ်ချင်သည်ပြော၍ သတ်ရာတွင် ကြောက်လန့်ပြီး အိမ်ရောက်သောအခါ သေကြကြောင်း ကြားသိရာ။

ထိုသတင်းကို လူရွတ်လူမိုက် နယ်ထိန်း ဝါးရင်းတုတ် ဖိုးတုတ်သည် မြို့ဟောင်းရပ်ကွက်မှ ဝိုက်ကုန်းဆရာတော် ဦးဝေနေထံသို့သွား၍ ခြေမန်းကွင်းနှင့် ပရိတ်ရေတို့တောင်းပြီး သရဲသဘက်ဘခက်နှင့် သွားရောက်တိုက်ခိုက်သည်ဟု သိရ၏။

“ခြေမန်းကွင်း”ဆိုသည်ကို စာရေးသူ နားမလည်ပါ။ စာရေးသူအထင်ပြောရလျှင် ပရိတ်ကြိုးကို ပြောသည်ထင်၏။ အသွားက အမဲသား ယူသွားရန်ပြောရာ -

“ငါက ဒီကောင်ကြီးကို ဆုံးမဖို့သွားမှာ . . ကျွေးဖို့သွားမှာ မဟုတ်ဘူး” ဟုပြောပြီး ညဉ့် ၁၁ နာရီတွင် တစ်ယောက်တည်း သွားပြီး သရဲသဘက်ဘခက်နှင့် သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန် ချကြသည်ဟု ပြောကြ၏။ ထိုသို့မချကြမီ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ကတိသစ္စာ ပြုကြသည်ဟု ဆို၏။

“ငါနိုင်ရင် မင်းဒီသစ်ပင်နဲ့ ဒီနေရာမှာ မနေနဲ့တော့၊ တကယ်လို့ ငါရှုံးရင် မင်းကို အမဲသားအချိန်(၁၀)လာပြီး နေ့စဉ်ကျွေးမယ်” ဟု ဝါးရင်းတုတ် ဖိုးတုတ်ကပြောရာ သရဲသဘက်

ကြီးဘခက်က သဘောတူသည် ပြော၏။ ထိုသို့ပြောဆိုပြီး နပမ်းလုံးကြရာတွင် ဝါးရင်းတုတ်ဖိုးတုတ် တော်တော်ခံရသည် ပြော၏။ မနိုင်ပုံပေါ်လာသောအခါ နှစ်ယောက်သား နပမ်းလုံးနေကြရာမှဖွတ်၍ ယူထားသော ခြေမန်းကွင်းကိုထုတ်ပြီး သဘက်ကြီးဘခက်၏ လည်ပင်းတို့ စွပ်လိုက်ရာ . .

“ပူလူချည်ရဲ့ဗျ၊ သေရတော့မှာပဲဗျ” ဟုအော်ပြီး ညောင်ပင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားတော့သည်။ ဝါးရင်းတုတ်ဖိုးတုတ်ကလည်း ညောင်ပင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သွားပြီး ပုလိပ်သုံးသော သတ္တုရေဘူးထဲမှ ပရိတ်ရေများဖြင့် ပက်လေ၏။

“ဟေ့ကောင် . . မင်း ဒါတော့လွန်ပြီကွ . . ငါအရှုံးပေးထားတာ၊ ဒီလောက်နိပ်စက်ရ တော်ရောပေါ့ကွ။ မင်းပုလိပ်ကျင့်၊ ပုလိပ်ကြံတော့ မကြံနဲ့”

“မင်းအရှုံးပေးပြီဆိုရင် ဒီလမ်းကလာတဲ့ လူတွေကို ဒုက္ခပေးဦးမှာလား”

“ငါက ဒုက္ခပေးချင်လို့ပေးတာ မဟုတ်ဘူးကွ။ ငါ ဒီနေရာမှာ မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေတာသိပြီး ငါ့မိန်းမကို ပြောပြမလားလို့ တိုယ်ထင်ပြတာကို ငရှူးတွေက ငါနဲ့ နပမ်းလုံးကြံတယ်။ တချို့က သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းတွေ ကျွေးတယ်။ ငါ့အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ပြီး အမျှဝေပေးဖို့ ဘယ်သူမှသတိမရကြဘူးကွ”

“မင်းကိုအမျှဝေပေးရအောင် သူတို့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူးကွ”

“ပိုက်ဆံ ဟုတ်လား”

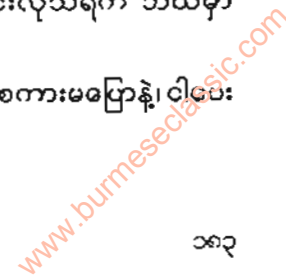
“ဟုတ်တယ်”

“မင်းကို ငါပေးမယ်ဆိုရင် မင်း ငါ့အတွက်လုပ်ပေးမလား”

“ငါလိုလူတောင် ငွေရှာမရဘဲနဲ့ မင်းလိုသရဲက ဘယ်မှာ ငွေရှိမှာလဲကွ”

“ဟေ့ကောင်ဘတုတ် . . အညွန့်တုံးစကားမပြောနဲ့၊ ငါပေးမယ် . . မင်းလုပ်ပေးမလား၊ ဒါပဲဖြေ”

“ပေးရင်လုပ်ပေးမယ်”

“မင်းမှာသစ္စာ၊ လူမှာကတိတဲ့နော် . . ဟေ့ကောင် မင်း ကတိမတည်ရင် ငါက ကြည့်မနေဘူး၊ အသေသတ်မှာ”

“ဟား . . ဟား . . ဟား အောက်ကလည်း နေသေးကြောက်ပြီလားလို့လည်း မေးနေတယ်ကွာ၊ တော်တော်ရယ်နို့ကောင်းတဲ့အကောင်”

“ဟေ့ကောင် ဘတုတ် . . ငါ့လည်ပင်းက ကြီးကြီး ဖြတ်ပေးဦး။ ပူလွန်းလို့ ငါမနေနိုင်တော့ဘူး”

သရဲသဘက်ကြီးဘခက်က ပြောပြောဆိုဆို ဝါးရင်းတုတ် ဖိုးတုတ်ရှိရာ သစ်ကိုင်းကိုကူးလာပြီး သူ့လည်ပင်းက ခြေမန်းကွင်းကြီးကို ဖြတ်ခိုင်းလေ၏။ ဝါးရင်းတုတ်ဖိုးတုတ်က ဖြတ်ပေးလိုက်သောအခါ သူပေးမည်ဆိုသော ပိုက်ဆံကိုတောင်း၏။

“ဟေ့ကောင် မင်းပေးမယ်ဆိုတဲ့ ငွေပေး”

“အေး . . ငါနဲ့ အောက်လိုက်ခဲ့၊ ငါ လူ့ဘဝတုန်းက ခိုးလို့ရတဲ့ ကျားခေါင်းရွှေခြေကျင်းတစ်ရံ ဒီအောက်မှာ မြှုပ်ထားတယ်။ တစ်ကွင်း မင်းယူ၊ တစ်ကွင်းကိုရောင်းပြီး ငါ့ကို ဆွမ်းသွတ် အမျှပေး” ဟုပြောကာ ညောင်မြစ်ကို တူးခိုင်းလေ၏။

သူပြသောနေရာကို တူးလိုက်သောအခါ သံသေတ္တာ အငယ်တစ်လုံးတွေ့ရှိ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျားခေါင်းများဖြင့် အလှဆင်ထားသော ရွှေခြေကျင်းနှစ်ကွင်းရရှိလေရာ နှစ်ကွင်းလုံးကို ရောင်းချပြီး ဝါးရင်းတုတ်ဖိုးတုတ်သည် စာရေးသူတို့အား ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံပေးခဲ့ပြီး . .

ညောင်ပင်အောက်သို့သွားကာ ဘုန်းကြီးသုံးပါးဆွမ်းကျွေးကာ သရဲသဘက်ဘခက်ကို အမျှပေးလိုက်ရာ ထိုနေရာတွင် သရဲနှင့်နပမ်းလုံးသည့်သတင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ (၁၀)နှစ်ကြာခဲ့ပြီးနောက် ထိုညောင်ပင်မှ တစ္ဆေအမြောက်ကြမ်းနေကြောင်း ကြားသိရပြန်၏။

ယခုအခါတော့ တစ္ဆေမှာ ယောက်ျား တစ္ဆေမဟုတ်။ မိန်းမ

တစ္ဆေဖြစ်နေ၏။ ထူးသည်မှာ ညတိုင်းတော့ ခြောက်။ လပြည့်လကွယ် နှစ်ညသာ ခြောက်ကြောင်း သိရ၏။ သေဆုံးသူမှာ ဝါးတောချောင်းရွာ မြစ်ကမ်း နဂူးတွင် အကြော် ကြော်ရောင်းသော ဝွက်ထော်မ ဆိုသူဖြစ်၏။ သူ၏ယောက်ျားက သောက်သောက်စားစား လူ့ငနွား ဆိုသူဖြစ်၏။

နေထွက်ကနေပင် မိန်းမ အကြော်ရောင်းရသမျှ ငွေကိုတောင်း၏။ မရလျှင်ရိုက်၏။ ထခါတရံ အရင်းပြုတ်သွား၍ မပေးနိုင်လျှင် ရှစ်အိမ်ကြား၊ ကိုးအိမ်ကြား ဆဲရေးတိုင်းထွာတော့၏။ ဒီဒဏ်ကိုမခံနိုင်တဲ့ ဝွက်ထော်မ ဒီညောင်ပင်မှာ ကြီးဆွဲချ၍ လူ့ဘဝ၏ဆက်သွယ်မှုပြင်ပသို့ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ ယခုတော့ ဝွက်ထော်မ ကြမ်းနေပြီ။ လပြည့်လကွယ်ညများတွင် မိမိအောက်မှဖြတ်သွားသော ကုန်လှည်းသမားများကို ချောက်လှန့်နေလေရာ သတင်းကြီးလာပြန်သည်။

ဝွက်ထော်မတို့ ခြောက်ပုံက ထူးဆန်းလှ၏။ သူနေသော ညောင်ပင်အရိပ်ကို နင်းသည်နှင့် တိုးတိုးညှင်းညှင်းကလေး ငိုချင်းချင်း။ ငိုချင်းချင်းသာ သီချင်းသံကြားရသည့်အချိန်တွင် ရောက်လာသောနွားလှည်းမှာ ရှေ့တိုးရမလား၊ နောက်ဆုတ်ရမလား၊ ဝေခွဲရေဖြစ်ကာ တွေဝေသွားပြီးဆက်၍သာ ရှေ့သို့တိုး၍မောင်းရ၏။

နွားလှည်း ညောင်ရိပ်အလယ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ညောင်ပင်ပေါ်မှ လှည်းပေါ်သို့ ခုန်ချလိုက်၏။ ထိုနောက် လှည်းသမား၏ လည်မြိုကို ညှစ်တော့၏။ နဂိုကကြောက်စိတ်နှင့် မောင်းလာသော လှည်းသမားမှာ ပစ္စည်းအားလုံးထားပြီး ပြေးတော၏။ ထိုအခါတွင်

ကြိုးပြတ်၍ ထွက်ပြေးသော နွားကလွတ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သော နွားမှာ အရိုးသာကျန်တော့၏။

တခါတရံ လေသင့်လျှင် ဝှက်ထော်မ၏ငိုချင်းသံကို ဝါးတော့ချောင်းရွာမှ ကောင်းစွာကြားရလေရာ ထိုသီချင်းသံကြားလျှင် ညောင်ပင်အောက်တွင် တစ်ခုခုဖြစ်ပြီ ဟု သိရှိကြ၍ နံနက်နေထွက်သောအခါ သွားကြည့်လျှင် နွားအရိုးများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ပြန်ကြနေသည်ကို တွေ့ရှိကြရလေ၏။

ယခုလည်း ဝှက်ထော်မသီချင်းသံကို ဝါးတော့ချောင်းရွာမှ ညင်ညင်သာသာ ကြားရပြန်ပြီဖြစ်ရာ နံနက်နေထွက်မှ သွားကြည့်ကြမည်ဟု ရွာသူရွာသားများ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ဝှက်ထော်မ၏ငိုချင်းကို နားထောင်နေမိကြလေ၏။

“တစ်သက်မှာ ရှက်စရာကုလိဿ သူဌေးရယ်ကြောင့်... ဒွိစိတ္တလေးကို မက်ဟန်ပလီလို့ အရက်ဘရန်ဒီကိုသုံး”

“ပြောကာ မပြချင်ဘူး ရှင်တို့ရဲ့... သူ့သဘောမှာ မကျရင် အမျက်ပိုလို့ တင်းတာကြောင့် အရက်ချိုပုလင်းတွေ တောင်လိုပုံလို့ ကိုယ့်ဂုဏ်ကို မနမြောတာကြောင့် (အ)ပြောရခက်လွန်းလို့ တမင်ထွက်ခါသာ ရုန်းချင်တော့ လောကမှာရှက်ပေမယ့် (အ) သူ့အံ့ဖတ်တွေကိုသာ ကြုံး...” ဆိုသည့် အသံကလေးမှာ ခရီးသွားများအဖို့ သေမင်းတမန်ပြီးသံနှင့်ပင် တူလှပေတော့မယ်။

(၂)

လှမောင်တစ်ယောက် ဒီနေ့ ရွာပြန်ရာတွင် နောက်ကျနေ၏။ အမ်းမြို့မှ ငါးခြောက်များ မင်းဘူးမြို့သို့ အရောက် နောက်ကျလေရာ မကွေးမြို့ပွဲရုံရောက်လာသည်မှာလည်း နောက်ကျ၏။ ထိုငါးခြောက်များကို မကွေးပွဲရုံတွင် စောင့်ယူနေရလေရာ ည(၉)နာရီမှ ကိစ္စများပြီးပါသော်လည်း မြို့ပေါ်မှ ပွဲရုံများ၏ ကျွေးမွေးမှုများကို စားသောက်နေသဖြင့် ည(၁၀)နာရီမှ ရွာသို့ပြန်ရ၏။

တစ္ဆေခြောက်သော ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်တော့

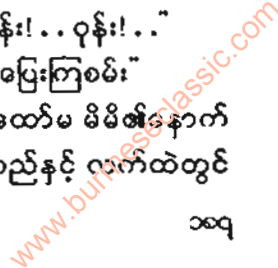
(၁၁)နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ်၏။
ဇကွယ် ညဖြစ် သဖြင့်
ညောင်ပင်အောက်မှာ
မှောင်နေပြီဖြစ်၏။ လှမောင်သည် သီချင်းသံကို နားထောင်လိုက်တော့ လင်ဖြစ်သူ အရက်သမားကို တမ်းတမ်းတတဖြစ်လျက် ဆိုနေကြောင်း သိရ၏။

ဒီသီချင်းသံမှာ လှမောင်နှင့် မစိမ်းလူ့ မကွေးမြဲသလွန် ဘုရားပွဲတွင် မင်းသားကြီး (ဝဏ္ဏကျော်ထင်) ဦးစိန်အောင်မင်း ကပြလေ့ရှိသော နောက်ပိုင်းဇာတ်တော်ကြီးဖြစ်သည့် (ကုလိဿ = ဒွိစိတ္တ)ဇာတ်မှ (ဒွိစိတ္တ)အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော နောက်ပိုင်းမင်းသမီးကြီး (ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း)၏ ဆိုသံ၊ ဆိုပေါက်နှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျနေ၏။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်းကို လှမောင်တစ်ယောက် အသေအကြေ စွဲလန်းခဲ့သူဖြစ်၍ မှတ်မိနေခြင်းဖြစ်၏။

လှမောင်သည် လှည်းအရှေ့ဘက်အိမ်ထဲတွင် ထားသော ငှက်ကြီးတောင်စားကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ပြီး လက်တွင် အဆင်သင့်တိုင်ထား၏။ တစ္ဆေသည် လှည်းပေါ်သို့ခုန်ချပြီး ခြောက်လှန့်တတ်သည်ကို သိရှိလေရာ ညောင်ပင်အလယ်သို့ရောက်သော် လှည်းကို ရစ်တန့်ပေးလိုက်၏။

“ဝုန်း!... ဝိုး!... ဒုတ်!...”
“အင့်!... ဇျောင်း!...”
“ဝုန်း!... ဂျုံး!... ဂျုံး!... ဝုန်း!... ဝုန်း!... ဝုန်း!...”
“ဟဲ့ အကောင်တွေ အိမ်အရောက်ပြေးကြစမ်း”
လှမောင်သည် တစ္ဆေဖြစ်သူ ဝှက်ထော်မ မိမိ၏နောက်ကျောက်လှည်းပေါ်သို့ ဝုန်းကန်ကျလာသည်နှင့် လက်ထဲတွင်

ကိုင်ထားသော ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့်လှည့်၍ ခုတ်ချလိုက်ရာ ဝှက်ထော်မ၏ဦးခေါင်းမှာ ပြတ်၍ အဝေးသို့လွင့်သွားသကဲ့သို့ ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာလည်း အင့်ကန် အသံထွက်ကာ လှည်းပေါ်မှလွင့်ကျ သွားလေတော့ရာ လှမောင်သည် တစ္ဆေမဝှက်ထော်မကိုပင် မကြည့်တော့ဘဲ လှည်းကို ရွာသို့ကဆုန်ပေါက် မောင်းနှင်၍ ပြေးလေတော့သတည်း။

(၃)

အလောင်းကိုကြည့်နေသူ ပုလိပ်များ ပြုံးစိစိဖြစ်နေကြ၏။ ဤသို့ ပြုံးစိစိဖြစ်နေရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ သေဆုံးသူပြုံးချို၏ အလောင်းတွင် ယောက်ျားဖြစ်လျက် ထမီနှင့် ရင်ခုံးအင်္ကျီဝတ်စားထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ပြုံးချို၏ ဦးခေါင်းနှင့်မျက်ခွက်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ တွင် ဆံပင်အရှည်အတူတပ်ထားပြီး မျက်ခွက်တစ်ခုလုံး ဆီချေးဒယ်အိုးဖင်မှအိုးမည်းများ သုတ်လိမ်းထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

အမှန်တော့ ပြုံးချိုသည် လူပျော်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ တစ်ရွာလုံး သူ့ကိုချစ်ကြ၏။ အရက်သောက်တတ်သော်လည်း တစ်ဘက်လူစိတ်ညစ်အောင် မလုပ်။ အင်္ကျီစား။ အစအနောက်ကလည်း သန်၏။ ပြုံးချိုသေရခြင်းအကြောင်းကို စုံစမ်းလိုက်သောအခါတွင် ပြုံးချိုသည် သရဲသဘက်နှင့်ဖိုးတုတ်တို့အကြောင်းကို သိ၏။

စဗ္ဗိနောက်ဖို့ အကြောင်းရင်းကို ရှာလိုက်တော့ ဝှက်ထော်မတစ်ယောက် ညောင်ပင်တွင် ကြိုးဆွဲချသေသည်ကို ကြားသိရသောအခါ ဝှက်ထော်မ ယောင်ဆောင်ပြီး ရွာသားများကို ခြောက်လှန့်၏။ ရွာသူရွာသားများ ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အသံကိုဖျက်၍ တစ္ဆေသရဲပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လေတော့၏။

ထွက်ပြေးသူတို့ကျန်ရစ်ခဲ့သော ပိုက်ဆံများနှင့်အသားစိမ်းငါးစိမ်းများကိုယူ၍ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများနှင့် ပျော်ပျော်

ပါးပါး စားသောက်ခဲ့၏။ နောက်တော့ ဤအလုပ်မှာ အစားချောင်မှန်း သိလာ၏။ ရေနံချောင်းမြို့၊ နတ်မောက်မြို့နှင့် မကွေးမြို့တို့၏ သုံးပွင့်ဆိုင်အတွင်းရှိ ရွာများမှ နွားခိုးများနှင့်ပေါင်းပြီး နွားများကို ညောင်ပင်အောက်မှာပင် ဖျက်ယူပြီး အရိုးတွေ့၊ အသားတွေကို သရဲတစ္ဆေများစားသည့် စားကြွင်း၊ စားကျန်များသဖွယ်ထားခဲ့၏။

လူရွတ်လှမောင်နှင့်တွေ့သောအခါ ခေါင်းပြတ်၍ သေပွဲစင်ခဲ့ရ၏။ ရင်နာဖွယ်ကောင်းသည်မှာ လှမောင်သည် ပြုံးချိုနှင့် ထစ်မိဝမ်းတွင်းဆင်းခဲ့သော ညီဖြစ်လေ၏။ လှမောင်သည် အစ်ကိုဖြစ်သူကို သူ့ကိုယ်တိုင်စားဖြင့် ခုတ်သတ်မိသဖြင့် အရှူးတစ်ပိုင်းဖြစ်နေ၏။ ပုလိပ်များသည် ပြုံးချို၏အပေါင်းအသင်းများကို စိစစ်ပြီး နွားခိုးများကို ဖမ်းမိလိုက်သည်။

ပုလိပ်ခေတ်က ဤသို့ပင် နာနာဘာဝများကို အကြောင်းပြုကာ လိမ်စားနေသူများ ပေါများခဲ့၏။ ယခုခေတ်တွင်လည်း ဗေဒင်ဆရာယောင်ယောင်၊ အကြားမြင်ဆရာယောင်ယောင်ဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသူများ ဒုန့်ဒေးရှိနေ၏။

ပြီးခဲ့သည့် (၂၀၁၃)ခုနှစ်က မကွေးမြို့တွင် ဖြစ်ခဲ့သော ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်က အမျိုးသမီးများကို စိတ်ကြွဆေးများ တွေးပြီး သားမယားအဖြစ်နေထိုင်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားသို့ရောင်းစားခဲ့ပုံ ရေးသားပါဦးမည်။

ဤသတင်းကို မကွေးမှသတင်းထောက်များက ဂျာနယ်များတွင် ရေးသားဖော်ပြပြီးဖြစ်သော်လည်း စေ့စေ့ငှငှမရှိသဖြင့် စာရေးသူ ဖော်ပြပေးပါဦးမည်။ စောင့်မျှော်ကြပါ။

“အရာရာတိုင်းကို ချင့်ချင်ချိန်ချိန်၊ နှိုင်းနှိုင်းဆဆ” ဖြင့် ယုံကြည်အားထားကြပါရန် သတိပေးလိုက်ရပါသည်။

သဗ္ဗေ၊ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရ
မကွေးညိုဦးမုံ

ဈေးရောင်းကောင်းအောင် ဒိုးလေးကိုဆောင်

ကွင်းကောက်ဆရာလှိုင် မပျံလွန်တော်မူခင် လောကီ အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်သည့် “ဒိုးလေး”များကို ဆောင်ခိုင်းလေ့ရှိပါသည်။ ဒိုးလေးဆိုသည်မှာ ဂုံညင်းဒိုးစေ့ဖြစ်ပါသည်။ ဘယဆေးဆိုင်တွင် ဂုံညင်းဒိုးစေ့အသေးများကို ရွေး၍ ဝယ်ယူရနိုင်ပါသည်။ အဆိုပါဒိုးလေးများကို ရွှေအစစ်ချ၍သော် လည်းကောင်း၊ ယခုခေတ်ပေါ် ယိုးဒယားရွှေနှင့်လည်းကောင်း၊ ကပ်၍ ဆောင်ရပေမည်။ ထူးခြားလောက်အောင်ကို ဈေးရောင်းကောင်းစေတဲ့ ဒိုးလေးအဆောင်ဖြစ်သောကြောင့် သိမှတ်နိုင်စေဖို့ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒိုးလေးဆိုသည်မှာ စနေ(၁၀)နှင့် ဗုဒ္ဓဟူး(၁၇)တို့ ပေါင်း၍ (၂၇)(၂+၇=၉)ရပြီး (၉)ဖြစ်သဖြင့် (၉)နဝင်းကြေသည်။ ရွှေချထားသောဒိုးကလေးအား ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းဂါထာဖြင့် နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်မန်းပေးပါ။

အမှုအခင်းရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ ဒိုးလေးနဲ့ လျှာ၊ မျက်နှာတို့ကိုပွတ်ပေးပါ။ ထိုဒိုးလေးကို သွားလေရာအိတ်ထဲ ထည့်၍သွားပါ။ ဈေးဆိုင်များဆိုလျှင် ထိုရွှေချထားသောဒိုးလေးကို ပိုက်ဆံသေတ္တာထဲ ထည့်ထားပါ။

ဆိုင်ခွင့်ပြီးတဲ့အခါ ဆိုင်ပေါ်မှာ ထိုဒိုးလေးကို မွတ်နေအောင် တစ်ချက်လှည့်ပေးပါ။

လည်နေသည့် အရှိန်သေခင် ဒိုးလေးကို ဖမ်းပြီး ဖိုက်ဆံသေတ္တာထဲ ပြန်ထည့်ထားပါ။

ထိုသဘောမှာ ဒိုးလေးရဲ့ဓာတ်အရှင် ရှင်နေတဲ့ဓာတ်ကိုသိမ်းတဲ့သဘော ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဒိုးလေးကို နေ့စဉ် လှည့်ပေးပါ။

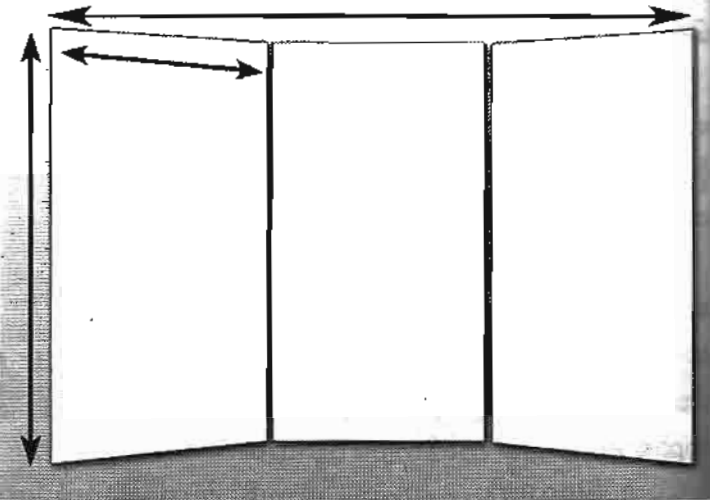

“ဒိုးလေးကို ပြိုင်မယ့်သူမပေါ်သေးဝေးဝေးကရှောင်ကြ”ဆိုသည့် သီချင်းစာသားသည် ဓာတ်ညွတ်ကိုယူမည်ဆိုလျှင်ဖြင့် ဒိုးလေးကိုနိုင်ဖို့ဝေးစွာ လာပြိုင်မယ့်သူတောင် မရှိပါဘူးဟု ဆိုချင်ပါသိတောင်း။

ကံကောင်းခြင်းကိုပေးစွမ်းတဲ့ ကြည့်မှန်များ

ကြည့်မှန်ကို ရှေးက "ကြေးခုံ" ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။ မှန်တစ်ဘက်ကို ပြဒါးသုတ်ထားပြီး သက်ရှိ၊ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုများ အားလုံး၏ပုံရိပ်ကို ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်စေသည့် အရာဖြစ်သည်။

ကံကောင်းခြင်းကို ပေးဆောင်သော ကြည့်မှန်များအတွက် စီရင်ပုံ၊ စီရင်နည်းသည်ကား -

❖ မှန်တစ်ချပ်ကို သင့်အရပ်မြင့်နှင့်ချိန်ဆ၍ သင့်ထော်မည့်နေရာတွင် တပ်ဆင်ထားပါ။

❖ နေအိမ်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာသော် လည်းကောင်း၊ ဘေးဘက်မှာသော် လည်းကောင်း၊ စက်ရုံ အလုပ်ရုံ၊ မိုးယုံတိုက် တစ်ခုခု ရှိနေပါက သင့်အိမ်၏ပြတင်းပေါက်တွင် ကြည့်မှန်တစ်ချပ် တပ်ဆင်ထားလိုက်ပါ။

ထိုသို့ တပ်ဆင်ထားပါက သင်လုပ်သမျှ အကြံအစည်များ အားလုံး အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။ ထိုမှန်ကို မကွဲစေရန်ကိုတော့ဖြင့် အထူးသတိပြုပါလေ။ မတော်တဆကွဲသွားခဲ့သော် မှန်အသစ်

တစ်ချပ်ကို ချက်ချင်း အစားထိုး တပ်ဆင်ရမည်။

❖ အိပ်ရာ၊ ဓုတင်၊ ဘင်းစား စားပွဲတို့ပေါ်တွင် မျက်နှာကျက်၍ ထုတ်တန်း တစ်ခု ကန့်လန့်ဖြတ်ရှိနေပါက သင်သည် ရောဂါ ဝေဒနာများ အားရစေနိုင်ပါသဖြင့် ထိုမျက်နှာကျက် ထုတ်တန်း၌ ကြည့်မှန်တစ်ချပ်ကို အမြန်ဆုံး ချိတ်ဆွဲထားပါ။

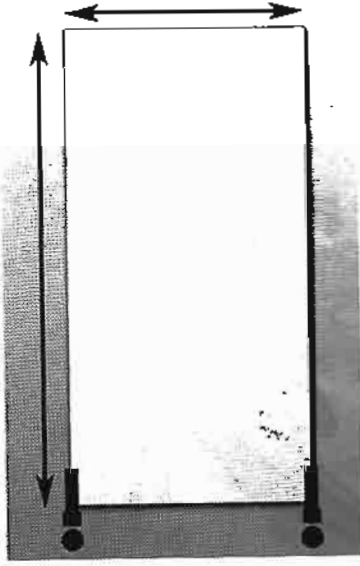
❖ ထမင်းစား၊ စားပွဲဘေး

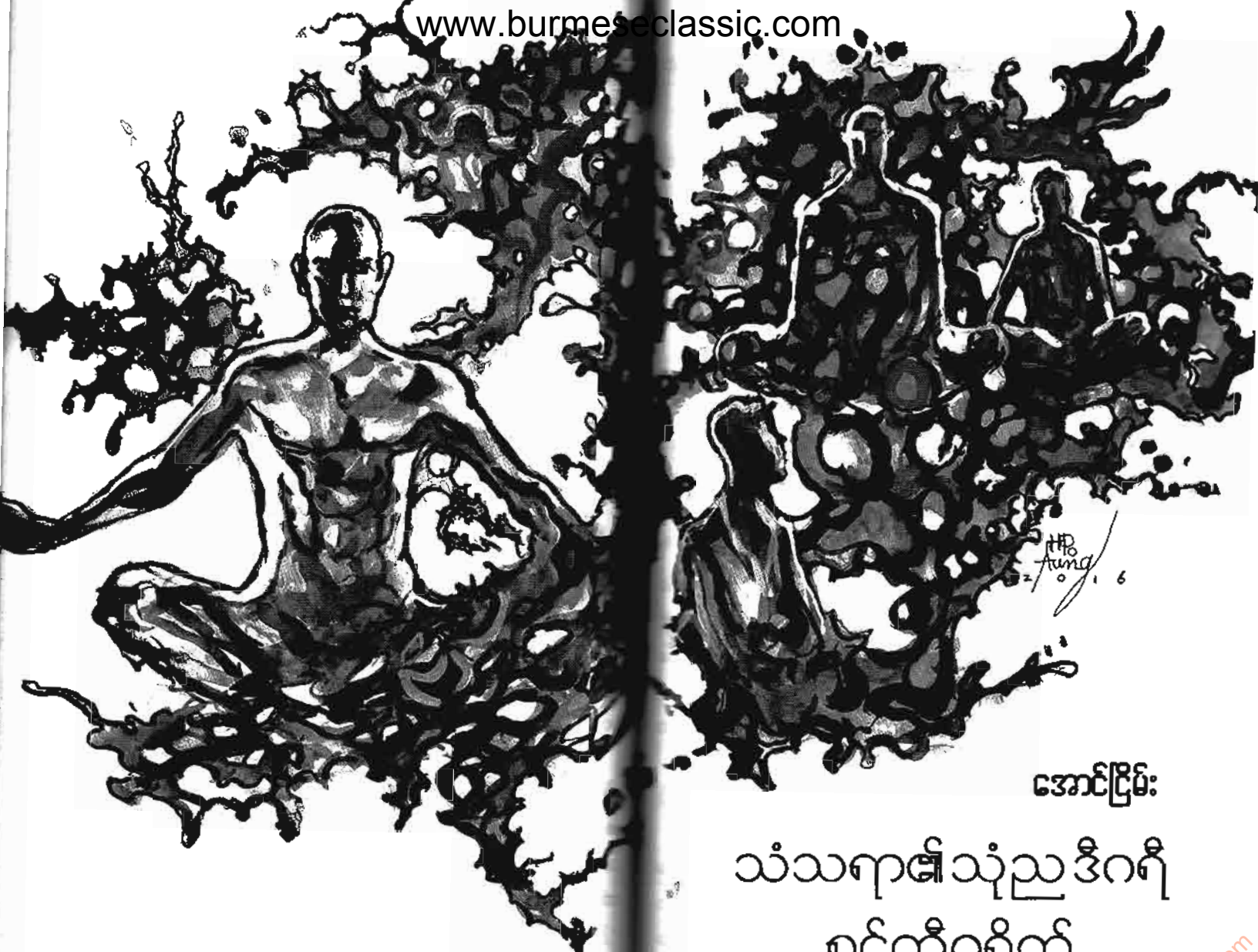
တွင် မှန်ချပ်ကြီးများ တပ်ဆင်ထားပါက အစားအသောက်တို့ကို သေများစေနိုင်ပါသည်။

❖ အချို့သော စားသောက်ဆိုင်များရှိ ငွေသိမ်းကောင်တာ တွင် ကြည့်မှန်များ တပ်ဆင်ထားခြင်းအားဖြင့် ဝင်ငွေကို နှစ်ဆပွားစေနိုင်ပါသည်။

❖ အိမ်၏ပြင်ပတွင်ရှိသော ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေစည်တို့ ၌ပုံရိပ်များ၊ ညချမ်းချိန်ခါ ပြည့်ပြည့်ဝဝသာနေသည့် ဇိုးလမင်းကြီး ပုံရိပ်သည် လည်းကောင်း၊ သင့်အိမ်အတွင်းရှိ ကြည့်မှန်ပေါ်တွင် သာရောက်ထင်ဟပ်စေနိုင်သော နေရာမျိုးတွင်ထားပါက သင့်ဘဝ အစီအစဉ်လုံး သာယာချမ်းမြေ့စေနိုင်ပါသည်။

❖ သင့်အိမ်သည် လှည်းဦးတိုက်၊ လှေဦးတိုက် (ခေါ်) အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ (T) ပုံသဏ္ဍာန်ထိပ်တည့်တည့်တွင် ရောက်ရှိနေပါက ကြည့်မှန်တစ်ချပ်ကို အိမ်အဝင်ပေါက် တံခါးမကြီးပေါ်၌ တပ်ဆင်ထားခြင်းအားဖြင့် ဘေးဆိုး၊ အန္တရာယ်ဆိုး၊ အတိတ်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုးတို့မှ ကင်းလွတ်စေနိုင်ပါသည်။

HP
Aung
2/06

အောင်ငြိမ်း:

သံသရာ၏သို့ညာဒီဂရီ
စင်တီဂရိတ်
အနားသတ်မျဉ်း

။
“ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို
ထားသွားတော့မှာလား။
စကျဟာ ပသာဒမရှိရင်
မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ
ခင်ဗျား သိရဲ့သားနဲ့”

အပိုင်း(၁)

“ဟဲ့လို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စကျ
ပါ”

“ဘာကိုစွဲများရှိပါသလဲ”

“ကျွန်တော် ညတုန်းက အိပ်မက်တစ်ခုမက်လို့ပါ”

“ဪ . . ပြောပါ၊ ကျွန်မ တတ်နိုင်သလောက် ကူညီ နိမိတ်
ဖတ်ပေးပါမယ်”

စကျခမျာ ညတုန်းကအိပ်မက်ကြောင့် စိတ်ထဲတွင် ကသိ
ကအောင် ဖြစ်နေသည်။ ဘာကိုက သိပြီး ဘာကိုက အောင်မှန်း
တော့ ရေရေလည်လည် မသိပေ။

“ဒီလိုပါ . . ညတုန်းက အကြောလျှော့လှေကျင့်ခန်း လုပ်ပြီး
တော့ ကျွန်တော် အိပ်လိုက်တယ်”

“အင်း”

“အဲဒီနောက် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အိပ်ပျော်သွားသလိုမျိုး
ခံစားရတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါ . . အိပ်မက်ခြင်းရဲ့ဖြစ်စဉ်တွေပါပဲ။
ဆက်ပြောပါဦး”

“အဲဒီလို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး။ ဆိုလိုတာက ကိုယ်
အိပ်ပျော်တော့မယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီးသိနေတာ သတိထားမိ
တာမျိုးကိုပါ”

“ဘာတွေတွေ့လဲ”

“ဓာတ်လှေကားစီးသလို တသိမ့်သိမ့်၊ တငြိမ့်ငြိမ့်ဖြစ်သွား
တယ်။ ပြီးတော့ လျှပ်စီးလက်သလို ဝင်းခနဲ . . လက်သွားတယ်”

“အင်း . . ဟုတ်တယ်လေ၊ သိစိတ်က မသိစိတ်ကို ကူး
ပြောင်းတဲ့ကြား အခြေအနေလေးမှာပေါ့။ ဝီထီစိတ်ကနေ ဘဝင်
စိတ်ကိုကူးပြောင်းတဲ့ ကြားအခြေအနေလို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။
အချို့ကတော့ ရျာန်စိတ်လို့တောင် ခေါ်ကြတယ်”

နမိတ်ဖတ်သည့် အမျိုးသမီး မဆိုး။ တော်တော်နဲ့ စပ်အောင်
လှလှထားပုံရသည်။ သူ့လိုစစ်စစ်ပေါက်ပေါက် မေးမြန်းတတ်သည့်
အမျိုးနဲ့ဆို အံ့ကိုက်ပဲဟု တွေးမိသည်။ (တစ်ယောက် အံ့သွားကို တစ်
ယောက် ကိုက်ကြခြင်းတော့မဟုတ်ပါ)

“ကျွန်တော်သိချင်တာက အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်ပျက်သွား
တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေပဲ”

“ပြောပါ . . ပြောပါ၊ ဘဝမှာ မကြုံဖူးတဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့ ကိစ္စ
မျိုးတွေလား”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားပြီး အိပ်မက်
မက်တယ်။ အိပ်မက်ဆိုပေမယ့် တကယ့်အပြင်မှာလိုပဲ၊ အိပ်မက်
ထဲမှာ ကျွန်တော်လျှောက်သွားနေတာ၊ ကျွန်တော် အမေတွေ၊ အစ်မ
တွေ အိပ်နေတာကိုပါ မြင်နေရတယ်”

“ဟုတ်လား . . ဒါနဲ့ မရှင်းတာတစ်ခုက အမေတွေဆိုတော့
ခွင့်မှာ အမေ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလို့လဲ”

“အမ်”

“မြန်မာစကား” ဆိုသည်မှာ တော်တော် ကပ်သီးတပ်စွဲ ပြော

လို့ရသည့် စကားဖြစ်သည်။ သူမကတော့ တမင်သက်သက်ခွဲတော့ မေးတာဟုတ်ပုံမရ။ တကယ့် ထူးဆန်းအံ့ဩနေသည့် ပုံစံနဲ့ နှင့် မေးခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာစကားကို မြန်မာလူမျိုးနှစ်ယောက်က မြန်မာလို ခြေတာတောင် မြန်မာလို လုံးစေ့၊ ပတ်စေ့ နားမလည်နိုင်ပါကလား။ သလို တွေးမိရင်းနဲ့ လုံးစေ့ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ပတ်စေ့က ဘာလိမ့်ဟု ဆက်ပြီး စဉ်းစားမိသည်။

“ဟေ့ . . ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ကျွန်မမေးတာ ဖြေလေ”

“ဪ . . ကျွန်တော် ပတ်စေ့ကို စဉ်းစားနေတာပါ”

“ဘာ . . ဘာပြောတယ်”

“အဲ . . ဒါက ဒီလိုပါ။ ဟိုဟာ . . တစ်နဲ့ တစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်ရလဲ”

ပြောရင်းနဲ့ လိုရင်းမရောက်ဘဲ ပိုရှုပ်လာသည်။ သူမ တစ်တွေ လျှောက်ထင်နေမှာစိုးလို့ ပြောမိ၊ ပြောရာ ပြောလိုက်မိကုန်မပြောမပြီ။ မတီးမမြည်ဆိုတာလိုဖြစ်လာသည်။

“နှစ်ပေါ့ . . ဒါက ကလေးတောင်သိတဲ့ကိစ္စ၊ ရှင် ဘာလေးမေးနေတာလဲ”

စမိမှတော့ ကျွန်တော်လည်း အလျှော့မပေးတော့ပေ။

“လောကသဘောမှာတော့ တစ်နဲ့ တစ်ပေါင်း သုံးရတယ်လို့”

“ကဲ . . ပြောစမ်းပါဦး၊ မောင်စက္ခုရယ်”

“ခင်ဗျား . . စဉ်းစားကြည့်လေ၊ နှစ်ဆိုတာ တစ်နဲ့ တစ်ပေါင်း ပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ဂဏန်းတစ်ခု မဟုတ်လား”

“အင်း”

“ဒါဆို ရှင်းရှင်းလေးပဲလေ၊ သူ ဖြစ်တည်လာရာ တစ်လုံးရယ်၊ သူ လက်ရှိဖြစ်တည်နေတဲ့ နှစ်ဆိုတဲ့ဘဝတစ်ခုရယ် အားကြံ့ခြုံပေါင်းလိုက်တော့ သုံးပေါ့”

“ရှင်ဟာက ဟုတ်ဟုတ်ပဲလို့ ဆိုရမလို့ဖြစ်နေပြီ”

“အလကား လျှောက်ပြောနေတာပါဗျာ၊ ကျွန်တော့်အဖေတွေဆိုတဲ့စကားက စကားအဖြစ် ပြောလိုက်တာပါ။ ခင်ဗျားက အတုအနကောက်ပြီး ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော့်မှာ ပြောရဆိုရ ခက်သွားတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါပြီ”

“ဒီလိုဆိုရင် ဆက်ပြောမယ်”

“အင်း”

“အဲသလိုလျှောက်သွားရင်းနဲ့ အောက်ထပ်က အိမ်တွင်းအုန်း နတ်စင်နားရောက်တော့ အရောင်တွေ တလက်လက်ထွက်နေတာကို တွေ့ရတယ်”

“ဘယ်က ထွက်တာလဲ”

“အိမ်တွင်းအုန်းက”

“အဲဒီတော့”

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော် လန့်သွားမိတယ်”

“ရှင် ကြောက်သွားလား”

“ဟင့်အင်း . . ကျွန်တော် မကြောက်ပါဘူး။ ရုတ်တရက်မို့ ဒီတီလူပ်ရှားသွားတဲ့ သဘောပါ။ ဒီလိုမျိုး မကြုံဖူးဘူးလေ”

“နောက်ကော”

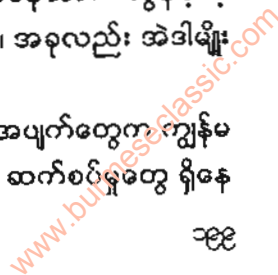
“ဟိတ် . . ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် လန့်နိုးလာတယ်။ နှလုံးခုန်နှုန်းကလည်း မြန်လိုက်တာမှ အရမ်းပဲ၊ ရင်ထဲက ခုန်ထွက်သွားမလား အောက်မေ့ရတယ်”

“ဒါဆို ရှင်ဖြစ်စဉ်က ဒီမှာတင် အဆုံးသတ်သွားတယ်ပေါ့”

“ဘာ သဘောလဲ”

“ဒီလို . . ဒီလို အခု ကျွန်တော်ပြောနေတာက လွန်ခဲ့တဲ့ ဘဝလောကက ဖြစ်ခဲ့တာကို ပြောနေတာ၊ အခုလည်း အဲဒါမျိုး အဖြစ်အပျက်တွေ ဆက်ဖြစ်နေတုန်းပဲ”

“ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေက ကျွန်မ အလုပ်နဲ့တော့ သိပ်မဆိုင်လှဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆက်စဉ်မှုတွေ ရှိနေ

တယ်။ ရှင့်လိုအဖြစ်မျိုးတွေဖြစ်တဲ့ လူ လေး၊ ငါးယောက်လောက်ထဲ
လည်း ကျွန်မဆီကို အခုလို ဖုန်းဆက်မေးဖူးတယ်”

“ခင်ဗျား . . ဒါတွေကို ရှင်းပြနိုင်မလား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . အကြမ်းဖျင်းတော့ ပြောပြနိုင်ပါတယ်။ ပထမ
ဦးဆုံးသိထားရမှာက ဒါတွေဟာ အိပ်မက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာပါပဲ
ဆိုလိုတာက နိမိတ်တော်တဲ့ပညာနဲ့ မပတ်သက်ဘူး။ ကျွန်မ လိုင်းနဲ့
တစ်ခုအနေနဲ့ လေ့လာထားသလောက် ရှင်းပြမယ်။ ရှင့်အနေနဲ့
စောဒက သိပ်မတက်နဲ့၊ ဒါက ကျွန်မရဲ့မေ့ရောပညာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ . . ဒါနဲ့ စောဒကက ဘာလဲ”

“အဲ”

သူမ အငိုက်မိသွားပုံရသည်။ မှတ်ကရာဇာ။ နိမိတ်တော်
ပညာရှင်မလေးရေ . . သို့သော် သူမကလည်း (ကေ)သူ မဟုတ်
(ကေဆိုသည်မှာ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် စဉ်းစားဉာဏ်မရှိသူ
ကို အတိုကောက်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်)

“အဲဒီလောက်ကတော့ အပျော့ပေါ့ မောင်စကျရယ်။ ရှင့်
မယ်။ မသိရင် မှတ်ထား။ စောဒကဆိုတာ စောစောကတည်းက နှု
နေရာဌေး၊ တော်နေရာတော် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းမရှိဘဲ ထောင်
လွှား တက်ကြွမလာအောင်ကြိုတင် ဖိနှိပ်ကန်ကျောက်ထားခြင်းကို
အဓိပ္ပာယ်ရတယ်ကွယ်”

သူ့ဟာသူတော့ ဟုတ်နေတာပဲ။ ဆက်ပြီးတော့ အထွန်း
တက်ရင် အထွန်းတက်ပြဿနာပါ ရှုပ်လာမှာစိုးလို့ ငြိမ်နေလိုက်
သည်။ ဖုန်းဘေတက်မှာ စိုးတာလည်းပါတယ်။

“ကဲ..ကဲ စကားရည်လှပွဲ သရေအဖြစ်ရပ်စဲပြီး ကျွန်ုပ်အပြင်
အပျက်များကို ရှင်းလင်းတော်မူပါ အတုပညာရှိ မပသာဒရယ်”

“ကောင်းပြီ၊ အတုလေးရယ် . . ဒီလို ဒီလို ရှင့်ဖြစ်ရပ်တို့
ခေတ်မှာ ဘာမှ သိပ်အဆန်းကြီးတော့မဟုတ်ဘူး။ ဂန္ဓာရီပညာရှင်
တွေအဆိုအရဆိုရင် ခရစ်ရှုနားဘုရားပျံလွန်ခဲ့တဲ့ (ဘီစီ - ၁၃၀၀)
လောက်ကစတင်ခဲ့တဲ့ ကလိုယုဂ်ဆိုတဲ့ ခေတ်မည်းကြီးဟာ လွန်ခဲ့

အနစ်(၅၀)လောက်အတွင်းက ပြီးဆုံးသွားပြီဆိုတယ်။ အခု ကုန်
ရာသီဆိုတဲ့ ရွှေခေတ်ကြီးကိုရောက်နေပြီ။ ဘဝဟောင်းက ပါရမီရှင်
တွေအများအပြား မွေးဖွားပေါ်ထွန်းလာတဲ့ ခေတ်ပေါ့”

“ဟဲ . . ဟဲ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ပါရမီရှင်လို့ ဆိုလိုတာ
လား”

“ဟွန်း . . သိပ်မြောက်မနေနဲ့၊ ကျွန်မက ကျွန်မဆီကို
ဆက်သွယ်မေးမြန်းလာတဲ့သူမို့လို့ တာဝန်ဝတ္တရားအရ ဖြေနေတာ၊
သေချာ နားထောင်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ . . ပညာရှိ
သူ့ထမိန်ရယ်”

ကျွန်တော်နောက်လိုက်
တာကို သူမက မကြားချင်ယောင်
ဆောင်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ဒီတော့ ရှင်က
ဘဝဟောင်းမှာ လိပ်ပြာ
ခန္ဓာလွင့်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို
ကျင့်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒီဘဝ
ရောက်တော့ ဘာမှ ထွေ
ထွေထူးထူး ကျင့်စရာမလိုဘဲ
အကြော်လျှော့ လေ့ကျင့်ခန်း
လေးလုပ်တာနဲ့တင် အောင်မြင်
သွားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ရှင်ကသာ အဲဒါကို ဘာ
မှန်း၊ ညာမှန်းမသိတာ . . ကချီဆို
ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လေ့လာလိုက်
စားပြီး ကျင့်တာတောင် သေခါနီးအထိ
မအောင်မြင်တာတွေ အများကြီးပဲ”

“ဟုတ်ပါပြီ . . အဲဒီတော့က

ခင်ဗျားပြောတဲ့ ကျင့်စရာမလိုဘဲ ထွက်ထွက်ပြီး အောင်မြင်နေတဲ့ "လိပ်ပြာခန္ဓာကိုယ်"ဆိုတဲ့ဟာကြီးကို ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

"ဒါတော့ ကျွန်မလည်း အကြံမပေးတတ်ဘူး။ ရှင့်စိတ်ကူးနဲ့ ရှင်လုပ်ချင်တာလုပ်ပေါ့၊ အဲ . . ရှင် ပြောထားတာရှိတယ်။ ဟိတ်ဆိုတဲ့အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်ဆို . . အဲဒါ ဘဝဟောင်းက ရှင့်ရဲ့ ဆရာဟောင်းရဲ့ အသံ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူနဲ့တွေ့ပြီး ညွှန်ကြားချက် အသစ်တွေ၊ ကျင့်စရာတွေ ရှင် ထပ်ရချင်လည်း ရမှာပေါ့"

"ခင်ဗျားဟာကလည်းဗျာ . . ဘဝဟောင်းတွေရော၊ ဆရာဟောင်းတွေရော ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်တောင် ဖုန်တက်နေတဲ့ လူဟောင်းကြီးအဖြစ် မြင်ယောင်လာပြီ"

သူမက အားမနာ၊ လျှာမကျိုး မိန်းမပိသစ္စာ တဟီးဟီး . . တဟားဟားနှင့် ဟီလာတိုက်ပြီး ရယ်ပါလေတော့သည်။

အိုဘယ်နယ် လောကကြီး . . ဂန္ဓာရီဆိုသည်ကို ပင်စင်စား၊ အငြိမ်းစားကြီးတွေ လုပ်စရာမရှိတော့လို့ လုပ်ကြသည်အလုပ်ဟု ယူဆထားသော ကျွန်ုပ်ကိုမှ လာပတ်သက်နေရသနည်း။ အနီ ဂန္ဓာရီဆိုသော ပညာရပ်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်လို ဂျစ်တစ်တစ်ကောင်မှာ လားလားမှ အမြီးအမောက် မတည့်ပါကလား။

"ခင်ဗျားအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခကို ဘယ်လိုပေးရမလဲ"

"ဟင့်အင်း . . ကျွန်မက ဘာ အခကြေးငွေမှ မယူဘူး။ ရှင် သိတဲ့အတိုင်းပဲ နေ့စဉ် နေ့လယ် (၁၂)နာရီကနေ (၁)နာရီအထိ လူတွေမေးသမျှ အိပ်မက်အကြောင်းတွေကို အသေးစိတ်ရှင်းပြပေးပြီး နိမိတ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ အိပ်မက်တွေကို နိမိတ်ဖတ်ပေးတယ်"

"အလကားဆိုတော့လည်း တစ်ခုထပ်မေးရဦးမယ်"

သူမက ဒီတစ်ခါကျတော့ ခပ်အုပ်အုပ်ရယ်သည်။ သူမ အသံမှာ စူးရှကြည်လင်လွန်းလှသည်ကို သတိထားမိလေသည်။ လင်းယုန်ငှက်တို့၏ အော်မြည်သံမျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။

"ကျွန်တော် ငါးနှစ်သားအရွယ်ကတည်းက နှစ်စဉ်၊ နှစ်

ထိုင်း မက်လာတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုရှိတယ်"

"အင်း . . စိတ်ဝင်စားစရာပဲ"

"အိပ်မက်ထဲမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ထစ်ခုခု လာပြောနေတယ်"

"တစ်ခုခုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က"

"အင်း . . အဲဒါ ငယ်သေးလို့ ကျွန်တော် မသိခဲ့တာပေါ့၊ ပြီးတော့ . . သူက အသံသိပ်မထွက်ဘူးလေ။ နှုတ်ခမ်းလေးလှုပ်ရုံပဲ ပြောတာ"

"ဆက်ပါဦး"

"ကျွန်တော် ကိုးတန်းလောက်ရောက်တော့ တစ်နေ့ အိမ်မှာ အလှူလုပ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာထုံးစံအတိုင်း ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်ပြီး ဆွမ်းကျွေးတာပဲပေါ့ဗျာ"

"ကျွန်မ သိပြီ . . အဲဒီမှာ ဘုန်းကြီးတွေက ထုံးစံအတိုင်း မေတ္တာသုတ် ပရိတ်ရွတ်မှာပေါ့။ မေတ္တာဥသဗ္ဗ လောကသို့ ဆိုတဲ့အပိုဒ် အရောက်မှာ ရှင် သိသွားတာမဟုတ်လား"

"မှန်လိုက်တာဗျာ . . ခင်ဗျားဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေးရှိတယ် ထင်တယ်"

"ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေးရှိရအောင် ကျွန်မ ဘယ်ပုဏ္ဏားနဲ့မှ အိမ်ထောင်မကျဖူးဘူး အပျိုရှင့်"

"ကြော်ငြာတာလား . . ဟဲ . . ဟဲ"

"ဘာ ! . ."

"ဆိုင်းဘာဘာလည်း မေတ္တာသမားပဲလေ၊ ခင်ဗျား ဆိုလိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်"

"ရှိ . ."

သူမက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်။ ဖုန်းထဲမှာ ထိုသို့ အသံကြားလိုက်ရသည်။ (ထိုသို့ဆိုသည်အတိုင်း ထပ်တူ၊ တပ်မျှ တော့မဟုတ်။ အနီးစပ်ဆုံး စကားလှယ်ပြီး ရေးသားလိုက်ပါကြောင်း)

"ကဲ . . ကဲ ပြောစရာရှိတာသာ ဆက်ပြောပါ။ နောက်လူ

တွေ ရှိသေးတယ်”

သူမ သတိပေးမှပဲ နောက်လူတွေကို အားနာသွားသည်။ တချို့လူတွေလို ကိုယ့်နောက်မှ လူဖြစ်လာသည့် လူတွေပဲလို့ သဘောမထားနိုင်ပါ။ ကိုယ်က ရှေ့လူပီပီ သိတတ်ရမည်။

“ဒါနဲ့ စကားတောင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ”

“ရှင် သိသွားပြီလေ”

“ကျွန်တော်က သိတယ်လို့ မပြောလိုက်ရပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားပဲ ပြောသွားတဲ့ဟာပဲဟာကို”

“စိတ်မရှိပါနဲ့ရှင် .. နွားရှေ့ထွန်ကျူးတယ်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါ”

“အမ် . . .”

နေရင်း၊ ထိုင်ရင်း ကျွန်တော်က နွားဖြစ်သွားရသည်။ နေနှင့်ဦးပေါ့ . . . ထွန်တုံးရယ်။ ကြုံတော့မှ ထွန်စက်နှင့် ကြိတ်ပစ်မည်ဟု တေးမှတ်ထားလိုက်သည်။

“ကဲ . . . ကဲ အတည်ပြောမယ်၊ နားထောင် . . . ဘုန်းကြီးတွေရွတ်တဲ့ အဲဒီအပိုဒ်အရောက်မှာ ကျွန်တော်ကလည်း သေချာ အာရုံစိုက် နာကြားနေတာဆိုတော့ ချက်ချင်းကြီးဆိုတော့ မသိလိုက်ဘူးပေါ့ဗျာ”

“ကျွန်တော်သိလိုက်တာက အဲဒီအပိုဒ်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်က အလုံးစုံသော လောကသတ္တဝါတွေ အားလုံးအပေါ်မှာ အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိတဲ့ မေတ္တာစိတ်ကိုပွားများပါဆိုတဲ့ အနက်လေ၊ ကျွန်တော် အနက်ပြန်တာ မှန်ရဲ့လား”

“ကျွန်မ နားထဲမှာ သိပ်မရှင်းဘူး”

“ခင်ဗျားစကားကို ပြန်ကောက်ပြီး ဖြေရမှာပဲ။ ဒီလို ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားက သိပ်မဆိုးဘူးလို့ပြောတာ ကိုးတန်းကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က မေတ္တာသုတ်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိနေတဲ့ အတွက် ပြောတာမဟုတ်လား”

“အင်း . . .”

“အဲဒါ မဟုတ်ဘူးဗျ”

“ဟင် . . . ဒါဆိုဘာလဲ”

“အဲဒီတရားကို မနာရခင် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ထားနာရချိန် မတိုင်မီအထိပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်က တော်တော်ဆိုးတာ၊ အဆိုးဆုံးက ငါးများတာ ဝါသနာပါတာပဲ”

“ငါးများချိတ် အာခေါင်မှာစူးပြီး ရုန်းကန်တွန့်လိမ်ပြီး ပါလာတဲ့ ငါးတွေကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်က သဘောတွေကျနေတာ၊ တချို့ငါးတွေဆို တစ်ခါတည်းမြို့ချတတ်တာဆိုတော့ ငါးများချိတ်က ဝမ်းစိကအူမှာ သွားချိတ်နေတာ”

“ကြားရတာ ကြက်သီးတောင်ထတယ် . . . စိတ်မချမ်းသာရောပဲရှင်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ ကျွန်တော်က စိတ်ချမ်းသာစရာလို့ ထင်မိတယ်”

သူမထံမှ လေးလေးပင်ပင် သက်ပြင်းချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“အဲဒီလိုဆိုးသွမ်းတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ မေတ္တာသုတ်ရဲ့ အထက်က အပိုဒ်လည်းရောက်ရော ပါဠိလိုတစ်လုံးတောင် နားမလည်၊ မတတ်ပါဘဲနဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အဲဒီအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သွားတာပဲ”

“အင်း . . . ဒါက ဇင်စကားနဲ့ ပြောရရင်တော့ ဉာဏ်အလင်း ဖွင့်သွားတဲ့ သဘောပဲ”

“ဉာဏ်အလင်းတွေ၊ ဘာတွေကတော့ ထားပါတော့လေ၊ အဲဒီထက်ပိုပြီး ဆန်းကြယ်တာက အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော့်မှာ သူများအသက်ကို သတ်ချင်စိတ် လုံးဝမရှိတော့တာပါပဲ”

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ငါးများဖော်၊ ငါးများဖက် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို လုံးဝ တားမရ၊ ဆီးမရလို့ လွှတ်ပေးထားရတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘတွေကဆို အရမ်းကို အံ့ဩနေကြတယ်”

“ဒီ ကိစ္စကတော့ ရှင်းပါပြီ။ အိပ်မက်ထဲက အချိုးသမီးကိစ္စ”

ဆက်ပါဦး”

“ဒါကတော့ ခင်ဗျားပြောခဲ့ပြီပဲ။ ခင်ဗျား ပြောတာမှန်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲက အမျိုးသမီးက နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံ ပြောတယ်ဆိုတဲ့ စကားက မေတ္တာသုတ်ရဲ့ မေတ္တာဥသဗ္ဗလောကသို့ဆိုတဲ့ အပိုဒ်ပါပဲ”

“ရှင်ပြောခဲ့တဲ့ စကားထဲမှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းဆိုတာ ပါခဲ့တယ်။ အဲဒါကိုလည်း ရှင်းစမ်းပါဦး”

ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် ကပ်သီးကပ်သပ် မေးမြန်းတတ်သည့်ကောင်လို့ ဘဝတစ်လျှောက် လုံးမှာ ထင်မှတ်လာခဲ့သည်။ ကိုယ်ထင်သည့် အတိုင်း ဟုတ်သင့်သလောက်တော့ ဟုတ်ပါသည်။

အခု သူမနှင့်ကျမှ အရှုံးပေးရမည်ကိန်း ဆိုက်နေသည်။ ကိုယ်ကမေးမလို့ ဆက်တာ။ အခုတော့ သူမကချည်းပဲ စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်လိုက်မေးနေသည်။ အာခြောက်လာသောကြောင့် ရေတစ်ခွက် သောက်လိုက်သည်။

“ဂလု . . . ဂလု . . . ဂလု”

“ဂလု . . . ဂလု . . . ဂလု ဆိုတာဘာလဲ။ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး”

“အာ . . . ခင်ဗျားကလည်း ရေသောက်တာဗျ။ ခင်ဗျားတို့ ဖြေရတာ အာခြောက်လို့”

“ရှင်သိချင်တဲ့အဖြေကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေနိုင်ဖို့အတွက် ရှင်က ကျွန်မကို အသေးစိတ်ရှင်းပြ ကူညီရမယ်လေ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းဆိုတာ တစ်နှစ်မှတစ်ခါမက်တာကို ပြောတာပါ”

“ရှင့် မွေးနေ့တွေမှာလား”

“ကဆုန်လပြည့်နေ့တွေမှာ”

“ရှင်! . . .”

သူမ အလွန် အံ့ဩသွားပုံရသည်။ စကားသံလည်း ပိုပြီး လေးနက် တည်ကြည်လာသည်။

“ကဆုန်လပြည့်နေ့တွေမှာမက်တဲ့ အိပ်မက်ဆိုတော့ အရမ်းကို လေးနက်တဲ့ အဘောဆောင်တဲ့ အိပ်မက်ပဲ။ အိပ်မက်ထဲက အမျိုးသမီးဆိုတာကတော့ ရှင့်ရဲ့ ဝိညာဉ် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဝိညာဉ်က အတ္တယ ခန္ဓာကိုယ်ကို အမျိုးသမီး ဟန်ဆောင်ပြီး အိပ်မက်ပေးတတ်တယ်။ အဲဒါကို အမျိုးကတော့ ဥစ္စာစောင့်တို့၊ ဆိုက်နန်းရှင်တို့ဆိုပြီး ထင်တတ်ကြတယ်”

“အေးဗျာ . . . ကျွန်တော်တော့ အဲဒါတွေ နားမလည်ပါဘူး။ ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်”

“ဒါဆိုလည်း ကောင်းပြီလေ။ အိပ်မက်ရဲ့ နာမည်ကို ကျွန်မ ပြောပြမယ်။ ရှင့်ရဲ့ အိပ်မက်နာမည်က မေတ္တာပါရမိတဲ့”

“မေတ္တာပါရမိ ဟုတ်လား”
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ရီဝေဆွတ်ပျံ့ကြည်နူးသွားသည်။

“အိပ်မက်တွေက ကိုယ့်မှာ ဘယ်ပါရမိဖြည့်ရမလဲဆိုတာ စမ်းညွှန်မြင်မက်တတ်တယ်”

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ . . . ဒါဆို ဒါပဲနော်”

“ကောင်းပြီလေ . . . နောက်အိပ်မက်တွေမက်ရင်လည်း ဖုန်းဆက်ပြီး မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်”

“See you dream”

အပိုင်း(၂)

“ဟဲ့လို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စတူပါ”

“ရှင် ထူးခြားတဲ့အိပ်မက်တွေ မက်ပြန်ပြီလား”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ခင်ဗျားနိမိတ်ဖတ်ပေးပါဦး”

“ဒါကတော့ ကျွန်မ အလုပ်ပဲလေ၊ အိပ်မက်အကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်က ကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လက်ညှိုးထိုးပြီး အမှန်တရားလို စိတ်ထဲက ခွယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကောင်းကင်ကြီးက လင်းထိန်တောက်လောပြီး လောကကြီးတစ်ခုလုံးဟာ အလင်းတွေနဲ့အပြည့် ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီ အိပ်မက်မက်ပါတယ်”

“အိပ်မက်အကြောင်း မပြောခင်မှာ အိပ်မက်ရဲ့နာမည်ကို ကျွန်မ အရင်ပြောပြပါမယ်၊ ရှင့်အိပ်မက်ရဲ့နာမည်က သစ္စာပါရမီတဲ့၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှန်တရားကိုရှာဖွေဖို့ အဲဒီအိပ်မက်က လမ်းညွှန်နေတာပါ”

“အင်း . . ကျွန်တော့်လို ဂျစ်ကန်ကန်ကောင်က ဘာလို့ ဒီလို လေးနက်တဲ့အိပ်မက်တွေ မက်နေရသလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့မရဘူးဘူးဗျာ”

“ဒါကတော့ရှင် . . ပါရမီဆိုတာ မမြင်သာဘူး မဟုတ်လား”

“မြင်သာပါတယ်ဗျာ . . ပါရမီဆေးခန်းတို့၊ ပါရမီလှိုင်းကားတို့ ရှိနေတာ”

ကျွန်တော်ကသာ နောက်လိုက်သည်။ သူမက လေးနက်တည်ကြည်စွာနဲ့ ပြန်ပြောသည်။

“အဲဒါတွေက နိမိတ်တွေရှင့်၊ မြန်မာပြည်မှာ ပါရမီရှင်တွေ အဓိပတိလူသားတွေ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မယ်”

“အင်း . . ခင်ဗျားပြောမှ ဆရာသိန်းဖေမြင့်ရဲ့ အရှေ့က

နေဝန်းထွက်သည်ပမာ”ဝတ္ထုကို သွားသတ်ရမိတယ်။ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးရဲ့ သီချင်းလေ၊ အရှေ့က နေဝန်းထွက်သည်ပမာ ဒို့ခေတ်ကိုသာ ရောက်ရမည်မှာမလွဲပါ ဆိုတာလေ၊ အဲဒါကို တချို့က ဂျပန်ဝင်လာမယ်လို့ နိမိတ်ကောက်တာ မှန်သွားတယ်”

“အဲဒါကြောင့် ရှင့်ကိုပြောတာပေါ့၊ ဂန္ဓာရီပညာမှာ နိမိတ်ကောက်တာက အရေးကြီးတယ်ရှင့်”

“ထားပါတော့ဗျာ . . အိပ်မက်အကြောင်းလေး ရှင်းစမ်းပါဦး”

“ဒီလိုရှင့် . . ရှင့်အိပ်မက်မှာက အရေးကြီးတဲ့ အရာနှစ်ခုပါတယ်။ ပထမအချက်က အမှန်တရားလို၊ ရွတ်ဆိုလိုက်တာပဲ၊ အာလာကော ဥဒပါဒိပေါ့”

“ဪ . . ဂလိုလား”

“ဟုတ်တယ် . . ဟုတ်တယ် ဂလို”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာဖြင့် ရယ်မောခဲ့ကြသည်။ အရာရာကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်ရတာ ဖိတ်ချမ်းသာပါသည်။ (ပေါ့ပျက်ပျက်တော့ မဟုတ်ပေ။)

“ကဲ . . ဒါဆို ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ”

“တစ်ခုရှိသေးဗျာ။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ “လိပ်ပြာခန္ဓာ” ဆိုတာ နည်းနည်းလောက် ရှင်းပြပါဦး”

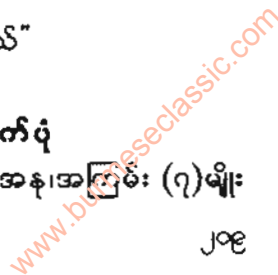
“ရှင်းပြရရင် အရှည်ကြီးပဲ၊ ဒီလိုလုပ် . . လိပ်ပြာခန္ဓာတည်ဆောက်ပုံနဲ့ လိပ်ပြာခန္ဓာ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်ဆိုတာကို ကျွန်မစာအုပ်ထဲက ဖတ်ပြမယ်။ ရှင် သေချာနားထောင်၊ ဗဟုသုတပေါ့”

“ကျွန်တော်ကလည်း သိပ်စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ ဗဟုသုတလောက်ပဲ သိချင်တာပါ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မ ဖတ်ပြမယ်”

လိပ်ပြာခန္ဓာတည်ဆောက်ပုံ

၁) လိပ်ပြာခြပ်မှုန် (၇)မျိုးရှိ၏။ အနုအကြမ်း (၇)မျိုး

ဖြစ်၏။ ယင်း အနု၊ အကြမ်း ခြပ်မှုန် (၇)မျိုးတို့ဖြင့် လိပ်ပြာခန္ဓာတို့ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။

၂) ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ရုပ်ခြပ်မှုန်များအတွင်းသို့ လိပ်ပြာ ခြပ်မှုန်များ ရောနှောထွင်းဖောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် နှင့် လိပ်ပြာခန္ဓာတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ရောစပ်နေ၏။ အာကာသ တစ်နေရာတည်းမှာ အတူရှိ၏။ လိပ်ပြာခန္ဓာသည် ရုပ်ခန္ဓာအတွင်း ရှိ၏။

၃) ရုပ်ခြပ်မှုန်တစ်ခုတွင် လိပ်ပြာမှုန်သန်းပေါင်း (၁၄၀၀၀) ရှိ၏။

၄) အသေးငယ်ဆုံး ရုပ်မှုန်တိုင်းတွင် ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် စွမ်းအင် ခွန်တွဲနေ၏။ လိပ်ပြာဖိုဓာတ်မှုန်သည် ရုပ်မှုန်ထဲဝင်ပြီး ရုပ်မဓာတ်မှုန်သည် လိပ်ပြာမှုန်ထဲဝင်၏။ အပြန်အလှန်ဖြစ်၏။

၅) ရုပ်မှုန်ကြမ်းသည် လိပ်ပြာမှုန်ကြမ်းကို ဆွဲငင်၏။ ရုပ်မှုန်နုသည် လိပ်ပြာမှုန်နုကို ဆွဲငင်၏။

၆) လိပ်ပြာမှုန်၏ ထူးခြားသောစွမ်းအင်မှာ အာရုံခံစားမှုကို ဖြစ်စေခြင်းဖြစ်၏။

၇) လိပ်ပြာခန္ဓာအတွင်းသို့ “လိပ်ပြာဘူတ” ဝင်ရောက်လာသဖြင့် အာသာဆန္ဒ (ချစ်ခြင်းတပ်မှု) ဖြစ်ပေါ်လာစေ၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းဘူတကို “တကျာဘူတ” ဟုခေါ်၏။

၈) လူကြမ်း၏ လိပ်ပြာခန္ဓာသည် ပုံသဏ္ဍာန်မပီပြင် ကာလနားမပြတ်သား မှုန်းဝါး၏။ သဏ္ဍာန်ကြမ်း အရောင်ရင့်ကြမ်းဖြစ်ပြီး ရုပ်ခန္ဓာပြင်ပသို့ (၁)ပေလောက်ထွက်နေ၏။

၉) ရုပ်ခန္ဓာအပြင်ဘက်ထွက်နေသော လိပ်ပြာခန္ဓာတို့ “ကိုယ်ရောင်ခြည်” ဟုခေါ်၏။ အာရုံခံစားမှုကြီးမားလျှင် ကိုယ်ရောင်ခြည် ကြီးမားလာ၏။ မဂ်တည်ဘိသိက် တစ်ကြိမ်ခံလျှင် ကိုယ်ရောင်ခြည် တစ်ကြိမ် တိုးတက်ကြီးမားလာ၏။

၁၀) ရုပ်ခန္ဓာက ဆွဲငင်မှုကြီးမားသဖြင့် ရုပ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းပြတ်သွားသော်လည်း လိပ်ပြာ ခြေလက်အင်္ဂါများ ရုပ်ခန္ဓာ

အတွင်း ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

၁၁) ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လိပ်ပြာခန္ဓာသည် မိတ္တူဖြစ်သော်လည်း အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းချင်း၏ စွမ်းအင်များ မတူကြ။

၁၂) လိပ်ပြာခန္ဓာသည် စာဂရောင်ခြည် (၇)မျိုးကွဲပြား၏။ ထို့ကြောင့် အရောင်အဆင်း (၇)မျိုး၊ အသံ (၇)မျိုး၊ ဝါသနာစာဂ (၇)မျိုး ကွဲပြားနေခြင်းဖြစ်၏။

၁၃) လိပ်ပြာခန္ဓာအတွင်းရှိ လိပ်ပြာမှုန်များ သက်တမ်းတူညီသဖြင့် ဒလစပ်ပျောက်ကွယ်နေ၏။ ယင်း ပျောက်ကွယ်သွားသော လိပ်ပြာမှုန်များနေရာတွင် အနီးဝန်းကျင်ရှိ လိပ်ပြာမှုန်များက ခင်ရောက်ရှင်သန်နေ၏။

ရုပ်ခန္ဓာအတွက် အစာရေစာလိုအပ်သလို လိပ်ပြာခန္ဓာအသက်ရှင်သန်ဖို့အတွက် လိပ်ပြာမှုန်သစ်တွေ လိုအပ်၏။ လိပ်ပြာမှုန်အသစ်တွေကို အနီးဝန်းကျင်မှ ရယူ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိနေထိုင်သော၊ အိပ်သော၊ တရားထိုင်သော၊ အလုပ်လုပ်သောဝန်းကျင်သည် လိပ်ပြာဓာတ် သန့်ဖို့လို၏။

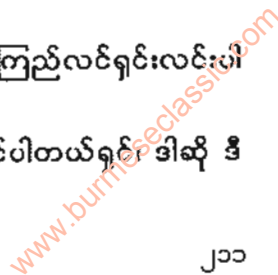
လိပ်ပြာခန္ဓာ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်

- ၁) အာရုံခံစားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေရန်။
- ၂) စိတ်နှင့်ရုပ်ခန္ဓာတို့အကြား ဆက်သွယ်ရေးတံတား ထိုးပေးရန်။
- ၃) သီးခြားခန္ဓာယာဉ်အဖြစ် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရန်။

“ က . . ကျွန်မ ဖတ်ပြတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြားရရဲ့။ ”

“ ကြားပါတယ်ခင်ဗျာ . . အသံက ကြည်လင်ရှင်းလင်းပါသလား ”

“ ချီးကျူးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါဆို ဒီအောက်ပဲနော် ”

"see you dream"

အပိုင်း(၃)

"ဟဲ့လို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စန္ဒာ

ပါ"

"ဘာ အိပ်မက်တွေ မက်ပြန်သလဲ"

"အိပ်မက်ထဲမှာ ဝတ်ရုံဖြူကြီးဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်

ကို မြင်ရတယ်ဗျ။ သူက အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေရဲ့ အသားအရေ၊ မျက်လုံးက အပြာရောင်ရှိတယ်။ ဆံပင်နဲ့ မှတ်ဆိတ်တွေက အညိုရောင်၊ မျက်နှာက အရမ်းကြင်နာသိမ်မွေ့တတ်တဲ့ မျက်နှာနဲ့ ကြည်ညိုနို့အရမ်းကောင်းတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို "ဈာနပါရမီ၊ ဈာနပါရမီ" ဆိုပြီး ပြောသွားတယ်"

သူမက ဂဏလောက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အလေးအနက် စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ကျွန်တော်က အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေရန် ဘာစကားမှထပ်မပြောဘဲ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်နေလိုက်သည်။

"ဒါက ဒီလိုရှိတယ် ရှင့် . . ကျွန်မ စဉ်းစားမိသလောက် ရှင့်အိပ်မက်မက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရှမ်းလားက ဆရာ "ရှင်ကူသူမီး" ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ရှင့်ရဲ့ ဘဝဟောင်းက ဆရာဟောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကျွန်မရှင့်ကို ပြောထားတယ် မဟုတ်လား . . ကျင့်စရာတွေ၊ ညွှန်ကြားချက်အသစ်တွေ ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ။ အခု ရှင့်ကို ဈာန်ကျင့်ခိုင်းနေပြီ"

"ဟဲ့ . . ဟဲ့ ဈာန်က လွယ်ပါတယ်ဗျာ . . ဆေးခြောက်ရှုလိုက်ရင် ဈာန်ရသွားရော"

"ဟိတ် . . ရှင့် ပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ဝရဲကြီးလိမ့်မယ်"

"ဆောရီးပဲ . . ကျွန်တော့်အကျင့်လည်း ခင်ဗျားသိသားဘဲ၊ ကျွန်တော်က ပေါက်ကရကောင်"

"ဒါကတော့ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ ပါရမီရှိတဲ့သူ အဆော်

များများက အများနဲ့မတူဘဲ လူ့ဂွဏတွေ ခြစ်နေတတ်တယ်"

"ခင်ဗျားကလည်း ကျွန်တော့်တို့ မြှောက်နေပြန်ပြီ"

"အံ့မယ် . . ရှင့် တစ်ယောက်ထည်းကိုသာ ရည်စွယ်ပြီး ပြော နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီခေတ်မှာ ပါရမီရှင်လူငယ်တွေ အများကြီးပဲ"

"ကဲ . . ထားပါတော့၊ ဈာန်ကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုကျင့်ရမလဲ"

"ရှင် ဘယ်လိုကျင့်ရမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား"

"မသိဘူး။ အဲဒါတွေက ကျွန်တော်မှ စိတ်မဝင်စားတာ"

"ဟင်း . . ကောင်းရော"

"ပိုမယ်ပို ကူးတို့ရောက်အောင်သာ ပိုပါတော့ဗျာ"

"အဲဒါဆို အရိုးရှင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ရှင့်ကိုပေးလိုက်မယ်။ နွှော့ကိုယ်ကို သက်တောင့်သက်သာဖြစ်အောင်ထိုင်၊ ဘယ်လိုထိုင်ထိုင် . . ပြီးရင် မျက်စိမှိတ်လိုက်၊ အဲဒီအခါမှာ မျက်စိမှိတ်လိုက်တော့ မှောင်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီအမှောင်ကို အာရုံစူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေလိုက်၊ ဒါပဲ . . ဘာတွေတွေ့လဲဆိုတာ ကျွန်မကို ပြန်ပြောပြ"

"ကောင်းပြီလေ . . ယုံတော့မယုံဘူး၊ လုပ်ကြည့်မယ်"

"ယုံစရာ မလိုပါဘူး . . လုပ်သာကြည့်ပါ။ ဒါဆို ဒါပဲ။ နောက်ထူတွေရှိသေးတယ်"

"See you dream"

"အိုကေ . . See you dream"

အခန်း(၄)

“ဟဲလို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူကျွန်တော်ကတော့ မောင်စကျ

ပါ”

“ဘယ်လိုလဲ ကျွန်မပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြည့်လား”

“အင်း . . လုပ်ကြည့်တယ်”

“ဘာတွေတွေ့လဲ”

“ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း မျက်စိမှိတ်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ တစ်မိနစ်လောက်ကတော့ ဘာမှမမြင်ဘူး။ အမှောင်ကြီးပဲ . . တစ်မိနစ်ကျော်သွားတဲ့အခါမှာတော့ အနီရောင်တွေကို မြင်ရတယ်။ နောက် အနီရောင်ကနေ အဝါရောင်၊ အဝါရောင်ကနေ အစိမ်းရောင် ပြောင်းသွားတယ်”

“ပြီးတော့ လင်းထိန်သွားပြီး အလင်းပြင်ကြီးဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအလင်းပြင်ကြီးကို စိုက်ကြည့်လိုက် အလင်းစက်၊ အလင်းမှန် လေးတွေကို တွေ့ရတယ်”

“ရှင် အောင်မြင်သွားပြီ၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို စမ်းလိုက်တာ . . ပါရမီရှိတဲ့လူဆိုတာ အဲဒီနည်းအတိုင်း လုပ်ကြည့်ရင် တစ်ထိုင်တည်း နဲ့ အလင်းနိမိတ်မြင်တယ်။ သာမန်လူတွေမြင်ဖို့ မလွယ်ဘူး”

“ဪ . . ဂလိုလား”

“ဟုတ်တယ် ဂလို . . ဂလို”

ရင်းနှီး ပွင့်လင်းစွာနဲ့ ရယ်မောဖြစ်ကြသည်။

“ဒါပေမယ့် ရှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးမသွားနဲ့၊ ရှင့်လို့ လူတွေ အများကြီးပဲ”

“အထင်မကြီးပါဘူးဗျာ . . “သင့်ကိုယ်သင် သိလော့”ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ရှိတယ်လေ၊ အရှိကို အရှိအတိုင်းပါပဲ။ မာနဆိုတဲ့ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးကြီး မပါပါဘူး”

“သိပ်မှန်တာပေါ့ မောင်စကျရယ်”

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ”

“အဲဒီအလင်းတွေကို

ခဲ ဆက်ကြည့် နေလိုက်ပါ။

ဈာန်ဝင် သွားလိမ့်မယ်။ ဈာန်

ဆုတ်မဟုတ်ကို ဈာန်အင်္ဂါ

အိပ်နိုး ထိုက်ကြည့်ပေါ့”

“ဈာန် အင်္ဂါ

အိပ်နိုးကို ပြောပါဦးဗျ”

“.....”

“ဟုတ် ပါပြီ။

ကျွန်တော့်အဘိုး လက်ထက်

က ကျန်ခဲ့တဲ့ ဇုန်တက်နေတဲ့

အခွေဌာန်းကျမ်းကြီးတွေ ကျွန်တော် ရှာဖတ်လိုက်ပါမယ်”

“အိုကေ”

“See you dream”

“ကောင်းပါပြီ”

“See you dream”

အပိုင်း (၅)

“ဟဲလို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စကျ

ပါ”

“အိပ်မက်အကြောင်းလား၊ တရားထိုင်တဲ့ အကြောင်းလား”

“ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း တရားထိုင်တာ အဆင်ပြေနေပါ ပြီ။ အခုဟာက အိပ်မက်အကြောင်းပါ”

“ဆိုပါဦး”

“အိပ်မက်ထဲမှာ မြေဖြူတွေအများကြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ် ဆက်လာတယ်လို့မက်တယ်။ ကျွန်တော်ကကြောက်ပြီး ခါချနေ တာ”

“အင်း . .
ရှင် ဇာတ်လမ်းတွေ
လောပူ”
“ဘာ သဘောလဲ”
“ရှင်ကုတ
လိနီ နိုးနေပြီ”
“ရှင်းစင်
ပါဦးဗျာ”
“ဒီလိုလုပ် . . အဲဒီ
အကြောင်းက သိပ်နက်နဲတယ်။
ဆရာကြီးမောင်ကျောက်တိုင် ခေ
တဲ့ “ကုက္ကလိနီ” စာအုပ်ကို ဝယ်ချ

ဖတ်ကြည့်ပါ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဝယ်ဖတ်လိုက်ပါ့မယ်”
“တခြားအကြောင်း ရှိသေးလား”
“ရှိသေးတယ်ဗျ . . ကျွန်တော် သရဲ၊ တစ္ဆေတွေကိုလည်း
အိပ်မက်မက်နေတယ်”
“ရှင် ကြောက်လား”
“မကြောက်ပါဘူး”
“အဓိကက မကြောက်ဖို့ဘဲ၊ အဲဒါ ရှင့်ကို စမ်းသပ်နေတာ
ရှင့်မှာ အကြောက်တရား ဘယ်လောက်ရှိလဲဆိုတာ စမ်းသပ်တာ
နောက်ပိုင်း အဲဒီလို စမ်းသပ်မယ့်အိပ်မက်တွေ ရှင် အများကြီး ဖတ်
ဦးမယ်”
“ဒါနဲ့ နေပါဦး။ အိပ်မက် မမက်တဲ့သူရှိလား”
“ရှိတယ် . . ပုထုဇဉ်တွေအားလုံးဟာ အိပ်မက်မက်တယ်။
အိပ်မက်မမက်တာ ဘုရား၊ ရဟန္တာတွေပဲ”
“အိုကေ”
“See you dream”

အပိုင်း(၆)

“ဟဲ့လို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စကျ
ဝါ”
“ပြောပါဦး၊ ရှင့်အိပ်မက်အကြောင်းကို”
“ဒီတစ်ခါအိပ်မက်ကတော့ ထူးဆန်းတယ်ဗျ။ အိပ်မက်ထဲ
မှာ ကျွန်တော် ဘုရားနဲ့တွေ့တယ်။ ဘုရားရဲ့ဘွဲ့တော်က ဗုဒ္ဓဝံသ
ရက္ခိတတဲ့၊ အဲဒီဘုရားက ကျွန်တော့်ကို ဧဟိသိက္ခာလို့ခေါ်ပြီး တရား
ဟောတယ်”
“ရစ်သား . . ရှေးရှေးဘုရားတို့ရဲ့ ပါရမီဆယ်ပါးလမ်းစဉ်
တို့လိုက်လော့၊ ပါရမီဆယ်ပါးကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည်သာ ဘယ်တော့
မှ မမှားနိုင်တဲ့လမ်းစဉ်ဖြစ်၏လို့ တရားဟောတယ်”
“အင်း . . ရှင် လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်လာပြီ”
“ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”
“ဒီလိုလေ . . ဒီအိပ်မက်က ရှင့်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပေးစရာ
ဓလေ့ဘူး။ ရှင်းရှင်းလေးပဲ . . ရှင် ပါရမီတွေ ဖြည့်ဆည်းရမယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် ရှင် လမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်လာပြီလို့ ပြောလိုက်တာပဲ”
“ကျွန်တော်က အဲဒါဆို ပါရမီဖြည့်ရမှာပေါ့”
“သိပ်မှန်တာပေါ့ . . သတ္တဝါတွေ သံသရာကျင်လည်ရခြင်း
ရည်ရွယ်ချက်က ပါရမီဖြည့်ဖို့အတွက်ပဲ။ ဘယ်တော့မှ မမှားနိုင်တဲ့
သံသရာက လွတ်မြောက်ရာလမ်းစဉ်ပဲ”
“သိပ်မြင့်လွန်းတယ်ဗျာ”
“လုပ်ဖို့ အချိန်ရောက်လာတဲ့အခါ လုပ်ရမှာပဲ၊ ရှောင်လွှဲလို့
မရတော့ဘူး။ ရှင် လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်”
သူမရဲ့ လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားသံသည် ကျွန်တော့်
နှလုံးသားထဲ၊ အသွေးအသားထဲသာမက ဝိညာဉ်ထိအောင် စိမ့်ဝင်
ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ငြင်းဆန်နိုင်တဲ့ခွန်အား မရှိတော့။

သံသရာ၏ သုံည ဒီဂရီစင်တီဂရိတ် အနားသတ်မျဉ်း

သံသရာ၏ သုံည ဒီဂရီစင်တီဂရိတ် အနားသတ်မျဉ်း

“ဟုတ်ကဲ့. . ကျွန်တော်လုပ်ပါ့မယ်”

“အိုကေ”

“See you dream”

“ဟုတ်ကဲ့”

“See you dream”

အခန်း(၇)

“ဟဲလို . . ပသာဒ စကားပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆက်သွယ်သူ ကျွန်တော်ကတော့ မောင်စက္က

ပါ”

“ပြောပါ။ ရှင့် အိပ်မက်ကို”

“အိပ်မက်ကို ကျွန်တော် ကဗျာဆန်ဆန်လေး ပြောကြည့်

မယ်ဗျာ”

“ကောင်းတာပေါ့. . ပြောလေ”

“ပင်လယ်ပြာပြာ၊ ကောင်းကင်ပြာပြာ၊ နင်းစုံးတောင်တန်း
ဖြူဖြူ၊ စင်ရော်ငှက်တစ်ကောင် ပျံသန်းသွားတယ်။ အိပ်မက်ကတော့
အဲဒါပဲ”

“ရှင် ဒီအိပ်မက်မက်ပြီဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့အလုပ်ဟာလည်း
အဆုံးသတ်သွားပြီ”

“ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ”

“အိပ်မက်အကြောင်းကို အရင်ပြောပြမယ်လေ။ အိပ်မက်
ရဲ့နာမည်က အပြာရောင် ခံစားချက်တဲ့။ ရှင်ဟာ အလွန်အဆင်ပြေ
တဲ့လမ်းစဉ်တစ်ခုကို ကျင့်ကြံအောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ပါရမီလမ်းစဉ်ကို
ဆိုလိုတာပါ”

“အပြာရောင်က ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ အဖြူရောင်က ဖြူစင်ခြင်း။
ငြိမ်းချမ်းဖြူစင်တဲ့ လမ်းစဉ်ပေါ့။ စင်ရော်ငှက်ကတော့ ရှင်ပေါ့။ ရှင်
တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ရလိမ့်မယ်။ ဒါက အစပထမဆိုတော့ ရှင့်
မှာ ပါရမီဖြည့်ဖက်မရှိဘူး”

“ကျွန်တော်
အဲဒီ အိပ်မက်ကို
မက်ပြီးနောက်မှာ
အရမ်း အထီးကျန်
ဝေဒနာကို ခံစားရ
တယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားကို
လည်း ခဏ . . ခဏ
သတိရတယ်”

“ရှင် ကျွန်မ
တို့ စွဲလန်းနေပြီ”

ကျွန်တော့်
ရင်ထဲ ဆွတ်ပျံ့ကြေကွဲသွားသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ်”

“ရှင် ဒီအိပ်မက်မက်တဲ့အထိ ကျွန်မက တာဝန်ယူထားရ
တာ။ အခု ကျွန်မ တာဝန်ပြီးပြီ။ ကျွန်မ၊ ကျွန်မဆရာရှိရာ ဟိမဝန္တာ
တို့ သွားတော့မယ်။ ရှင့်ကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်”

“ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ထားသွားတော့မှာလား။ စက္ခုဟာ
စသာဒမရှိရင် မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိရဲ့သားနဲ့”

“ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှင်တစ်ယောက်တည်း
လျှောက်ရမယ့်လမ်း ဖြစ်သွားပြီ။ ကျွန်မနဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး။ တစ်ခု
တော့ ကတိပေးမယ်။ ရှင်သာ တေဓိသတ္တဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့
ရင် ကျွန်မက ရှင့်ရဲ့ပါရမီဖြည့်ဖက် ဆုပန်မယ်”

“ကျွန်တော့် နှလုံးသားထဲ နွေးထွေးသွားသည်။ အပြာရောင်
ခံစားချက်ဆိုတာ အထီးကျန်မှုကိုရော၊ နွေးထွေးမှုကိုရောပေးပါ
အည်။”

“ဒါဆိုရင်. . ”

“See you dream”

“No, See you dream မဟုတ်တော့ဘူး”

“See you dream”

“ရုပ်ခွာနဲ့ မပေါင်းရတာကို ဝမ်းမနည်းပါနဲ့၊ မြတ်ဝိညာဉ် သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ ဝိညာဉ်ပေါင်းစပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပါရမီဖြည့်ဖက်ဆိုတာ ဝိညာဉ်ချင်းနီးစပ်မှုပါ”

“ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ”

“See you dream”

“အိုကေ”

“See you final goal”

အောင်ငြိမ်း